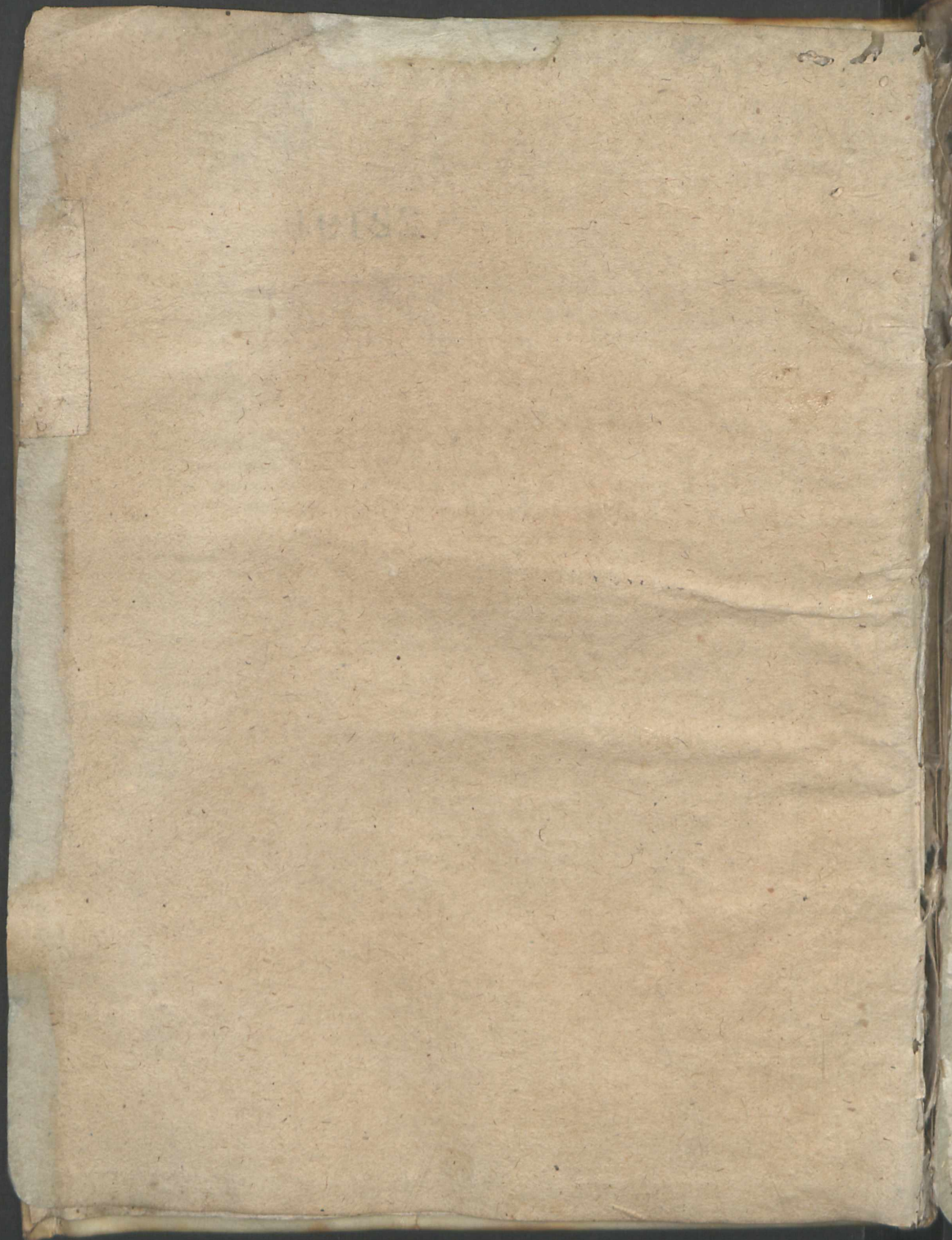

22191

Z BIBLIOTEKI
SEMINARIUM
SANDOMIERSKIEGO

CHRISTVS IESVS,

HOC EST

DEI HOMINIS

ELOGIA.

CHRISTVS IESVS

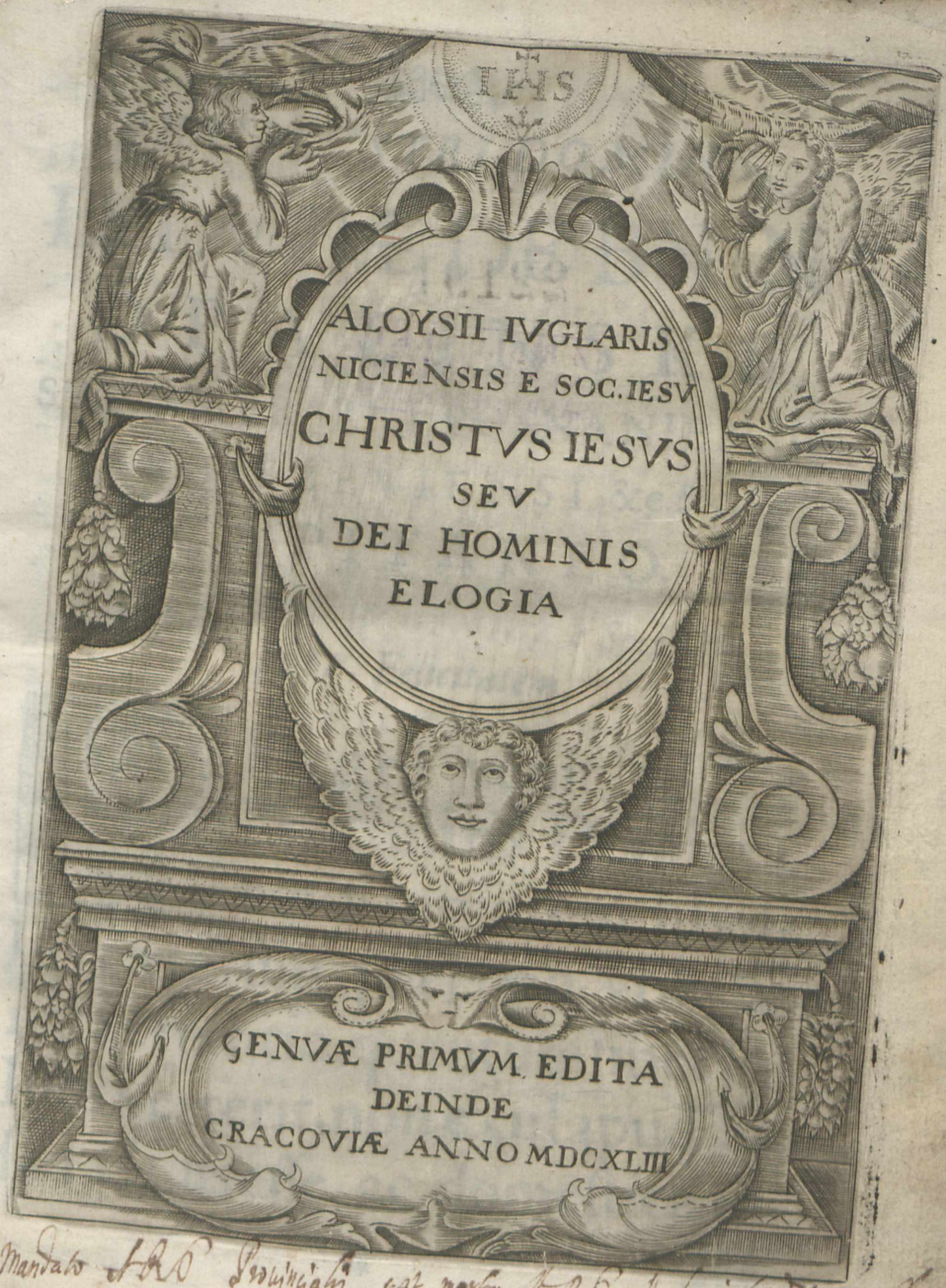
HOC EST

DEI HOMINIS

ET GLA

In Bibliotheca Radomien.

IHS

ALOYSII IVGLARIS
NICIENSIS E SOC. IESV
CHRISTVS IESVS
SEV
DEI HOMINIS
ELOGIA

GENVÆ PRIMVM EDITA
DEINDE
CRACOVIAE ANNO MDCXLIII

*E Mandato S^{mo} S^{er}uicium per nossem et R^o Stephani Linderi et S^{er}uicium
Columbi Rudolphi et Bonaventurae Chyrouachi: M^o S^{er}uicium*

22191

22191

CHRISTIANUS
SEV
DEL HOMINIS
ELOGIA

BIBLIOTEK
SANDSTENSK 1860

GENVE PRIMVM EDITA
DEINDE
CRACOVIE ANNO MDCCXII

[Faint handwritten text at the bottom of the page, possibly a library or collection note.]

PERILLVSTRI DOMINO,

D. LVCÆ DE BNIN

O P A L I N S K I,

SVCCAMERARIO POSNANIENSI,

RVBISZEVIENSI &c.&c.

CAPITANEO.

ALBERTVS WOTNICZ è Societate

IESV, Felicitatem,

Eregrè venit ad Te
Perillustris Domine,
hic Elogiorum libel-
lus: cæterùm quæcunq; vbi vbi
nata eruditio, quantumlibet so-
lum verterit, non exul apud Te
sed Ciuis esse, ac domestica so-
let.

let. Vt Tu illam per tot ali-
quando terras, sic ipsa Te iam
domi Tuæ adit, minimè solici-
ta de patrio cælo, vbi Tuam in-
uenerit manum, sinumq̃. Bi-
bliotheca mihi quædam vide-
tur esse Navis Tua gentilitia,
in quam omnium nationum at-
que ætatum eruditio congesta,
plures in salutem Patriæ fouet
Herôas, quàm Troianus quon-
dam equus in perniciem. Apud
Te in primis, hoc fatum reperi-
unt ingenia, vt extra fatorum
sint iniuriam; sed & Tu, mihi
crede, vitabis Libitinam, qui
sic Palladem inuitasti. Ego non

meum,

meum, sed vnius è meis, neque
tam meo, quàm totius nostræ
Societatis affectu, in Tuis ma-
nibus, confido, nō moriturum
Opus depono; & accipere im-
mortalitatem à Patrono, & re-
pendere pro patrociniò eādem
poterit. Auctori verò hac qua-
licunq; mea opera, id ad cumu-
lum mercedis, quam ingenioso
scriptionis genere præclarè me-
ruit, accedet, quòd iam ante ali-
bi editus, & nūc nostro sub cæ-
lo auspicijs Tuis replicatus, plu-
ribus locis terrisq; simul esse
possit, & mori nusquam. Faxit
Optimus IESVS, vnicum huius

libelli argumentum, vt cele-
berrima illa gentis Tuæ Argo,
cui Societas quoq; nostra fortu-
nam suam venerabunda com-
mittit, ausa solo pelagoq; Ma-
gnum miscere Nomen, æterni-
tatis portum feliciter, sed serò,
occupet. A me interim patiere
Perillustri Domine, vnum Te
centum Elogijs dignum iudi-
cari. Vale.

Mens Auctoris in hoc Opusculo.

A Vdax consiliū hominis, Deo Elogium scribere molientis. Non laudatur Diuinitas per iniuriam, quam illi utiq; palmarem infligit, quisquis de ea credat dignum aliquid promi posse. Encomium illi omne de conscientia Magnitudinis suæ; cetera, si qua accipit, eius magis tolerantiam, quàm excellentiam produnt. Loqui citra piaculum de tanta Maiestate vix possumus, cum & habeat notam impietatis vituperatio, nec vacet temeritatis suspicione laudatio. Christo verò quid opus Elogijs, cui stat pro Elogio Mundus ipse, tot leuatus oneribus, tot auctus commodis, tot expiatus impensis? Elogia Christi sunt, quæcumq; honeste cogitamus, aut facimus humanum genus, laus nostra omnis redundat in eum, à quo lumen habemus, unde possimus recta perspicere, & robur, unde audeamus ardua superare. Ex quo eius Encomiastes ad fluentia Iordanis factus est Pater, piacularare cœpit esse mor-

talibus idem sibi munus assumere. Ipsa Petri de
Diuinitate confessio non admissa, nisi quia venie-
bat à Patre; excepit iniurias tãcitus, praconia
reiecit iratus, nec unquam durius increpiti spi-
ritus desertores, quàm cum de illo potiora iacta-
rent; adeò peculiare sibi esse voluit, non aliunde,
quàm è caelo laudari. Assentationis organa, de-
dignata Veritas est; timuit ne periret aliquid de
laudibus suis, si per ea ipsa ora transirent, per
qua tam multa mendacia laberentur.

Mihi nihilo minus debitum veriùs est, quàm
consilium, ista temeritas. Loqui sine culpa non
possum, at nec possum sine culpa tacere. Non est
innocens silentium debentis Deo facundiam, si
quam habet. Par est, ut Auctori suo pendant
uniuersa vectigal, nec id effugium relinquendum
ingratis, ut excusare se possint, se Deo dignum
aliquid non habere. Eternus Agricola terra
nostra, non nisi pro semine, quod commiserit, exi-
git messem; nec ab Ansere Luscinia modulos,
nec ab Vlula Acredula concentus expectat; so-
litus nos ex tenuitate nostra non ex suã dignitate
metiri, magis quid possimus, quàm quid debeat
mus attendit. Adde, quòd usq; ad laudum no-
strarum

strarum tolerantiam patiens Deus est, cui displicere vix possunt, solâ placendi voluntate peccantes.

Nec quia Christi gloria, per Elogia nostra non crescit, ideò aut ingrata illi sunt, aut inutilia nobis. Nescit Christus, usq; ad damna nostra suas laudes odisse; ut ut gloriam non quarat suam, eam per dispendia nostra non despicit; amat etiam quod sibi honorificum est, quoties id sit utile laudatori. Ad quid in eo thesauros omnes sapientie conderet Pater, si capitale esse debuisset ingenijs sua inde mendicitati remedium poscere? Cur prohiberentur ex hac eruere fodinâ pretiosissimos sensus, qui meliores habere aliunde non possent? Mihi sanè durior nulla lex sit, quam quæ iubeat de eo uno tacere, de quo uno loqui prima mihi ambitio est. Non alium nactus parentem Gratia, non alium sortitus ducem Militia, in eius Societate ab anno Quarto decimo stipendia merco; supellex mea omnis, donum eius est, & adhuc de alio, aut cogitare possim, aut scribere? Male vigil ut sum, nondum ita cecutio, ut non intelligam, quàm mihi non inutilis sit de Christo tractatio. Fasciculus Myrrhæ, nullis amittit in
mani-

manibus odorem suum; usu ipso suauitas eius intenditur; quò contrectatur frequentius, eò suauius balat. Ut facile afficimur ad ea ipsa, quæ scribimus, spero utiq; futurum, ut per exercitacionem ingenij, accendatur voluntas, & ut æterna utriusq; potentia commercia sunt, amor excitetur in corde, qui per recordationem assiduam preparatur in mente.

Quanquam, ut hanc mihi proponerem laborum metam, non tam electio, quàm genius fuit. Ut alienum Natura me fecit ab ijs, qui aut per calumniam insidiantur Virtuti, aut per assentationem vitij lenocinantur; eum selegi præ omnibus, in quo esset utriusq; vitij nulla capacitas, cum nec tanta Sanctitas, conuicio, nec tanta Veritas assentationi locum relinquat.

Nec negarim, me in eo etiam egisse rem meam, quòd perituro operi argumenti æternitate consului. Non hæc mihi de me opinio est, ut hæc diu victura confidam; quidquid tamen carpserit liuor, supererit semper aliquid, quod vel ab inuito laudetur; improbari poterit manus artificis, materies non poterit non probari. Qui scierit difficultatem operis, multa in eius gratiam condo-

condonabit Auctori. De Christo quidquid dixeris, infra debitum & meritum est. Sepeliuntur lumina, quae feruntur ad Solem; & quae de alijs dicta nitescerent, de Deo dicta vilescunt.

Hoc unum prodest in hoc scribendi genere, quod in alio plurimum obsuisset, rerum dicendarum notitia. Obscura sunt ingenij lumina, ubi caligo aliqua rerum est; Quae narratione indigent, amittunt, dum explicantur, acumen. Phrygionum more telam supponimus, cui superinducamus ornatum. Caterum primitia ista sunt, quas suo sibi iure vendicat is, à quo sterile ingenium habuit, ut ad laudem usq; fecunditatis proficeret. Caue, Lector, ne à primitijs maturitatem omnem exquiras. Acerbitatem, quam habent, titulus nouitatis excuset.

MONITA AD
LECTOREM.

Coram te reus à præceptis abstin-
neo; moneo tantum pauca pro
causa. Genus hoc scriptionis iam no-
sti. Nostro seu natum, seu renatum, in
sæculo, pleraq; nobilitauit ingenia. Pe-
riodos tamen qui quæris, & Latini me-
dullam sermonis; aliam omnem offi-
cinam adito. Acutus videri qui vult,
sæpè Latinus esse non potest. Libera
Poësis hæc suis solum propemodum
legibus viuit; vel cum Grammatico-
rum iniuria tolerat plerunq; barba-
riem. Ornatum omnem ex nitore lu-
minum quærit, quæ vestire voluisse,
tegere est. Mihi verò ratione argu-
menti, venia aliqua maior debetur.

Tullij verbis præferri Christus vult
sua ; sacra historia profanam non vno
in loco elegantiam reiicit. Amaui
super acumina gravitatem, quam non
semel à vocibus illis accepi, quæ cum
ab Auctoritate Dei habeant pondus,
graviore esse non possint. Caue, ne
opsonium hoc, panem putes. Genus
hoc cibi, excitandis ingenijs natum
est, non pascendis. Nisi cum mode-
ratione sumatur, nimium avidis menti-
bus nauseam creat. Perpenduntur
hæc, non percurruntur; ideò cum vio-
lentiam quandam legenti inferant, à
quo, non quamcunq̄ue, sed omnem at-
tentionem exposcunt, diu tolerari
non possunt. Farta Laconismis ora-
tio, quia minimùm imitatur naturam;
vt illam exhilarat primâ illâ specie ar-
tis, ita paulò post lædit, dum nihil illi
obuium exhibet, sed omnia talia, vt
nisi cruantur, non prodeant. Flores
b 2 hi sunt;

hi sunt ; carpuntur per se singuli sum-
mis digitis, non totâ immisâ falce me-
tuntur. Vbi vnum, aut alterum deli-
baris Elogium, ne fastidire alia debe-
as, nouam famem exspecta. Scio de-
sideraturum te in hoc opere illud
ipsum, quod ego, singulis videlicet
Elogijs peculiarem imaginem, in
quam diuertere identidem oculos pos-
ses, meis ineptijs fatigatus. At iuratus
Christo pauper, præter me ipsum nil
habui, quod in Christi laudem im-
penderem. Id aliunde Christus ex-
spectat.

❧❧❧❧❧

ELOGIORVM

I N D E X.

C hristus Iesus Dei filius ab aeterno.	1.
A Caeli Caduceatore eius nunciatur <i>Aduentus</i> .	2.
<i>Matris in Utero, Ioannem inuisit.</i>	3.
<i>Nascitur in Bethlehem Iuda.</i>	4.
<i>Ortus eius, multiplici prodigio illustratur.</i>	5.
<i>Auctus nomine, carne minuitur circumcissus.</i>	6.
<i>Nouum sideris indicio, innotescit Astrologis.</i>	7.
<i>Aduenis adoratur à Regibus.</i>	8.
<i>Per Magos Herodem illudit.</i>	9.
<i>Eius causa Innocentium cades.</i>	10.
<i>Simeonis in Vlnis sistitur Deo.</i>	11.
<i>Herodem fugiens exulat in Aegypto.</i>	12.
<i>Eiusdem apud Aegyptios commoratio.</i>	13.
<i>Herode mortuo, reuocatur in Iudaeam.</i>	14.
<i>Inter Doctores inuenitur in Templo.</i>	15.
<i>Vsq̄ ad annum 30. lignariam exercet.</i>	16.
<i>Ioannis Baptismate abluatur.</i>	17.
<i>In desertum secedens, tentatur.</i>	18.
<i>Secus Mare scholam aperit, & Apostolos vocat.</i>	19.
<i>Nuptiarum hilaritatem miraculo geminat.</i>	20.
<i>In Monte, Discipulos erudit ad sublimia.</i>	21.
<i>Quinq̄ panibus, totidem hominum millia pascit.</i>	22.
<i>Tempestates sedat, & ambulat super Mare.</i>	23.

<i>Se ipsum transfigurat in Monte.</i>	24.
<i>Magdalena amores honestat, dum facit suos.</i>	25.
<i>Samaritane, salutis fontes aperit.</i>	26.
<i>Patrocinatur Adultera.</i>	27.
<i>Zaccheum vocat.</i>	28.
<i>Chananae filiam curat.</i>	29.
<i>Centurionem per seruum lucratur.</i>	30.
<i>Non habenti hominem, ad piscinam occurrit.</i>	31.
<i>Hemorrhoißam à fluxu sanguinis curat.</i>	32.
<i>E decem Leprosis, nouem experitur ingratos.</i>	33.
<i>Ceco nato nouam aperit diem.</i>	34.
<i>Surdos facit audire, & mutos loqui.</i>	35.
<i>Filium viduae suscitatur.</i>	36.
<i>Archisynagogi filiam in vitam reuocat.</i>	37.
<i>Lazarum sororibus reddit.</i>	38.
<i>Ad Crucem triumphali pompâ discedit.</i>	39.
<i>Negotiatores è templo eijcit.</i>	40.
<i>In Bethania cana, Unguentis perfunditur.</i>	41.
<i>A Discipulo venditur.</i>	42.
<i>Agnum cum Discipulis comedit.</i>	43.
<i>Conuiuiarum suorum abluat pedes.</i>	44.
<i>Nouum suis de seipso conuiuium parat.</i>	45.
<i>Hymno dicto, in hortum discedit.</i>	46.
<i>Orans, sanguineum in sudorem liquefcit.</i>	47.
<i>Dormientes increpat, & hostibus occurrit.</i>	48.
<i>Osculo proditur.</i>	49.
<i>A suis deseritur.</i>	50.
<i>Accusatur coram Caipha.</i>	51.

Petrum

<i>Petrum respiciens salutes soluit in lacrymas.</i>	73.
<i>Vexatur per noctem.</i>	73.
<i>Pilato sistitur, & accusatur.</i>	74.
<i>Ad Herodem missus illudisur.</i>	75.
<i>Ad Pilatum reducitur.</i>	76.
<i>Flagellis caditur ad Columnam.</i>	77.
<i>Spinea redimitur corona.</i>	78.
<i>Ostenditur populo, & exhibetur.</i>	79.
<i>Posthabetur Barabba, & condemnatur.</i>	80.
<i>Crucem baiulat in Caluariam.</i>	81.
<i>Nudatur vestibus.</i>	82.
<i>Affigitur Cruci.</i>	83.
<i>Rex Iudeorum inscribitur.</i>	84.
<i>Medius inter Latrones in Cruce.</i>	85.
<i>Eius calamitas calum cacat.</i>	86.
<i>Torquetur mali Latronis exitio.</i>	87.
<i>Hilaratur boni Latronis salute.</i>	88.
<i>Sitiens, felle & aceto potatur.</i>	89.
<i>Pro hostibus rogar.</i>	90.
<i>Discipulum Matris, Spiritum Patri commendat.</i>	91.
<i>Anhelantis mortem clamor & gemitus.</i>	92.
<i>Queritur se desertum à Patre.</i>	93.
<i>Inclinato capite moritur.</i>	94.
<i>Mortuo tota parentat natura.</i>	95.
<i>Ex aperto mortui latere, manat sanguis & aqua.</i>	96.
<i>Mortui pendens in Cruce mysteria.</i>	97.
<i>E Cruce depositus tumulatur.</i>	98.
<i>Epitaphium sepulcro.</i>	99.
	<i>Sepulta</i>

<i>Sepulta Cruci Epitaphium.</i>	80.
<i>Spinis, & cæteris dolorum eius instrumentis, Epitaphium.</i>	81.
<i>Iuda, eius proditori, Epitaphium.</i>	82.
<i>Amorem suum colorat in Sindone.</i>	83.
<i>Ad Inferos descendit.</i>	84.
<i>Surgit redimuius è tumulo.</i>	85.
<i>Vulnera retinet redimuius.</i>	86.
<i>Apparet Matri, & mulieribus.</i>	87.
<i>Apparet Mariæ Magdalena.</i>	88.
<i>Apparet euntibus in Emmaus.</i>	89.
<i>Apparet Discipulis in Canaculo.</i>	90.
<i>Apparet Piscantibus.</i>	91.
<i>Ascensurus suis valedicit.</i>	92.
<i>Ascendit triumphator in Cælum.</i>	93.
<i>Linguarum imbrem pluit in suos.</i>	94.
<i>Gloria sua Mundum implet.</i>	95.
<i>Stephani Agonem stans spectat.</i>	96.
<i>Saulum ex equo deturbaturus descendit.</i>	97.
<i>Venientis ad Iudicium apparatus.</i>	98.
<i>Iudex sedet in Valle Iosaphat.</i>	99.
<i>E Tribunali in solium migrat, ubi regnat in æternum, & ultra.</i>	100.

CHRISTO IESV,
DEO, DOMINO,
DVCI, AC IVDICISVO,
ALOYSIVS IVGLARIS,
PRO FELICITER DEDVCTA
AD ANNUM CENTESIMVM
COGNOMINE SIBI FAMILIA,
SÆCVLARE SACRIFICIVM
HECATOMBEM VERBALEM
HISCE CENTVM ELOGIIS
IMMOLABAT.

Anno à Partu Virginis M. DC. XL.

Sacrificium, quod vnius sæculi respicit beneficia, non aliud esse deceat, quàm Hecatombem. Gratis hominibus, quales nos tua cogit esse Societas, capitale piaculum sit, si quis annus sine sua victima fluxerit. Myrtam me tamen hæc non poposcit occasio, cui Paupertas, in vno bonorum

norum votiua genere, in alijs necessaria, interdiceret immolationis huius impensas. Debitas summo cuiusdam Hierarchæ partes, malè occupat sacrificulus de Flaminum plebe postremus, qui vbi se diu torserit, è promptuario suo educere demùm non aliud, quàm verba possit. Qui nihilo minùs mei nosti medullam consilij, tolerabis temeritatem, quæ si dignitati non consuluit tuæ, necessitati consulit meæ. Omnium & ipse notarum peccator, forum tuum declinare non sperans, placare te mihi iudicem studeo. Solennis hæc reis industria, vt largitione aliquâ suppleant, quod æquitati causæ defuerit. Agnoscitur quædam in muneribus vis venefica, quæ vel te Leonem iam factum, possit in veterem Agni formam transferre. Meum sanè hoc, quia te continet, tibi vile non sit. Ne attendas in eo, aut phrenesim ingenij supra suas vires audentis; aut infelicitatem facundiæ infra sensuum merita persistentis; Vbi te ipsum potes inspicere, non debes quæ te circumstant scrutari. Pulcritudo tua libertatem hanc non relinquit speculatoribus suis, vt vbi oculos in eam semel intenderint, torque-
re illos

re illos aliò possint. Placare ista te debeant, quia
ea ipsa sunt, quibus tu olim Patrem placasti. Fa-
cere vt possis omnia, hoc non potes, ne tu idem
ipse sis, quem laudamus. Non officiat pretio mu-
neris inurbanitas offerentis; nam & ad aras vi-
ctima incruenta mactatus, etsi nihil accipias
de mali Sacerdotis virtute, nihil amittis de tua.
Omnibus omnia factus es; malo etiam Poëtæ
Mæcenas. Caue tamen, ne eadem mihi le-
ge decernas præmium operis, quâ olim ine-
ptissimo Rabulæ laudatori suo Sylla; atque ita
me muneres, non quod de te dignum aliquid
scripserim, sed ne scribam in posterum tam
indigna. Nolim seiungas argumentum ab ope-
re, quod sine te nullum est. Quidquid hoc
viuit in libro, viuit ex te: Te illi si igitur sub-
trahas, adempta corpori anima cadauer feci-
sti. Cætera omnia, ornatum omnem à forma,
hoc vnum opus, inuerso naturæ ordine, for-
mam omnem accipit à materia. Licet Elo-
gia hæc Elogium à te nullum expectent, &
is ego non sim, qui à te, qui solus Veritas,
& non assentatio es, quod benè de te scripse-
rim,

rim, audire confidam : Si quam tamen adhuc,
pro singulari etiam in immeritos munificentia
tua, mihi feceris optionem mercedis, feli-
cioris ingenij electionem sequutus,
Non aliam exigo, quam
te ipsum.

ELOGIVM I.
CHRISTVS IESVS
DEI FILIVS
AB ÆTERNO.

AMicus Silentij Deus est;
Semel in tota Æternitate loquutus
Vno omnia dicit in Verbo.
Primâ sui fœcunditate facundus
Ipsâ sui conceptione fit parens.
Vsq̄ue adeò in Dei Filio
Natiuitatem Conceptio non præcedit,
Cui ipsum Concipi, Nasci est.
Ita Patris fœcunditatem exhauriens,
Vt illi Fratrem dare non possit,
Vnus cùm sit,
Numeri damnum compensat.
Ipsa sui Apprehensione Comprehensio,
Ipsa Intellectione Loquutio,
Sapientia sine literis,
Imago sine lineamentis,
Cùm prodierit ante Luciferum,

A

Adhuc

Psal 61 v. 12. Semel loquutus est Deus, &c.

Generatur enim à Patre, per notionem sui ipsius.

Implicat enim dari alium ab eo Dei Filium naturalem.

Numeri damnum Proserpina poustat. Claud. de raptu. lib. 1. v. 125.

Psal. 109. v. 9. In splendoribus ante Luciferum genui te.

Adhuc in splendoribus natus est.

Citra dissidium oppositus Patri,

*Ex oppositiōnis
enim distinctio per-
sonarum.*

*Dicit enim: Mea
omnia tua sunt, &
tua mea sunt. Ioan.
c. 17. v. 10.*

*Nobilitas Dei, Vera
nobilitas, & tamen
maiores non habet.
Hic est Heres, Veni-
te, occidamus eum.
Marc. c. 12. v. 7.*

*Spiritus enim San-
ctus à Filio procedit,
sicut à Patre.
Isaiæ cap. 51. v. 9.*

Psalm. 109. v. 1.

*Speculum sine ma-
cula, & imago bo-
nitatis illius Sap. 7.
v. 26.*

*Arius enim, Ver-
bum, creaturam di-
cebat.*

*Hæretici Gramma-
tici.*

*Non enim procedit
per se, ex cognitiōne
contingentium.*

Totâ ab eodē acceptâ Substantiâ Emancipatus,
Adhuc habet omnia cum illo communia.

Abavos, Proavosque ne quære :

Illi tota Nobilitas Pater est.

Antiquissimus genere, Maiores non habet ;

Adeò esse vera Nobilitas

Sine maioribus potest.

Nunquam morituri Heres æternus ;

Viarum Domini initium idem, & Finis ;

Adhuc nasci non cessans tot annos natus,

Quia semper Vivens est, semper Spirat.

Mens, & Brachium Domini,

Cùm omne in illo sit robur, à Dextris est.

Sui Speculator, & Speculum

Radios, dum accipit, reddens.

Non minùs ideò Patre contentus,

Quia avidus Matris,

Quam nascendo non potuit,

Renascendo quæsiuit.

Apage hinc Ari, cum tuis ;

Grammaticus enim vt sis,

Hoc nimis Anomalum Verbum est.

Omni Præsens, & Infinitum in tempore,

Cùm nullis regatur Casibus

Nullius esse ordinis potest.

ELOGIVM II.

*A Cœli caduceatore eius nuntiatur Ad-
ventus. Lucæ I.*

Mensis idem & terris bellorum,
Et Cœlo foederum est.
Martio nomen Martis adimite,
Ex quo finem eius
Nostræ Pacis initia consecrârunt.
Deputentur Aprili Dies,
Quibus tam ingens facta cœlorum apertio est.
Virga Iesse,
Vel in Miraculis Naturam obseruans,
Datura fructum in Hyeme
Florem concepit in Vere,
Vbi facta dierum, & noctium æqualitas fuit,
In terram vsque redundauit
Ex Cœli æquitate Iustitia.
Ita diebus iisdem,
Et vnus Sol in Ariete,
Et alius in Agno est.
Fortitudo Dei
Missa, Deo quærere capacitatem patiendi,
Quia ad perditos venerat,
Legationem incipit à Salute.

*Tempus, quo solent
Reges ad bella pro-
cedere, Seruum est.*

*Conceptio Christi
die 25 Marij, ex
traditione Ecclesiæ.*

*Aprilem memorans
ab aperto tempore
dictum.*

*Virga Iesse Maria,
cum ceteris virgul-
is, in Vere floruit.
Peperit enim Chri-
stum die 25 De-
cembrii.*

*Dies conceptionis
Christi, circa æ-
quinoctium Ver-
num.*

*Veritas è terra orta
est. Sustitua de cœ-
lo prospaxit. Plal.
84. 7. 12.*

*Gabriel interpretat-
ur, Fortitudo Dei,
Fortitudinis autem
est, arumnis cetero se
obijcero.*

*Capacitas patiendi,
non aliud quàm hu-
manitas.*

*Ingressus Angelus
ad eam, dixit: Aue
Gratia plena, Do-
minus tecum &c.*

*Aliud ad illud
Erat, per quod facta
sunt omnia. & ad
illud, Erat mihi se-
cundum Verbum tu-
um.*

*Virtus Altissimi
obumbrabit tibi.*

*Ad illud: Dominus
tecum, benedictio
tu &c.*

*Ece ancilla Domi-
ni, fiat mihi secun-
dum Verbum tuum.*

*Ex Bernardo: Vir-
ginitate placuit,
humilitate conce-
pta.*

*Qui imperat sibi,
seruus Undequaque
esse non potest.*

*Exempla Mariae,
ipsum etiam ad hu-
militatem mone-
runt Deum.*

*S. Leo serm. 3. de
Natiu.*

*Caro pradium mor-
tis, in quo qui semi-
nat, metit. corrupti-
onem, ex Apost. ad
Galat. 6. §. 8.*

*Homo nouus, apud
Latinos idem quod
ignobilis, Christus
autem dicitur homo
nouus à Paulo: Im-
dante nouū hominū*

Plenam gratiā profitetur,
Et adhuc in ea Immensitati postulat locum;
Vsq̄ue aded penetrabilis cum gratia Deus est.

Quanta potentia foeminae,
Quæ mundum ea ipsa voce refecerit,
Quâ olim est factus!

Quanta claritas,
Cui vel tanta lux obumbraret!
Prauenerat Legatum suum Deus;
Erat iam in Virgine Dominus,
In quam admitti filius postulabat.

Vix igitur humanissimo emisso
Diuinissimum admissum in vtero Verbum est.

Parendi studio merita virtutem pariendi,
Fœcunditatem Virginitati non prætulit,
Sed adiunxit.

Se tunc potissimum sui Dominam probans,
Cum Dei prædicaret ancillam,
Regum Regi, Vt seruus esse pateretur,
Præiuit exemplo.

Impetrata facultate moeroris lætior Deus,
Nostra prouehens, & sua non minuens,
In prædio mortis æternam seminat vitam.
Non ideò minùs Nobilis, quia Homo nouus,
Exclusos à cœlo miserans inclusus in vtero,
Dilatare Charitatem didicit ex angustijs.

Sperate Mitiozem Iudicem, Reiz;
Cœpit aliquid habere, cui timeat.

Inhu-

5

Inhumanus esse non possit,
Qui tenacissimo glutino humanitati coniunctus,
Separabilis iam ab illa non est.

ELOGIVM III.

Matris in utero, Ioannem inuist.

Luc. cap. I.

Vbi Deum concēperis
In Montana abeas necesse est.
Altissimus pati valles non potest,
Quas impleturus descendit.
Sursum grauitat Christus;
Eum qui gesserit pellitur ad excelsa.
In Coeli stare nescientis mores Virgo degenerat,
Ex quo Diuinitatis Baiula
Coelo successit.
Nimirum vbi Deus quiescit
Æternus est ad beneficentiam motus.
Iam non sola Nazareth Ciuitas florum est;
Incalescere Mundus coepit;
Vernat vel in Montium horrore Flos Campi.
Primus Motor motus & ipse iam mouet;
Defertur ad sterilem,

Visio hypostatica tenacissimum glutinum, quia quod semel assumptis, nunquam dimittit.

Ambr. lib. 2. in Luc. Quid enim, Deo plena, nisi in superiora cum festinatione contunderet?

Prædictum ab Isaia: Quid omnis Gallis implebitur, &c.

Maria Cælum sæpe à Patribus dicta, Vide Theoph. Rayn. in suo Nomenclatore.

Deum inimicum oritur.

Nazareth Hebraum, idem quod Ciuitas florum.

Montibus Ver seruius oritur, quam campis.

Christus flos campi. Cantic. 2. v. 1.

Contra Aristotelium, & Philosophorum doctrinam.

*Exultavit enim in
Utero Infans.*

*Alludit ad Chorea
Davidis coram Ar-
ca. Maria autem
ipsa etiam Arca di-
citur passim à Pa-
tribus.*

*Christus Gigas exul-
tauit ad currendam
Giam. Psal. 18. v. 7.*

*Prodromus Christi,
Ioannes.*

*Ex ipso enim san-
guinibus corpus as-
sumperat.*

*Ascendebat, quia
ibat in montana; de-
scendebat, quia
mundi Domina se
demittebat ad obse-
quia se minor.*

*Ecco enim ex hoc
beatam me dicent
omnes generationes.
Luc. c. 1. v. 48.*

*Magnificat anima
mea Dominum &c.
Exultavit infans in
Utero meo, ait Eli-
sabeth. Lu. c. 1. v. 44*

*Maria Goro
exultavit spiritus
meus. Ibid. c. 47.
Et tamen si quod est
secretum in homine,
Viscera sunt.*

*Christus à benefi-
centia, ubique
sit, nascitur.*

Et quem non videt oculus, Vterus sentit.

Iterum coram Arca Choreæ.

Ad tantam Morum harmoniam

Tales Choreæ.

Giganti præcurrere nemo potuerat,

Nisi qui inciperet tam maturè moueri.

Quia Cœli Classicum, Mariæ vox est.

Eâ auditâ Prodromus liberatur ad Cursum,

Deo consanguinea

Adhuc se cognatam hominum meminit,

Et ad Elisabeth ascendendo descendens

Ipsam difficultatem itineris,

Causam itineris facit.

Silentium abijciens Plena Verbo,

Beatam negare non ausa,

Quam omnes dicerent.

Sortem suam

Ipsa sui diminutione Magnificat.

Exultationis planè dies,

Cùm in vna Infans in utero,

In altera Spiritus exultauit in Deo.

Celari Christus

Nusquam minùs, quàm in visceribus potest.

Vbi se non prodit, ibi non est.

Nullæ fatis eum latebræ tegant,

Qui beneficiorum suorum

Se & magnitudine, & numero detegit.

ELOGIVM IV.

Nascitur in Bethlehem Iuda.

Luc. cap. 2.

Dirigite viam vestram mortales.

Factus Deus Viator est,

Recta incedentibus occurrit in via.

Fru mentum Electorum Maturum in palea,

Quia in terram bonam ceciderat

Non expectavit Æstatem;

Quamuis ætas credi potuerit,

Sole inter Taurum, & Virginem stabulante.

Prostrato Deo, & in Carne captivo.

Deditionem cogitat Coelum,

Et Militiam iam non vtilem bello

Feciale m destinat Paci.

Daturus de se ipso conuiuium homini,

In Ciuitate Panis,

Opsonia ne deessent, factus est Caro;

Et qui ignem venerat Missurus in terras,

Aptam concipiendæ flammæ materiæ quærens,

Descendit in foenum;

Ita Deus nouâ planè Metaphorâ fecit in Verbo,

Quod à propriâ sede suâ eò transtulit,

Vbi locus ei non erat.

Primus, qui cum benè ageret lucem odisset,

Quia

*Non sine causa mo-
niti homines, et di-
rigerent viam suam,
ita enim inuenturâ
Deum erant, Viato-
rem factum.*

*Stabulum, in quo
natus, propè viam
fuit.*

*Fru mentum electo-
rum dicitur Chri-
stus. Zach. 9. 7. 17.
Aliud cecidit in ter-
ram bonam, iuxta
parabolam seminan-
tis. Matth. 13. Mar-
ci 4. Luc. 8.*

*Æstiuâ signa inter
Taurum, & Virgi-
nem.*

*Quare militia celi,
& non alijs commis-
sa pacis canende
cura.*

*Hoc est in Euchari-
stia.*

*Bethlehem interpre-
tatio, Ciuitas Panis,
à Hieron. & alijs
Patribus.*

*Ignem Venus mittere
in terram; & quid
solum nisi et accenda-
tur. Luc. c. 12. v. 49.*

*Propria Dei sedes
celi. Psal. 113. v. 16.
Cælum celi Domi-
no.*

*Qui malè agit, odit
lucem. Ioan. c. 3.
v. 20.*

*Erat enim ipse lux
vera, que illuminat
omnem hominem
venientem in hunc
mundum.*

*Nihil enim homi-
num oculis aquè re-
gebatur Christi divini-
tatem, quam nudita-
tas.*

*Locum virtutis in
medio.*

*Moriens inter atro-
ces medius, & na-
scens in medio no-
ctis, & in medio
duorum Animalium.*

*Alludit ad prodigi-
gia, de quibus elo-
gio proxime se-
quenti.*

*Christus natus pro-
pè hyemali Solsti-
tium, à quo maio-
ros fieri dies incipi-
unt. & Arguita est
D. Ambrosii.*

*Cur Pastoribus ante
alios innotuerit.*

*Ecco Agnus Dei.
Ioan. 1. v. 36.*

*Consuetudo est alte-
ra natura. ex A-
rist. 1. Rhetor. cap.
de iucundo.*

*Et habitu inuentus
ut homo. Paul. ad
Philipp. 2. v. 7.*

Quia dici non poterat in lucem editus,
Natus in nocte;

Cùm non haberet unde tegeretur,
Detectus non est;

Personatus idè, quia nudus.

Inter feras cicures medius

In nocte media,

Locum Virtutis, & moriens occupavit,

Et Nascens.

Fœcunditatem à Virgine

Sterilitas omnis edidicit;

Flevere oleum scopuli,

Oprobium quercus;

Atque ita ab eodem Solstitio

Lux, & accrescere cœpit hominibus,

Et diebus.

Pastores Christus primas sibi oves elegit,

Decuit inter hos Agnum nasci,

Et natum ab his primùm agnosci.

Discite assuetudo quid possit;

Quando Deus ipse

Humanitatis assiduè frequentans actus,

Tandem habitu inuentus ut homo.

Ita in Deo etiam, assuetudo

Facta altera natura est.

ELOGIUM V.

*Ortus eius, multiplici prodigio
illustratur.*

SPica Virginis

Vbertatem hanc cœlo fecit,

Vt Sol, ad Agni nuptias & ipse vocatus,

Spicis coronatus incesserit.

Videre homines spicas in cœlo debuerant,

Si debuerant de cœlo panem sperare.

Ministrat tellus oleum;

Ornate vestras lampades, Sponsus venit.

Omnes homines initiaturus Athletas

Tam multis inungendis

Materiem præparat.

Non obduxerant cicatricem vulnera nostra,

Quia circumligata non fuerant,

Nec fota oleo;

Ideò curare illa qui venit,

Fascias, & oleum secum affert.

Sensere vicinum Solem Engaddi Vineæ,

Eo in Tauro posito floruerunt.

Ara Cœli

Nouos Romæ Sacerdotes annuntiat,

Et ne Plebeio numini dicata credatur,

Trina illi, in triplici Sole,

B

*Spica Virginis Christi:
Inde frumentum electorum.*

Zach. c. 9. §. 17.

*Sol spicis coronatus
apparuit. Baron.*

Anno 1. Christi,

ex varijs.

*An nuptijs, coronari
solis antiqui.*

*Christus panis
victus, qui de cœlo de-
scendit. Ioan. c. 6.*

§. 51.

*Fons olei Roma. ex
Orosio lib. 6. c. 20.*

*Alludit ad parabola-
m, de decem Vir-*

ginibus. Matth. 25.

*Non enim Deus pa-
cem mittere, sed*

gladium. Matth.

cap. 10. §. 34.

*Isai. c. 1. §. 6. Plaga
non est circumliga-
ta, nec fota oleo.*

*Engaddi Sivea flo-
ruerunt. Baron.*

ibid.

*Ara cœli. ex Suida,
Cedreno, & alijs.*

*Tres Soles Roma
visi. Baron. ex Plin-
io, & Dion. ibi-
dem.*

Lam-

*Fons de novo ortus
in specu Bethlehema.
ex eodem, & alijs.*

*Imitari visa sunt sa-
xa scatebris suis, la-
crymas Christi.*

*In Sacramento
enim Baptismi, posi-
turus salutis saun-
am erat.*

*Oracula pleraq;
tacuerunt. ex Ni-
ceph.*

*Christi charitas, vel
ipfis Admirabilis
lapideis simulacris.*

*Lani fores ab Augu-
sto ter clausa, ex
Suetonio, in eo-
dem.*

*Christus clavis Da-
uid. ex Apoc. 1. c.
3. v. 7. & ex Isaia, c.
22. v. 22.*

*Illas enim bonus la-
tro aperuit. Luc:
cap. 23. v. 42.*

Lampas appenditur.
Quàm sit efficax Dei exemplum

Hinc conijce.

Lugens in specu,

Saxa ipsa erudiuit ad lacrymas.

Coram illo egere aquæ tripudia,

Quem salutem prænoscerent

Positurum in Aquis.

Veritatis conspectum,

Pati non potuere Mendacia;

Inde caruit oraculum omne responsis.

Ipsismet simulacris vocem incluserat

Tantæ admiratio Charitatis.

Suo Ianus in templo captiuus,

Sentit adesse sæculum Pacis.

Eius foribus ab Augusto ter clausis,

Coeli fores aperit Deus.

Quas ne claudendas iterùm suspiceras,

Clauem ipsam proiecit in terras.

Illius vsum nemo meliùs,

Quàm bonus latro te doceat;

Eam versare si scieris,

Eris & tu hodie in Paradiso.

ELOGIUM VI.

Auctus nomine, Carne minuitur circumcisus. Luc. cap. 2.

VEnales sunt tituli, potiores
Sine sanguine non habentur.
Pretiosissimum IESU Nomen
Tanti emitur,
Quanti & redimitur mundus.
Ita Deo, ne binæ quidem syllabæ
Gratis dantur,
Tamdiu sine nomine,
Quàm diu sine vulnere,
De Cœlesti Gymnade nobilis Agonista
Nudus in arenam ingressus
Oleo perungitur suo.
Lapis Angularis
Lapideo Cultro recisus,
Illum ita retudit,
Vt iam ad nihil utilis redderetur.
Suos expertus ardores
Non remitti frigore, sed intendi:
Tentavit an eos posset
Præproperâ sanguinis emissionem minuere.
Per hæc sacrificij sui prima libamina
Initiatus Sacerdos,

*Magna Veritas, sed
odiosa torpentibus.*

*Emitur sanguine,
quo redemptus est
av. mundus est.*

*Iesu enim nomen
dissyllabum est.*

*Christus ante cir-
cumcisionem Apo-
nymus.*

*Nudus enim venit
in mundum, qui
certaminum Cæca
definitur a Chryso-
stomo.*

*Oleum effusum, No-
men suum. Can-
tic. I. 4. 2.*

*Fiebat enim cultro
lapideo circumci-
so.*

*Post Christum enim
inutile hoc Sacra-
mentum.*

*Hæc emissio sangui-
nis, Unde necessaria
Christo fuerit.*

*Prima libamina sa-
crificij cruenti, quod
mox complevit in
Cruce.*

*Alludit ad illud:
Vox sanguinis fra-
tris tui. Genes.
cap 4. v. 12.*

*Serui stigmatici in-
fima nota apud an-
tiquos.*

*In Calendis Ianua-
rijs inuocabantur
Magistratus. vt pal-
fim apud Tullium,
Quidiam, &c.*

*Alludit ad Ange-
lum, qui portas He-
braorum, signatus
Agni sanguine, in
Egypto praterijt.
Exod. c. 12. v. 23.*

*Christus nouus Ia-
nus, antiquo ma-
ior, & melior.*

*Corpus Christi, tem-
plum; de quo dice-
bat: Solus tem-
plum hoc, & post
triduum &c. Ioan.
c. 2. v. 19.*

*Veni gladium mis-
sere. Mathe. c. 10.
Via lactea fingeba-
tur à Pòëris, Hero-
um. Via quæ cælum
ascenderent.*

Her. Iesu socij, qui...

*Hoc est, non reventi-
bus laborum vitam,
sed voluptatum,
quas Christus vel
ab insania declina-*

Voce sanguinis,
Quando nondum poterat gutturus,
Coepit è terra clamare.

Stigmaticus seruus amoris,
Nulla eius imperia iam recuset.

Nouum perditis statuens
Magistratum salutis,
Æterni sui Consulatus auspicijs,
Calendas Ianuarias dedicauit.

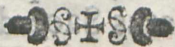
Anni fores,
Ne percussori Angelo vltra paterent;
Agni fuere sanguine liniendæ.

Ianus Alter
Geminæ naturæ, non frontis,
Præfectus mensibus,
Primâ hac templi sui apertione
Nova bella portendens

Quia venit Gladium mittere,
Eum primum impulit in se ipsum.
Lacteam vltra Coeli viam, ne credas,

Eam qui primus ingreditur
Docet esse sanguineam.

Iesu socium nemo se iactet,
Qui hoc eodem itinere non incedat.
In diuersa migrantibus nulla Societas,
Aut viæ esse possit, aut vitæ.

ELOGIUM VII.

Novi sideris indicio, innotescit Astrologis.

Matth. cap. 2.

Regno suo finem nequitia timeat;
 Meliorem Mundo Dominum
 Augur Cometa portendit.
 Loquitur attendentibus Coelum,
 Et igneâ linguâ,
 Pro tacente Verbo perorans,
 Charitatis suæ nova Phænomena,
 Primis prodit Astrologis:
 Sine nouo Phosphoro,
 Oriri non decuerat nouam diem.
 Pulchritudinem suam,
 Proiecerat veriùs, quàm exposuerat Deus;
 Nisi illius vnus spectandæ gratia,
 Nouum cœlo oculum condidisset.
 Plebeius credi potuerat, Princeps luminum,
 Si venisset ad tenebras sine face.
 Procedens tanquam sponsus è Thalamo,
 Hymenæos suos
 Adductâ de Cœlo Tædâ nobilitat.

Lucanus 1. Pharsal.
 Et terris mutantem
 regna Cometem.
 Idcò ita metuitur à
 Regibus.

Stella hæc, cæli lin-
 gua vocatur à Pa-
 tribus.

Cæli enim enarrant
 gloriam Dei. Pl. 18.
 v. 2. Et ex Pythago-
 ra, hæc eorum oratio
 auditur ab attentis.
 Phænomena, idem
 quod apparentia.
 Coniectura diei no-
 ua, ex nouo Phos-
 phoro

Noua stella, nouus
 cæli oculus.

Abiecerat enim in
 vilissimum locum,
 hoc est stibulum.
 Principibus Siviis de
 nocte proferra soli-
 ta facies.

Hymenai cum Ta-
 dis. Vide Mytho-
 logos.

*Alludit ad illud. ac-
cendit lucernam, &
servit domum. Da
muliere, qua dra-
chmam amiserat.
Luc. 15. §. 8.*

*Militia cœli, habes
Es ipsa stationes su-
as, à quibus sine
Deo non recedat.
Datus enim erat in
Christo, & in terra
mundum reconcili-
ans sibi. 2. Cor. 5. 19.*

*Alludit ad Horosco-
pos, & genituras
fieri solitas ab Astro-
logis.*

*Nullus e septem
planetis dignus suis
horoscopari Mariæ
fatui, & cur?*

*Mercurius, Deus
Mercatorum, &
ideo Mendaciorum.
Christus sol iustitia,
quius in pennis Sa-
nitatis.*

*Cur descendit in
terras fides hœc no-
vum. Malachi: 4. §. 2.*

*Cœterant enim
Angeli, & in terra
pax. Luc. 2 §. 14.
Obsides à disfidenti-
bus dantur, sancitâ
pace.*

Quasi fugitium in terras Numen,
Accensa Superi lucerna vestigent,
Arcanorum Venatores emeritos,
Ad Arcanum omnium maximum
Eruendum è specu,
Ingentis illicio mercedis adducunt.
Stationes suas
Impunè iam Cœli militia deserit,
Quando non vni Deus custodiendus est Cœlo,
Quem tantæ Genituræ
Præficeret Dominatorem,
Nisi de nouo condidisset,
Frustra natura quæsierat;
Neque enim horoscopari par fuerat,
Aut Virginis filio Venerem,
Aut Martem Pacis parenti,
Aut Constantiæ Lunam,
Aut Saturnum Lætitiaë,
Aut Clementiæ vltorem Iouem,
Aut Mendacem Mercurium Veritati.
Ex quo Solem habetis in Terra Mortales,
Vobis vltro fidera cœlum cedunt.
Date vulgato Pacis Nuncio certam fidem;
Inde nulla bella vos petant,
Vnde tales obsides accepistis.

ELOGIVM VIII.

Aduenis adoratur à Regibus.

Matth. cap. 2.

Qualis fit in Mundo nox conijce,
 Quando vel in Oriente positi diem quærunt.
 Artes suæ Magos destituunt;
 Trahere Sidera assueti
 Trahuntur à Sidere.
 Impellit ad iter, flammeum Calcar,
 Et ad portum salutis soluentibus, Cynosura
 Laborem solatur, ac dirigit.
 Ne despiciabiles Deo Reges putares,
 Epheborum suorum Nobilissimum
 Iubet ad se de nocte venientibus
 Facem præferre.
 Cautus ille tamen, ac solers,
 In Regione hostium
 Tectâ facie personatus incessit.
 Temerare se timuit illius Urbis aspectu,
 In qua periturum præfenserat,
 Quem recens Naturæ nunciabat.
 Malè agentibus, nouerat,
 Omne lumen inuisum;

*Solâ 3 diei Pa-
 tris, Oriens: Unde
 Magi Venerunt lu-
 men quærere.*

*Fingunt passim
 Pœta, Lunam, 3
 stellas vrbs à Ma-
 gi. vt videre est
 apud Lucanum,
 Senecam, &c.*

*Calcaria enim in
 stelle modum for-
 mantur.*

*Angiportus Bethle-
 hem, portus salutis.*

*Honoris gratia ab
 Ephelis honorarij,
 præferri solite Re-
 gibus faces.*

*Angeli Ministrato-
 rij Spiritus, Ephe-
 bi Dei.*

*Vt enim patet ex
 textu. quãdã su-
 runt Hierosolymis
 non apparuit stella:
 Vnde mox Videntes
 illam iterum gaus-
 si sunt.*

*Christus enim Hie-
 rosolymis mortu-
 rus.*

*Qui malè agit, odit
 lucem. Ioan. c. 3.
 p. 20.*

*Filius tenebrarum
erat Herodes, qui
turbaretur ad noua
lucis exortum.*

*Erat enim apud Iu-
daeos scripturarum
scientia. Unde inter-
rogatus respondit:
In Bethlehem Iuda.
Sic enim dicitur Eccl.*

*Turbatus est Hero-
des, & omnis Hie-
rosolyma cum illo.*

*Ita, & cum inue-
neritis, renuntiate
mibi, & ego ve-
niens adorem eum;
reuera de illo per-
dendo cogitans.*

*Amiserunt enim
stellam, quam diu
cum Herode fue-
runt.*

*Et ecce stella, quam
viderant, antecede-
bat eos, & dum
ueniens &c.*

*Hoc est, genitum in
antro, & in prese-
pio.*

*Aurum, Thius, Myr-
rham, Regibus, homi-
nibus, Deoq; Iuueno.
Presb.*

*Myrrha condendis
cadaveribus adhi-
bita. Si patet ex se-
pultura Christi.*

Sed illud potissimum, quod è Cælo.

Tenebrionum in Aula

Luce destituti cæcutiunt.

Nec satis quem interrogent vident.

Vbi tamen Dei oracula sunt,

Tanta nox esse non potest,

Vt certa ad illum via non pateat.

Aduenisse Iudicem Mundi,

Nouo argumento probat improbitas,

Dum turbatur.

Alijs sacrificij,

Sibi Parricidij locum designans,

In idem cum pietate votum consensit,

Inuenire & ipsa Deum volens,

Quem nisi inuentum perdere non speraret.

Edocti malo suo, Nobiles Aduenæ,

Christum quærentibus,

Quàm noxia sit omnis apud impios mora,

Herodis abiectâ beneficentiâ,

Iterùm diuinam merentur.

Ad agnoscendum tam obscuro genitum loco,

Quam habuerint necessitatem luminis, vident.

In muneribus describentes quem colerent,

Dei Thesauris inuentis

Suos abijciunt,

Curare Mortuos venientem,

Myrrhâ carere non decuit.

Sperare Christus cœpit amores hominum,

Ex quo & ipse potuit Aurum dare.
 Odoratus Pater est suauitatis odorem,
 Vbi, quem misisset in terras ignem,
 Thus attigit.

ELOGIUM IX.

Per Magos Herodem illudit.
 Matth. cap. 2.

Nisi cicurari metueres, Effrenis Bellua,
 Domini stabulum non timeres.
 Schola Regum Præsepe fit;
 Ibi verè Regnandi artes docentur,
 Et felix nimium, qui tanti Præceptoris
 Non verba solum, sed & vagitus intelligat.
 Cautus tamen, Herodes, vt es,
 Præsepe declina;
 Pecudem te Mundus notat ex moribus,
 In fœno si viderit,
 Te illi hominem vltra probare ne spera.
 Quid ad te reduces, latro purpuratus, exspectas?
 Publica nequitia tua est;
 Ipsimet Dormientes
 Te somniant Perduellem.

C

Quam

*Aurum enim sequuntur homines,
 & vulgus amicissias
 Stilitate probas.*

*Cauere stabulum
 Domini proprium
 bestiarum indomi-
 tarum.*

*Vera regnandi ar-
 tes, humilitas, &
 mansuetudo. dicitur
 enim: Beati iustes,
 quoniam ipsi possi-
 debunt terram.*

*Herodes hic, fuit
 omni scelerum ge-
 nero notatissimus:
 Et constat ex Iose-
 pho, & Euang.*

*Hoc est in loco be-
 stiarum proprio.*

*Stoliditas Herodis
 quanta vel in ipsa
 Castitate sua.*

*In somnis enim mo-
 vissi, ne redirent ad
 Herodem.*

*Grassatorum enim
proprium obsidere
Gias.*

*Nobilium anima-
rum Regio, Dei con-
spectus. quamdiu
autem sunt in hac
Vita, peregrinantur.
2. Cor. 5. v. 6.*

*A Christo enim re-
ferre non possunt,
nisi Thesauros, qui-
bus ille abundat,
qui sunt pietatis, sa-
pientia, &c.*

*In eo enim sunt om-
nes Thesauri sapien-
tia, & scientia, ab-
sconditi, ad Colos.
2. v. 3.*

*Fugit enim, quia
Hierosolymis non
apparuit.*

*Longa enim Regi-
bus manus sunt.*

*Herodis Beneficia,
prima illius artes.*

*Quis enim diuinet
somnia, nisi Daniel
alsquis?*

*Redentibus enim
in Regionem suam,
non legimus appa-
uisse Sistrâ stellam.*

Quàm stolidus sis, vel hinc conijce. Ex
Aliorum somnia
Tuis sunt sagaciora consilijs.
Grassator vt sis, viam omnem non nosti;
Illam in primis,
Per quam in regionem suam
Nobiles animæ reuertuntur.
Nulla spes Prædæ te pascet;
A Christo venientibus
Sola pietas Thesaurus est,
Quam furari, vel si possis, non vis.
A tuis cætera secura sunt manibus,
Vtpote apud illum relicta,
In quo Thesaurus suos omnes,
Deus ipse custodit.
A Sidere suo Reges
Didicere te fugere.
Hierosolymis illud vbi te vidit, euanuit.
A tam malo Principe,
Ne in ipso quidem, tutum se credidit coelo.
Tibi cum Magis res est,
Veneficia non proderunt tua.
Vt ad omnia Tyrannus vigil intendas,
Inuenta responsa sunt,
Quæ vt te lateant, somniantur.
Coelum ipsum,
Ne Clientium suorum fugam videas,
Quam illis prætulerat facem extinguit.
Deum

Deū ipsum quodammodo exterruisti, tã ferus es.

Te ille non vt euaderet,

Sed vt non videret aufugit.

Victorem te dicerem,

Nisi Deum scirem

Parthorum quoque more pugnare.

ELOGIVM X.

Eius causa Innocentum cades.

Matth. cap. 2.

ORta Veritas est, Aula turbatur.

Scit illa nomen hoc Regibus non placere.

Sol noster nonum mensẽ fixus in Virgine,

Vindemiam sanguinis excitauit.

Instat ab Herode Pueris bellum;

Nam solis hominibus

Decantata in terra Pax est.

Criminosam videri facit Innocentiam,

Deus præsens;

In hoc illa peccasseprehenditur,

Quòd in diebus Herodis

Non horruerit lucem pati.

Visus in Oriente Cometes

Chrysol. serm. 152.

Deum enim plerunq;
ad instar Partho-
rum fugiendo, quàm
resistendo, grauius
affigit Vultus hosti-
bus suis.

Christus Veritas
dicit eum: Ego sum
Via, Veritas, & Vi-
ta. Pl. 84. v. 12. Veri-
tas de terra orta est.

Per nouem enim
menses fuerat in
Gente Virginis.
In signo autem Vir-
ginis stante Sole,
Vindemiales Geni-
unt dies.

Alludit ad illud:
Et in terra Pax ho-
minibus, Et non pu-
eris, quos dicera ho-
mines non solemus,
licet Et ipsi sint.

Fugientium enim
ab innocentibus fu-
erat tam noui ca-
pitũ Regnum.

*Comatos, indicare
solet non solum Re-
gnorum finem, sed
etiam clades popu-
lorum.*

*Scire enim rectam
in celum viam non
posuerant, quam
Christus nondum
aperuerat.*

*Sub Octaviano
enim, in cuius annos
Herodis regnum in-
ciderat, erat pax
summa.*

*Lavis enim terre-
re solemus pueros.*

*Stabilius Regnum
impij, eiusdem corde
esse non potest, quod
quasi mare seruet.*

*Ita ad Verbum
Chrysol. ser. 153.*

*Exiit humanitar-
tem factus inhumani-
mus, barbarus.*

*Hec enim eius ino-
mnia culgabat
mirificè aduentum
Christi, si notant
SS. Patres.*

*Araconum Christi,
non loquendo, sed
moriendo confessi
sunt.*

*Pro mari rubro, in-
tellige copiam effu-
si sanguinis.*

Cui micet innocens,
Si vel ipsis portendit Innocentibus necem?

Nisi fortè consultiùs sit opinari,
Flammam hanc rudibus animis
Recti ad Deum itineris Ducem datam.
Proh quàm belligerum Regem
Habes Iudæa!

In tanta Pace ne torpeat,
Sibi fingit hostem, quem petat.
Et tu, Herodem aliud, quàm larvam putes;
Quem exterrendis populis natum vides?
Quàm non stabile impijs Regnum est,
Cui timetur etiam ab Infante pernicies!

Ardentes animæ
Moras corporis non tulerunt.
Anticipant virtutibus blandimenta,
Vulneribus oscula.

Ne quid haberet cū Deo commune Rex impius,
Humanitatem exiit,
Statim ac illam induit Deus.

Ita vecors, vt illius seruiret gloriæ,
Cuius inhiaret ruinæ,
Ne ab vilo taceretur, quem ignorari voluerat,
Tot laxauit infantibus ora, quot vulnera.

Decolorauit purpuram suam,
Qui eam tinxit in sanguine;
Et in nouo Mari Rubro
Pharao alter elusus,

Dum

Dum vnum perdere Regem voluit,

Multos fecit.

Perfide? Si à folio te Deus amoueat,

Quò migrabis?

Regni Cõfortes nõ pateris; cœlo inferédº nõ es,

Vbi nemo de populo, omnes Reges.

Infantes odisti; Abrahæ finum ne spera;

In Regione sua sunt,

Eos inde non fuges.

Te recusaret & Erebus, si Carnifice non egeret.

Nusquam esse debueras,

Qui Deum, qui ubique est, non vis tecum.

ELOGIVM XI.

Simeonis in vlnis sistitur Dea.

Lucæ. cap. 2.

MOri nemo timeat,

Nisi qui nondum viderit Deum.

Fluento Salutis applicitus

Præcinit tibi Olor inferias,

Manumitti se postulans,

Cùm meliorem sisti Domino seruum videt.

C 3

Autho-

Omnes enim qui
in cœlo sunt, Reges
sunt. Vnde dicunt:
Fecisti nos Deo no-
stro regnum; &
adoraturi Agnum,
in Apocalypsi, co-
ronas ponunt.

Apoc. c. 4. v. 10.

Sinus Abraham, lo-
cus Infantium pro-
prios, antequam
Christus eos secum
in cœlum assumeret.

Nolebat Deum se-
cum, qui volebat
omnino solus re-
gnare.

Olim autem di-
ctum erat à Deo,
non videbit me ho-
mo, & Sicut: Exodi
c. 33. v. 21.

Christus, flumine
egrediens de Para-
diso.

Historia de Cygni-
cæno notissima. Pa-
lem autem Simeonem
vocat ob cuni-
tiam.

*Positus est hic in
ruinam multorum,
& in signum cui
contradiceretur. Luc.
2. v. 34.*

*Et tuam ipsius ani-
mam pertransibit
gladius. Luc. 2. v. 35.*

*Expectans consola-
tionem Israel, &
Spiritus Sanctus
erat in eo. Luc. 2.
v. 25.*

*Turtures Animalia
flebilis.
Ut darent hostiam
par iururum, aut
duos pullos colum-
barum.*

*Columba enim felle
carere dicuntur.
Et accepit eum in
Sinas suas, & bene-
dixit Deum, & di-
xit &c.*

*Pythonissa mulieres
Sentriloqua, apud
antiquos in pretio.*

*Anna Samuelis
mater, credita ab
Heli ebria, cum af-
fide oraret ad De-
minum in templo.*

*1. Reg. c. i. v. 14.
Festum quo colitur
hoc Mysterium, Hy-
papanton à Græcis,
occursus dicitur à
Latinis Patribus.
Responsum accepe-
rat Simeon, non vi-
surum se mortem.
Luc. 2. v. 26.*

Authorem salutis positum in ruinam multorum
Experitur primus ille, qui præuidet,
Tantæ Maiestatis oppressus est pondere,
Qui eum in vinas accepit.

Quidni dimitti rogaret in pace,
Parari gladios præsciens,

Qui ipsam etiam animam pertransirent?
E Senis tripudio Dei gaudia conijce;

Plura hic sæcula, quam ille annos
Mariæ victimam expectarat in templo,

Per assuetas fletibus Turtures
Nostra gaudia redimuntur.

Adeo nihil vile Deo est,
Quod lacrymam sapiat

In Pullis Columbarum
Agnosci vult author muneris, sine felle.

Tacere nesciunt
Quibus tanta Verbi fit copia.

Spiritus Veritatis
Pythonissas & ipse coepit habere,
Sed sobrias, sed innocentes.

Anna altera Samuelem secundum expectans
Eruat vaticinia Deo plena,

Ebria tamen videri & ipsa ne posset
Tam longa præmisit Oestro ieiunia.

Ex occurso Mariæ nemo non proficit,
De Sacerdote fit Oraculum Simeon;

Acceperat ante responsa, nunc dabat.

Non

Non visurum se mortem iam credit,
 Quia post Christum nulla iam est.
 Diuinans Pueri genium,
 Vates emeritus,
 Illum crucis, cruciatuumque memoria
 Quibusdam quasi blandimentis exhilarat.
 Licet nondum cum flagello
 In templum venerit I E S V S ,
 Ex nunc vendentes, & ementes, abite.
 Post Mariæ oblationem
 Nauseare cætera Deus cœpit.
 Habete vobis oves, & boues,
 Columbas, & turtures;
 Vno ille contentus est Agno.

ELOGIUM XII.

Herodem fugiens exulat in Aegypto.

Matth. cap. 2.

Magorum aurum accepisti, mi I E S V ,
 Herodis ad te illic ferrum trahis.
 Inter homines,
 Et aurum, & pacem tueri,

Quan-

*Minatus enim est
 olim per prophetam
 & Mors: ero Mors
 tua Oleez 13. & 14.
 Prædixit enim Si-
 meon Passionem
 Christo, & iude
 Maria dolores.*

*Bis enim Christus
 fugauit a templo
 Gementes & emen-
 tes.*

*Tunc enim potissi-
 mum dicere potuit:
 Quo mihi multitu-
 do Sacerdotum Ge-
 strarum? Itaque c. 10.*

*ψ. 11.
 Christus enim solus
 is fuit, in quo sibi
 bene complacuit.
 Matth. c. 17. & .*

*Poss adorationem,
 & accepta Mago-
 rum munera, videns
 Herodes quod illu-
 sus esset a Magis,
 cepit sanguis.*

Ex quo periclitari 24

Christus capis, Nisi
sunt Angeli cāuti-
as, & difficilis so-
terris fidere; Magis
enim & Ioseph, non
nisi in somnis appa-
ruerunt, cum antea
miscerent cum Si-
gilantibus pastori-
bus longa colloquia.

Tolle Puerum, &
matrem eius, & su-
ge. Matth. 2. v. 13.

Accipit Puerum,
& matrem eius, no-
cte, & secessit in
Egyptum.

Maria soror Moysis,
in Exodo celebris.

Virga Moysis, Egy-
ptijs mesuenda.

Virga Iesse serpen-
tes, hoc est Diabo-
los, Gorat.

Christus, lux erat,
& in carne palpabi-
lis. Unde dicebat:
palpate, & videte.

Luc. 24. v. 39.

Primogeniti Egy-
ptiorum, quia nocte
delesti ab Angelo
percussore. Exodi 11.

Pharos turris, in
qua noctu accensa
faces nauigantium
iter regunt, Alexan-
dria in Egypto.

Plin. in Paneg.
Traiani.

Alludit ad Ioseph
Patriarchā, & eius
industriam Egypto
perutilem, cum esset
propositus Domui
Pharaonis. Fa-
milia Noui Ioseph,
Maria, & Iesus.

Quando tibi non licuit, cui licebit?
Periculum tuum propè cælites monuit

Ne quibuscunq̄ se fidant.

Qui longa olim

Cum agentibus vigiliis miscuere colloquia,
Nunc non nisi sopitis apparent.

Ne Infanticida te tollat,

Iubetur Pater te tollere;

Nec vlla aut hyemis ratio habetur, aut noctis,

Quod arceres vtramq̄ Sol præfens.

Agnoscit Ægyptus

Ex Maria comite nouum Moyssem;

Prodigia non plagas expectet;

Virga Iesse clementior Virga est;

Licet ipsa etiam serpentes voret.

Illata sub tactum cadentibus tenebris damna,

Luce tractabili rependuntur,

Nec est qui timeat Primogenitis Dei.

Quamdiu inter eos est Primogenitus Dei.

Nouo lumine Pharos accensa

Toti rutilat spectabilis Cœlo.

Nunc verè mundi Horreum Ægyptus est,

Quando tam pinguia mundo alimenta custodit.

Eò iterum ad Iosephum accurrite,

Quotquot in regione vestra

Non habetis annonam.

Exul vt sit & ipse,

Tali præpositus Domui, ditare vos potest.

Erudire

Erudire beneficijs Regio,
 Quæ non profecisti flagellis.
 Vt Nilo hætenus multa debueris,
 Herodi nunc debes omnia,
 Cui Deum debes.

Deriuauit in Ægyptum fluuium pacis,
 Cui se se aggerem opposuit in Iudæa.
 Felices Populi,

Quibus aliquis extra hortos natus est Deus.
 Ex Aris pellite Crocodilos, & cepas;
 Numina lacrymarum hæc sunt,
 Illis ciendis genita, non placandis.

ELOGIVM XIII.

Eiusdem apud Ægyptios commoratio.

Matth. cap. 2.

GRAUE quidpiam ne formides Ægypte,
 Ascendit Dominus Nubem leuem.

Iactare posthac erubescere

Pluuiam non debere te cœlo;

Effusa super te nubes est,

Fœcunditatem, quam dare Nilus non poterat,
 Accepisti.

D

Co-

*Intentatis illi olim
 per Moysen à Deo.
 Sola enim Ægyptus
 non irrigatur à cœ-
 lo, sed à Nilo solium.*

*Isai. cap. 66. v. 12.
 Declinabo super
 eam quasi fluuium
 pacis.*

*Iuuenalis de Dijs
 Ægyptijs loquens:
 Felices populi, qui-
 bus hi nascuntur in
 hortis Dijs. Hi autem
 erant, Allia & ce-
 pa, præterea Croco-
 dili, de quorum la-
 crymis notissima
 historia est.*

*Isai. c. 19. v. 1. Ecco
 Dominus ascendet
 super nubem leuem,
 & ingreditur Ægy-
 ptum.*

*Accipit enim fœ-
 cunditatem omnem
 à Nilo.*

Alludit ad histori-
am Idoli Philistino-
rum, quod corruit
coram Arca fœderis.

1. Reg. c. 1.

Isis, & Osiris, Egy-
ptiorum Numina.

Iuxta prophetiam

Isaie cap. 19. v. 1.

commota sunt, &
corruerunt simila-
era Egypti.

In cineris enim re-
daſti Dii, quando im-
punitam expri-
mebant.

Omnia traham ad
me ipsum, ait Chri-
stus. Ioan. 12. v. 32.
Nec enim fuit Chri-
sto locus in Beſtle-
hem.

Vide Baronium an-
no primo Christi,
qua dicat de signis,
qua acciderunt in
eum in Egyptum
fuga.

Manna Christus; &
ipse enim erat panis
viveus, qui de celo
descenderat, factus
omnium omnia.

Arbores dicuntur
tranſeuntis curuſſe
ſe Christo. Vide Ba-
ron.

Dii enim soluti in
cineres, quoddam
halocausum sideris
poterant.

Urbanam animam
Geſſem, Tertullia-
nus Coccaui pulchri-
tudinem corporis ad-
cuius imitationem
ita de amantitate
Egypti loquimur.

Coram Arca Dagones tui corruunt,

Et in cineres soluti

Sepulcra, non aras, exposcunt.

Isidi, & Osiridi dies luctuum instat;

Niniuitarum exemplo

Coram nouo Iona operuere se cinere,

Aguntque sine victimis longa ieiunia,

Qui sequuti estis errantes,

Resipiscentes sequimini.

Exultat futuræ spe frequentia solitudo;

Virtutem, vnde mox Ascetas alliciat

A Petra, Magnete cordium attrahit;

Audet iam se supra Vrbes efferre,

Ex quo in ijs Deo locum non esse

Compertum est.

Sperat nouum Deo populum alere,

Cui iam nouum de cœlo Manna custodit.

Regnaturum in arbore

Arbor vnaquæque

Præoccupare curat obsequijs.

Vt exaltari cum illo possint,

Sese singulæ abijciunt coram illo.

Demereri tantum hospitem,

Tellus assentatrix intendit,

Cui ipsosmet immolat Deos suos.

Horrore posito in Urbana veste se sistens,

Exerit artem omnem, qua placeat.

Nusquam non florida,

Ipsam

Ipsammet Nazareth exhibet in Ægypto.
 Datis in elemento quolibet ludis
 Non abstineret à vi,
 Nisi magno suo malo didicisset aliàs
 Inferri illam Deo non posse.
 Caue Iudæa,
 Infensæ tibi regionis insidias.
 Non qua facilitate pellitur,
 Eadem & reducitur Christus.
 Illum, nisi Herodem amiseris, non acquires.
 Reges duos tellus vna non capit.
 Regnare Herodes cum Christo non vult,
 Christus cum Herode non potest.

ELOGIUM XIV.

Herode mortuo, reuocatur in Iudæam.

Matth. cap. 2.

Fvgâsti nouum Regem, Herodes;
 Adhuc tamen solus in Iudæa non regnas.
 Regnat Mors tecum;
 Immò verò etiam supra te.

In terra, noua germina, in aquis nouas scatebras.

Varijs enim affectis supplicijs, cum retinere nullo Deo, eius populum sellet.

Ægyptus semper inimica Iudæis. Et patet ex sacra historia.

Non enim nisi post obitum Herodis, restitutus est patria Christus.

Quia non potest partem habere cura impio, & Hypocri.
 240

Regnum mortis super omnes homines, non patitur Herodem solum in Iudæa regnare.

Post diuturna enim
tormenta tandem sub
latus è medio. Et
narrat Iosephus in
sua Historia.

Prædidit hoc ille,
Unde per aliena fœ-
nera luctu suo pa-
rauit. Vide Iosephus.

Quod sequitur, est
Gelius Epitaphium,
Et sepulchralis in-
scriptio pessimi
Principis.

Mertuus Herodes
propè Pascha ex
Iosepho, & ex eo
Baron.

In Paschate, immo-
latus agni à Iudæis.

Quo sensu dici He-
rodes innocens pos-
sit.

Ut dicti apud Ro-
manos Numantini,
à delicta Numantia.
& Africani, ab afri-
ca subacta.

Nonnullos enim è
filijs suis barbarè
perdidit, adeò ut di-
ceret et Cesarum domo
Herodis satius esse
porcum esse, quàm
filium. Vide Hege-
sippum, & alios.
Chrysol. ser. 152.
Erat is qui quare-
bat animam pueri.

Et c.

Mortuus exorsus,
non minùs sibi,
quàm alijs.

Hoc est, cum fugato
Christo, visus est iam
solus regnare.

A te illa didicit,
Regni non tolerare consortem.
Gaudere potuit nemo te uiuo,
Mærere nemo te mortuo.
Quòd serò pereas id vnum est,
Quòd queri de te præfica debeat.
Perduellis tumulum caueo, Viator;
Sitiit adhuc sanguinem Bibax Cinis.
Geminauit Iudæis lætitiã vnum Pascha;

Vnà cum Agnis
Immolatus etiã Lupus est.

Vt quid egerit scias,
Quid quique sit passus, interroga.

Nunquam Herodes innocens,
Nisi eum talem

Ab Innocentia deleta denomines,
Domui suæ non mitior, quàm alienæ,

Suo factò se capitalem confessus,
Similitudinem sui puniuit in filijs.

Hæc tota illius iustitia est, quòd se oderit;
Hæc tota bellica gloria,

Quòd arcem pietatis inter vbera expugnârit.
Pueri animam quærens

Qui suam perdidisset,
Quam tandem exhalauerit nescias,

Cùm neutram habuerit.
Nunquam minùs felix,

Quàm cùm assequutus votorum apicem,

Ita.

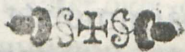

Ita solus regnauit,
 Ut regnauerit etiam sine Deo.
 Quem tamen collegam noluisse
 Iudicem passus,

Mundum magno monstro,
 Aulam magno propudio liberauit.
 Arcano ab igne dolosos solutus in cineres,
 Suppositas Erebi prunas fouet.

Thesauros Iræ qui quæris
 Hoc sepulcrum effodito.
 Nusquam luculentius habet illa depositum.
 Innocentiæ hoste delecto

Reflorescit in Nazareth innocentia,
 Ingenti lucro amittit Iudæa Regem,
 Pro quo recuperat Deum.

ELOGIUM XV.

Inter Doctores inuenitur in Templo.

Luca. cap. 2.

Licet educatio negligi in Christo potuerit,
 In quo humanam omnem culturam

D 3

Diui-

*Deum enim non re-
 gnauit, ubi regnauit
 ambicio, auaritia,
 &c.*

*Pessimo Principe,
 nullum maius in
 mundo monstrum.*

*Ebullierunt enim
 illi viscera, & propè
 quæ exarsit. Et
 habetur ex Histori-
 cis.*

*In sepulcrum condè
 solebant Thesauris.*

*Defuncto enim He-
 rode rediens Chri-
 stus, habitauit in
 Nazareth.*

*Educatio enim in-
 fituta, propter ex-
 rantis directionem
 natura.*

*Partes optimorum
parentum, & effi-
cuerunt educatio.*

*Qualis fuit Maria
domus, in qua fa-
ctum est, & iuxta se-
cundum consuetudi-
nem in Hierusalema
ter in anno.*

*Contra quod pec-
cant parentum ple-
riq.*

*Primum hoc intelli-
gerent omnes qui
amant.*

*Dicebat Macrobius,
ideo mundum dici
Dei templum, &
quicquid illud in-
greditur, sciat ritum
sibi seruendum Sa-
cerdotis. Multo ma-
gis Maria domus,
templum Dei dici
debit.*

*Ter in anno Volunt
auctores ascendisse
Mariam, & Ioseph
in templum, in Pa-
schate, in Penteco-
ste, & in scenope-
gia.*

*In Pentecoste etiam
oblata primitia fru-
gum.*

*Trieterica vocat, li-
cet hac non fierent
ter in anno, sed ter-
tio quoq; anno.*

*Intenti enim ora-
tione, & cultui Dei,
non animaduerten-
t in templo ab-
sentiam Christi.*

Diuinitas naturæ præuenerat;
Deesse tamen partibus suis,
Nec Maria potest, nec Ioseph vult.

In moratissima Domo,
Æterna consuetudo est Dei cultus.

Indicti à pietate labores

Ibi ne primæ quidem condonantur infantia;

Parentes optimi

Quamdiu filijs mores non dederint suos

Nihil dedisse se reputant;

Nemo enim summè diligitur,

Nisi cui amicus optatur Deus.

Licet Domi templum Maria habeat,

(Nullibi magis præsent numine,

Coram quo ipsa & Maritus, nobiles mystæ,
Perenne ex se ipsis immolant holocaustum;)

Imminente tamen popularibus festo die,

Venire properat publicæ pietatis in partem.

Et sanè quod Pascha celebrari dignè potuit

Sine Agnò?

Aut quæ Pentecoste sine oblatione primitiarum

Telluris Virginæ, sed fecundæ?

Hæc habuit Trieterica

In quibus exhilararet se totam Pietas Christi.

Toto emisset anno tres dies,

Quos, non destitutus Matris solatio,

In Domo Patris transigeret.

Omnis debita ad Dei cultum attentio,

Ne

Ne tantis quidem indulget Parentibus veniam,
De tanti Pueri custodia cogitandi.

Ab affectu decepti suo,

Quia illis adhuc aderat præsens in corde,

Non nisi serò cognoscitur ab oculis aufugisse.

Nunquam, aut minori piaculo amissus,

Aut maiori solertiâ quæsitus est Deus.

Amicus solitudinis nō creditur miscuisse se turbæ;

Vnde nec de illo turba rogatur.

Susplicatum quempiam miror,

Potuisse Iesum pro alio, quàm pro Patre,

Tam bonam Matrem deserere.

Inter Cognatos inueniendus non fuerat,

Qui ab ijs quandoque fugam suasurus,

Salutarem doctrinam si tradidisset præcepto,

Destruisset exemplo.

Atqui vltra triduum non meruere torqueri,

Qui talem nullo demerito iacturam incurrerat;

Errorem quærentium prodit inuentio;

Docet hæc publicam Mundi Victimam,

Malè alibi, quàm in loco sacrificij vestigatam;

Nec benè creditum omnis centrum sapientiæ

Alias, quàm Doctorū in medio, latebras habuisse.

Gemit sub loquentis Pueri Maiestate

Seniorum tumor oppressus;

Seu modestiam interrogantis,

Seu Authoritatem respondentis, attendant.

Tot suspiciunt in illo monstra, quot verba;

Vt

*Ita enim sapè deedi
punitur amantes.*

*Amissus sine ulla
provisis culpa, &
cum ingenis dolore
quæsitus per triduum.*

*Nunquam minori
piaculo, quia nullo,
Christus non quæsi-
tus in turba, sed so-
lum inter cognatos,
& notos,*

*Dicitur enim
erat: Veni separare
hominem &c. &
inimici hominis do-
mestici eius. Matt.
cap. 10. v. 36.*

*Locus ubi inuenit
Christus est, docuit
ubi & quærendus
fuerit.*

*Christus publica
mundi Victimam, ob-
tulit se sacrificium
pro peccatis.*

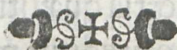
*Omnis enim sapi-
entia, tendit ad Chris-
tum tanquam cen-
trum.*

*Inuenerunt illum
inter Doctores in-
terrogantem.*

*Proprium Christi
docere id, quod in
mundo didicerat,
hoc est obedientiam,
teste Paulo, Heb. c.
5. v. 8.*

Vt mundum tamen vtilius ad salutem erudias,
Descende, mi I E S V, de Cathedra,
Et esto subditus Matri.
Me sapere non doceas,
Quamdiu non docueris obedire.

ELOGIVM XVI.

*Vsq̄ ad Annum Trigesimum lignariam
exercet. Luc. cap. 2.*

*Lux Genit. in Mun-
dum, Mundus au-
tem eam non cogno-
uit. Ioan. c. 1. v. 10.
Parvulus enim na-
tus est nobis. ex Iſa-
ia c. 9. v. 6. Et An-
gelus ad Pastores:
Natus est vobis & c.*

*Nemo accendit lu-
cernam, & ponit
sub modio. Matth.
c. 5. v. 15.*

*Paradisus enim
Christi, & locus de-
liciarum Maria, lo-
cum item omni eru-
ditiois.*

ITáne igitur,
Lux mundi, in mundum veneris, vt lateres?
Nobis natus, tibi cur viuas?
Theſaurus ignoratus neminem ditat,
Et Lucerna ſub modio
Demeretur lumen quod habet, quia nulli dat.
Celata virtus ſterile bonum eſt,
Proditā, & admiratores parit, & amatores.
Atqui omnes Domi habens in Matre delicias,
Eas alibi renuiſt veſtigare.
Supplet tibi Athenæum Maria,
Cuius aſſidua contemplatio,

Encyclopædia est.
 Non alia fuit in terris eruditio
 Cognitore te digna;
 Ideò præ hac, aliam omnē literaturā contemnis.
 Malè loqui, vel si velis, non potes,
 Qui ipsius probitatis es Verbum;
 Adhuc tamen, nouus è cœlo Pythagoricus,
 Sextum taces quinquennium.
 Negotium Æternitatis
 Præcipitandum in extremo non fuerat.
 Rei magnitudinem apparatus minor non decuit;
 Quæ semel sancita retractanda non forent,
 Attentionem hanc præuiam meruère.
 Æternæ vitæ Verba,
 Quidni postea sis deprehensus habere?
 Facilè peritura nunquam ita diu concepisses,
 Cum Ephemèrum nihil sit,
 Nisi quod parit impetus.
 Mundi Magister
 Doctrinarum tuarum difficillimam
 Proponens primam,
 Vni Dogmati annos triginta,
 Alijs ita multis, tres duntaxat assignas;
 Quia qui in schola tua didicerit scire nesciri,
 Facilè demùm cætera doceatur.
 Alia omnia philosophari per se homines poterāt;
 Demissionem honestaret,
 Præter Altissimum, nemo.

Encyclopædia, circulus artium liberalium, quibus eruditur adolescentia. Erudito enim hominum, vel Scana, et Poetarum; Vel mendax, et Historicorum; Vel plena ignorantijs, et Philosophorum. Pythagoreorum Tirocinium, quinquennale silentium. Ita vocat incarnationem Chrysologus.

Cælum et terra transibunt, Verba autem mea non praterbunt. Matt. c. 24. v. 35.

Sic Petrus ad Christum: Verba vitæ æterna habes. Ioan. c. 6. v. 69.

Ephemèrum id, cuius duratio est vniuersi solùm dies.

Autonomasticè Christus vocatus Magister. Et passim in Evangelio.

Doctrinam scilicet, de abnegatione sui, et animi demissionis.

Nihil enim difficilius homines exuunt, quam seipos.

Adorans enim se
ipso magis, quam
aliam quancumque
mortales.

Artes Christi. Et ius-
sum Crucis fieres
hominibus leue.

Figulus enim olim
Christus est fuisse Deus,
cum in creatione
hominis inuenit tra-
ctaret, in campo
Damasceno:

Peccatum enim,
quod summus est
Christi labor, ad ar-
bore, de cuius fru-
ctibus Adam com-
edit.

In celo enim pene-
re Christo Sabba-
tum est.

Amar enim Deo
nos operam suam
exigere, & adhibe-
re in commoda no-
stra.

In primum enim
collocata nobis opo-
ra, ait: Fili prae-
bisti cor tuum.

Proverb. cap. 23.
v. 26.

Idololatriam sui dissuadere mortalibus;
Minor non suffecisset auctoritas.
Vitæ difficultatibus otium persequutus,
Cum de Parentum posses sudoribus viuere,
Nutriri maluisti de tuis.
Leuigaturus singulis Cruces suas,
Lignarius faber ex Figulo,
Ad Dolabras accurrens.
Tractat idem manus, quod animus.
Labores tui omnes, vel à ligno sunt, vel in ligno.
Quando talem conducere Operam licet,
Ne negligite opportunitatem,
Exstruendæ vobis Domus aeternæ, Mortales.
Vbi Maius illi otium est,
Minori pretio excitetur ad opus.
Exercete sine metu, fatigari nescias vires;
Hæc ipsa Deo irreuerentia, sacrificium est.
Id vnum meminertis,
Fabri huius diurnam mercedem
Non aliam, quam vos esse.

ELOGIVM XVII.

Ioannis Baptismate abluitur.

Matth. 3. Marci 1. Luc. 3.

QVâ per Ioannis hortamenta,
 Quâ per exempla tuâ,
 Homines in aquas alliciens,
 Ingenij tui peritiâ profitentibus,
 Non leuem salutaris cuiuspiam fraudulentæ
 Suspicionem fecisti.
 Qui iam apud te designaueris hominû piscatores,
 Prouidè præparas illorû sagenæ nobilem prædâ.
 Ignorant te adhuc Nauicularij Tiberiadis,
 Et iam illorum in gratiam
 Terrenum animal fieri iubes aquatile;
 Ne desit vnquam lucri materies
 Exeuntibus in capturam,
 Illis frequentiam Urbium,
 In elementum piscium transfers.
 Mergis & tu bona Mater, Achilles tuos,
 Quos omni cuperes securos à vulnere;
 Ijs solidandis quælibet tibi Lympha styx est.
 Vindicasti Pœnitentiâ ab omni prorsus infamia,
 Dum Reorum virtutem,

Prædicabat Ioannes baptismum pœnitentiæ, ad quod suo exemplo populos inuitauit etiam Christus.

Venite post me faciam Vos pisces hominum. Marci c. 1. v. 17.

Hoc est, Apostoli qui in Mari Tiberiadis vacabant rebus.

Turba enim multa confluebant in Iordanem, ad baptismum Ioannis.

Alludit ad fabulam Theiidii, qua moriendo sapius Achillem in Styge, inuulnerabilem illi fecit.

Pœnitentiæ enim videtur semper quoddam modo peccatum supponere.

*Complementum,
quia dixit Christus;
sine modo; oportet
nos implere iustiti-
am.*

*Videns illum Veni-
entem; ait Ioannes:
Ecce Agnus Dei, ec-
ce qui tollis peccata
mundi.*

*Nobilitavit enim
Sacramentum, quo
singi soluit.
Ad illud cuius non
sum dignus solvere
corrigiam calcea-
menti.*

*Ego magis à te de-
beo baptizari.*

*Sacramentum To-
anni sterile, Et gra-
tia non fecundum.
Et definitur in Tri-
dentino, quod Chri-
sti solum Sacramē-
ti fecunditatem
hanc tribuit.*

*In baptismo rege-
ramur, Et sumus no-
ua creatura. Unde
Et assumimus no-
num patrem.*

*Audita illic vox
de caelo: hic est filius
meus dilectus.*

*Alludit ad ritum,
quibus baptizari
Christiani solemus.*

Iustitiæ complementum fecisti.
Nocentum remedia admittis innocens,
Et cum sordes nō habeas, quas relinquo in aquis,
Habes quas ab aquis asportes.
Inter hædos positus, adhuc Agnus describeris,
Et dum tua deponere te fingis peccata,
Tollere proderis aliena.
Acceptum à Ioanne verbis honorem,
Illi cum fœnore factis rependens,
Abiectum infra calceamentorum corrigiam,
Supra tuum vsque eleuas caput.
In demissionis studio parem non ferens,
Honorificam obedientiam detrectantem
Iubes se tibi seruum magis probare,
Quam Æmulum.
Sterili tingeris Sacramento,
Qui omniam plenus gratiã.
Egere fœcundo non poteras.
Quandoquidem baptismus homini
Nova regeneratio est,
Ne quid tale suspicaremur in tuo,
Monemur illicò voce de caelo
Non mutasse te Patrem.
Initiari vis ijs ritibus,
Quibus tuæ nos authorare militiae destinasses;
Accenso circa te nouo lumine
Fideiussor te Spiritus leuat è fonte;
Qui dici in posterum debeas clare pronuntiat;
Et

Et Catechumeno suo concolor,
 In Albis & ipse, utpote Columbam indutus,
 Totam diuinitatem suam pro te vadem exhibet.
 Ad spectaculum planè nouum in terris,
 Aperto cœlo omne se superum vulgus effundit.

*Catechumeno olim
 & nunc etiam in
 baptismo albis indu-
 ti vestitus.*

*Apertum cœlum
 hic dicitur, & non
 factum. Et notant
 Patres.*

Cùm vix credant, quæ vident,
 Suas Iordani propius admouent faces,
 Rati Maius non esse Charitatis diuinæ miraculū,
 Quàm quòd fontium gerere personā potuerit.

*Hæc est charitas,
 quam nimiam Co-
 cat Paulus, Ephes.
 c. 2. v. 4. Videtur
 enim non ipsum so-
 lum peccatum, sed
 & peccati simulatio-
 do, Deum dedecere.*

Stupidus es, quisquis hoc ipsum non stupes:
 Homo iniurius famæ suæ,
 Tibi (iure) monstri fit loco,
 Quantò æquiùs Deus,
 Quem voluisse sordidum fingere, destruere est.

*Omnis enim imper-
 festio, destruit con-
 ceptum Dei.*

ELOGIVM XVIII.

*In desertum secedens, tentatur. Matt. 4.
 Marc. 1. Luc. 4.*

QVia Energumenum mundum inuenit,
 In oratione, & ieiunio Christus
 Curare illum aggreditur.

*Energumenus mun-
 dus, quia malignis
 obsessus spiritibus.*

*Ex Chryfologo,
ferm. de ieiunio.
Et S. Leo ait ieiunium
fuisse ſemper
cibum virtutis.*

*De Gracia dictum,
quod eſſent boni Pa-
laſtrita, ſed mali
milites.*

*Damon cuius in Vr-
bibus dominatur,
propter fraudes, Et
cetera Verbius Vi-
tia.*

*Ipfemet enim ſibi
ſufficiens Thea-
trum eſt.*

*Hypocriſtarum ieiunium,
non ieiunium.*

*Et pater tuus, qui
ſidet in abſcondito,
reddet tibi. Matth.
c. 6. v. 6.*

*Aduerſus tædia ſo-
litudinis, qua ha-
bueris remedia
Chriſtus.*

*Sagittatus enim di-
citur Voluptate pa-
ſſentia, à Tertull.
lib. de patien.*

*Ex Hieron. in
hanc lacum.*

*De Lignibus ait
Florus: Quos diffi-
cilius fui inuenire,
quàm Vincere.*

*Ex Chryfologo,
ferm. 22. de ieiunio.*

Viaticum probitatis, ieiunium eſt;
Sine illo, ne quidem Dei filius
Ingreſſus eſt viam ſuam.

Ductus à Spiritu, qui in perniciem carnis exhibit,
De bono Palaſtrita in Domo Matris,
Optimus in Eremo factus eſt miles.

Amoturus ab vrbibus vrbium obſeſſorem,
Occaſione pugnae

Illum quàm potuit ab illis procul abſtraxit.
Amat emeritus Agoniſta

Victoriam, non theatrum;
Ieiunium non reputat,

Quod admirantium approbatione ſe paſcit:
Illius vnus ambit oculos,

Cuius à manibus coronam exſpectat.

Nunquam minùs ſolus, quàm cum ſolus,
Contubernio Diuinitatis ſuæ felix,

In ſanctarum cogitationum ſummâ frequentia,
Solitudinis tædia non agnoſcit.

Stat illi pro cibo, ſolius abſtinentiæ ſapor;

Ipfamet illum querela ventris impinguat,

Post ſe pugnaturis per exempla parat auxilia;

Cogitat vnde veris clypeis vana tela retundat,

Et artes, quas difficiliùs ſit inuenire,

Quàm vincere,

Vel impediatur, vel eludat.

Ingerit aduerſario

Diuinitatis ſuſpicionem ieiunium;

Maiorem homine reputat,
 Quem à ventris seruitute liberum videt.
 Famis opportunitatem importunus expectat,
 Et inuidiam miseratione colorans,
 Duris gaudentem, oblati irridet lapidibus.
 Religio Christo est, minuere Dæmoni cibū suū,
 Quem damnatum ab initio meminit,
 Ut terram comederet.
 Reijcit illū legis testimonijs, nō potestate virtutis,
 Ut sic plūs honoraret hominem,
 Aduersarium plūs puniret,
 Qui non quasi à Deo,
 Sed quasi ab homine vinceretur.
 Instaurat nouo astu prælia versipellis;
 Ad alta deducit quærens præcipitio locum;
 Quem præstigiatores non potuit,
 Studet funambulū facere,
 Dum in Pinnaculo Templi
 Ad indecoros eum saltus sollicitat.
 Doctrinam noua hæc petulantia excitat,
 Non vindictam.
 Rogatus vt caderet, cui displicuisset ascensus,
 Irridens liberalitatem, quæ donaret non sua,
 Agit sermone pugnā, peragit Maiestate Victoriā.
 Spiritus nequā, quasi ab homine victus obmutuit,
 Quasi à Deo iussus abscessit.
 Cælo milita Lector,
 Ut & tu cum Christo habeas annonam è cælo.

Ex eod. serm. 11.

Habebat enim spem
 miserans. illa
 proposito lapidibus.

Dicitur olim Serpenti à Deo: Terram comedes. Genesi. c. 3. v. 14. Sana autem Serpens terra factus.

Catena in hunc locum. ex Hieron. Respondit enim iacsi esset homo, non Deus.

Ex glossa ordinaria.

Funambuli enim in eduo loco, & coram populo se exercent.

Mitte te deorsum. Matth. 4. v. 6. Gregor. homil. in Euangelium hoc.

Hæc omnia tibi dabo, si cædens adoraueris me. Matth. 4.

v. 9. Maxim. Taurin. serm. 1. in Domin. Quadrag.

Idem serm. 2. vbi supra.

Et Angeli ministrabant ei. Mat. 4.

v. 11.

E L O -

ELOGIVM XIX.

*Secus Mare Scholam aperit, & Aposto-
los vocat.*

Matth. 4. Luc. 6.

*Erant hi loci Atha-
næ, à sua quicq; Phi-
losophorum secta
frequenti.*

*Schola Christi nullis
definita limitibus;
Sicpote in aperis lis-
tore.*

*Pallium propria
Philosophorum no-
ta. vt Tertull. lib.
de Pallio.*

*Vterq; enim in Cru-
ce mortuus*

*Amor Crucis, An-
drea hereditas; Si-
pote primogeniti
Christi, & ante ali-
os vocat. Vnde non
mirum, si moriturus
in Cruce diceret:
O bona Crux,*

*Sequere me, ait
Christus, & habebis
thesaurum. Matth.
19. v. 21.*

*Ars piscatoria, ars
pauperum.*

Continete vos Stoa, Peripato, Lyceo,
Qui pro legitimis Philosophiæ partibus
Spurios adoptatis errores.

Publico gaudet Veritatis Magister,
Et scholam generis capacem humani,
Ne quis se causetur exclusum,

In littore aperit.

Philosophandum, etiam sine Pallio est;
Vel nudi præoccupate Cathedras Piscatores.

Andræ tamen & Petro;

Quia vtriusque præuisa Crux est,

Apud Amasium Crucis nemo primas ademerit.

Est hæc hereditas Domini filij merces,

Et nullius magis quam Primogeniti.

Ne reficite lacera Patris retia Zebedæi;

Noua quærenda sunt,

Vbi extra mare piscandum.

Inuento secus littus Thesaurò abundè ditati,

Quæ vltra per artes pauperum lucra poscatis?

Sur-

Surgas & tu de Throno auaritiæ,
Callidus Trapezita;

Eget & Deus rationum suarum cenfore,

His præfertim diebus,

Quibus tã multos hominũ salutis sũptus impẽdit.

Stertat in pluma deses Nobilitas;

Summis donis delicatos Deus baiulos nõ apponit.

Ingenia intentus ornare, non genus;

Mores muneratur in homine, non maiores.

Acturus ipse omnia,

A solo patientiæ vsu laudatos assumit.

Antagonistas Dæmonum

Non nisi seuera educit è Gymnæde.

Humanis prius laboribus exercitos voluit,

Quos indefessos cuperet in diuinis.

Mollium humeris æger imponendus

Mundus non fuerat;

Nec par erat à bono Patrefamilias,

Alios præfici gregi suo custodes,

Quàm qui assiduis pridem assueti vigilijs

Tirocinium patientiæ posuissent.

Disertis oratoribus bona causa non eguit,

Nec emeritis bellatoribus, doctrina pacis.

Excludit & diuites Philosophia hæc Professores,

Ne haberet latrocinij speciem salutis negotium,

Si qui Cræsos ad Iri sordes abijceret,

Videri posset venisse

Spoliare potius homines, quàm ditare.

F

Quan-

In triennio scilicet
predicationis suæ, &
passionis.

Cur Nobiles non
vocauerit, sed ple-
beios.

In rebus qua Sires
nostras excedunt,
agis omnia Deum.

Cum ijs enim collu-
xiatio est, teste Pau-
lo. Non est nobis col-
luctatio. 2 Co. Ephes.
c. 6. v. 12.

Chrysol. serm. de
S. Andrea.

Apostoli. pastores
gregis Christi, &
ideo assueti sigilijs
ab initio, & ipse pe-
scatores: quorum la-
bor sermè noctur-
nus.

Cur diuites non
elegerit Christus.
Dicebat enim: Ven-
dite, quæ possidetis.
Luc. c. 12. v. 33.

Ex Chryfologo.
Ubi ſuprà.

Miſit illos binos, &
binos, ante faciem
ſuam. Luc. c. 10.

ſ. 1.

Chryſoſt. ſerm. 170.
Binos mittebat, ne
deſtituta ſingulari-
tas, aut negaret &
Petrus, aut ſugores
& Ioannes.

Ecce ego mitto vos
ſicut Agnos in me-
dio luporum, nolite
portare ſacculum,
neq; peram. Luc.
c. 10. ſ. 3.

Licet non interdi-
ceret, non monuit
tamen & ferrent,

Ante Chriſtum, ſua
quaq; res plures ha-
buit Deos. Et ſuſe
Auguſt. de Ciuita.
Dei.

Quantquam bonorum erat illa tranſlatio,

Non iactura.

Triumpho ſui currum tracturos,

Ante faciem ſuam, binos, & binos diſponit.

Iugum ſuum, ſuaue illud quidem,

Sed adhuc iugum,

Tolerabile facere ſtudit ſocietate trahentium.

Ad latrones ituros, eſſe ſine ſarcinis iubet;

Peram, & ſacculum, prouidentia ſua ratus iniuria;

Vtriuſque uſum ſeuerè prohibet.

Debet ipſe pro ſe laborantibus alimenta;

Quæ cum ubiq; præſens, ubique poſſit apponere,

Ad quid in ijs, ferendi conſuetudinem tolerare?

Interdicit & baculum,

Qui uult ipſe vnus regere quos dirigit,

Et ſpem ſtandi, non alij patitur inniti, quam ſibi.

ELOGIUM XX.

Nuptiarum hilaritatem miraculo geminat.

Ioan. cap. 2.

Qui alia omnè mundo diuinitatè ſuppleuerat,
Supplere & nuptijs debuit Hymenæum.

Abun-

Abundè docturus homines
 Qualiter in aduersis se gerant,
 Præbere se quoque debuit normam in Prosperis;
 Ne odiosum fieret mundo Numen,
 Si contubernium haberet perenne cum miseris,
 Cum felicibus nullum.

Christus raro admodum cum felicibus: cum miseris frequens.

Sol noster, suo iam eminens in Zodiaco,
 Vindemiarum hilaritatem primo fecit in signo.
 Sedet Magister temperantiæ, in conuiuio,
 Et consecrans honestam celebritatem,
 Quam tolerat,

Miraculum hoc, dicitur à Ioanne primum signum Christi

Zodiacus Solis nostri, totus à signis, non Herculeus, sed Ius.

Dignitate præsentia suæ
 Epithalamium sponis supplet amplissimum.
 A suauitate comedentis,

Præsentia Christi, magnam conuiuij condimentum.

Geminantur obsonijs condimenta.

Etsi nulli sint vocati Cantores;

Vbi IESVS & MARIA est,

Cœlestem omnia sapiunt harmoniam.

Sed vt apud homines

In nuptijs, cani solita Epithalamia, et adhiberi sibiscines.

Inequitat omni gaudio suus dolor,

Et ibi potissimum proditur,

Vbi magis dissimulatur paupertas,

Vel apud sobrios, in coena media, vinum deest.

Ad Aram indigentium, Pincerna decoctor

Accurrit.

In nuptijs enim etiam pauperes splendide Sideri curant.

Maria, Aram indigentium.

Ante Mariã pudendę calamitatis nemo fit cõsci⁹.

Quia quæ per illam non exponuntur Filio mala,

Remedium, vel nullum habent, vel serum.

Deficiente Sino, dicit Mater Iesu ad eum: Vinum non habent.

Et dicit ei Iesus:
Quid mihi, & tibi
mulier? nondum
venit hora mea.
Ex Sino fit sanguis
Christi, in Euchari-
stia.

Hoc est, si cœra mi-
serationis, & pietat-
is, ex quorum in-
spectione constabat
sota Haruspiciâ
sua.

Dicit Ministris:
Quodcumq; dixerit
vobis, facite.

Cum potuerit Chri-
stus & vasa, &
aquam creare.

Et patuit etiam
cùm pauperibus.

Vipose sobrijs.

Erant ibi Hydria
sex, & implerunt
eas & q; ad summû.

Eo modo quo dicit
Plinius l. 21. c. 4.
convulvulum herbâ,
esse velut natura
rudimentum lilia
facere condiscunt.

Mysterium enim
credidit difficillimû,
Eucharistia. Unde
se constat ex Aug.
Non proponebatur
Neophytis, nisi post
baptismum & dice-
batur Secretorum
Christianorum.

Subirasquitur hominum amantissimus,
Quod re ita noxiam multis exigatur producere;
Desiderari tamen vinum pati non potest,
In quo ad inducendam sanam mundo Ebrietatē,
Suum propinare sanguinem destinasset.
Eruditur Mater, non læditur, responso duriore;
Memor quæ indiderit filio viscera,
Ex illorum inspectione,
Certa futuræ benignitatis captat auspicia.
Præter obedientiam nihil Ministris iniungit,
Quam solam subdere homini Deum posse,
Abundè didicisset experta.
Iubentur vasa, & aqua parari,
Ne gementur sine necessitate miracula;
Et quia nunquam Avaritiam redolent,
Dei Dona,
Cùm vna sufficere fortasse Hydria
Coniuiis potuerit,
Liberalissimo Domino,
Adhuc paucæ sunt quotquot adsunt.
Facturus olim è vino sanguinem,
Gaudet experiri potentiam in minore prodigio;
Et vt quæ ageret supra naturæ ordinem,
Eò scires omnia tendere,
Vt Sacramento suo fidem omnem astrueret,
Credibile illud facere,
Vel in primo conatus est signo.
Differ Architriline,

In

In conuiuium Augustius admirationem.
 Vbi Vitem, cuius nos Palmites sumus, agnoueris,
 Mirari defines
 Tam fapidum ab illa. vinum venisse.

*Ego sum vitis, &
 Vos palmites. Ioan.
 c. 15. v. 5.*

ELOGIUM XXI.

In monte, Discipulos erudit ad sublimia.
 Matth. cap. 5.

Vulgare dogma ne crederes,
 Quod enodandum mundi Magister assumit,
 Promiscuæ multitudini fidere illud recusat.
 Ne tamen Doctrinæ reuerentia
 In contemptum cederet turbæ,
 Neminem à se ausus repellere,
 Omnes studuit declinare.
 Auditores suos
 Non numerat bonus orator, sed ponderat.
 Sat illi magna concio Piscatores duodecim,
 In quibus tamen omnes mundi Tribus erudiat.
 Sublimia loquuturus
 Parem argumento Cathedram exigens
 In ipsam Thabor summitatem ascendit.

*Videns turbas, ascen-
 dit in montem, &
 cum sedisset etc.*

*Se contemptos pu-
 tassent, si ab eo essent
 reuerti, non sic eum
 relinxi.*

*Et accesserunt ad
 eum discipuli eius.*

*Erudabat enim
 abscondita à consti-
 tutione mundi.
 Matth. c. 13. v. 35.
 Hic enim dicitur
 fuisse mons, in
 quem ascendit.*

*Constantia symbo-
lum, Sessio,*

*Origo hæc, Christi
guttur.*

*Hi enim ambulam-
do philosophaban-
tur.*

*Sermo Christi totus
de beatitudine, de
qua inter homines
magna litigia.*

*Alludit ad Sessio-
nes Conciliorum,
quales sunt Triden-
tini, &c.*

*Vulgo enim felici-
tatem, vel in usus-
ibus, vel in delicijs,
vel in amicis consti-
tuit.*

*Theses Christi sin-
gula beatitudines.*

*Beati enim per
ipsum qui lugent,
qui persecutionem
patiuntur &c.*

Monet aduenas locus
Ne quid humile sapiant,
Situs verò ne quid instabile.
Soli sine fragore profluunt Diuine torrètes sapietie;
Vel cum ab originis suæ sublimitate labuntur,
Imitantur soni moderatione silentium.
Peripateticus Christus non est,
Nec Philosophia eius ambulatoria;
Disciplina quietis traditur à sedente sedentibus;
Nec enim ea est de Beatitudine quæstio,
Quæ hominibus in eam vnâ intentis
Cursum, & non per otium debeat enarrari.
Vtiliori argumento dedicari non potuit,
Hæc Orthodoxi Senatûs sessio prima;
Par fuit ante omnia
Anathema dici vniuersæ mundi sapientie,
Et vulgatissimam de felicitate Hæresim,
Opposito veritatis decreto damnari.
Præcipiat crudelem indolentiam Stoicus,
Indulgeat Bacchanalem licentiam Epicurus;
Beatitas est illa saxorum, bestiarum ista,
Et neutra Dei cadit in Theses,
Quæ totæ solis penè pro miseris stant.
Debent ærumnæ hoc priuilegium Christo,
Quod felicitatis humanæ definitio sunt.
De illius bonitate manauit,
Quod iam non numerentur in malis.
Declamantium in illas os clauit,

Qui

Qui pro illis illis suum aperuit.
 Et sanè par fuit æternæ sapientiæ
 Hanc descèdendi ad homines occasionē relinqui,
 Vt nemo præter ipsam detegeret
 Felicitatis arcanum,
 Quod ne diuinaret quandoque Græcia,
 Ibi sepultum,
 Vbi illud quæsisse crederetur Amentia.
 Bonus præceptor
 Descripsit, sua in Doctrina, se totum:
 Seu egeat, seu lugeat, seu occumbat,
 In tuto posuit beatitudinem suam,
 Cui nihil horum officere definiuit.
 Callidissima simplicitatis imitatione,
 Profunda sua regens consilia,
 Ea ponit Philosophiæ nouæ Theoremata,
 Quibus, vel argumento ad hominem,
 Probetur Deus.

Et aperiens os suum, docebat eos dicens.

Idem ferè sensu Lactanti, Sibi agio de Vera sapientia.

Collocauit enim felicitatem in paupertate, in lacrymis, et hu similibus.

Tota Vita Christi, eius doctrina concorant.

Ità de exordio orationis pro Milone, loquitur Quintilianus.

Ex concessis enim potest conuinci omnium felicissimus, quia omnium pauperissimus, mississimus.

ELOGIVM XXII.

*Quinque panibus, totidem hominum Millia
pascit. Matth. 14. Marc. 6. Luc. 9.
Ioan. 6.*

*Odiosus Urbibus
Christus, in ijs enim
locum non invenit,
& ab ijs expulsus
est.*

*Omnes enim seque-
bantur illum Eiden-
tes signa, que facie-
bat. Ioan. c. 2. v. 23.*

*Sirenium fabula, no-
tissima apud Poe-
tas.*

*Miram enim est, tot
hominum millia, se-
qui Christum in
Bremum potuisse,
nec cogitasse de ali-
mentis.*

Vide, ne iusta sint in te Urbium odia,
Quando eas, si miraculis imples, Ciuibus vacuas.
Vbi tu fueris, ibi illico Iustitium est;
Vacat à lucro Institor, Faber à Malleo,
Et ne ipsi quidem morborum compedes,
Ægros, quò minùs ad te confluant, tenent.
In Mari Galilææ Siren innoxia,
Vbi auditus semel es,
Refiliendi libertatem imminuis.
Instillas suù obliuia te sequutis,
Nec maiore fortasse prodigio,
Pascuntur tam multi sine horreo,
Quàm sine sacco, pera que trahantur.
Solutus qui dare omnia potes homini,
Potes homini adimere curam sui.
Non tamen difficilè cessat ventris esuries,
Vbi mentes pinguiore alimento pascuntur.

*Christus solitudinis
maxime amicus.*

Sectatoribus tuis

Odiosam fieri Eremum non vis.

Quibus perutilem esse posse sat nosti.

Ornatur illicò à te, quæ te suscipit;

Mitigas illi, & ex frequentia coëuntium

Horrorem solitudinis,

Et ex saturitate discumbentium

Ignominiam sterilitatis.

Inest tacitæ turbæ quædam sublimitas patientiæ,

Quam inspecturus oculos eleuas.

Attendis in cœlo liberalitatis exempla,

Cùm quæ imiteris non habeas in tellure.

Pro se non sollicitis, sis ipse sollicitus;

Vnus induis curas, quas omnes exuunt;

Et illo quasi nutu luminum,

Accersis Patris è domo Piftores,

Qui nauatam olim Moyfi in eremo operam,

Pari solertiâ nauent & tibi.

Exigis à Discipulis fidem, magis quàm Panes;

Nec hos tamen, nec illam satis inueniens,

Quò eos post beneficium

Et minùs tumidos habeas, & magis gratos,

Occasionem præsentissimam exhibes

Suam priùs & palpandi penuriam, & fatendi.

Iuuat, non improbat Diuina Prouidentia

Studia, & conatus humanæ.

Ta is, ac tantus Paterfamilias

Non dedignaris quinque panibus oblatis à puero

G

Tuum

*Nullus enim, de
tanto populo quere-
las legimus.*

*Cùm subleuâsses er-
gò oculos, & dis-
ses, quia multitudo
maxima venit ad
eum &c.*

*Hoc est Angelos,
quorum manibus
olim manna para-
uum.*

*Vnde emenuis pa-
nes & manducant
hi? hoc autem dice-
bat tentans eum.*

*Est puer unus hic,
qui habet quinque
panes hordeaceus.*

*Vsq; in delicias
amatur; aieb. ut
olim Seneca, de
Dei providentia lo-
quens.*

*Dedit non pretiosa
opsonia, sed panem,
& pisces.*

*Iussit enim etiam
colligi, que super-
fuerant.*

*Cum cognovisset
quod venturi essent,
ut facerent eum
Regem; fugit &c.
Alindit ad excusa-
tionem illius, apud
Isaiam: Non sum
Medicus, & in do-
mo mea non est pa-
nis. Isai. c. 13. v. 72*

Tuum inchoare conuiuium.
Quia nos vsque in delicias amas,
Post panem superaddis opsonium.
Peregrinum illud esse non vis, sed parabile,
Quale collectam è triuijs decuit turbam.
Edulijs tuis semper intendis
Famem non tam irritare, quam pascere.
Vel in ipsa redundantia, memor es parsimoniam,
Qui persuasum Mundo volueras
Liguriendis Patrimonijs nata fercula,
Inuenta gulæ esse, non dona tua.
Regem te faturi ambiunt; acquiesce.
Recusare onus hoc iustè non potes,
Quia & Medicus es,
Et in domo tua panis redundat.

ELOGIVM XXIII.

Tempestates sedat, & ambulat super Mare.

Luc. 8. Ioan. 21. & alij.

TEnete littus, Turbæ degeneres;
In societatem periculi Christus

*Chrysoft. Vbi mi-
raculorum ostensio
erat, plebem permis-
it adesse: Vbi, au-*

Nisi

Nisi proximos non assumit.

Superbiam tamen,

Quam ita honorifica facere possit electio,
Superinducta illico formidine medicatur,

Qui è coelo descenderat cum silentio,

Semper visus ascendere cum tumultu.

Ascendit in Crucē, factus motus magnus in terra;

Ascendit in Nauculā, factus motus idē in mari;

Adeò in Mundo

Nullus vnquam fit ascensus cum quiete.

Vero sopito Æolo, excitantur procaces auræ;

Bacchanali licentia pontum per inane trahentes,

Aperiunt vbiq̄ue Erebum, claudunt Cœlum.

Diuinissimorum ex quo reuereri nō habet

Oculorum censuram,

Omnis immemor Natura modestiæ

In antiquum rapitur Chaos.

Timidas mentes plūs terret præfens periculum,

Quàm recreet præfens Deus.

Reuerentiam omnem excutit metus.

Naufragatur ligno nondum fracto fiducia,

Donec illam quasi laruam dormientis exueret,

Qui illa securitate soporis

Erudire suos intenderat, non turbare.

Trepididis exprobrat,

Quam clausis oculis viderat, exiguam fidem.

Excitatus somnum imperat Mari;

Ventis silentium;

*tem timorum acco-
pro, Athletas orbis
terrarum, quos ex-
citatus erat, hos
seles assumit.*

*idem, ibidem.
Domine salua nos,
perennis.*

*Cum ascendisset in
nauiculam, factus
est motus magnus
in Mari.*

*Cum etiam ascen-
dit Hierosolymam,
commota est Ieruer-
sa-Ciuitas. Matth.
c. 21. v. 10.*

*Cum ascendit ab in-
ferore surgens, ter-
ra tremuit.*

*Quia Venit es ma-
re, obediunt ei.*

*Mare ipsum compo-
nit oculos Christi, eo
modo quo Sol Munda-
di oculos, dicitur à
S. Ambrosio placare
tempestates exor-
in suo.*

*Et accesserunt ad
eum, & suscitauerunt
eum. Matth.
c. 8.*

*Quid Sacramenti
habueris somnia
Christi.*

*Qui d' timidi estis
modica fidei?*

*Tunc surgens im-
peravit Ventis, &
mari, & facta est*

ELO

tranquillitas magna, et ipso dormiente, factus fuerat in Mari magnus motus.

Demo. à Plin. lib. 2. c. 7. defuitur, totus sculus, totus manus.

Poeta sanè id Argo, concedebant centoculo.

Illi enim aquarum monies, à facie Domini exultarunt sicut Arctes. & Agnionium.

Tollens in celum Ondas; & portans per insana pontum: Et ait Statius.

Qui Deum habet, celo minus nil habet.

Alludit ad illud, quando ambulauit Christum super Mare.

Venti, & Mare obediunt; & homines non obediunt Christo.

Ambulauit & Petrus, tunc mon habens in fido, inuenerit manus Christi ne mergeretur.

Erat enim Petrus, qua pondere suo feratur in mare.

Animorum motibus, fluctuumque cōpositis,
In vtrifq; parem procellæ tranquillitatē inducit.

Modicæ planè fidei homines,
Qui Deum suum non plures quàm duos
Habere oculos crederent,

Quibus sopitis:

Agere vltra excubias Mundo non posset.

Terrebantur vnde hilarari debuerant,

Cùm esset illa, ex Dei sui præsentia,

Vndarum exultatio, non procella.

Nobilis sarcina, tumorem illum fecerat Mari;

Audebat etiam cum cœlo conflagere;

Cùm auctoris sui baiulum

Nihil iam Cœlo minus haberet.

Cicuratam imperijs elementum effrene;

Sux sæpè parùm memor naturæ

Nunquam immemor seruitutis,

Se conculcantem patientia saxorum sustinuit.

Et adhuc non pudeat homines,

Quòd maiorem Deus in vndis,

Quàm in ijs fidem inuenerit?

Fluctuauit Petrus, vbi fluctus nulli iam erant;

Quia recordatus se Petram est, mergi timuit;

Dignus infidelitatem pati, quã in vnda sintulerat.

Dum magis attendit quid esset,

Quàm cum quo esset.

ELOGIVM XXIV.

Se ipsum transfiguratur in Monte.

Matth. cap. 17.

Videre Deum volentibus
 Valedicendum multitudini est,
 Et telluri etiam quantum licet.
 Nescit Christus per plateas & vicos
 Propalam agere pulchritudinis suæ.
 Daturus ex illa spectaculum
 Habet delectum in testibus,
 Nec alibi scenam aperit detracto Sipario,
 Quam ubi Thabor Astris conterminus,
 Exemptos solo, inserit Cœlo.
 Ne Iouis quidem nostri
 Plures tribus Gratia sunt,
 Quæ illum in secessu quocunque sequantur.
 Licet fulminatorem non agat,
 Sine Tonitruï filijs esse vix potest.
 Arcanum reticendum quoad resurgeret
 Non speravit posse tegi, si pluribus proderet,
 Nec credi, si paucioribus.
 Induit in Epiphania sua
 Urbanam vestem Diuinitas,

G 3

*Assumpsit secum
 Petrum &c. & du-
 xit illos in Montem
 excelsum seorsum.*

*Non enim elegit nisi
 charissimos.*

*Per montes, terra
 cœlo finitima est.*

*Gratia credebantur
 Ioni aspidere, sicut
 & sustitia.*

*Iacobus & Ioan-
 nes, dicti à Christo
 Boanerges, hoc est
 tonitrui filij.*

*Nemini dixerit
 Giffonem, quoad si-
 lum hominis à mor-
 tuis resurgat.
 In ore duorum, Sol
 utrum testium, stat
 omne Verbum.*

Et

Matth. c. 18. v. 16.

*Nunquam tale de se
spectaculum Urbis.
bus dedit.*

*Resplenduit facies
eius sicut Sol, & Ge-
stimenta facta sunt
alba sicut Nix.*

*Hic enim etiam ar-
det, & non absumi-
tur.*

*Omnia enim in fi-
gura contigerant ei.
1. Cor. c. 10. v. 11.*

*Apparuerunt illis
& Moyses & Helis-
us, cum eo loquentes
de excessu, quem
completurus erat in
Hierusalem.*

*De Moyse scriptum,
Numer. c. 12. v. 3.
quod fuit homo mi-
usissimus; Heliam
verò seuerioris inge-
nij hominem scri-
ptura describit.*

*Respondens Petrus,
dixit: Domine, bo-
num est nos hic esse.*

*Vix faciamus hic
tria tabernacula,
tibi unum, Moysi
unum, & Helia
unum.*

*Aspectu enim illo,
docent Patres in-
tendisse Christum
suos ad tolerantiam
incitare.*

Et Urbibus à se negatum honorem
Amicæ solitudini vtrò concedit,
Imbuta radijs discutit spectantium noctem,
Inclusa niuibus temperat propinquatum igne.

Amori cognata cum ita rutilat,
Innocentiæ concolor dum ita candicat.

Nouus Rubus inuitat iterum Moysen.

Adducitur legē suā ex moribus auctoris corrigere,

Et quia iam exemplaria viderat,

Spectare Prototypon.

Adest & Helias; nullius tamen Nuncius cladis,

Irarum oblitus miseraciones iam loquitur,

Et humanis placatus excessibus

Solum differit de Diuino.

Inter mitem, & seueram animam medius;

Malè deliberare non potest.

Habet hinc vnde accendatur ad poenam,

Illinc vnde incitetur ad veniam.

Petri oculos spectaculum hilarat,

Non item aures colloquium.

Odiosa de excessu mentio,

Vbi tam beata statio est.

Decernens alijs tabernaculum, oblitus est sui,

Nisi suum credidit, quod Christo cessisset.

Arguitur tamen nescisse quid diceret,

Qui inde disponderetur ad requiem,

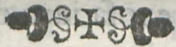
Vnde Deus

Accendere illum intenderat ad laborem.

Iniu-

Iniurius bono, quod ad tres solum arctaret,
 Diuturniorem voluptatis vsuram non meruit,
 Cuius in partem
 Relictos in Montis radice socios non vocaret.
 Attonitis noua oritur in nube serenitas,
 Et bono cōtētis præcipitur in meliora progressus.
 Datur axioma de Cœlo
 Audiri Christum vtiliùs, quàm spectari.
 Asportat omnes importunus fragor delicias,
 Experiuntur vel in ipsis oblectamentis,
 Quæ à Deo sunt,
 Euanesce quoque omnia, præter auctorem.

ELOGIUM XXV.

Magdalena amores honestat, dum facit suos.

Luc. cap. 7.

PArce sumptibus, Pharisæe;
 In Conuiuio tuo Christus
 Pascendus est dape non tua;
 Prouidit ille sibi post se symbolum suum,
 Et in arcana famis solatium,
 Nobilem de venatione sua feram adduxit.

Assueta

*Ibi enim eoz Christi
 suos reliquerat, &
 de illis nulla Petro
 cogitatio.*

*Et ecce vox de nu-
 be: Hic est filius
 meus dilectus &c.*

*Ipsi enim etiam car-
 li peribant; tu au-
 tem permanes.*

*Cum discubisset
 in domo Pharisæi,
 ecce mulier, qua
 erat in Ciuitate
 peccatrix &c.
 Secut enim retrò
 post Christum.*

*Vanatam illam fuerat
relin charitatis
sua, & Senabulo
Verbi sui, quod est
penetrabilis omni
gladio. Hebr. c. 4.*

v. 12.

*Ingressus domum
Phariseas discubuit;
& ecce mulier Sc.
Luc. c. 7. v. 37.*

*Chrysol. serm. 92.
Non ad stantem, non
ad sedentem, audeo
venire peccatrix.*

*Deus cum stas, cor-
ripit: cum sedet, in-
dicat: prostrata
coniacet, cum de-
cumbis.*

*Christus stans colli-
gere perditam, & ser-
uaret.*

*Attulit alabastrum
unguentis, & stans
retrò secus pedes
eius.*

*Coma vincita, indi-
cium seruitutis: so-
luta, libertatis.*

Gregor. in Euang.

*Vulnerata enim
erat amoris telo.*

*August. lib. 50. ho-
mili. hom. 23.*

*Et lacrymis cepit
rigare pedes eius: &
capillis suis serge-
bat, & osculabatur.*

*Cur ita adhaeris
pedibus Christi,*

Affueta insidiari hominibus foemina,
Insidias necit & Deo.
Ne sedentis iudicia toleret
Occupat recumbentem,
Et huiuscemodi violentiae audium
Capillis irretiens,
Licet se apud illum non deposuerit,
Quia tamen seruator omnium est,
Repetit ab illo se perditam.
Conscia graueolentiae Spiritus sui,
Nō ausa sine antidoto lectissimi odoris accedere,
Adhuc procul à Dei naribus retrò se sistit.
Phaleras, & fucos exosa iam discipula veritatis,
Nullo vltra cultu corporis dissimulans
Maculas mentis,
Liberam se à Nugarum seruitio
Soluta vinculis profitetur in Comâ.
Contemplata quid fecit,
Renuit moderari quid faciat.
Vitrò confessa se fauciam,
Quæ cum vnguentis properaret ad Medicum
Pia quærit impudentia sanitatem.
Ut accipiat gaudia
Felici commutatione dat lacrymas,
Et Agricultura Sanctorum,
Plantas à quibus fructum salutis decerperet
Eliquo per oculos irrigat corde.
Quæ diu malè ambulauerat,

Vesti-

Vestigia recta doceri Sanctis quærit à pedibus.

Silentio explicans plura, quàm voce potuisset,

Fletus, & oscula

Fidos affectûs sui habet interpretes.

Amores Magdalena non exuit, sed mutauit.

Vt de Virginibus vna non esset,

Sumpsit tamen oleum secum,

Et ne excludi posset à nuptijs,

Sese sponsi pedibus alligauit.

Miratur Phariseus venientis audaciam,

Magis tamen indulgentiam admittentis.

Seriò tamen per parabolam monitus discit,

Exemplum quod improbasset,

Sibi ad imitationem propositum, nõ ad censurã.

In pace dimittitur,

Quæ se ipsã triumphatã

Iam non haberet hostem quem vinceret.

Audiri à Christo qui vis,

Quo eum litu alloquaris attende.

Habet & ille aures in pedibus.

Cœlestis creditor totũ debitũ charitate cõpẽsat,

Et ad incrementum totius scœnoris,

Amoris solius exigit, & requirit vsuram.

August. vbi suprã

Explicans hæc cordis affectum, idèò interpretes eorũdem.

Petrus Chrysolog. serm. 93. Mulierem super caput Domini fudisso oleum, alio Evangelista referente cognominum.

Matth. c. 26. v. 7. Marc. c. 14. v. 3.

Videns Phariseus ait: hic si esset Propheta, sciret quia quæ qualis est mulier.

Duo debitores erant euidam feneratori, &c.

Fides tua te saluam fecit, & ade in pace.

Aristippus excusaturus olim se, quòd nimis se demitteret Dionysio, respondit: culpam esse Dionysii, qui haberet aures in pedibus.

Ita ad Verbum Chrysol. serm. 94.

ELOGIUM XXVI.

Samaritana, salutis fontes aperit.

Ioan. cap. 4.

*Venatio Christi in
meridie scilicet adeo
laboriosa, qualis.*

*Id est à Iudaeis, ad
Samaritanos.*

*Fatigatus ex itinere,
sedebas sic supra
fontem; erat autem
hora quasi sexta.*

*DiDuru enim illi
erat: quinque viros
habuisti, et nunc
quem habes non est
tuus vir.*

*Mulier da mihi bi-
bere, & non dixit
de aquaputei.*

*Quomodo tu Iuda-
us cum sis, bibere à
me possis, qua sum
mulier Samarita-
na?*

VEnationem Hominum
Ut omnium laboriosissimam scires,
In ea ipsemet fatigatus est Deus.
A popularibus in Alienigenas migrans,
Quia Charitati suæ violentum erat hoc iter,
Ingentes in eo vires attriuit.
Ferenti semper secum ardores suos,
Hora omnis quasi sexta est, & meridies.
Alieno pudori magis consultum volens,
Quàm famæ suæ,
Arcana Mulieri scelera detecturus,
Captata emendi cibi occasione,
Testes omnes amouit.
Sitis solatium non ab Hydria,
Sed ab anima haurientis exspectans,
Rogat haustum aquæ,
Pro quo det fluuium Gratia.
Non impetrat tamen à foemina,
Quæ in supplice suo

Originem

Originem magis, quàm necessitatem attendit.
 Miratur quòd à Samarite petat Iudæus;
 Quantò mirari iustiùs licuit, quòd & Deus?
 Excusat ignorantiam,
 Qui potuisset Inurbanitatem arguere.
 Detegit quàm non sit indigus,
 Quàm nec avarus aquarum;
 Sepultis in puteo,
 Suas per se salientes opponit,
 Et ex habendi facilitate, earum excitans sitim,
 An illa rogatura sit vertit in dubium,
 Non item an ipse daturus.
 Cum muliere notæ intemperantiæ,
 Vtpote quæ quinque iam viros habuisset,
 Diuturna Christus colloquia,
 Quantumlibet de salute, non miscet.
 Volentem necere verba verbis
 Vt sine nota possit audiri
 Iubet virum vocare,
 Confessa se viduam,
 Celare studuit malè nuptam.
 At suamet responsione conuicta,
 Arguit ex Historiæ narratione Prophetam.
 Mauult alij eam laudem accedere,
 Quòd diuinare arcana potuerit,
 Quàm eam ignominiam sibi,
 Quòd nescierit sua probra celare.
 Refugit illico à sui cognitione noxius animus,

*O mulier, si scires
 donum Dei, & quis
 est qui tibi dicit Ec.*

*Et dedisset tibi
 aquam viuam. Et
 fiet in eo fons aqua
 salientis in vitam
 æternam.
 Forsitan petisses ab
 eo, non item forsitan
 dedisset, sed absoluit,
 & dedisset tibi
 aquam viuam,
 Ab aqua digredie-
 batur mulier ad ali-
 as celebres questio-
 nes, qua protrahere
 colloquium potuiss-
 sent.*

*Voca virum tuum.
 Virum non habeo.
 Bene dixisti; quia
 non habeo virum Ec.*

*Domine, Et video,
 Prophetas tu.*

*Patres vestri, in
 monte hoc adorau-
 erunt, & vos dicitis
 Ec.*

*Reliquit Hydriam
suam mulier, &
abiit in Ciuitatem.*

*Interca rogauit
eum discipulis: Rab-
bi manduca &c.*

*Exierunt de Ciui-
tate, & uentebant
ad eum.*

*Cogni Christi, Apo-
stoli eius, qui etiam
Sal dicunt, tanquam
Dei palato mun-
dum condire soli
possent. Matth. c. 5.
v. 13.*

*Ferroxit in Mon-
tem Oliueti, & di-
luculo iterum uenit
in templum.*

*Christi labores aet-
ni, quos admodum
talid.*

Transferendo quæstionem opitulatur pudori,
Illi tamen adhuc inhærent aculei salutare,
Quos Hydriâ relicta fert secum.
Telo suo fauciam sagax venator non deserit;
Credi possit abeuntem sequutus,
Adeò iam non est, ubi est.
Attentio illi omnis ad concionem mulieris,
Quæ pro vno viro,
Totam iam ad illum Samariam conuocat.
Cõmunes fastidit cibos, qui proprios iã haberet.
Coquis suis gulæ suæ genium proditurus,
Compertum vult apud eos,
Nunquam epulari se lautius,
Quam cum peccata comederit.

ELOGIVM XXIII.

Patrocinator adulteræ.

Ioan. cap. 8.

QVam benè Diuinitatis imbutus es viribus,
Qui pernox, & perdius
Nullas laboris inducias pati potes?
Oliueti vigilias, templi lites excipiunt;
Et quocunq̃ perrexeris,

Te

Te curæ vel præueniunt, vel sequuntur.
 Miraculo tamen impotentis nequitiaë,
 Tibi par propemodum inuentus excubitor.
 Quantumlibet diluculo in templum veneris,
 Eò vix es ante calumniatorem ingressus.
 Cauillandi pruritus, somnolentiaë remedium est.
 Excitatore Gallo non indiget,
 Quem in crastinum opificia lioris expectant.
 Ieiunantis Pharisaï matutina ientacula,
 Ex fama tuæ morsibus sunt.
 Vnde te Reum faciat, Iudicem eligit.
 Consultit de Adulteræ poena,
 Vt te aut pietati iniurium prober, aut legi.
 Miraris violatæ fidei zelum in perfidis;
 Indignaris corrigi vitia
 Maiore piaculo, quàm patrentur,
 Et in foro Veritatis
 Tantam inesse dolis audaciam,
 Vt agere etiam accusatores non dubitent.
 Quàm sceleratos eos esse par fuit,
 Quibus opposita videri propè innocens potuit.
 Tam mala Mulier?
 Non is es tu, qui maiorè dissimules improbitatē,
 Vt omne mox in minorem euomas virus.
 Terres artibus suis Scribas,
 Et subducens è rationario tuo cuiusque debita,
 Retrahis vniuersos ab alienæ poenæ studio,
 Metu suæ.

*Ipsi enim Pharisaï,
 qui eum cauillari
 volebant, venerunt
 paulò post ipsum in
 templum.*

*Ieiunans, & ceteris
 corporis afflictatio-
 nibus, se dedisset
 mos profitebantur
 Pharisaï.*

*Hoc autem dicebant
 tentantes eum, et
 possent accusare eum.
 Contumelia Chri-
 sti, erat grauius
 Adulterio malum.*

*Qui sine peccato est,
 Gebrum primam in
 illam lapidem mit-
 tat.*

*In quo et pluri-
 mum peccant, qui
 presunt
 Scribarum ars scri-
 ptio, quæ & suo in il-
 los est.*

*Docent Patres,
 Christum scripsisse
 singulorum pecca-
 ta.*

*Audit ad illud:
In digito Dei egiſto
Damonia. Luc. c.
II. v. 20.*

*Balthaſaris cena,
ſurbata ſpectro pol-
licis ſcribentis in pa-
riete. Vide Daniel.
cap. 5.*

*Alia interpretatio
ſcriptionis Chriſti.*

*Alia rursus dixer-
ſa.*

*Audientes autem
hec: Unus poſt alterum
exibant, incipien-
tes à ſenioribus.
Scribit in marmore
laſus: Adagium.
Pauſamentum qu-
tem templi, Grię
marmoreum fuſt.*

*Moyſis leges dicta
ſunt ſcripta digito
Dei. Exod. 31. v. 18.
Deuter. c. 9. v. 10.
Mulier, ſibi ſunt qui
te accuſabant. Nemo
te condemnauit, nec
ego te condemna-
bo.*

*Vade, Et iam am-
plius noli peccare.*

In Dei digito hæc quoque dæmonia eiſcis.
Spectatus iſ efficit,

Vt ad Nequitia diruenda ſacraria,

Totà tibi manu opus non fit.

Iactantibus aſſiduè poenam Balthaſaris,

Omen triſtiſſimum Deus ſcribens.

Indigitantem peculiaria

Singulis in Erebo parata ſupplicia,

Sibi peſſimè conſcij diu non ferunt.

Niſi ſuſpicari quis malit,

Objicere illum in terra cuique puluerem ſuum;

Vnde ante alios læſi Senes,

Quorum propior cineribus flamma eſt.

Scribit Deus quoque læſus in Marmore;

Inde in illius hoſtibus tantus timor.

Eodem quo leges alias exarauerat digito,

Eam nunc, item in lapidibus imprimi,

Quà nemo in poſterum inferat alteri,

Quod non vult ſibi.

In foro Chriſti præiudicium nullum eſt,

Ab alijs fuiſſe damnatum.

Amotis accuſatoribus

Abit illicò ſeueritas iudicis in ſolicitudine Patris;

Quàm diu poſſunt prodeſſe monita,

Ne putate Mortales,

Poſſe Deum intentare ſupplicia.

ELOGIVM XXVIII.

Zacchaum vocat.

Lucæ cap. 19.

Quid tibi, mi Samaritanæ cum Iericho?
 Ut video, eò adhuc ab Hierusalem descendentes
 Opportunus Fideiussor expectas.

*Samaritanus qui
 curari eum iuber,
 qui incidit in latro-
 nes.*

*Iericho, à Iosue Sa-
 cerdotum, tubæ de-
 struxit. Et habetur
 Iosue 6.*

Erigere qui lapsa venisti,
 Vbi senseris ruinam accurris.
 Quam olim urbem Sacerdotum tubæ deiecerāt,
 Studes clamore piæ prædicationis attollere.

*Chrysol. serm. 54.
 Dixerat enim: Et
 habebis thesaurum
 in celo. Marc. c. 19.
 y. 21. Marc. c. 10.
 y. 21. Luc. c. 18. y. 22.*

Thesauros pollicitus
 Auaros excitare coepisti;
 Publicanis innotuit, magnū lucrū esse te sequi;
 Eorum primus à fulgore auri iam anhelat ad tuū.

*Ex Eusebio Emi-
 seno, in homil. in
 hunc locum.*

Videri tamen turba te prohibet
 Quantumlibet studiosissima tui;
 Qui se super illam non erigat,
 Tuo non hilaretur aspectu.

Homini diminuto sublimitas suppletur à ligno.
 Fit illi Arbor primus gradus in coelum;
 In ea te Venatorem expectat,
 Prandio tuo debita volucris,
 Si tamen ante fuerit deplumata.

*Equinocum hoc
 de Cruce, quæ divi-
 niti per peccatum
 hominū, exaltata
 est.*

Qui

Qui cæteros non æquauerat corpore,
Iam supra cæteros eminens fide;

*Sycomoræ ficus fa-
tua.*

Arborem fatuam

Cœlestis sapientiæ Cathedram fecit.

Puillus in oculis suis homo,

Ad se illicò traxit oculos Dei.

Iubetur festinans descendere

Qui suo adhuc prægrauatus affectu

In sublimes ruinæ proximus staret.

*Omnis enim emi-
nentia, cum pericu-
lo.*

Iubetur & parare conuiuium Christo,

Cui crepundijs fidei suæ diem solennem fecisset.

*Et suscepit illum,
gaudens in domum.*

Meritus beneficium,

Quod tanta cum hilaritate suscipiens

Videretur agnoscere,

Diuitias habet iam ad largitatis materiam,

Non ad incendium cupiditatis.

Domini salus totam redundat in Domum;

*Hodie salus huius
domus facta est,
quod ex ipse sit fili-
us Abrahæ.*

Consalutatur filius Abrahæ,

*Abraham tres An-
gelos excepit hospi-
tio. Genes. c. 18.
Hoc est desiderium
pecuniarum.*

Qui & hospes Trinitatis extiterit,

Et Vnigenitū cordis sui desiderium immolârit.

Epulatur Christus

Lautius in Zacchæi mente, quàm sigmate;

De fraudatore pecuniæ

Chrysol. serm. 29.

Sibi distributorem Gratiaë destinat.

*Eodem enim teste
Chryologo, postea
factus Episcopus.*

Adimit homini vitium, relinquit genium;

Quæstum non perdit Publicanus iste, sed mutat.

*Chrysol. serm. 29.
& ser. 54. de Zac-
chæo.*

Telonium magis suscipit, quàm relinquit,

Vt mansura Deo, non homini peritura conquirat.

Ex

Ex quo credidit se post mortem victurum,

Illicò bonorum dimidium prouidus

Futuram transmisit ad vitam.

Ne metiare, qui sapis,

Hoc à Zacchæi statura miraculum;

Quod est vitam reddere mortuo;

Hoc dare largitatem Avaro.

ELOGIUM XXIX.

Chananae filiam curat.

Matth. 15. Marc. 7.

ITâne sunt Emporia institore te digna

Sidon & Tyrus,

Vt ibi quoque mercaturam exerceas animorum.

Fallit spes tuas

Destituta iam coeli bonis Iudæa;

Inutiles experiris cum illa contractus;

Aliò transferendæ salutis Nundinæ

Vt tuæ auaritia charitatis

Lucro pleniore pinguescat.

Ethnicorum in finibus Hebræum præmones

Meditari ab illo te fugam.

I

Qui

Idem serm. 54.

Chrysol. serm. 28.
de Matthæo, & Pu-
blicano.

*Seceffit in partes
Tyri, & Sidoni, &
ecce mulier Chana-
nae Ecce.*

*Similis fuit Chri-
stus homini negotia-
tori, qui uentis bonas
margaritas. Matt.
c. 13. v. 45.*

*Et ecce mulier de
finibus illis egressa,
clamans dicit Ecce.*

*Christus, alter Bias,
qui omnia bona se-
cum ferret.*

*Chananaei, expulsi
olim de regionibus
suis, à populo Iu-
daeorum.*

*Idè enim iusti oc-
cisi & pelli, ne de-
prauarent Hebraos.*

*Abiit in fines Tyri,
& Sidonis, & in-
gressus domum, ne-
minem soluit scire.
Mars. cap. 7.*

*Vocat illum, & Do-
minum, & filium
David.*

*Non sum missus, nisi
ad quos &c. & non
licet sumere panem
filiorum, & dare ca-
nibus.*

*Ex contextu patet
Christum in negan-
do, violentiam quam-
dam passum; face-
bat enim primo, &
quasi torquebat se.*

Qui tamen post cætera,
Sensum quoque Iusti doloris amiserit
Omnia tecum asportaturum te bona non luget.
Chananaeo nequior malè circumcisis Apella
Amisit omne ius terræ suæ.
Restituitur in integrum qui fugatus incola fuerat;
Cessauit eijciendi ratio deprauationis periculū;
Potest Alienigena Iudæum corrigere,
Deprauare se deteriorem non potest.
Tutò igitur fines suos transfiliat Syrophoenissa,
Ex quo tu quoque in ditione gentium es.
Habent tua iura omnia, qui te habent.

Diuinitatis vestigia
Subodorata est Canis sagax;
Ne spera latebris venatricem eludere;
Vbicunq; te senserit,
Nobilem prædam clamore deteget,
Si vi tenere non speret.

Acclinata pedibus tuis,
Lambit blanditijs linguæ te totum,
Nec curat interim morsus tuos,

Quia Agni sunt.
Vis seuerus & asper videri,
Sed (pace tua dixerim) nescis.
Repulsam qui patitur
Non ita cruciatur, ac tu qui das.
Mærore ipso negandi
Alis fiduciam obtinendi.

Agit

Agit Sophistam optimum dolor,
Includit tibi vocem vis argumenti;

Vrgent responſionem discipuli,
Quam nec dare præceptor potes.

Si Iudex es; vides teneri te plectere Damonem
Occupantem non suã.

Si Deus; incumbere tibi tui curam operis.

Si vtrumque; deberi à te præmium Charitati,
Quæ beneficium suum reputet,
Quod alteri dederis.

Extorquet tibi violentia orationis assensum,
Victus das manus,

Et quasi à te pœnam dilationis exigeres,
Plura postulatis indulges.

Vnica tibi exclamandi causa, multiplex nobis.
Tu miraris

Potuisse tam constanter foeminam petere,
Nos te tamdiu potuisse negare.

Et planè iustior admiratio nostra, quàm tua:
Miseris, quamdiu non habent, petere natura est;
Non item tibi statim ac rogaris non dare.

*Etiã Domine
nam & catelli edũt
de micis qua ca-
dunt &c.*

*Neq; enim dixit:
Miserere filia, sed
miserere mei. Et no-
tant Patres.*

*O mulier; magna
est fides tua; fiat tibi
sicut &c.*

*Reddidit filia salu-
tem corporis, Mater
Verò anima, per si-
dem quam illi indi-
dit.*

*Qua sunt secundum
naturam, capacia
admiratiõis non
sunt.*

ELOGIUM XXX.

Centurionem per seruum lucratur.

Matth. 8. Luc. 7.

Accurrite ad Christi Ducis stipendia
Pugnaces animæ,

Inferenda vis cœlo, violentis est opus.

Authoratur in nouam expeditionem Centurio,
Cuius fides æquè Cæsaris, ac Dei castris probata,
Imperatoris vtriusque
(Rarâ felicitate) occupauit affectus.

Romanæ militiæ

Vna hæc iam supererat experientia fortitudinis,
Vt quando deerat iam propè terra, quã vinceret,
Ipsam Empyreum expugnaret.

Nobilis Aduena, & origine sua dignus, & fine,
Ferens legem in Moribus,

Quam Iudæus solis iam in lapidibus afferuaret,
Liberalia omnia nactus in Seruo,

Amat in illo plùs aliquid, quàm commoda sua;
Vnde redditum ex Paralyti inutilem,
Adhuc pretio diminutum non credit.

Affini Naturæ indulget obsequia,

Non enim Genis pacem mittere, sed gladium. Et authorare violentos, qui calum expugnans.

Sapè enim, qui placet hominibus, displicet Deo.

Domuerant Romani eo tempore, totum propè terrarum orbem.

Leges Iudæorum asseruata, in duabus lapideis tabulis.

Dicitur, quòd hic seruus, erat illi pressus.

Quæ fortunæ dissimili non deberet;
 Quem sanum exercuisset vt famulum,
 Ægrotum curat vt fratrem,
 Nec aliã domum patitur fieri ministrã remedij,
 Quàm quæ fuerat causã morbi.
 Qui seruum bonum ex raritate æstimat,
 Vilem illum habere non potest.
 Supellectilis tam pretiosã iacturam
 Studet industriã quacunq̃ue redimere.
 Mendicat apud Christum patrocina,
 De quo plura iam crederet, quàm audisset,
 In eo vno non felix,
 Quòd ad hoc munus Seniores illos adhibeat,
 Quibus non aliud inerat meritum, quàm Ætatis,
 Accipitur ab humanissima Diuinitate legatio,
 Ac si diu foret optata.
 Vix vocatus inuitantes iam præit,
 Doctores tumidos nil tale suspicantes
 Trahens in Scholam,
 In qua legitimam colendi Dei rationem,
 Ethnico discerent Præceptore.
 Legatos expectare non potest amor impatiens,
 Venit qui miserat, acturus per se causã suam,
 Ingerit violentiam precibus.
 Et duritiem, si quæ inesse tantæ lenitati potuerat,
 Vel ardore fidei eliquat,
 Vel pondere demissionis arietat.
 Stupet Christus armorum suorum peritiam

Dicebat enim, homo
 Et ipse sum sub pote-
 state constitutus;
 ideo frater.

Seruum bonum, coruus
 alborarior.

Adijs enim primò
 Iudæos, quos sibi de-
 meruerat, per syna-
 gogam ijs adifica-
 tam

Iudæis, et ipse Chri-
 sti hostibus, nullum
 meritum apud eun-
 dem.

Iuit enim illicò cum
 illis; sed cum non
 longè esset à domo,
 Venit ad eum ipse-
 met Centurio.

Ait enim postea:
 Non inueni tantam
 fidem in Israël.

Domine, non sum
 dignus, ut intres sub
 tectum.

Audiens autem Ie-
 sus, miratus est.

*Romanus enim
erat, Patrum sen-
sentiâ.*

*Sanatus seruus, &
Dominus imbutus
luce cœlesti, mox esi-
am fuisse narratur*

*Episcopus,
De serui animi suâ,
ipse Christus mirâ
solicitus.*

*Hinc enim capis
Hebræos suos quo-
dammodo fastidire,
& Ethnicis fidere
libentius dona sua.*

*Erat dies festus Iu-
daeorum, & ascendit
Hierosolymam, est
autem Hierosoly-
mis &c.*

*Ex D. Hieron. in
comment. idem
probatica, quod Pe-
cuaria, ita dicta,
quod in ea pecora
lauarentur.*

In Milite nondum suo ;
Amare Romam in Ciue incipit,
Et quod tales in ea nascerentur,
Æternam Regno suo destinat sedem.
Salutem quam rogabatur dat seruo,
Et quam non rogabatur dat Domino.
Affinem Charitati suæ curam
Sine laude non præterit.
Exprobrat Popularibus
In maiori euidencia minorem fidem ;
Constare volens hominibus
Nullius illum magnificare genus,
Qui præ Nobiliori indole suam quoque
Contemneret.

ELOGIVM XXXI.

*Non habenti hominem, ad pisci-
nam occurrit.*

Qui transigitur inter miseros dies
Ille Christo est dies Festus.
Sabbatum eius nunquam ex sui,
Semper ex alieni laboris desitione definias,
Pecuarie Piscinæ sub porticu,
Ab infelicibus Academicis

Phi-

Philosophiam doloris exquirens,
Pacatissima vultus serenitate
Desiderium minuit expetitæ procellæ.
Miratus in ægritudinibus corporum,
Infortunium multiplex animorum.

In vno Nosocomio mundū vniuersum inspiciens
Adhuc languores solertiæ Magistros nō abolet.
Qui non amat causas morborum,
Morborum non semper odit effectus.
Gaudet inde excitari hominem, vnde torquetur,
Et quod est vinculum membris
Fieri mentibus libertatem.

Ne contemnantur remedia, si redundant,
Salutaris naufragij opportunitatē habentibus,
De suo Panario pharmaca non ministrat.
Superuacaneam nulli vnquam operā collocans,
Ibi duntaxat suam relinquit
Vbi aliam non inuenit.

Quæ pro derelicto habentur,
Peculiariùs diligit, quia solus.
Non habuisse hominem,
Necessitas Deo est accurrendi.
Annosa sanè calamitas
Medico minore non eguit.

Abit & ipsa in consuetudinem patientia,
Immo verò etiam in naturam.
Malis suis qui diu conuixerit,
Ea si minùs amare incipit, cessat odisse.

Quare

Angelus descendit
in piscinam, et
mouebatur aqua,

In haccebat multo
vindo magna lan-
guentium, cæcorum,
claudorum, &c.

Causa morborum,
et plurimum pecca-
ta, effectus vero, re-
suscitatio.

Alios enim, qui ha-
beant hominem,
præterit Christum.

Erat autem ibi qui-
dam 38 annos ha-
bens in infirmitate
sua.

Hominem non ha-
beo, et cum turbata
fuerit aqua, mittat
me in piscinam.

Et enim bene Philo-
sopho esse ad se-
se diuinum, ubi hu-
manum cessat auxi-
lium.

Hoc enim ex Se-
neca habet absque
infelicitas boni,
quod quos sapè Se-
nat, non sicut indu-
rat.

Hunc cum Sidisset
iacentem, dicit ei;
Sis sanus fieri?

Videbatur enim ea
interrogatione argui
sui ipsius inimicum,
ac stolidum.

Omnis enim qui pe-
nit, accipit: & qui
quirit, inuenit.
Matthi c. 7. v. 8.

Excitat enim: Et
petimus. Vsq; mo-
do non petisti quid-
quam & c.

Responsonem eius
illico excipit illa
Vox Christi: Surge,
solle grabatum tu-
um, & ambula.

Dicbant ergo Iu-
dæ: Sabbatum est,
& non licet tibi tol-
lere & c.

Si enim asinus in-
cidisset in foveam,
licet illum astol-
lere.

Quare non sine causa,
Trigesimum octauum annum decumbens,
Iam non an possit conualescere quæritur,
Sed rogatur an velit.
Vecordiaæ suæ conscius,

Tacitus tolerat interrogationis huius iniuriam,
Videre & ipse incipit luce auctus
Quòd mala homini eueniant, vitiū esse Naturæ,
Quòd verò non abeant, voluntatis.
Qui det beneficia nunquam deest;
Deest ergò solùm qui exigit.

Liberalitas exempta legibus Parlimoniae,
Solicitat ipsa per se supplices suos.

Effusura se etiam in non rogantes,
Nisi reputaret iniuriam quidquid cõfertur inuito.
Exprimitur vox desiderij, & eam illico sequitur
Vox salutis.

Valet, ac propè volat, qui voluit,
Et qui ne se quidem ferre potuerat, fert Grabatū.
Exoneratus morbo, oneratur beneficio.
Secum iubetur assumere vtriusque memoriam,

Indignante Iudæo,
Cui operarius salutis, non item iniquitatis
Violator Sabbati est.

Habe tibi ferias tuas, perfida natio,
Quæ seueriores sint hominibus, quàm Afellis.
Deo, & sapientibus, quâ die non licet benefacere
Nec licet viuere.

ELOGIVM XXXII.

Hæmorrhoidissam à fluxu sanguinis curat.

Matth. 9. Marc. 5. Lucæ 8.

Desperatis in rebus fit Magistra necessitas;
Dat sæpè salutare consilium vis doloris;
Multis Medicinam non inuenisse
Remedium fuit.

Immunda morbi sui sordibus foemina,
Annum iam duodecimū fatigans Hippocratem;

Secundo Crumenas exhausta sanguine,
Venas primo,

Pro Medicina mortem expectat.

Artis non adiuta præsidij,

Naturæ viribus destituta,

Inde Rea, vnde misera

Turpi luit exilio fortunæ suæ crimen;

Infelix, seu quòd se ipsam non potest deserere,

Seu quòd non sufficit tolerare.

Fit illi salutis occasio viator Deus.

Quem adire prohibebatur in templo,

Inuentum in itinere pia fraude circumuenit.

Habet calamitatis suæ prima solatia

Chrysol. form. 35.

*Mulier qua fuerat
multa perpeffa, &
erogauerat omnia
sua, nec parcerat
quidquam, sed de-
perius habebat.*

*Pecunia, secundus
hominis sanguis.*

*Desperauerat enim
remedium.*

*Etenim notat Hie-
ron, in hunc locum,
per legem, si immū-
da excludebatur ab
tribus, & à tem-
plo.*

Idem Chrysolog.
form. 36.

*Ibat enim tunc
Christus ad excitan-
dam Archisynagoga
filiam.*

Tantæ lenitatis aspectum.

Turba enim comprimebant illum. Credit passurū se tāgi, qui se pateretur & opprimi.

Verecundi tamen conscia vlcis

Nolens doloris remediū, cum pudoris iniuria,

Chrysol. serm. 34.

Studet facere occultum de publico,

De turba secretum.

Venit in turba retrò, & tetigit vestimentum eius &c.

Retrò se sistens,

Ac si non habuisset etiam retrò oculos Deus,

Emens supplicis reuerentia beneficium,

Cum medicinam poscere non auderet,

Chrysol. serm. 33.

Admota fimbrijs manu furata est sanitatem.

Nulli non vtile latrocinium,

Quod Fides imperauit, Spes fecit.

Non habuit Phariseorum fimbrias Christus;

Tulit ille ibi remedia vulnerum,

Vbi ipsi vulnerum causas.

Catena, in hunc locum, notat ex Hieronymo, quod Pharisei spinas in fimbrijs ferrent, ut ornorem elicerent.

Infecerat amabili contagio

Benignitatis Genius vestes ipsas.

Vestes Christi quodam infecta contagio.

Ne lacinia quidem videri voluerant,

Illi magis ad popū, quā nobis ad vtilitatē seruire;

Non enim ausus negare beneficium modestia.

Passus est à modestia similitudinē violētia Deus;

Tactum impressum in fimbria, sensit in corde.

Hoc est, ad rapiendam salutem per fidem.

Excitare alios ad idem latrocinium voluit,

Cuius artificium non passus est tegi.

Proprium Dei minus; superbos deprimere, sacros erigere.

Partes suas putat erigere foeminam,

Quæ se, quoad vsque potuerat, depressisset.

Chrysol. hom. 32. in Euang. Matth. Que maior huius mulieris culpa.

Filiam vocat, quæ se bis Patrem esset experta.

Ad valetudinem adiicit alia quietis viatica,

Illum

Illum vnum illi dolorem relinquens,
 Quòd Medicis indigens eum postremum adijisset. *Chrysol. serm. 36.*

Quem primum debuerat.

Felix, quæ talem ad Deum accessum inuenerit

Quem impedire turba non posset.

Nos infelices è contra,

Qui quotidie Christum tangimus, nec curamur,

Vt pote ij, quibus ad remedium

Iam non Christus deest, sed fides.

Ad Sacerdotes sacerdos alius, qui quotidie celebrant.

Idem Chrysolog. serm. 33.

ELOGIUM XXXIII.

E decem Leprosis, nouem experitur ingratos.

Lucæ cap. 17.

ALit calamitas reuerentiam Dei,

Et **F**rumnosi modestiam

Felix nullus exæquet.

Supplices vt multos Christus habuerit,

Nullos leprosis pares inuenit.

Ne salutem minùs inererentur audacia,

Stetere, quasi parati ad omnia, sed à longè.

Accessum, quem suadebat

Opinio de Clementia Medici,

Steterunt enim à longè leprosi, implorantes opem Christi.

De alijs legitur, quòd accesserunt ad eum.

Qui stat, si detur imperium exspectat, paratus ad omnia.

Et leuanerunt vo-

*cem dicentes: Iesu
praeceptor miserere
nostra.*

Diffuasit pudor ex conscientia morbi.
A desiderij vehementia clamore respirant,
Et demittentes animum, vocem attollunt.

Nulla tamen conatus huius necessitas,

Vbi qui rogatur is est,

Ad cuius aures illicò venit

Quidquid secum stans item à longè

Publicanus obmurmurat.

Magistri titulum non recusat à miseris,

Qui se ad talium eruditionem,

Aperuisse meminerat in Bethlehem scholã nouã.

Ipsamet dona sua:

Deberi Sacerdotibus volens,

Non contemnentis, sed venerantis affectu

Immundas ad eos victimas legat.

Præfinito discessu

Sacrosanctæ Dignitatis conspectum

Reuerita lepra declinat.

Facilis Christo miseratio erga leprosos,

Quorum quasi vnus sit quandoque futurus.

Beneficentiæ illius amabilis impatientia,

Semel promissa differre vix tolerat.

Dandi velocitate præueniens euntium gressus,

Destinata iter absoluentibus præmia,

Vix inchoantibus elargitur.

Per obedientiæ veneficia

Retrocedunt noui Æsones in iuuentam;

Squamis edacibus libera pellis.

*Alludit ad parabo-
lam, seu historiam
de Publicano. Luc.
c. 18.*

*Venerat Christus
artem patientiæ do-
cere.*

*Ite, & offendite vos
Sacerdotibus.*

*Et factum est, dum
irent mandati sunt.*

*Isaiæ cap. 53. v. 4.
Et nos putauimus
eum quasi leprosum,
& percussam à Deo.*

*Æson Iasonis Pa-
ter à Medea reco-
gitus, & in iuuen-
tam reuocatus.
Ouid. Eb. 7. Meta-
morph.*

Reflorescit Vere decoro.

Querunt iam cicatrices, non vulnera,

Et neutris inuentis hærent incerti

Cui de tam multis affectibus primas donent.

Euanescit tamen, (Proh Pudor,)

Vna cum Morbo memoria beneficij,

Mundities acquisita corporibus,

Ingerit mentibus nouas sordes.

Donati valetudine

Primum illius fructum agnoscunt,

Quòd iam possint Medicum fugere,

Mundo magis odibiles cùm ingrati,

Quàm antea cùm Leprosi.

Vnicum Alienigenam

Populare Iudæorum malum non inficit.

Nouem abeuntibus in perniciem,

Redit Decimus in salutem.

Auctoris adoratione

Probat quàm magni fecerit donum,

Et rogatus de socijs

Ingens illis creat sua taciturnitate conuicium.

Et miraris, mi Iesu, mores hos tanquam nouos?

Mirari magis debueras si redirent.

Ingratitudo inter homines nihil habet iam nouũ;

Gratitudo, si quæ sit,

Ea iure monstri locum obtineat.

Affectus, Vel gratitudinis, Vel admirationis, Vel gaudij.

Vnus autem solus ex ijs, Et vidit quia mundatus est, regressus est magnificans Deum.

Leprosi maxime odiosi, Scilicet qui arcerentur à templo, Et ab Urbibus.

Non est inuentus qui rediret, nisi hic alienigena; erat enim Samaritanus.

Admiratio Christi, nonne decem mandati sunt, Et nonem tibi sunt!

Admiratio enim non est de ijs, quo plerimum accidunt, sed de ijs qua raro.

ELOGIVM XXXIV.

Exco nato nouam aperit diem.

Ioan. cap. 9.

Quidni miseris sæpè Christus occurrat,
 Si Christus miseris semper quarit?
 Nescit illos præterire præteriens;
 Seu videatur, seu videat,
 Omni seipsum prodigit viâ.
 Ne homo iam floccipendat hominem,
 Impendit Deus Mendico,
 Vel in die quietis suæ publicam seruitutem,
 Dum creante verius, quam mediante manu
 Inde suppleuit homini lumina,
 Vnde hominem fecerat totum.
 Operanti salutem nostram,
 Stat pro Sabbato omnis nobis utilis Dies;
 Quisquis cala mitosis labor impenditur,
 Summa illi cessatio est.
 Licet videri non appetat,
 Adhuc pati cœcitatem non potest,
 Quæ in tâta copia lucis nimis accidat importuna
 Obsistit salutari collyrio contumax malum;
 Vbi cætera solis pulsa sunt nutibus,

Hoc

*Præteriens vidit ho-
 minem cœcum à na-
 tuitate. Es.*

*Chrysol. serm. 176.
 p. ad verbum.*

Hoc est in Sabbato.

*Idem Chrysol. ubi
 supra.
 Homo enim ex iusto.*

*Erat autem Sab-
 batum, quo quiescit
 Deus ab opere suo.*

*Frequenter enim
 abscondit se ab ho-
 minum oculis, fugi-
 ens plausum. Es.*

*Præter enim cœcus
 cœcus, mox iussus
 adire natoriam
 silos, antequam
 curatus.*

Hoc post linimentum, etiam lotionem expectat.

Nimirum difficile coæterna non sunt,

Quæ fuerint vniciuque coæua.

Atqui si suum Deus lutum retractet,

Plus potest tandem corrigere,

Quàm natura delinquere.

Sancti roris gutta baptizat oculos peccatores;

Aperit venia, quos culpa non clauferat;

Accéduntur ab aquis lumina, quibus solét extingui;

Emitur obsequio gratuitum beneficium;

Licet cæca obedientia fuerit,

Certo itinere cæcum deduxit ad lucem.

Fidem vix inuenit miraculi magnitudo;

Dubitat Sophista pessimus Liur,

An fieri potuerit, quod factum videt.

Tristatur nequitia crescere

Oculatos turpitudinis suæ testes;

Quem mendacem non potest facere,

A Synagoga facit extorrem.

Nouum à Deo beneficium

Noua hominum iniuria prouocat.

Mentem sine luce non deserit,

Qui amouit à corpore cœcitatem.

Detegit illi etiam Solem suum,

Cuius se ferendis imparem radijs profitens,

Coram illo victus prostrernitur.

Qui sedes mendicus in tenebris,

Quo itinere venias ad lucem, attende.

Nihil

Alludit ad primam
hominis creationem,
Genes. cap. 2. v. 7.
Et ad lutum, quod
hac occasione expressum
fuit.

Chrylog. ibid.
ad Serbum.

Et tamen si cæcus
cæco ducatur praeset,
ambo in fontem
cadunt. Matth.
c. 15. v. 14.

Cur ita solliciti
audierint Pharisei hoc
miraculum regere.

Audierunt Iesum quia
eiecerunt eum foras,
Et cum sanuisset
eum, dixit ei Ege.

Credis in Filium
Dei.

Et respondit ei, Et
quis loquitur tecum
ipse est. Et proiciens
adorauit eum.

Nutrit enim hac cogitatio humilitatem, qua ad Dei lumen preparatio est.

Nihil aequè illuminat hominem,
Ac si assidue ferat in oculis lutum suum.

ELOGIVM XXXV.

Surdos facit audire, & mutos loqui.

Marci cap. 7. & 9.

*Ingenium Dæmonis
sicut Aspidis surda,
obturantis aures suas,
à voce incantantis
sapienter. Psal.*

57. V. 5.

Eternam enim atulit mundo nocte,

*Nomen Iesu, ingens
tormentum Dæmonis.*

*Intrauit mors per
fenestras in hominam,
hoc est per oculos,
aures, guttur
Ec. Ierem. c. 9. §.*

21.

*Arripit illum, &
spumat, & fridet
dentibus &c.*

AGnosco versipellis ingenium Aspidis.
A voce incantantis Sapientiæ aures obturas.
Verbo quid magis inimicū opponeres surditate?
Factus in Dei odium de Lucifero Vesperugo
Eripis oculos quibus iam Solem non potes,
Et ibi tantum securum te sciens,
Vbi audiendum non sit IESV nomen,
Vocis ynus odio sonum omnem excludis.

Ita, ne mors

Per quas olim fenestras intrauit,
Per eandem & exeat,
Sensus singulos durus excubitor obsedisti.

In vno tamen Dei digito

Totam eiusdem senties manum.

Seras omnes Clavis David aperiet,

Et procellarum Spiritus tenuè coactus in spumã,
Silent-

Silentium, quod alijs feceras, tolerabis.
 Sit tantum in Contribulibus Charitas,
 Quæ non loquentis agat interpretem;
 Fiet muto copia Verbi,
 Et soluta vinculis lingua
 Rectis ligatos legibus exultabit in sonos.
 Excipiendis turbæ tumultibus,
 Ne quis factas aures putaret,
 Surdum Christus, nisi à turba seductum nõ sanat.
 Quò verba venire non poterant,
 Manum iniiciens,
 Digito pro terebrâ vsus in cor vsque descendit,
 Et suæ linimento Saliuæ
 Inulsis sermonibus parat antidotum.
 Reparaturus lubricas facultates,
 Cum quibus homo tam malus est,
 Sine quibus tam miser,
 Quòd à cœlo tam multos excluderent,
 Cœlum ipsum optimæ mentis suæ conscium
 Intuitu contestatus ingemuit.
 Doluit enim uero exigia se beneficia,
 Quæ maiori sæpè beneficio negarentur,
 Et inuitus linguam soluere visus à vinculis,
 Quæ soluta vix vllis benè regatur habenis.
 Natalitia nouæ facundiæ
 Acclamationibus celebrantur.
 Vsu vocis concessio frustra iam silentium imperat,
 Qui vel vbi laudari se prohibet,

Dicit enim: & adducunt ei surdum, & mutum.

Et apprehendens eum de turba secutum, misit digitos suos in auriculas eius.

Et exspuens tetigit linguam eius, & suspiciens in cælum, ingemuit.

Lingua, & aures, lubrica admodum in homine facultates.

Qua causa Christo suspiciens cælum, & gemens.

Ex D. Iacobo, c. 3. Sic illius refrenat linguam suam.

*Quanto plius prae-
cebat, tanto magis
plius pradicabant,
et ad amplius ad-
mirabantur.*

*Rogavi discipulos
suos, et eijcerens il-
lum, et non potue-
runt.*

*In solo enim Iesu
nomine, morbos cu-
rabant Apostoli.
Marci c. 16. v. 18.*

*Roganti enim re-
spondit: o generatio
incredula, quam diu
apud eos ero? Mar-
ci, c. 9. v. 18.*

*Alia agriudinas
sola Socra curata à
Christo: hac mani-
bus eius indiguit,
misit enim digitos
in aures &c.*

Obedientiam Plebs hilarata detrectat ;
Dei vota metitur ex suis,
Honestâ perire credens facinora, cùm tacentur.
Pace tamen tantæ modestiæ,
Æquissima fuit admiratio potestatis,
Quæ singularis in illo
Quacunq̃ue excipi acclamatione non debuit.
Discipulis, quia solum Magistri nomen
Tota curationum ars fuit,
Cùm illud frustra furdis occinerent,
Surdis beneficos esse non licuit.
Quod suorum tamen detraheretur potentiæ
Detractum reputans suæ,
Adducentem ad se filium non curatum ab ijs,
Præter morem patientiæ suæ subiratus excepit.
Morbos caute, Mortales,
Quorum tam rara, quàm difficilis curatio est.
Amica Dæmoni Statio Auris, & Lingua ;
Has si cesseritis,
Ad eum expellendum iam non verba sufficiant,
Ipsis Dei manibus opus est.

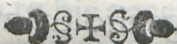

ELOGIVM XXXVI.

Filium vidua suscitât.

Luçæ cap. 7.

Ligâsti verbis tuis Populos
 Hercules Palæstinus,
 Catenati per aures post te trahuntur.
 Theatrum circumductile factus es Mundo;
 Deferere te nesciunt auidi spectatores,
 Quibus identidem aperis,
 In nouo miraculo nouam scenam.
 Orchestra Diuinitatis vt es,
 In qua sub persona triplici
 Idem semper se Deus actor exercet,
 Vel cùm terrueris homines, adhuc trahes.
 Quamdiu tantus Roscius egeris,
 Concionem, quam fatigare non potes,
 Fugare ne spera.
 Mortuis ipsis excitâsti desiderium tui;
 Qui venire ad te minùs possunt, feruntur.
 Occurrit tibi extra Naim Viduæ filius,
 Et hac officij specie
 Quæsiturus meritum vitæ
 Facundus in suorum lacrymis, mutus in suis,
 Rogat sibi feretrum in Cunas conuerti.

L 2

Facit

*Ait Euangelista,
 quòd populus omnis
 suspensus erat, au-
 diens illum. Luc.
 c. 19. v. 48.*

*Alludit ad Hercu-
 lem Gallicanum,
 cuius fabula nos si-
 ma.*

*Tres persona in Chri-
 sto erant, per conco-
 mitantiam.*

*Cælestis Roscius
 Christus, in actioni-
 bus maximè excel-
 lens.*

*Extra portam enim
 occurrere solemus
 ijs, quorum maximè
 desideramus aduen-
 tum.*

*Et ecce defunctus
 efferebatur filius
 Sineus matris suæ,
 & hæc Vidua erat.*

Facit illicò de nouo spectatore spectaculum.

*Et steterunt, qui
portabant loculum.
Obtento sine, cessat
actio, finis autem, &
initium omnium
Christus, Apoc. c. i.
v. 8.*

Quòd in te inciderit fortunam vis esse non casum,

Et quia finis omnium es,

Te inuento quietem imperas.

Mariæ similitudinem reuereris in Vidua,

In Vnigenito tuam.

Orta miseratio ex prænotione affinis miseriæ;

*Erant & ipse filius
Circus matris suæ,
non habentis virum.*

Qualiter & tu flendus quandoque fores vidisti;

Et quia nullum vndequaque miserum vis,
Solatium quod erat vnicum, illicò reddidisti.

Prohibes lacrymas, & facilis obedientia est,

Quando earum remoues causam.

*Causa fletus mors
filij, qua remouetur
restituta vita.*

Sola hæc tua est vera forma solatij;

Cæteri fluxum doloris impediunt,

At fontes non siccant.

*Vnde dicebat Iob c.
16. v. 2. Consolato-
res onerosi omnes
Sos estis.*

Mortem suo deiecturus è Currus.

Applicas loculo manum.

*Hac enim myrrha
probatissima, quam
distillare dicitur ma-
nus sponsi. Cant.
cap. 5. v. 5.*

Stillant tibi digiti vitam,

Et attollente te vocem, attollit mortuus caput.

Ingens eruditio experientia mortis.

Sedet adolefcentiam Magister idoneus,

Artis Mundo tam necessariæ quàm non gratæ,

Et quam per aures biberat vitam

Cæteris per verba propinat.

Orationis argumentum.

*Et resedit qui erat
mortuus, & cepit
loqui. Quis autem
loquutus sit, tace-
tur; subdit tamen:
accepti omnes ter-
ror, & magnifica-
bant Deum &c.*

Timorem in audientibus excitat,

Ipsa verò oratio admirationem.

Vtroque tamen Deus laudatur affectu,

Cùm

Cùm ex vno quidem constet quid possit dare,

Ex altero quid eripere.

Oblita se Viduam est,

Quæ filio suo videt superfuisse te Patrem;

Cœpit illum tibi secundo debere,

Quem à te bis acceperat.

Quanquam olim illum commodaueras,

Nunc dedisti.

Exigere potes, mi I E S V,

Hilaritatem ab ægris quam vis,

Qui solus das

Eam ipsam, quam iubes.

ELOGIVM XXXVII.

Archisynagogi filiam in vitam reuocat.

Matth. 9. Marc. 5. Luc. 8.

SYnagogæ caput ad Christi pedes abijcitur; *Ecce Princeps vnus accessit, et adorabat eum dicens:*

Et à Christo sibi malè ominetur exitiũ Synagoga;

Iairo initium vitæ, mors filia.

Iam non Princeps, quia totus Pater,

Calamitatis suæ memor, dignitatis prorsus oblitus

Quem felix neglexerat, adorat miser.

Quia Propheta magnus surrexit, et quia Deus constituit plebem suam.

Novum enim Patrem dedit illum matri suæ.

Vim facit in illo Verbo: et dedit illum.

Dicit enim: Noli flere, et illico amonet fletus causam.

Domine, filia mea modo defuncta est.

Abiecerat enim se ad pedes Christi, quem et ipse Synagoga merens, declinauerat hæcenus.

Intrahendis ad Deum hominibus
Omnipotentia ærumnarum hæc est.
Multi perimimur beneficijs, beamur poenis.

*Major amor minor
pellis: Et ibi
se propior pellis.*

*Sed Geni; impone
manum tuam super
eum, Et singet.*

*Per impositionem
manuum, dabatur
ab Apostolo Spiritus
Santus. Act. c. 8.*

7. 17.

*Manus enim tua
fecerunt me, Et pla-
smauerunt me totū
in circuitu. Iob. c.*

10. 7. 8.

*Et surgens Iesus se-
quebatur eum.*

*Et ecce mulier, qua
sanguinis fluxum,
Et. quis me tangit?*

*Et conuersus, Et vi-
dens eam dixit:
Confido filia; fides
tua salutem te fecit.*

*Hæc Iairi filia atas
describitur in textu,
Et hoc tēpus agri-
tudinis Hamorrhoeis.*

*In sanguine enim
summu Cita pra-
sidium.*

Periclitantis filia amor
Zelum omnem pereuntis legis excussit.
Nota tamen imperij genium vel inrogante.
Præscribit summo Medico modum curationis;
Iubet illum salutem deferre

Cum possit mittere,
Et impositione manuum
Spiritus non tam reddere, quàm mutare.

Peritissimus legis interpres

Ad artes suas reuocat auctorem Naturæ
Sciens ijs solum à digitis probè refici hominem;
A quibus primùm est factus.

Miserationum baiulus non lassatur itinere;
Daturus beneficium accepturi celeritate festinat;
Illum ipsum, quem sequitur passu, præit affectu;
Hæmorrhoeis cōtactu vel ipsa sentit in fimbria;
Nolens tamen ita vni intentus videri,
Ut non adesset & alteri,

Per sanitatē Mulieris annum duodecimū miseræ
Probat excitationem Virginis
Annum duodecimum natæ.

Minori miraculo, fidem maioris insinuans,
Sistendo fluxum sanguinis
Suadet posse & se sistere fluxum vitæ.

Exstinctus nunciatur sensus omnis in filia

Et

Et exstinguitur propè Fides omnis in patre.
 Accusat inutilem diligentiam, quia seram;
 Adhuc tamen profanatâ funeris iniuriâ domum,
 Expiare tanti hospitis præsentia satagit.
 Non dimidiat Christus beneficia,
 Quæ semel inchoauit.
 Fiducia sua excitat alienam;
 Somnû definit, quod Nunciij Mortê descriperât;
 Vt tamen facilè in derisionem degenerant,
 Qui violenti detinentur in luctu,
 Quæ de somno narrantur
 Exploduntur vt somnia.
 Pergit Christus donis promissa firmare,
 Et latentem detegere veriùs Spiritum,
 Quàm absentem reducere.
 E domo, quam ingreditur,
 Illicò & Turbam abigit, & Moerorem.
 Offensus Poësi illa luctuum,
 De tam multis gementibus,
 Solos qui verè doluerât folari Parètes aggreditur.
 Apprehendit Medicus Manum,
 Non tam exploraturus Motum Arteriæ,
 Quàm daturus,
 Et acquisita alijs hilaritate, quàm sua gloria letior;
 Solo silentij sacrificio
 Coli se iubet muneris huius auctorem.
 Adeò vel in ijs, quæ solam admirationē spectarēt,
 Suum semper imitationi locum aperuit.

Dum irem occurrerunt ei, qui iam mortuam nunciabant.

Cum venisset iam in domum Præcipi, & vidisset Tibicines, & turbam multansem, dicebat: Recedite, non est mortua puella, sed dormit.

Et deridebant eum, & cum eiecta esset turba, intravit, & tenuit manum.

Non quia non perisset, sed quia Christo non eras difficilis excitare à somno, quàm à morte reuocare.

Inerat enim in illis luctibus multa fides.

Assumpsit enim secum tres ex suis discipulis, Petrum, Iacobum, & Iohannem, & cum eis periret, & matrem puella, præterea mulierum.

Mouit enim more suo: Nominis dixit, &c.

ELO-

ELOGIVM XXXVIII.

Lazarum sororibus reddit.

Ioan. cap. 12.

*Causa ægritudinis
Lazarus, ex absentia
Christi si enim fuis-
set hic, non fuisset
mortuus &c.*

*Miserunt ante om-
nia Sorores eius ad
eum discentes: Ecce
quem amas susci-
piatur.*

*Vt audiuisset quia in-
firmatur, mansit in
eodem loco duobus
diebus.*

*Lazarus Amicus
noster dormit, sed
Vado, Et excitem
&c.*

*Domine, iam scietis,
quærisdum enim
est.*

Iesum abire ne finite,
Qui ægritudines, & Mortem timetis.
Excubant circa nos disposita in insidijs mala,
Quæ quia præsentem illo non audent irrumperere
Captant ex illius absentia opportunitates nocendi.
Retineret adhuc Bethania Lazarum,
Si non dimiserat Christum;
Digna tamen est, quæ vtrumque recuperet,
Quæ Deum ante Medicos accersiuisset.
Festinant Nunciij dies fugitios præcurrere;
Narrant ægritudinem, nec referunt sanitatem.
Prodit non egere se nuncijs
In amicorum periculis Christus.
Ut sit tamen infortunio locus
Nec sit moras per biduum;
Vt pote cui esset in dispari gloria par facilitas,
Mortem vincere, ac remouere languorem.
Proficit morbus, spes deficit,
Et mortuo confepulta
Ad foetorem vsque putrescit.

Serus

Serus adest Medicus, adhuc tamē etiā opportun⁹,

Et viuis non min⁹ consulturus, quā mortuo,

Vocatus pro Lazaro

Videri diu potuit pro Mariā solūm,

Et Marthā, venisse.

Geminavit illa dilatio beneficium,

Cū ijs fidem reddiderit, antequam fratrem.

Otiosum neminem in comitatu patitur suo;

Inter diuinas virtutes humanum requirit auxiliū,

Iubet tolli lapidem, spem attolli.

Illaturus vim Erebo,

Tremendi baiulam Nominis

Vult secum esse Mariam.

Qui amici Mortem enunciās gaudere se dixerat,

Vbi eum ita miseræ redditurus est vitæ

Tota viscerum commotione turbatur.

Fiebat illa excitatio cum iniuria dormientis;

Vnde ad illam venit cum Mœrore beneuolus

Ad quam cum tripudio festinasset iratus.

Eleuatis in Coelum oculis

Dimensus hominis lapsum ingemuit,

Et speluncā spectatā

Recordatus Latrocinium Dæmonis,

Lauare voluit oppressi Viatoris vulnera vino suo.

Qui iam omnia iura mortis intrauerat,

Fœtet Sorori, sed nondum Deo,

Quem vnum putredo nostra

Ad miserationem sollicitat, non ad fugam.

M

Om-

Ex Chrysol. serm. de Lazaro, à mortuo suscitato.

Diu enim cum Sistrā colloquutus, antequam ad sepulcrum veniret.

Tollite lapidem.

Chrysol. serm. 64. Venit Maria, materis nominis barmala.

Lazarus mortuus est, sed gaudeo propter vos.

Infremuit spiritum, & curauit se ipsum

Iesus autem eleuatis sursum oculis, dixit: Pater &c.

Erat autem spelunca, & lapis superpositus erat &c.

Dixit ei Iesus: Nonne dixi tibi, quoniam si credideris &c. cum Maria dixisset, quia fœtet.

*Est formè sensus
Chrysologi. Sibi se-
ptis.*

*Corpus Lazari,
quasi corpus delicti
& morte commissi.*

*Et statim prodijt
qui fuerat mortuus,
ligatus manus, &
pedes insistit.*

*Soluite enim, & si-
uste abire.*

*Nalla enim legitur
vox Lazari recens
suscitati.*

Omnia funera in vnus spectans interitu,
Quia adhuc solum Lazarum,
Non etiam omnes mortuos suscitabat,
In semet ipsum sibi iratus infremuit.
Coram omnium Iudice
Furti comperta mors sistitur,
Et redimēs reddēdi celeritate rapinæ demeritū,
Educit è specu
Inclusum adhuc laqueis Captiuum suum.
In Liberto Christi,
Nulla veteris seruitutis tolerantur vestigia.
Solutus suam experiri libertatem iubetur,
Et de mortuo nihil præter silentium retinere.
Stat pro luculentâ gratiarum actione
Ipsamet muta admiratio beneficij.
Leuia loquuntur gaudia, ingentia stupent.
Et non iure luxeris surditatem viuentium,
Qui mortuos ita tibi attentos inuenias.

ELOGIVM XXXIX.

Ad Crucem triumphali pompâ discedit.

Matth. 21. Marc. 11. Luc. 19. Ioan. 12.

Certa Christo de hostibus victoria est;
 Ante pugnam palmas exposcit.
 Mors tamen nuper in Lazaro victa,
 Iustam triumpho potuit causam dare.
 Auxit illi non minuit animos Crux sperata.
 Propediem regnaturus in illa
 Formam serui visus exuere.
 Libertatis Assertor
 Ne Asinam quidem patitur alligatam teneri.
 Solutam à discipulis iubet adduci,
 Homines amoturus ab otio,
 Cùm laborum patiētiam, ne in Iumento quidem
 Sua sine mercede relinqueret.
 Auelli Pullum à Matre non vult,
 Ne illi quidem facturus
 Ex sua hilaritate tristitiam.
 Princeps Pacis
 Dum inter Oleas bella damnaret,
 Natum bellis Equum despiciens,

*Christus Victor, &el
 ante pugnam.*

*Qua Christo trium-
 phi causa.*

*Iam enim loqueba-
 tur tanquam pote-
 statem habens. Mar-
 ci c. 1. v. 23. Solutis,
 & adductis &c.*

*Libertas omnis, à
 Christo, & ab Au-
 tore.*

*Tolerantia nec in
 Iumento à Deo sine
 mercede relinqui-
 tur.*

*Asinam, & Pullum
 cum ea. Matth. 21.
 v. 2.*

*Quare Asinam,
 non equum ascen-
 deris.*

Mitioribus dicatum laboribus animal
 Confecrauit,

Christus, omnium vio-
lentis hostis.

His planè mitissimus Dominus opus habuit,
 Quibus nulla esset inferenda violentia,
 Vt se ferrent;

Obsequia qua Deo
innisa.

Exsecrare suctus obsequia,

Quæ à coactis extorqueat.

Triumphus huius,
quare tota pompa
parabilis.

In celebritate triumphus sui

Tota illi pompa parabilis :

Quia lætitia, quæ ex Deo est

Vlli vnquam modestiam non excussit.

Hos plausus, cur
Christus admiserit.

Hominum Plausus,

Ne ideò solùm ab eo neglectos crederes,

Quòd eos ignorasset nunquam expertus;

Suo daturus authoritatem contemptui,

Pueri scellebant ra-
mos de Arboribus.

Ita illos semel admisit,

Vt secundo non quæreret.

Notauit eorum leuitatem in frondibus,

Videns Cimitatem,
flens super illam.

Quas quilibet excuteret turbo.

Lætis animum commodauit, non dedit;

Homus augur, ex la-
tis præcipit tristitia.

Ne totus hæreret in præsentibus

Futura prospiciens,

Bonus Augur excidium ex tripudio

Prælagiuit.

Christi, vel in tir-
annopho, summa mo-
destia.

Seniorum perfidiæ

Innocentiam Puerorum opponens,

In honore suo benevolentiam magis,

Quàm reuerentiam aucupatus,

Quò Frater agnosceretur,
 Dauidis dici filius, quàm Dei maluit.
 Ab iisdem arboribus Crucem expectans,
 A quibus ramos habuisset ;
 Condonauit hominibus,
 Quòd se folis colerent frondibus.

ELOGIUM XL.

Negotiatores è templo eijcit.

Matth. 21. Marc. 11. Luc. 19.

Ingressus Hierosolymam Christus
 Cuius adiret diuersorium, antequam Patris ?
 Non hanc traxerat vrbanitatem è coelo,
 Vt Deo debita officia posthaberet humanis.
 Expiatio vrbs sacrilegæ, quam intendebat,
 Inchoari nisi à templo non debuit ;
 Vnde & auctoritas vitijs,
 Et origo solet esse virtutibus.
 Non ea frons homini Deo,
 Vt in alienâ posset domo corrigere,
 Quod necdum emendasset in sua.
 Populi nequitia obstetrix auaritia Sacerdotum,
 Quam qui ante omnia non euerteret,

Hosanna filio Dauid.

Crux ex Olea, & palma secundum multos. Vide Greterum. lib. 1. de Cruce. c. 5. Fructus enim Deo Six illos dans.

Statim ac ingressus est Hierosolymam, Venit in templum.

Ita Chrysof. apud Sa. in hunc locum.

Bonum & malum populorum, à bonis & malis Sacerdotibus.

Vnde de hoc eos sepe arguit Christus.

*Alludit ad illud:
Cùm Sideris abo-
minationem desola-
tionis, staret in lo-
co Sancto. Matth.
c. 24. v. 15.*

*Fecit quasi flagel-
lum de funiculis.*

*Funiculi hi, ligandi
mercibus suis, allati
à mercatoribus.
Redit Dominus in
ponicula conducta,
ps. lsaïas c. 7. v. 20.*

*Perpenditur illud
quod ait. Evangelis-
ta: Fecit quasi fla-
gellum &c.*

*Nos enim quacunq;
nos vexant, etiam si
nobis utilia sint, odi-
mus.*

*Mensas nummula-
riorum evertit.*

*Instabat enim tem-
pus passionis, quo
transiturus erat de
hoc mundo ad Pa-
trem.*

Mala in ramis rescinderet, in radice lactaret.
Abominationē in loco Sācto ne is quidē tolerat,
Cui ipsamet tolerantia natura est.

Cæterorum criminum Iudex,
Huius etiam lictorem agit.
Armat flagellis assuetam beneficijs manum,
Et indignatus ibi attolli rerum pretia,
Vbi à se omnia gratis dantur,
Vlciscitur liberalitatis iniuriā seueritatis exēplo.
Atqui nisi ferremus ipsi nobiscum,
Non haberet Deus vnde nos puniat.

Nostris ipsi flagellamur inuentis,
Et quos funiculos patimur,
Ipsimet nobis in libertatis damna texuimus.
Tam beneuoli tamen Parentis à dextera,
Venire filijs quidpiam sinistrum non potest.

Beneficia sunt ea ipsa,
Quæ nos æstimatores pessimi appellam⁹ flagella,
Horruit veritas odiosam ijs vocem affigere;
Adulata duntaxat aliquantulum errori nostro,
Mitigato nomine, quasi flagella vocauit.

Qui Sacerdotium iam nollet esse Quæsturam,
Mensas, in quibus Hirudines Pauperum,
Æternum agerent in assiduo lucro conuiuium,
Prouidus magis, quàm iratus evertit.

Domui suæ disponens mox abiturus,
Illius probat verè se Dominum,
Cuius eum inuidi vulgauerant euersorem.

Fugat

Fugat inde Oues, & Boues,
 Qui sacrificium concepisset Augustius.
 Nauseat victimas saginatas Plebis cruore;
 Minus diuites, videri iam non vult minus pios,
 Certus ibi vt plurimum magis abudare virtutes,
 Vbi minus pecunia.

*Oues & Boues, in
 templo, ad summa
 sacrificij.*

*Soli enim diuites,
 huiusmodi victimas
 pretiosas offerre po-
 terant.*

*Vos autem fecistis
 illam speluncam tro-
 tronum.*

Non suffert latrocinium securum in Templo,
 Quod cum periculo exercetur in syluis;
 Nec celebrari coram se alias,
 Quam Sanctarum cogitationum
 Nundinas pati potest.
 Martyrium auaritia taciti tolerant,
 Quos acrius consciētia, quam Christus, flagellat.
 Indigni veniā, qui fugiant redituri,
 Quocunq̄ue digni supplicio,
 Qui flagellis terga subtrahant, & non causas.

*Vocat hoc Martyri-
 um auaritia, quia
 propter illam fla-
 gella illa tolerabāt.*

*Flagellorum causā
 sa. peccata, quia
 non fugiebant, eos
 iam secundo pelle-
 bat.*

ELOGIUM XLI.

In Bethania Cœna, unguentis perfunditur.

Matth. 26. Marc. 14. Ioan. 12.

*Discubuis in Domo
Simonis leprosi, &
Lazarus Unus erat
ex discumbentibus.*

*Qua Christo causa,
eundi ad Cana nu-
ptias.*

*Anteambulones
Christi, Arumna, &
cur?*

*Subsequitur qui-
dem Goleus, sed in-
fallibiliter.*

*Sciebat, quia soror
dixerat: si fuisset
hic &c.*

*Miserunt enim Nū-
cios de agnitudine,
ipse vero Lazarus
non iuit ad Chri-
stum.*

Miseriarum illicio Christus attrahitur ;
Extra Coelum

Sine calamitoso vix coenat.

Dubitem an adfuturus Canæ nuptijs fuerit,
Nisi desiderandum in ijs vinum præscisset.

Anteambulones suos Ærumnas posuit,

His ille præeuntibus

Liberâ quadam necessitate subsequitur.

Discumbit nunc in Bethania ;

At in Leprosi domo cum mortuo.

Hæret fideiussori suo Lazarus,

Qui eo præente

Se non fuisse moriturum iam sciret.

In Schola tumuli profecisse se probat ;

A vitæ ne diuidatur authore

Illum non iam vt olim expectat,

Sed sequitur.

Accedit in nouum coenæ condimentum Maria,

Blanditur mortis Amatori

Innocens Assentatrix,
Dum Triclinium cum sepulcro confundens,
Seruanda mortuo munera
Viuenti exhibet.

At in Conuiuio Christi
Importuna non est mortis memoria.

Alitur inde mens pabulo suo,
Et vbi periclitari possit Sobrietas, ibi suadetur.
Prauum exemplum optimo odore plus potuit;

Vtroque repleta Domus est;
At illud excitauit querelas,
Non item hoc laudes.

Inuenit vel in Contubernio Christi
Nimiùm emunctæ naris homines Pietas,
Quibus statim ac olere suauius coepit,
Placere desijt.

Sedent non iam Conuiuæ, sed Iudices,
Et eum, qui tale fieri passus esset obsequium
In ea, quæ fecisset culpantes,

Receptissimo apud homines more
Alienam virtutem
Occasionem sui criminis faciunt.

At qui eiecerat à Maria septem Dæmonia,
Octauum hoc molestum illi esse
Non patitur.

Ne despondete animos, Sectatores Pietatis.
Accusante Mundo
Patronus est idem ipse, qui Iudex.

N

Et

*Memoriam Mortis
ingerit per Enguena-
ta; Virgi enim sole-
bant moris. Vnde
& Christus ait: Ad
sepeliendum me fe-
cit.*

*Ideo Maria partes
suscepit: Quid mole-
sti estis huic &c.*

*Praua exempla bo-
nis validiora.*

*Poteras Enguentum
hoc commendari &c.
quod prius Indae
dixisse; mox & cæ-
teri creduntur.*

*Indignati sunt di-
centes: Vt quid per-
ditis hoc?*

*Redundabat enim
in Christum accusa-
tio Mulieris, quod
illam non prohibuis-
set effusionem.*

*Homines ad calu-
mnia maximè pro-
ni.*

*De Inda dixerat:
Ex vobis vnus Dia-
bolus est. Ioan. 6.
¶. 71.*

*Ingens solatium Ge-
rit Christi cultori-
bus.*

Et lucri plenum est damnum,
Iudæ displicuisse
Vnde Christo plùs placeas.

ELOGIVM XLII.

A Discipulo venditur.

Matth. 26. Marci 14. Lucæ 22.

Semel prodiga extitit Avaritia;
Inexhaustum vnica effusione
Liguriuit ærarium.

Demens, quæ non minori pretio
Emeret malum suum;
Cœca dum non agnosceret crimen,
Impia dum corrigeret.
Cariosus Iscarioth,

Cui bonus vnquam esse potuerit,
Qui fuit vsque adeò malus sibi?
Mercator non melior, quàm Apostolus,
Depeculator salutis suæ,
Vbi lucrari etiam alienam debuerat,
Quò viliùs venderet Deum
Ignorantes pretium eius adiuit.

*Prodigalitas Aua-
ritia: Quid Suiso
mibi dare, & ego
eum Gobi tradam.*

*Abiens enim, la-
quo se suspendit.*

*Malus vniq; sibi,
qui sibi & vitam, &
Deum eripuit.*

*Apostoli vocati, &
non solum ipsi salu-
tam consequeren-
tur, sed & per ipso-
& alij.*

Mendaces planè filij hominum in Stateris,
 Qui Ponderatorem Spirituum
 Triginta argenteis vix appendant.
 Profecit per suos gradus impietas;
 Alimenta primùm pauperibus abstulit,
 Mox verò etiam Deum sibi.
 Mirari volueram
 Si potuisset perseverare cum Christo,
 Qui pauperes non amaret.
 Liberalem pietatem
 Quidni ante alios avarus argueret,
 In quem tota illa profusio declamabat?
 A dispergente, ne vltra colligeret,
 A Vase fracto ne vltra obduresceret
 Monebatur.
 Ita malus, vt vel à bono deprauaretur
 Unguento;
 Continuit dentes ab esca,
 Vt interim inorderet infontem.
 Quia fur erat, & latro,
 Ne sua quidem reliquit conuiuio gaudia.
 Tam lucri avidus, quàm non capax,
 Semper quid vendi,
 Nunquam quid emi posset attendens,
 Properat vrgere facinus,
 Quod mox tanquam omnium maximum
 Laqueo coronaret.
 Pessimè de Sacerdotibus iudicans,

Pfal. 61. v. 10.
 Spirituum pondera-
 tor Dominus. Prou.
 c. 16. v. 2.

Iniquitatis Inda
 inira, ab odio pau-
 perum, quibus eri-
 piat, que in eo-
 rum Gno subaban-
 tur impendi.

Pater enim Pau-
 perum, Christus est.

Ex LaEansio: Con-
 demnare videtur,
 quicquid, diffinit.

Inde enim sumpfit
 occasionem, calu-
 mniandi pessimam
 effusionem.

Ioan. c. 12. v. 6.
 Potius Engouens
 hoc conuictari. Et
 dari pauperibus.

Quod enim maius
 scilicet, quam Deum
 prodere?

Qui colebat ijs Da-
mno tradere, suppo-
nebat esse illos sine
Deo.

Ponderat illud:
Quid talis mihi
dare, oblitus quere-
re quid possint.
Quid enim habeat,
qui Deum non ha-
bet.

Qui Deum
Nisi à se emerent, non haberent;
Eorum manus oblata illis re tam sancta
Profanat.

Demens, qui Deo amisso non quæreret,
Non quid dare sibi homines possent,

Sed quid vellent,

Cùm Deum non habenti

Dare quidpiam vel si velint non possint.

ELOGIVM XLIII.

Agnum cum Discipulis comedit.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 13.

Hoc qui Coenaculum subis,
Feras & tu aquæ lagenam
In ardoris in te excitandi remedium.

Ignem omnia spirant,

Vbi affandus est Dei Agnus.

Huc imbres ipsi è Coelo si venerint,

Flammei fient.

Agnoscit Aulae genium Christus,
Inde se vestibus alleuat vix ingressus.

Capaci-

Occurres tibi ho-
mo, lagenam aquæ
bainans. Marc. 14.
7. 13.

Alludit ad imbrē
flammarum in die
Pentecostes. AG.
c. 2. v. 3.

Et posuit vestimen-
ta sua, & praeiunxit
se.

Capacitatem ne stupeas, si hospitem agnouisti.

Omnes odit angustias qui immensus est.

Abducturus è Mundo Myſteria,

Quæ pertransibant,

Ad Agni eſum, quaſi ad iter accingitur.

Peregrinari ſuos ſecum iubet in coena,

Et feſtinantium in morem

Lumbis præcinctis habere in manibus baculos

Quaſi qui hæere illos in huius vitæ

Delicijs nollet

Sed per illas transire.

In Conuiuio ſuo

Deſiderari amara non patitur,

Sciens ſine hoc condimento

Placere poſſe dulcia, non prodeſſe.

Agno paſcit quos ad manſuetudinem educat,

Prohibetque in eius Oſibus lædi Conſtantiam,

Cuius commendationem ea potiſſimum hora

Suis perutilem ſciret.

Ne Panis Angelorum

Epulis hominum fartos inueniat,

Vno contentos eſſe ferculo iubet.

Pinguiori eos coena ſatiare diſtulerat,

Cuius famem per illa quaſi ieiunia nutrebat.

Differre neſciens poſt conuiuium ſeria,

Cui nullum pro ludicris tempus vacat.

Ingeſta Proditoris mentione

Se ipſum turbat in ſuis.

Cenaculum grande.

Transibat enim lex Moysi, & sacrificia in illo Phæse.

Comedebant enim agnum, quasi peregrinaturi, & habebatur Exod. 12.

Quid Sacramenti hoc haberet.

Lætifica agreſtes adhibita in hoc conuiuio de more.

Oſ non comminuerit ex eo. Exod. 12. Oſſa autem fortitudinis, & conſtantia ſymbolum.

Præter Agnum, non aliud adhiberetur ferculum, & cur?

Poſt conuiuium ſeria. Vide in Adag. Mantium.

Turbatus est, & ait:
Vnus de vestris, &c.
Et autem hominibus
illis.

Rabidi Canes, oblati
solent pone placare
vs.

Hoc enim signo, Io-
annis proditorem de-
scripsit.

Caperunt singuli
dicere: Nunquid
ego sum Dominus.

Similiter & Iudas
dixit; cui respondit
Christus: Tu dixisti.

Surgit à cœni, ponit
vestimenta sua, &
cum accepisset lintea-
num, præcinxit se.

Nunquam magis ex animo voluit
Potuisse mentiri.
Ne essent, quæ futura prædixerat,
Rabidum Canem
Intincto studet in Paropside sua pane placare.
His non illectum blanditijs, deterret minis,
Vni intentatæ omnes deiiciunt.
Naturam metuunt,
Qui certi de voluntate iam erant.
Vnus Iudas
Cum alieno cæteri trepidarent exitio,
Non inhorruit suo.
Familiari perditis dolo
Stat correxisse se crimina credidit,
Si celasset.

ELOGIUM XLIV.

Conuiuiarum suorum abluit pedes.

Ioan. cap. 13.

PSychagogia Christi quæ fuerit, vt ediscas,
Quid post cœnam agat, attende.
Animum relaxat præcinctus,

Et

Et fordes à suis abstergendo, se beat.

Adeò non fuit illi alia,

Quàm de suorum utilitate voluptas.

In Hypocausto illo suo,

Quod frigescenti mundo parâsset,

Accendi sibi præsentens

Gehennam quandam Amoris,

In ardoris solatium ad aquas accurrit.

Baptisma Pedum

Affectis tumore capitibus applicat,

Et ijs, à quibus deserendum se sciret,

Charitatis suæ pedicas per oscula inferit.

Initiaturus sacrificij sui Mystras,

Ne coactis illuc Cælitibus

Terrena redoleant,

Eos primùm ab omni ignobilis elementi

Contagio expiat.

Ad nouum iter præcinctis

Præter nouum Viaticum

Præparat etiam quodammodo nouos pedes.

Facturus consuetudinem apud suos,

Vt quæ possedissent

Ad Apostolorum pedes abijcerent,

Primus ante alios

Sciens quia omnia dederat ei Pater in manus.

Omnia apud eosdem deposuit.

Res vsque adeò difficilis homini

Non alterius, quam Dei

*Hoc est in caenaculo,
in quod in igne etiam
à celo descendit.*

*Deinde misit aquam
in peluim.*

*Tumor hic capitum
ex contentione re-
centi: Qui coram
videretur esse ma-
ior.*

*Consecrauit enim
paulo post Sacerdo-
tes, confluentibus
Angelis in noua di-
gnitate Generationem.*

*Quod erat Eucharis-
tia, quæ à Patri-
bus dicitur Viati-
cum immortalita-
tis.*

A & A post. cap. 4.

Ioan. c. 13. v. 3.

*Vada didicerunt pri-
mi Christiani, om-
nia sua deponere ad
pedes Apostolorum,*

Suaderi

Ma. c. 52. 7. 7.
Ad Rom. 10. 7. 15.

*Vnde Pharisai:
Quare Discipuli tui
non lauant manus,
cum panem mandu-
cant?*

Matth. c. 15. 7. 2.

*Apud antiquos nul-
la cena nobilis sine
balneo, et ex histo-
riis constat.*

*Domine, tu mihi
lauas pedes non la-
uabis in aeternum.*

*Si non lauero te non
habebis partem me-
cum.*

*Cur Christum hanc
Petri difficultatem
agere tulerit.*

Suaderi exemplo potuerat.
Speciosi nunc planè sint
Euangelizantium pedes,
Quando eos ille ipse
Qui coelos ornauit expolit.
Assueti ne manus quidem
Cum panem manducarent abluere,
Facti nunc domestici Dei
Ad omnem erudiuntur Vrbanitatem.
Et locupletum more
Per balneum initiantur ad coenam.
Vnus Petrus Diuinitatis Christi Iudex melior,
Quàm amoris
Cum in se fordes odisset
Aegrè se passus est ablui,
Non quia posset ab alio,
Sed quia non deberet ab eo.
Damnauit demissionem Præceptor
Positam in loco non suo;
Veruit illam, ne virtus esse iam posset
Non passus illud sibi per lites
Pascha differri,
Quod desiderio desiderauerat
Manducare cum suis.

ELOGIVM XLV.

Nouum suis de seipso conuiuium parat.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.

Veneficia Charitatis hæc sunt,
Quæ vsque ad Maleficarum imitationem

Benefica

Arcanis suis deligens noctes,

In earum vna

Inuisibilem Deum ostendit in carne,

In altera

Visibilem hominem celauit in pane.

Et vtraque quidem in nocte ita incaluerat
Vt cum omnem in se collegisset ardorem,
Petrus, alijque frigescerent vel ad ignem.

Celebraturus in Cruce Nuptias

Vnigenitus Patris

Hymenæo præmittens conuiuium

Amicos vocat ad cœnam,

In qua cum opsonium fecisset ex pane,
Tota dilapidata substantia iam decoctor,

Auaro exactori cedit in prædam.

Cum omnis homo primùm bonū vinum ponat,

Ipse subijcere nesciens quod deterius est,

Omni-

*Sanctus incantator,
Vocatur Christus à
Clem. Alex. lib. 1.
Pædag. c. 2.*

*In nocte videlicet,
quæ natus in Be-
thlehem.*

*Hoc est, in quæ no-
ctæ tradebatur.*

*Vnde frigus, quæ no-
ctæ Eucharistiam
Christus insussit.*

*Vipote Sponsus San-
guinum. Exod. c. 4.
v. 25.*

*Ex pane enim car-
nem fecit, unde pos-
set dicere: Caro mea
verè est cibus.*

Ioan: c. 2. v. 10.

*Dici Christo potue-
rat, melius quam
Archistrictinus dixe-
rit ministranti: om-
nis homo &c. Tu
autem seruasti bo-
num Vinum & sic ad-
huc.*

*Eucharistia, Vehi-
culum Christi in cer-
da hominum de-
scendentis.*

*Congiarium dari
solum ab Impera-
tore militibus. Et
Plin. in Paneg.
& Teste Sallustio, sa-
ma fuit, Catilinam
in fœdus cum con-
iuratis suis inisse.*

*Amatorum pocu-
lum Christi.*

*Accipite, hoc est
corpus meum, quod
pro vobis traditur.*

*Mors est malum, Vita
bonum.*

*Ego sum Vitis, &
Pater meus Agri-
cola Ioan. c. 15. v. 1.
Hoc est Iscariothæ
nomen autem, Chri-
sto icta, bene ponit
Vinum novum in
Ceteris Ceteris.*

*Alludit ad Sapien-
tiam consuetudinem
qui sibi Ceteros
ad huc sepulchra pa-
nant.*

Omnium optimum
More suo seruat extremum.

Æternus Cæli Obses in terris,
Quia pellendus ab oculis,

Aditum quærens in corda
Nouum sibi vehiculi genus

Adornauit in pane,
In quo, sensu iam non vsurus interprete,

Ipse per se ageret causam suam.
Cælo militaturis prouidus Imperator

De electorum frumento Congiarium præparat.

Impium Catilinæ facinus
Pio iteraturus exemplo

Coniuratis suis propinat sanguinem.
Hoc ille Philtro

Insidiatus amoris hominum est.
Pridie quam moreretur sepultus in suis,

Ne totus esset in potestate hostium
Se apud amicos deposuit.

Pharmacum sobrijs præparans,
Venenum ebrijs.

Quid daret magis,
Quàm quibus daret attendens,

Vberi de se Vite vindemia,
Quod cariosum Vtrem disrumperet,

Vinum nouum expressit.
Adora, Viator sepulcrum,

Quod in monumentum suæ mortis
Sibi adhuc viuens posuit Amor tuus.

ELOGIVM XLVI.

Hymno dicto, in Hortum discedit.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

EVcharistia planè cibus est fortium ;
 Eam ex quo tradidit Christus
 Iam non dubitat discipulis
 Aspera quæq; prædicere.
 Terreri eos posse non credit,
 Tali aduersus metum omnem Amuleto
 Munitos.

Generosum vinum Deo dignos indidit Spiritus,
 Et Leo Iudæ medullis suis pastos
 Achilles facit.

Ipsemet se suscepto
 Visus est redditus sibi.
 In hymnos erupit hilarior,
 Et imminentis vix memor exitij,
 Amores suos diuturniori colloquio
 Explanauit.

Pro beneficio, quod omnes grati hominis
 Affectus excederet
 Egit ipsemet gratias sibi.

Usque adeò onera nostra omnia, sua fecit.

*Quàm benè Eucha-
 ristia, cibus fortium
 dicitur à Patribus.*

*Tunc enim capis
 eù dicere: plorabis,
 & flebis, &c.*

*Fabulantur Poëta,
 Achillem à Chirone
 leonum medullis pa-
 stum.*

*Dixit enim Hym-
 num, & diutius in
 sermone illo blandis-
 simo se hilarauit &
 suos; & mox mirâ
 alacritate ait: Sur-
 gite, eamus hinc.*

*Nostrum erat grati-
 as agere, & non
 Christi, qui dederat,
 non acciperat bene-
 ficium.*

*Abijt secundum
consuetudinem, in
hortum Gethsema-
ni.*

*Ita enim orauerat :
Rogo ut unum sint,
sicut & nos unum
sumus.*

*Dolor, ex disconti-
nuatione partium,
ingens.*

*Illud: Et auulsus est:
ab eis, quandam
modo, violentiam so-
nat.*

*Sciebat qua hora
sur veniret, ideo non
solus vigilabat ipse,
sed & monebat suos:
Vigilate, & orate,
&c.*

*Factus in agoniam,
prolixius orabat.*

*Transat à me ca-
lix iste, tam diuer-
sus ab eo, quem di-
scipulis in cena de-
derat.*

Consuetudinem optimam
Mœror illi nullus excussit ;
Medicatus oratione tædium est :
Venit Alcides alter in hortum
Iam non mala sumere, sed absumere.
Qui rogauerat,
Ut unum cum Discipulis fieret,
Exauditum se sensit,
Cum auulsus ab ijs est.
Vnitatem ex diuisionis dolore coniecit ;
Se ipsum visus est destituere,
Cum illos deseruit.
Ita ne ipse quidem sine violentia,
A suo cum Deo colloquio
Exclusit homines.
Latronem expectans :
Seuerè vigilias præcipit,
Miraturque in cribro Satanae positos ;
Dormire posse.
Athleta nobilis
Duram euocatus ad luctam,
Antagonista doloris sui
In terram victus alliditur,
Et Cœli suppetijs indiget, vt erigatur.
Queritur propinari sibi
Calicem tam diuersum à Suo.
Hauista diuinissimi sanguinis potione
Aliam omnem etiam oblatam à Patre fastidit.

Mox :

Mox tamen interpretatus beneficium,
 Quod sibi à tam beneuola Maieftate veniret,
 Exinaniuit femetipsum feipfo,
 Quò ampliozem in fe faceret
 Aërumnis locum.

*Verumtamen non
 ficut ego volo &c.*

*Exinaniuit femet-
 ipfum formam ferui
 accipiens, pronus in
 terram, & ad fla-
 gella paratus, preci-
 dit in faciem fuam
 orans.*

ELOGIUM XLVII.

Orans, sanguineum in sudorem liquefcit.

Matt. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

Proh quàm grauis eft leuitas nofta?
 Nunquam par fenfit onus nofter Alcides.
 Atlanti fuffectus
 Non ita curuaffet humeros,
 Nec tam follicitè Patris dexteram imploraffet.
 Sarcinam recufare non aufus accufat,
 Et vt iumentum iam factus
 Infirmum hominem tergo excipit
 Pronus humi.

*Pater mi, fe non po-
 teft hic calix transfe-
 re, nifi bibam illi,
 fiat Voluntas tua.*

Peccatoribus intentis femper deftituere
 Nobilem aream in humeris fuis exhibet
 Ad ædificium, quod in Cælum vſque pertingat.
 In forma ferui fe quæri ad verbera ſentiens

*Vnde bene dicebat
 Plal. 28. Supra dor-
 sum meum fabrica-
 uerunt peccatores.*

*Cor toties in hac
oratione Christus vo-
pateris illud: Pater
mi, Pater mi.*

*Factus est sudor eius
sicut gutta sangui-
nis.*

*Deus, ex Plin.
lib. 2, defissur to-
sus oculis, totius
manus, &c.*

*Alludit ad gem-
mas, qua sudora suo
Venena detegunt.*

*Per Zach. c. 6. v. 12.
Christus, Oriens no-
mum eius.*

*Matth. 16. v. 2. Ve-
spere, dicitis, fere-
num eris, rubicun-
dam est enim cae-
lum.*

*Ait enim: Sicut
gutta sanguinis de-
surrexerit in terram,*

Genes. 3. v. 19.

Vt filius agnoscatur
Sæpe Patrem appellat.
Vel sic tamen ad flagella paratus
Vultum, quo excitaret benevolentiam tegens,
Tergum, quo exciperet iram, opposuit,
Exegit auarus dolor
Ab omni membro tributum:
Nulli sudorem, aut lacrymas condonauit
Aliter Deum flere non decuit,
Qui totus oculus est.
Effusionis avidus sanguis vulnera præuenit,
Et impatiens intra venas teneri
Urget libertatem nostram in sua.
Oblatus de cœlo calix venenum habet;
Eo propius admoto sudat nobilis gemma.
Oriens noster
Quando ita in Vespere rubuit,
Polliceri sibi mundus audeat Cras serenum.
Dare tellus incipiet fructum suum,
Quæ tam bono irrigata sit rore,
Liberalis Agricola
Ne sui quidem tenax cruoris,
Eo hortum suum alluit impetu,
Vt guttæ iam non dicantur fluere,
Sed decurrere,
Solare te, nouus Adam,
Quòd in sudore vultus tui
Vescaris & tu Pane tuo.

Si terræ creditus Gorgonis cruor
 Monstra peperit,
 Monstrorum domitores pariet tuus.

Quid in Met. 612
 de Medusa capite à
 Parco reciso.

ELOGIVM XLVIII.

Dormientes increpat, & hostibus occurrit.

Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

Nostri quoque Solis absentia
 Somnum conciliat.

Vigilare, Christe, non possumus,
 Quamdiu nobiscum non es.

Nisi identidem ad nos excitandos redieris,

Aut similitudo mortis,
 Aut mors vera non occupat.

Bonus Pastor

Custodiens super grege tuo noctis vigiliis

Vides lupum venientem,
 Et occurris intrepidus.

Feritatem retundit insperata securitas,

Vel ipso suæ felicitatis occurso

Terretur impius;

*Suadent sidera somnum
 remotum remoto sole.*

*Ita Drogo Offic.
 serm. de cœna Do-
 mini.*

*Somnum, imago
 mortis.*

*Prophet. Et dixit
 eis: Quem queritis?*

*Et ergo dixit eis:
 Ego sum; abierunt
 retrorsum, & cœcu-
 derunt in terram.*

Quod

*Impi ex ruinis suis
occasione capiunt,
recedens magni à
Deo.*

*Tunc accesserunt, &
manus iecerunt
in Iesum.*

*Aue Rabbi, & oscu-
latus est eum.*

*Vocatus Magister,
cur non eum Voces
Discipulum, sed
amicum.*

*Dixerat enim: Ego
autem dico Vobis:
Diligite inimicos.
Matth. c. 5. v. 44.*

*Fuerat amicus,
tunc Verò erat pro-
ditor.*

*Omnipotens Dei,
dicendo res facit.*

*Post buccellam pa-
nis, intravit in il-
lum Satanas.*

*Hæc est hora Vestra,
potestas tenebrarum.*

Quòd inuenerit quæsitata tristatur,
Et ne Deo, coram quo stat,
Propiorem illum ruina faciat
Retrorsum cadit.

Redintegrata tamen audacia,
Vt grauius secundò corrueret

Iterùm surgens,

In danda salute, quam non haberet profusus,
Capitalem inurere Deo calumniam voluit,
Dum eum, ac si docere perfidiam potuisset,
Magistrum dixit.

Negauit Discipulum,

Qui maluit amicum vocare;

Opposuit blasphemò doctrinam suam,

E cuius ipse præscripto

Ne Proditorem quidem odisset.

Publici Grassatoris

Adhuc volens famæ consultum,

Disimulauit quod erat, appellauit quod fuerat.

Potentia suæ conscius,

Quæ dixit, & facta sunt,

Tentaui an posset

Amicum quem dixerat facere.

At plenus Satana Iudas

Non reliquit in se Deo locum.

Tenebrarum filius

Potestate tenebris facta

Nulli non obstitit lumini.

Ipsa illum summi boni notitia perdidit,
 Agnoscere Christum Diuinitatem suam,
 Vel ex tam impuri patientia osculi, voluit.
 Alia quaelibet patientia, quæ Dei non fuisset,
 Tam turpe monstrum

Ab ore suo procul excluderet.

At non hoc nouum in Deo,

Quòd hoc se hostibus describat indicio;
 Æquè admirabilis, quòd possit omnia agere,
 Ac quòd non recuset tam multa pati.

ELOGIUM XLIX.

Osculo proditur. Matth. 26. Marc. 14.
 Luc. 22. Ioan. 18.

NÆ tu planè cœcus es, Iuda,

Qui cum laternis, & facibus,

Solem quæras?

Tribus Erebi Furijs addidisti te quartam;

Habes & tu tædas tuas,

Quibus Mundi lucem

Non augeas, sed extinguas.

Hac pompa luminum

Funus tuum deducis mortuus Deo.

*Christus, vel ex sua
 patientia agnoscere
 Deum.*

*Homines enim facili
 irascuntur, et qui
 habent spiritum in
 naribus.*

*Vide Tertullian. &
 Cypr. lib. de pati-
 entia.*

*ponit Iudas cum lan-
 ternis & facibus.*

*Furiarum arma ta-
 da; et apud Poetas.*

*Mortui enim soliti
 ita ad sepulcrum de-
 duci.*

*Fœdus est non-
dum quadratum.*

4. Reg. c. 4. v. 34.

*Cùm Satanas iam
ei misisset in cor, quod
eum traderet.*

*Insufflavit, & dixit:
Accipite Spiritum
Sanctum.
Ioan. c. 20. v. 22.*

*Spongia, fel, & ac-
etum, eluerunt laberis;
Christi labris im-
pressam à Iuda.
osculo.*

*Non erat igitur fide-
sis; sed hac ad ali-
um finem adhibita.*

*Impurus enim ani-
mus non iam sibi per
viscera suam pace-
fecit ad exitum,
quia suspensum cre-
puit medius.*

Iam foetentem excitare qui vult:
Vitæ Auctor
Eliseum æmulatus os ad os applicat.
At Satana cordis arcem tenente
Nihil in ore proficiens,
Opportunitate osculi usus,
Repetit à te Spiritum suum,
Quem sui prodigus,
Non vna tantum insufflauerat die.
Profanatum contactu tam foedo est
Diuinissimum guttur.
Venire mox ad Patris oscula horruit,
Nisi se prius,
Quà felle, quà aceto lauaret;
Fuit hæc tota fitis eius in Cruce.
Detergere spongia voluit,
Si quid in labijs de osculo illo supererat;
Ideo cum gustasset
Assequutus iam vota bibere noluit.
Dedicatum è contra
Tam Sancti communionem halitus
Proditoris os est;
Vel impudentissimo Spiritui facta Religio,
Ne per illud egredi iam auderet.
Suprema necessitate
Pellente illum in locum suum,
Aliam sibi per fracta viscera viam fecit.
Suo malo didicit perfidus

Solis Deum Amoribus capi,
Funes illi per amplexus intentat,
Morsus per oscula.

Omnem supellectilem Charitatis
In vsum odij traxit.

Hostilem animum texit in ijs,
In quibus detegi beneuolus solet.
Passus Deus non est

Maiorem inesse perfidiam homini,
Quàm Clementiam sibi.

Periclitari apud impios voluit

Famam scientiæ,
Non item patientiæ suæ.

ELOGIVM L.

A suis deseritur. Matth. 26. Marci 14.

Lucæ 22. Ioan. 18.

SOLUS relinqui si Christe nolueras,
Parcior debueras esse, quàm fueris.
Te ipsum dedisti, cur te non deserant,
Qui à te vltra nihil expectant?

Ad hamum sine illicio

Nec pisces, nec piscatores accurrunt.

*Trahitur ipsorum
Deum solis Vinculis
charitatis.*

*Supellex charitatis
titulus honorificus.*

*Præceptoris amplexus,
et oscula.*

*Dubitare enim quò
posset, idè admississe
illum Iudæum,
quòd ignoraret animum
eius, idè
Euangelista: Sciens
omnia, quæ ventura
erant super eum.*

*Pulchrum amicitias
quælibet probat.*

*In Eucharistia se
ipsum dederat.*

*Alludit ad illud:
Si autem me quæ-
sitis, sinitis hos abire.*

*Quare Christus nul-
lum de suis voluerit
secum torqueri.*

*Atq; ita Barabba
ignouerunt; & Pi-
latum, ac Herodes,
mutua odia posue-
runt.*

*Conuertuntur qui
peccarunt; & Chris-
tus Petro: Conuer-
te gladium tuum in
locum, &c.*

*Quare noluerit in
horto percuti quen-
quam.*

*Erat Malchus ser-
uus Principis Sa-
cerdotum.*

*Quare Malchum
sine aure relinquere
noluerit.*

*Ad hanc enim nul-
lum sensus magis ne-
cessarium est.*

At omnes beare qui veneras
Nullum tui causa miserum pateris.
Saginari appetens voluptate patientiæ
Excludis à miseria amicum, & proximum.

Qui ad Cœnæ delicias
Etiam inimicum vocaras,
Quo tibi tota Iudæorum ira

Indiuisa vacaret,

Iraisci eos per id tempus

Alij cuiquam vetuisti.

Offendit Innocentiam tuam Petrus,

Qui indignere te credidit defensore.

Conuerti iubes gladium

Ac si te vlciscendo peccasset.

Mones esse illum in loco non suo,

Quia vbi cunq; tu es

Locus est beneficentiæ, non vindictæ.

Indignaris profanari cruore sacrilego hortum,

Quem tuis sudoribus, & lacrymis consecrasses.

Nouo beneficio refricas antiquorum memoriã,

Reuereris Pontificem in Mancipio;

Malchum Cayphæ magis aptas obsequijs,

Dum illi aures

Ad hoc vnum circumcidi passus es,

Vt mutares.

Seruum sine lingua tolerasses fortasse,

Quem sine Aure non toleras.

Sacer hic obedientiæ sensus est,

Ideo

Ideò seruire illum præ cæteris studes.

Nihil minus quam aures
Hominibus deesse volueras,

Ad quorum eruditionem
Linguarum imbrem parasses.

Credi de te non suffers,
Quod execraris in cæteris,

Qui non nisi coacti
Ad Obsèquia Diuina trahuntur.

Quereris te tanquam latronem

In Agro quæsitum,

Quem paratissimam victimam
Semper inuenissent in templo.

Abusus viribus suis Adolecens est,

Vt te fugeret,

Nudior relicto præceptore, quam Sindone.

Ita quotquot graues oculos

Habuumus ad vigiliam,

Leuissimos habemus pedes ad fugam.

*In die Cideliceæ
Pentecostes.*

*In illa hora dixit
Iesus: Tanquam ad
latronem existis,
&c.*

*Quotidie apud Cor
eram docens in tem-
plo, & non me te-
nuitis.*

*Adolecens relicta
Sindone nudus au-
fugit, quem plerique
suspiciuntur fuisse lo-
anann. Vide Ba-
ron. anno Christi*

34.

ELOGIUM LI.

Accusatur coram Caypha. Matth. 26.

Marc. 14. Luc. 22. Ioan. 18.

Recisus ex horto Flos noster
Dabit protritrus in triuijs
Odorem suum.

Arctatur in vincula myrrhæ Fasciculus,
Et quando in sacra Deo creuit Tellure
Ad Sacerdotes adducitur.

Pretiosissimæ oblationis iniquissimi Iudices,
Debitam templo destinant tumulo.

Fatigantur in fingenda calumnia
Infulati Poëtæ;

Prauitatem vbi non inueniunt
Supplent sua.

Nobilis Reus

Non habens quid in tam bona causa defenderet,
Quid in accusatione tam stobida confutaret,
Luculentissimam obiectis Apologiam opponit
Silentium suum.

Dei tamen nomine, quia suo compellatus
Respondit.

Ne quæ patientia fuerat

Pertina-

*Comprehenderunt
Iesum, & ligave-
runt eum.*

*Hoc est in Maria
Stero; terra Fidelis-
set nunquam à Deo
maladicta.*

*Accusabant eum in
multis, & non erat
conueniens testimo-
nium illorum.*

*Iesus autem tace-
bat, & quæ de cau-
sa?*

*Adiuratus per De-
um Vivum, respon-
dit.*

Pertinacia credi posset.

Os conatur occludere

Seruilis Adulatio Veritati

Barbaram satellitis manum;

Illi propius admouet,

Et quantum sibi coram malo Principe liceat

Colapho suadet.

Vt Inurbanus in Aula damnatur,

Qui assentator non est,

Punitur ibi Blasphemiae nomine Veritas;

Assuetus profutura

Placituris praeferre,

Pari ibi periculo tacet, ac loquitur.

Sacerdotes, ne malos quidem,

Contempnissse vult argui;

Alia conuicia dissimulauit silentio,

Hoc deterfit responso.

Non fuit integrum Dei Filio

Dissimulare Patris iniuriam,

Qui negaretur perfectus ex eo,

Quod ipse etiam

Offendisse argueretur in Verbo.

Et adhuc magnificat aliquis censuram hominum,

Quorum Iudicio

Ne ipse quidem recte loquutus est Deus?

Offeditur malus Princeps vnde erudiri debuerat;

Indignum se probat vestibis illis, quas lacerat;

Detegit diloricatus cariosa conscientiae cicatrices;

Instare

*Tunc Summi assistant
ministerum, de deo
aliam laqueum, di-
cens: Sic respondet
Pontifici?*

*Assentatorum in
aule auctoritas, &
licentia summa.*

*Equè enim tacetis
ac loquens, damna-
tus.*

*Quare Christus ob-
iectam sibi Sacerdo-
tu irreuerentiam,
voluerit tacitè pra-
terire.*

*Solum enim perso-
na est, qui non of-
fendit in Verbo. lac.
c. 3. v. 2.*

*Hinc hausero San-
cti contemptum su-
periorum, humano-
rum.*

*Sic dicit: Postimenta
sua, et ait: Blasphè-
mauit.*

*Utrum dicitur: Necessè
est quod unus moderatus
pro populo. Sicut respublice
bonifici.*

*Habatur ex Iose-
pho, & referi Baro-
emisse Caypham Sa-
cerdotium ab Hero-
de.*

Instare Sacerdotio suo finem
Prophetauit ante cùm nesciret quid diceret,
Apertiùs nunc, cùm nec sciret quid faceret.
At quid aliud, Iudæa, à Sacerdote sperares,
Quem Herodes non Deus dedisset?
Rex malus rarò sibi dissimilem
Elegit Antistitem.

ELOGIVM LII.

*Petrum respiciens, salutes soluit in lacry-
mas. Matth. 26. Marc. 14. Luc. 22.*

Ioan. 18.

PRoh quàm facile inhærent vel optimis
Aulæ mores?

Vix ingressus in illam Piscator est,
Cùm illicò & simulare didicit, & mentiri.

Sine iniuria Veritatis

Ne secundas quidem aditum inuenit ad fores.

Nouus tamen in arte mentiendi,

Ita feliciter exercere illam non potuit,

Quin, vel cùm mentiretur, promeret vera.

Planè non nouerat hominem,

Deferere illum qui poterat.

Plane.

*Proinde Lucanus
benè: Exeat aula,
qui sult esse pius.*

*Capit inuare, &
Anahematizare:
quia non noui homi-
nem. Nota illud: Ca-
pit.*

*Si enim cognouisset,
Si par erat, Siq, non
deseruisse.*

Planè non erat is, quem in horto viderat;

Ille Cohortem contempserat,

Hic reformidat Ancillam.

Sed nec erat Christi Discipulus,

Qui Aulam volens, & non coactus intrasset.

Audaciam hanc utique non docuerat is,

Qui Zacchæi, & Plebeiorum domos

Vel non accitus adiisset;

Ad Regias verò trahendus funibus fuerit,

Ut veniret.

Corripere Ianitorem Regni sui Deus

Opposita illi Ostiaria voluit,

Quæ solertiùs custodiret fores Palatij,

Quàm ille Coeli.

Insipiens, qui tacente Sapia loqueretur,

Faciliùs reputans posse decipi Veritatem,

Quàm amantem terreri;

Culpabiliùs sequutus captiuam est,

Quàm ceteri reliquissent.

Ita sopitus,

Ut ne se quidem Galilæum iam sciret,

Adesse sibi tempus surgendi

Ante Gallicinium non agnouit.

Ideo igne indigens

Quia Solem suum sequebatur à longè,

Quos propè vndas ardores conceperat,

Propè prunas extinxit,

Noctis illius frigore mitigari debuerant,

Q

Vt

*Non erat in hoc
Christe Discipulus;
quia ille Antisciscia
suos non docuit.*

*Non legitur Christus
venisse in Pratori-
um, sed in Herodis
regiam, nisi venisset.
Dicit Petro Ostia-
ria, qua illum in-
troduxerat: Num-
quid es tu Ec.*

*Hoc est Christus, qui
est Desapientia.*

*Negavit etiam se
Galilæum, ut facili-
us crederetur non
agnoscere hominem.*

*Galilæus cantavit, &
recordatus est Pe-
trus Ec. & egressus
foras stetit.*

*Vocauerat illum Chri-
stus secus mare Ga-
lilææ. Marc. i. 16.*

*Acerrima natura
fuerat Petrus, si mo-
rans Patris.*

*Conuersus Domi-
no respexit Petram,
& egressus foras,
Etc.*

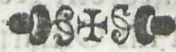
*Atque ita in hoc
quoq; verè se Pe-
tram, Petrus proba-
uit.*

*Cur velarent ocu-
los Christo Iudaei.*

*Firmamentum
enim est Dominus,
simentibus se. Psal.
24. v. 14.*

*Quos enim videbat,
fassebat illis o-
culores: ita Zaccha-
rius, ita ceteri vi-
am, & alios.*

Vt ferre eos mundus posset.
Iuratus perfidiae suae testis
Iam non suffert oculum Iudicis.
Cum magnitudinem doloris sui,
Atrium & aula non caperent,
Foras egressus,
Vibrato in se fulguri, fulmen ne traheret,
Pares illi extinguendo fletus opposuit.
Minor fuerat Christo moriente concussio,
Si haec ipsa etiam fracta Petra non fuisset.

ELOGIUM LIII.

Vexatur per noctem. Matth. 26. Marc. 14.

Luc. 22. Ioan. 18.

NVnquam securius regnarunt tenebrae,
Quàm Sole captiuo.

Feralis nox
Ne bina quidem in Firmamento nostro
Sidera tolerat.

Cæca nequitia vt est,
Oculatum pati Deum non potest.

A tam Sancta Pupilla

Salutare

Salutare fascino meruit,
 Quale recens vidit in Petro,
 Cui respici, & corrigi idem fuit.
 Vefanus furor
 Obijci sibi se ipsum non vult,
 Inde accusatorem turpitudinis suæ speculum
 Velo interposito tegit.
 Dei Pulchritudinem
 Timet impius amare, si spectet.
 Sui in illum odij tenax
 Eam ipsam Visionem, quæ Beatis præmium est,
 Poenam putat.
 Experitur quid sibi liceat,
 Qui adorationem quoque contemptum facit.
 Veram tamen illius formam
 Expressere vel si velit non scit.
 Rem Templi nunquam fortasse viderat
 Academicus Popinarum.
 Deum & se ipsos fallentium more,
 Eam duplici corde,
 Et vnico exhibuit genu.
 Malè interrogantibus Reus sapiens nõ respõdet.
 Apud ineptos ac stolidos,
 Opportunius quidquam silentiõ non inuenit.
 Percussores suos illum odisse ne crederes
 Videri propemodum voluit ignorasse.
 Quanquam non facilis fuerit
 Ad interrogationem responsio,

*Speculum nostrum
 Christus. Drogo O-
 stien. in ser. de Cœ-
 nâ 3. Fecisti mihi
 Dominus, de corpo-
 re suo speculum.*

*Viso Beati tota
 merces, per Theole-
 gos.*

*Genus flexo ante
 eum, studebant ei.*

*Perditi legitimum
 Dei cultum smitari
 nequimus, vel si Ge-
 lint.*

*Accusabant eum,
 ille vero ratabat.*

*Prophetiza. quoniam est
 qui te percussit.*

Q 2

Qua

Qua rogabatur edicere à quo foret percussus.

*Quare ad interro-
gationem huiusmo-
di non responderit,
Omnes nos quasi
ones erravimus: Et
posuit Dominus in
eo iniquitatem om-
nium nostram. Isa.
c. 53. v. 6.*

In vnum aliquem
Conijcere culpam non potuit,

Quæ erat omnium.

Vt singulos intelligeres,

Omisit dicere singulares.

De ijs honorificè loqui non poterat; tacuit.

Qua nocte suis non potuerat somnum excutere;

Miratus est Hierosolyms

Pernoctasse tot Vigiles.

At non hoc primum experimento didicerat,

Sopiri plerunq̄ue in hominibus Charitatem,

Nunquam invidiam.

*Insomnes enim tota
ea nocte videntur
pernoctasse, non mi-
lites solum, sed Pro-
ceres omnes; Et po-
pulum.*

ELOGIVM LIV.

Pilato sistitur; Et accusatur. Matth. 27.

Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 18.

*Munc autem facti,
Principes Sacordo-
rum, Et Seniores,
consilium inierunt,
ut eum moris tra-
derent.*

Illuxit cœcis tenebrionibus inutilis dies;

Ortus mane facti Sol est,

Nec vident adhuc vnde veniant,

Aut quò vadant.

Deum suum vouent furori victimam.

Sacerdotes,

Hoc

Hoc quoque sibi in illum ius vendicant,
Ex quo nouo emptionis titulo
Suum fecerunt.

*Venditum enim illis
a Iuda fuerat.*

Imperiti Nundinatores
Nescierant non tenere contractum,
Cum laesus venditor ultra dimidium est.
Sceleri ne desit Auctoritas,
Illud coacto Concilio publicum faciunt.
Capitalis fit apud Principes,
Qui populo placuisset.

*Ceterum id ex Legi-
bus Iudas auctora-
uit, laeso ultra di-
midium.*

Puniuntur in illo virtutes,
In quo crimina nequeunt.
Testium, numerus non fides, attenditur;
Statuitur summa piaculi
Nescisse peccare dum viueret,
Desipere dum doceret.

*Inuenimus hunc
subuerentem popu-
lum.*

Arguitur se fecisse, quod natus erat,
Se dixisse, quod fuerat.

*Quia Filium Dei
se facit, illi sero in
hinc natus erat, abo-
dit, mundum dicitur
in illis dicitur*

Intentus alienum impedire scelus,
Non poenam suam,

Nō vidit vnde melius corrigeret humana iudicia,
Quam ingesta mentione Diuini.

*Amodo Sideribus
filium hominis se-
dentem a dextris
Dei, & Sentesiem
in nubibus caeli.*

At qui nullam Reo aurem seruauerant,
Non inuenere quam darent.

De Nube loquutus in nube creditus loqui.
Captare inania visus est,

Qui suam describeret in Aëre potestatem.
Ad Profanum forum,

*Et Sicutum addi.
morsus ad Petrum.*

FLO

Nouo scelere causa sacra traducitur ;
Sese ad Sycophantiam vsque demittunt
Superba capita,

Coscientiam tanti facinoris

Penes se esse non curant,

Dummodò sit eius ignominia penes Pilatum.

Tam pinguis nequitia

Cæcum alioqui Prætozem non latuit.

Illam, si non vidit, palpauit.

Et tam mitem quidem animam

Ciere turbas potuisse non credidit ;

Vbi tamen accersitus de Regno est

Non negauit crimini fidem,

Quod probabile faceret

Insita vultui Diuino Maiestas.

Oneratum tanta Rei grauitate se sentiens,

Molestiam hanc

Inimicum in Herodem exonerat.

Adeò apud Magnates

Ipsa etiam plerumque officia, vindictæ sunt.

Princeps Sacerdotum, & seniores accusabant eum.

Sciebat Pilatus, quòd propter inuidiam tradidissent illum.

Duo crimina obiecit Christo: quòd subuerteret populum, & quòd se Regem faceret.

Pilatus autem non nisi de secundo interrogauit, & qua-

erit adhuc Et Herodis inimicus, audiens Galileum, dimisit ad illum Iesum.

ELOGIVM LV

127

Ad Herodem missus illuditur. Matth. 27.

Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 18.

CONDemnatio tua, Christe,
Maior iniquitas est,

Quàm vt illam vnicum capere forum possit.
A sacro ad profanum reijceris,
Vt vtriusque iudicem agere
In vtroque Reus edisceres.

Non miraberis posthac
De Iudicijs querelas pauperum,
Qui eorum expertus in Iudicijs fortunam es.

Causa minimè quæstuosa,
Non inuenit in tam multiplici Curia
Cognitorem.

A foro suo, & Sacerdos, & Prætor
Reum excludit,

Cui omnis inest innocentia, nulla pecunia.

Ditioni suæ subditum

Benè te non norat Pilatus,

Nisi mox nequiori Domino subditū credidisset

Hæreditaria Herodi odia tua sunt;

A patre hausit, vt & videre te cupiat,

Et

*Car per tot fora tra-
ductus Iesus.*

*Pauperes enim quæ-
sita in orat, seu audi-
untur in iudicij.*

*Car ij ipsi, qui Chri-
stum perditum vel-
lent, eius à sa cau-
sam reijcerent.*

*Herodes enim hu-
ius Herodis pater, so-
luit, qui Innocentes
paravit, vt Christi
perderet eum iudicij.*

Ex Chryſologo.
Vox Chriſti Ioan-
nes, ait enim: Ego
Vox clamantis. Io-
an. c. 1. v. 23.

Tam verè dicitur
Lupus Herodes, quàm
Chriſtus Agnus.

Quare Chriſtus, vi-
racula quæ exigi-
bantur ab Herode,
patrare voluerit.

Et tyranni (ſeu
Reges) ridiculi eius
erunt. Habac. c. 1.
v. 10.

Occiderat enim Io-
annem Baptiſtam.

Illuſit eum, & in-
duſit in veſte albâ,
dimiſit.

Rex in iudicio non
iſtiterat apud An-
tiquos.

Et illudere.
Et illuſit ille te planè,
In eo vel maximè,
Quòd cum tuam tibi Vocem,
Ioannem videlicet, ademiſſer,
Adhuc à te reſponſum exigeret.
Lupum quia videras, Agnus taces.
Exſpectanti monſtra
Non habes quod maius obijcias:
Deo miſero, Verbo muto.
Pascendis Aulæ otijs natus non es;
Vtpote qui omnium vtilitatem intendis,
Nullius admirationem.
Reges ridiculi tui ſunt, non tu Regum.
Dete illi ſemel,
Tu de illis ſemper fabulas dabis.
Vt aſſiduè ludas in orbe terrarum,
Hiſtrionicus nunquam extitit luſus tuus.
Homicidam homo mitiſſimus.
In Colloquij communionem non recipis,
Mauiſ ab eo credi fatuus,
Quàm parùm opportunè feſtius.
Transfigurans te iterùm in veſte albâ;
Supplet color iſte Patronum;
Tuam deſcribit Innocentiam cum illudit.
Atratum te tam bona cauſa non patitur.
Candidatus Crucis
Accuſari de illius ambitu potes.

Condo-

Condonas exercitui, quòd te negligat;
 In Herodis enim aula iam nosti,
 Plus aliquid Regis exempla posse,
 Quàm Dei.

Regis enim. Et non
 Des, ad exemplum
 componuntur mili-
 tes.

ELOGIVM LVI.

Ad Pilatum reducitur.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 18.

EXcedit promissa sua Deus in donis;
 Pacem promisit bonæ voluntatis hominibus;

Nato Christo ca-
 nunt Angeli: Et in
 terra pax homini-
 bus bonæ voluntatis.
 Luc. c. 2. v. 14.

Dedit & malæ.

Pilato & Herodi odia omnia

Mitissimæ Maiestatis excusit aspectus.

Cùm antea mutuò

In nullo conuenire se crederent,

Ea die in eo agnouere se similes,

Quod vterque plurimi faceret homines,

Nihili Deum.

Ita impios, qui veræ amicitiaæ capaces non sunt,

Solius conciliat improbitatis affinitas;

Amici non aliter,

Quàm quia idem omnibus

Inimicus opponitur Deus.

Herodes & Pila-
 tus, facti sunt ami-
 ci ea die, cum antea
 essent inimici.

Arist. in moralib.

*Illum enim dicunt
tyr deducisse, et
crucifigerant, non
et iudicarent.*

*Mihi non loqueris?
nesci quia potesta-
tem habeo etc.*

*Non haberes pote-
statem aduersus me-
sillam, nisi etc.*

*Tu dicis, quia Rex
sum ego.*

*Ego in hoc natus
sum, et testimonium
perhibeam veritati.*

Quid est Veritas?

*Regnum meum non
est de hoc mundo.*

*Pilatus sibi inter-
rogasset, quid est ve-
ritas? statim exiit,
non expectato re-
sponso.*

Exiguntur à Pilato carnificis partes, non iudicis,

Ad quem Reus non iudicandus,

Sed Crucifigendus adducitur.

Fatigatus acuatorum clamoribus

Hæret in silentio Rei.

Extorquet ab eo responsum,

Dum intumescit deceptus.

Vel cum captiuus foret

Superbis restitit Deus;

Laudantem se à potestate non sua corripuit,

Descripsit illi se Regem;

Vt à se modestiam disceret;

Et quò leuius assuetum palponibus hominem

Pungeret admonitio,

Ab innato studio veritatis, fiduciam excusauit.

Miratus Aulicus est nomen nouum.

Qui consenuerat inter Principes,

Veritatis ne definitionem quidem audierat.

Sibi facile persuasit

Illum de hoc mundo non esse,

Qui potuisset

Intam odiosum mundo munus venire.

Inuenit malus discipulus

Optimum præceptorem;

Cuius tamen interrogatione contentus,

Non sustinuit expectare responsum;

Vtpote qui more multorum,

Videri vellet veritatis auidus, cum non esset.

Doctri-

Doctrinam suam positus in schola non sua
Dedignatus est explicare.

Enodationem arcani Dogmatis

In Crucis Cathedram distulit ;

Et taciturnitate suos docuisse contentus,

Non esse veritati locum in Aula,

Vbi Adulatio omnia est.

*Quare Christus in
aula noluerit expli-
care Veritatis do-
ctrinam.*

*Veritas odiosa om-
nibus, sed Principi-
bus potissimum.*

ELOGIVM LVII.

Flagellis ceditur ad Columnam.

Matth. 27. Marci 15. Lucæ 23. Ioan. 19.

Mirum erat si sub timido Iudice

Secura scelera non regnarent.

Offendit in Latrones,

Vel ipso Prætoris in Atrio, Viator Deus ;

Nudatur vestibus suis,

Semiuiuus & ipse

Plagis impositis relinquendus.

Sitiens iam non aquam, sed sanguinem

Populus Moyfis,

Virgis iterum consequentem se Petram sollicitat.

Vlciscitur illa beneficio vulnus,

R 2

Et

*Ita secura, & vel
ipsum Deicidium
patraretur in meri-
dse.*

*Alludit ad illum,
qui descendebat de
Hierusalem in Je-
richo. & incidit in
latrones. Luc. c. 10.*

¶. 30.

*Bibebant de spiri-
tuali, consequente eos,
petra. Petra autem
erat Christus. 1. Cor.
c. 10. ¶. 4.*

Et Plagis petita dat scatebras
Quales amant.

Librum suum scriptum intus & foris;
Deus quoque ipse censuræ hominum

Ad columnam exponit.

Benè nunc assiduo lectore frangatur,
Quando quod in ea affixum est Verbum,
Arcana Dei omnia continet.

Diruite, Scythæ, Columnam
Ex Pyladis & Orestis historia

Veri Magistræ Amoris;
Nobiliora suæ Charitatis emblemata

Ad eruditionem omnium gentium
In Columna altera statuit Deus.

Amorem nactus Eurystheum Alcides noster,
Nullam sibi indulgeri ab eo sentiens

Laborum metam;

Ibidem Plus vltra,

Vbi alius, Non plus vltra, descripsit.
Fabulosa Virtus se claudi terminis passa est,

Quod pati vera non potuit.

Monstrum fuerat lapsum Mundum

Sine columnis erigi,

Et à Pharaone duriori

Meliorem Dei populum eripi,

Quin ei index itineris

Sua etiam Columna præiret.

Timeat templo suo Dagon;

*Consuetudo apud
Antiquos exponen-
di ad columnam li-
bros quos edidissent.
Vnde Iunen. Satyr.
l. n. 13. Et assiduo
rupta lectore colu-
mna.*

*De hoc Lucianus in
Dial. Scytha, seu de
Amicitia.*

*Eurysthes & Her-
culis, notissima fa-
bula.*

*Aludic ad colu-
mnas Herculeas.*

*In columna ignis &
ambus, aduersus popu-
lum ex Egypto.
Erod. c. 13. v. 21.*

*Sampson templum
Dagon diruit, ex-
cussit columnas.
Iudic. c. 16.*

Sampson alter Columnas amplexus
Hostium suorum ruina sepelire se præparat.

Quàm non mitior Licetoribus Iudex est,

Qui vel in ipsa crudelis Clementia,

Hoc vnum punit in Reo,

Quòd nullam in eo causam inuenerit?

In foro nequitia:

Fuit semper innocentia summum crimen.

Qui te tamen, mi I E S V,

Ex ore iudicet tuo, credat.

Te saxo alligatum Promethei poenas luere,

Quòd & ipse, te teste,

Ignem venisti mittere in terram.

ELOGIUM LVIII.

Spinea redimitur Corona.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

IN Regno Patientia:

Non aliud coronat, quàm quod cruciat.

Spinarum Deum finxerint Ethnici,

Fecere Iudæi.

Ex radijs nouam speciem Diuinitatis intelliges.

R 3.

Viarum.

*Pilateus flagellauit
Christum, ut emen-
dandum dimitteret,
non ut occideret.*

*Ego nullam inue-
nso in eo causam.*

*Prometheus alliga-
tus Caucaſo, quòd
ignem furatus eſſet
è Cælo. Lucian. in
Prometh.*

*Deus spinarum,
apud Romanos, ex
Auguſt. de Ciuit.
lib. 4. c. 2.*

Viarum Curator

Moras itinerantium præcauens,
Impedimenta pedum in capite sepelit.

Quidni Arbores

Rhamnum olim in Regem eligerent,
Tanto quandoque fessurum in vertice?

Colligamus de Spinis Vuas,

Ex quo vepres inculantur in Vite.

Labile vnicum Christi Regnum non est;

Illius vnus Corona radices habet.

Ita robustè mauult, quàm venustè regnare.

Initiandus in Dolorum arte Magister,

Post examen seuerius laureatur.

Arundinea tamen Rude donatur,

Ne grauis cuipiam disciplina eius accideret.

Qui linguam nequam audierat,

Debit de præscripto Sapientis

Spinis aures sepire.

Sine phaleris videri Veritas amat;

Sentes mauult tolerare,

Quàm frondes.

Sepire vineam suam venit

Bonus Agricola,

Colligit vndequaque materiem sepium,

Id vnum stupens, ac dolens,

Quòd terra etiam, quæ maledicta non fuerat,

Spinas ferret.

Coronaris deuota sacrificio victima;

At

*Iudic. 9. v. 13. Di-
xerunt omnia signa
ad rhamnum: Veni,
& impera super nos.*

*Christus, Sicut dicitur.
Ioan. c. 15. v. 1.
4. 5.*

*Nulla enim alia co-
rona ita inheret ca-
piti, si qua fixa.*

*Laureatus Sicut do-
lorum, & sciens in-
firmisatem. Ilai.
c. 53. v. 3.*

*Sepi aures tuas spi-
nis, linguam nequam
noli audire. Eccle-
siastici c. 28. v. 28.*

*De Christo, Isa. 58.
v. 12. & Vocaberis
edificator sepium.*

*Terra autem ma-
ledicta dicitur: Spi-
nas & tribulos ger-
minabit. Genes. c. 3.
v. 18.*

At quia Luxuria hominum
 Omni iam rosas legit ex horto,
 Solæ tibi spinæ supersunt.
 Sub ludicro palliastro
 Rex verus;
 Id quod natus fueras
 Te negare non ausus,
 Quod nullus tibi inuideat
 Regnum ambis.

Meliori utique dignus,
 Nisi hoc ipsum fecisses omnium optimum.
 Quod omni accepta à Patre optione,
 Elegisti tuis, ac tibi.

ELOGIVM LIX.

Ostenditur populo, & exhibetur.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.
 Ioan. 19.

INter Milites quies esse quæ potuit
 Deo Pacis?

Perierat illi plurimum de laude patientiæ,

*Impij enim, Sap. 2.
 v. 8. Coronemus nos
 vobis, antequam
 marcescant: nullum
 pratum sit, quod
 non pertranseat lux
 xuria nostra.*

*Regnum Christi,
 regnum omnium
 optimum.*

*Omnia enim dede-
 rat ei Pater in ma-
 nu, Ioan. c. 3. v. 35.*

*Quis dicitur pi-
 latus: Ecce Homo.*

*Tota en nocte fuit
 Christus inter Mil-
 ites.*

Nisi

*Vfus enim ferri, forte
rem mentes facit.*

*Induarunt eum
chlamyde coccinea;
coronarum spinis,
ex dederunt arundinem
in manu eius.*

*Regibus populi non
dant, nisi ea, quibus
abundant.*

*Qui enim tacet,
consentire videtur.*

*Eduxit enim illum
foras spectandum.*

*Quare dixerit Pi-
latus: Ecce Homo.*

*Audientes Pilatum,
caperunt magis cla-
mare: Tolle, tolle.*

Nisi quæ armatis licent tolerauisset.
 Duriores illos expertus est ferro suo;
 Crudeles Ludiones hilarauit illusus.
 Suis eos descriptos sibi vidit in donis;
 Leues agnouit ex Arundine,
 Cruentos ex Purpura,
 Rapaces ex Spina.
 Nobilis Actor ferali scenæ feruiens
 Dum ageret Regem,
 Tributi nomine alapas collegit, & scommata.
 Apud talem populum scierat
 Sola hæc abundare.
 Gratulationes ludicras de vero Regno
 Consentientis in morem tacitus excipit.
 Spectari iam vult, non audiri,
 Quia pro vna lingua tacente
 Mille loquuntur in eo vulnera.
 Agit Pilatus desiderij huius interpretem,
 Eum foras educens
 Improperat cœcitatem spectantibus,
 Quibus describit illud ipsum, quod obijcit.
 Ne credatur congeries vulnorum;
 Appellatione hominis
 Occurritur oculorum errori.
 Irritatur spectaculo illo barbaries,
 Non expletur;
 Apud præoccupatos ab ira
 Non inuenit miseratio locum.

Cruorem,

Cruorem, quem audent conculcare

Supra se postulant,

Et quò tanti pœna sceleris

Manet in plures,

Ipsa posteritas culpæ vocatur in partem.

Non sufficit timor infelix

Liberare, aut se à molestia,

Aut innocentem à pœna.

An non illi igitur

Omni iure celata definitio Veritatis,

Qui ita parùm patrocinari cognita posset?

Homo Bulla

Ad primos vulgi fractus est flatus.

Oblitus illicò Deum est,

Cùm sibi Cæsarem, Plebemque proposuit.

Abijt in accusatorum perfidiam,

Quam damnauerat.

Ita omnis fuit illi ratio furoris alieni,

Nulla muneris sui.

Sanguis eius super nos, ES super filios nostros.

Hæc eùm audisset Pilatus, magis tenuit.

Cur non memneris Pilatus audire à Christo, quid est Veritas?

Homo Bulla, est in Adagijs; hic pro Pilato accipitur.

Si hunc dimittis, non es amicus Cæsaris: omnis epim ES.

ELOGIUM LX.

Posthabetur Barabba, & condemnatur.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

Aptare legibus popularem vesaniam

Sperare nemo potuit, nisi vesanus.

Suetus attendere quæ placerent alijs.

Non quæ se decerent,

Facilitate Crudeli.

Perdidit semetipsum, & Deum.

Cautus vt esset, ac solers,

Ne ipse quidem duobus

Seruire Dominis potuit.

In eo venia non dignus,

Quod deteriorem reueritus,

Meliorem contempsit.

Pilato vigilanti non audent

Consilia præclara se sistere;

Ad illum non nisi per Vxoris somnia veniunt.

Terretur hæc visis;

Magis ille tamen auditis.

Planè frater mortis est sopor;

Imminentem Sorori à Christi cæde perniciem.

Aut.

*Impetu enim, vom-
issione, populus du-
citur.*

*Nemo. potest. duobus.
Dominis. seruire. aus-
eum. unum. sustine-
bit, & alterum. con-
temnet. Matth. c. 6.
v. 24. Luc. 16. v. 13.
Reueritus enim Ca-
sarem, & Principes
Sacerdotum, Deum
contempsit.*

*Sedente illo pro-
tribunali, misit ad
eum Vxor eius, di-
cens &c.*

Aut prohibere per somnia voluit,

Aut differre.

At malè monetur cæcus per visa,

Et apud Impios

Quælibet Dei monita somnia sunt.

Miseri Principes,

Quos Magistratum falsa modestia

Tam sæpe populis contemnendos exponit.

Et, tu, Cæsaris amicum te dixeris,

Qui metu tuo nequiorem illum iudices,

Quàm vt placere illi valeat iusta decernens?

Atqui senseras de Deo ipso nil melius,

Qui ad datam ab eo legem Iudæos dimitteres,

Ac si posset per illam licere

Innocentis Oppressio,

Quæ non licebat per tuam.

At popularis auræ captator,

Ita quos places attendis,

Vt quem plectas non videas:

Insotis merita oppositis Barabbæ scelerib⁹ iuuas,

Non feliciore consilio, quàm euentu;

In eo plurimum iniurius causæ tam bonæ,

Quod eam nisi compositam pessimæ

Videri venia dignam non crederes.

Impie, linguam absterge, non manus.

Contractam labem aqua non eluit,

Quam nec æternus ignis purgabit,

Caue te coactum excuses;

*Videns Pilatus,
quia nihil profice-
ret, lauis manus.*

*Pilatus in suo me-
tu Cæsari iniurius,
quem timebat.*

*Alludit ad illud:
Accipite eum vos,
& secundum legem
vestram iudicato
eum.*

*Quem Gultio dimis-
sam Gobis, huic, ait
Barabbam?*

*Manus lauit,
cum totum eius sce-
lus esset in Goco, &
corde.*

*Inueniſſibilis Pila-
nus, dixerat enim:
Potestatem habeo
dimittere te &c.*

Memorem mendacem esse par est;
Iactasti te posse dimittere;
Volens igitur perdidisti.

ELOGIVM LXI.

Crucem baiulat in Caluariam.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

*Induerunt enim ite-
rum vestibus suis,
atq; ita exuerunt
purpura.*

*Induerunt enim ite-
rum vestibus suis,
atq; ita exuerunt
purpura.*

*Vestes Christi, tra-
ditio est, fuisse à
Deipara Virgine
Mariæ contextas
Euthymius.*

*Non enim minus
quam Andreas di-
covo poterat: à bona
Cruentis desidera-
ta.*

Purpuram exue, venturus ad Crucem;
Benè Regem non exprimis
Tuo nondum fixus in Throno.
Quid tibi cum Arundineo sceptro commune?
Illo abiecto Crucem assume;
Grauior vt hæc sit, erit & gratior;
Eam si tuleris, rependet beneficium, cū te feret.
Tuas iterùm vestes induere;
Mariæ labori venerationem hanc debes,
Vt quandiu non elegeris nudus incedere,
(In die præsertim desponsationis tuæ)
Alia tegumenta non quæras.
Recusare sarcinam nescis,
Quæ tuos beat amores, dum grauat humeros.
Illi tamen impar ferendæ,
Eo ipso, quo releuaris labore, torqueris,

Grauat

Grauat te beneficium,
 Quod extorquetur inuito.
 Condonanda tamen Rusticitas
 De Villa venienti.
 Condonandus & horror feralis ligni;
 Odere Crucem homines;
 Nimirum fures sunt, & Latrones.
 Agnoscit sudoris tui pretium
 Obuia Berenice;
 Nobiles sordes in linteo colligit,
 In quo & accipit vultum tuum.
 Extare ubique volueras Dolorum tuorum
 Imaginem;
 Vbi illos non potes in animis,
 Pingis in telis.
 Erant hæc artis tuæ rudimenta
 Sindonem facere perdiscentis.
 Expertus te primum es
 Respondens Abagaro;
 Nunc tanti operis molitioni iam proximus
 Non vltra delineandi,
 Sed colorandi peritiam probas.
 Agunt nondum mortuo Præficas
 Piæ mulieres;
 Miserationem tamen non laudas,
 Quæ tolerantem iniurias lugeat,
 Cùm lugere magis debuerit inferentes.
 Totas tibi lacrymas impendi non vis.

*Angarianerunt Si-
 monem Cyrenæum
 Genentem de Villa,
 Et tolletis crucem
 eum.*

*Ita serè ad Gerbum
 Drago Ost. in serm.
 de cena Domini.
 Berenices, seu Perva-
 nica historia satis
 nota.*

*Vide supra pag. 44.
 de Consululo Cy-
 silio. ex Plinio lib.
 21. c. 5.*

*Abagaro enim,
 Edessa Principi, visi-
 sit Christum imagi-
 nem suam expres-
 sam in lino.*

*Occurrerunt enim
 Cypria mulieres.*

*Voluit flere super
 me, sed super eos
 opus fletu, & super
 filios Gethros.*

*Damna Christi,
ideo damna nostra,
quia sine peccato
vestro non sunt.*

Alijs miseris huius cedis partem solatijs,
Damna non passurus fortasse lugeri tua
Nisi ipsa etiam nostra essent.

•••••
ELOGIVM LXII.

Nudatur vestibus. Matth. 27. Marc. 15.
Luc. 23. Ioan. 19.

*Astus in Christo,
Eucharistia sum-
pta; Deus enim
ignis consumens est.
Deuter. c. 4. v. 24.
Hebr. c. 12. v. 29.*

*In horto, ad colu-
mnam, in spinea co-
rona.*

*Alludit ad egrotos,
qui ex ardoris im-
patientia, stragulas
& Vestes abijciunt.
Athleta nudi in
arenam descende-
bant.*

*Alludit ad filios
Noë, quorum histo-
ria satis nota, ex
Genes. c. 9. v. 22.
&c.*

EX quo se ipsum suprema deglutiuit in Coena,
Concepto igne febricitat Amor meus.
Coenaculi vel capacissimi
Iam non ferens angustias,
In horti aperta respiraturus profiliit;
Et iterata toties emissionem sanguinis
Expertus ardorem non minui,
Tegumentis abiectis duro reclinatus in strato,
Frigidiorem in Monte aërem nudus captat.
Athleta Nobilis
Supremam euocatus ad luctam,
Omne de se spoliū hostibus adepturus,
Impedimenta vestium exiit.
Miserata Nuditatem Parentis sui Natura est;
Inuoluere illum tenebris studuit,
Tantas tamen ille esse non patitur,
Quin

Quin clarè cernere vel ad illas non liceat;

Furem se quamuis creditum,

Nihil à tellure asportare se tamen;

Præter Clauos, & Vepres,

Cùm alioqui, teste Matre, quæ aderat,

Qualis venerat, talis abiret,

Ad Nundinas Ærumnarum suarum

Coacto Mundo,

Ambitione quadam miseræ

Ne vnum quidem de acceptis verberibus

Passus est tegi.

Ne posset argui minùs honorificè sensisse

De sui pretio sanguinis,

Illi si purpuram quamlibet prætulisset,

Præ illo, vel cùm Rex credi potissimùm vellet,

Omne aliud paludamentum contempfit.

Baptizandus Baptismo,

Quo tandiu ambierat baptizari,

Ad noui delicias balnei

Nuditate se præparat.

Mortis suæ studium in Liëtoribus,

Quia conueniebat cum suo,

Datis munerat vestibus;

Scindi tamen illas non vult,

Hinc etiam probaturus

Quàm amaret integritatem in moribus,

Qui eam ne lædi quidem

Pateretur in vestibus.

Reui-

*Nudus discedebas
è mundo, qualis Ge-
nerat è Ventre Ma-
tris.*

*Christi ambitio,
Cruis: & Verbera.*

*Nulla purpura par
Christi Sanguinis.*

*Baptismo nimirum
Sanguinis sui.
Luc. c. 12. v. 50.*

*Non enim minùs
ardenter desidera-
bat Sciam dare,
quàm Iudæi deside-
rarent eriperet.*

*Et dixerunt: Non
scindamus eam, sed
fortissimè de illa
cuius sit.*

*In statu innocentia
Adam nudus.*

*Paradisus Christi
in Cruce, & cor
mentis.*

*Pandora Deorum
curatrix, aperta py-
xide, in qua bona
omnia acceperat,
auolasse omnia com-
perit.*

*Veni in altitudinem
maris: & tempestas
demersit me. Psal.
68. v. 3.*

*Isa. c. 25. v. 11. Et
extendi manus su-
as, sicut extendis
manus ad natan-
dum.*

Reuixisse Innocentiæ Sæculum
Mundus credat,
Quando Nouus Adam in Paradiso suo
Iterùm nudus incedit.

ELOGIUM LXIIL

Affigitur Cruci. Matth. 27. Marc. 15.
Luc. 23. Ioan. 19.

Pandoræ infortunio Mortales admoniti
Didicere iam tandem
Fugæ libertatem non relinquere
Summis bonis.

Vnum nunc igitur nacti, in quo sunt omnia,
Vt sit in mundo stabile, figunt.
Felices si scierint

Sua huic alligare vota, ne fluctuent.
Demersit Tiphin nostrum tempestas,
Adhæret ligno Naufragus,
Et in eo Brachia

Quasi Nataturus extendit.
Cum omnia dederit ei Pater in manus,
Retinere illum quidpiam velle ne crederes,
Stringere illas ne posset

Clauo voluit prohiberi.

Ita tenaces Prodigus

Ne in compressa quidem imitari potuit manu.

Coram Patre interpellaturus pro nobis,

Obsecrantis in morem extendens brachia

Figi illa vult;

Cessaturum illum, vt Moyssem,

E defatigatione, ne putes.

Vbi cubet in meridie vltra Sponsa non quaerat;

Hora sexta,

Quo sit æger reclinatus in strato perdidicit.

In eo ille ad horam vsque Nonam se torquens,

Cum ne nox quidem superinducta

Conciliaret soporem;

Memor tandem Cervicalis

Quo Ioannes erat vsus in Cœna,

Suprà pectus & ipse recubuit suum.

Qui audierant

Futurum vt omnia traheret elatus à terra,

Nisi clavis manus impediunt,

Securos se ab earum rapacitate non credunt.

Antiquaturus decretum Deus,

Quod erat contra nos,

Vt de Ligno Vitæ

Tutò iam comedere homini liceat

Eum illi fructum appendit,

Ex quo, nisi te nutrias, moriaris.

Militares animos Pax nostra concepit;

T.

Erecto

*Advocatum enim
illum habemus apud
Patrem. 1. Ioan. c. 2.*

¶ 1.

*Cum ex defatiga-
tione demisteret
brachia Moyses, sin-
cebatur populus, &
habetur Exodi cap
17. ¶ 11.*

*Ab hora sexta, vsq;
ad nonam, Christus
in Cruce sedit.*

*Atq; ita, inclinato
in pectus capite, tra-
didit spiritum.*

*Et ego se exaltatus
suo à terra &c.
Ioan. c. 12. ¶ 32.*

*Ad Colosc. 2. ¶ 14.
Delens quod adver-
sus nos erat chiro-
graphum decreti, af-
figens illud Crucis.*

Erecto Labarolotiari iam suos prohibet,

Non aliud ijs scutum exhibens.

Quam id ipsum, quod signum est.

Felix, qui vel in hoc, vel cum hoc,

E Bello redierit.

Quod Deus coniunxit, homo non separa.

Affixa salus tua Cruci est,

Salutem sine Cruce ne spera.

ELOGIUM LXIV.

Rex Iudaorum inscribitur.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

Cum cætera omnia lubens hominibus cesseris,

Auidissimus Ærumnarum

Vnam tibi Crucem reseruans;

Non contentus Redum positione

Possessionem eius adijisse,

Eidem nominis tui cautionem affigis.

Illam tibi vix vllus inuideat;

Quam ita oneroso possides titulo.

Condimentum a liquid doloribus tuis quærens;

Suauitate nominis tui

Nullum

*Aludis ad Lacedæ-
monas, cum darens
scutum filijs descen-
dentiibus ad bellum.
Valer. Maxim. l. 2.*

c. 7.

Matth. c. 19. v. 6.

Marc. c. 10. v. 9.

Christus Salus vobis.

Act. 16. v. 17.

1. Cor. 1. v. 18.

Gal. 3. v. 1.

1. Tim. 2. v. 4.

*Crucem suam, nulli
dedit. Christus.*

*Ita enim accipitur
Possessio per Iuri-
stas.*

*Quare Christus no-
men suum affigi
propè agrum caput
soluerit.*

Nullum opportunius inuenisti.
 Admouisti illud propius ægro capiti,
 Et eo quasi galeâ vltus
 Irato opposuisti te coelo.

Officinam summus Archiater aperiens,
 Quò inueniri commodiùs possit
 Illi Hieroglyphicum Salutis appendis.

Abire, vt lubet, potes ad Patrem;
 Patentis habes ab hominibus literas,
 Quibus, quàm egregiè opus tuum impleueris,
 Certò constet.

Propugnaturus Crucis in Cathedra Theses tuas,
 Quò sit libera omnibus arguendi facultas,

Earum publicè proponis epitomen.
 Impugnauit extremam partem Iudæus,
 Qui te Rege agnito,

Perduellem se diffiteri non posset.
 Inanem de nomine quæstionem

Dignatus responso non es;
 Illam ipsam irrisit litis præses Pilatus,
 Videre nesciens

In quo posset Cauillator distinguere,
 Ab eò quod Veritas diceret, id quod esset.
 Nobile Symbolum veri Amoris expositus,
 Lectorem ne lateant in te reconditi sensus,

Hebraicâ, Græcâ & Latinâ
 Elucidaris Epigraphæ.

Sapit hæc stylum tuum;

*In officinâ appen-
 di solita Hierogly-
 phica peculiarsa.*

*Vis ita constaret fi-
 da publica id, quod
 dicebat: Opus con-
 summaus, quod de-
 disti mihi. Ioân.
 c. 17. v. 4.*

*Ex August. Cruz
 Christi, non solum
 lectus est moriensis;
 sed & Cathedra de-
 centis.*

*Noli scribere, Rex
 Iudæorum, sed quia
 ipse dixit: Rex sum
 Iudæorum.*

*Symbolum, seu Im-
 presia, debuit à sua
 epigraphæ animari.*

*Pilatus enim ait:
Quod scripsi, scripsi.
Quare autem antea
manus ablueris.*

*Vnde multi dixe-
runt: Crucifixus
Phantasma, non
Christum; sed hære-
tici.*

*Isa. cap. 53. v. 2. Vi-
dimus eum, & non
erat aspectus.*

*Atq; ita, & in eo
videri posses, & ce-
lebritatem Pascha-
lis expectant, &
exco Longino ocu-
los dedit.*

Illam Pilatus dictante te scripsit;

Voluisti tamen illum

Antè manus abluere,

Quò demùm minùs impurus

Nomen Sanctissimum attrectaret.

Superauerat hominum fidem Charitas tua;

Ne suis quidem vllus crederet oculis,

Potuisse pro Ingratis tanta te pati,

Nisi scripti publici auctoritas

Extorqueret assensum.

Tuus in te aspectus non est;

Suppleri illum affixione nominis iubes,

Quia nullibi minùs ignorari vis,

Quàm in Cruce.

ELOGIVM LXV.

Medius inter Latrones in Cruce.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

Ioan. 19.

PROh quàm adhærent homines malis suis?
Qui venisti illa minuere
Fur es creditus.

*Non enim dicitur
de mundo absurd. sol-
lere: quàm peccata,
& calamitates.*

Orta tecum hæc de te suspicio est.

Artis suæ conscium

Primus Herodes expauit,

Vel cùm te fascijs vinctum sciret

Tuis sceptro suo cauit à manibus;

Securus tamen à te esse potuerat,

Qui vndequaque perditus non haberet,

Vnde talem allicere latronem posset.

Omnia te de Repetundis accusant;

Quia vbicunque fueris

Omnia rapuisti.

Qua hora dormirent homines

Quasi per insidias eo egressus ex vtero,

Ex quo te Mundus non expectaret,

Secus viam in specu latuisti.

Erronum more

Vel ipsa semper hospes in patria

Curacionem Corporum ad Cordiū rapinas abusus

Ne sua quidem morti cadauera

Reliquisti.

Quidni igitur latronum fine desineres,

Qui latronum initijs coeperas?

Latroni cuiunque

Præferri in poena debueras,

Qui non humana, vt ceteri,

Sed homines rapuisses.

Nequicquam tamen

Tam severo correctus supplicio

*Cùm natus Christus
est, barbatus est He-
rodes, metuens ne si-
bi Regnum eriperet.*

*Rapuit Calo stellas,
Orienti magos, gre-
gibus pastores, in-
mulus cadauera.*

*Quis enim suspicari
enquam potuisset,
Virginem Matrem
futuram?*

*Quos Christus sa-
nabat in corpore;
docent Patres, sa-
nasse etiam in ani-
mo à peccatis.*

*Atq; ita Crucifigi
medius inter eos.*

Pollicendo illis ca-
lum, & rapiendo in
Paradisum: Et in
bono latrone satis
patuit.

Plausisse & ipse mun-
dus, cum petra scissa
sunt &c.

Hac enim omnium
difficillima rapina.

Ut enim iam erat
omnium optissimus,
sapientissimus &c.
ita & dici omnium
mitissimus soluit.
Matth. c. 11. v. 29.

Cum inuitatus fue-
rit ad nuptias, re-
cumbit in nouissimo
loco &c. Luc. c. 14.
v. 8. &c.

Furta luens in Cruce,
Adhuc ipsos etiam furatus es fures.

Induxisti noctem
Novis latrocinij opportunam;
Bacchatus in illa es vel in tumulos.
Ut tamen artificio furacitatis tuæ

Plauserit Mundus,
Adhuc multa, in quibus peritiam hanc
Experiare, supersunt.

Quamdiu mihi me ipsum non rapias,
Fur mihi parum callidus es.

Amate Deum, Mortales,

Qui non aliud vobis

Quam Attributum infelicitatis inuiderit.
Assuetus Modestiae genio in nouissimo loco
Recumbere,

Vbi factus fellis vestri conuiuia est,

Legis iam propè immemor suæ

Non Expectauit ut moneretur ascendere.
In Cælo sedens contentus Patris dextera est,
Inter miseros plus aliquid ambiens
Non secundas, sed primas petit.

151
ELOGIVM LXVI.

Eius calamitas Calum cacat.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

Agnosce Clementiam Deo parem.

Tot laecessitus iniurijs

Vlturus se more suo,

Excitato in hostium suorum perniciem Caelo

Tegere illos superinducta studuit nocte.

Domui suae moriturus disponens,

Memor rapuisse se olim dum nasceretur

Horas aliquot Nocti,

Reddere illas antequam discederet festinavit.

Inferorum valvas, eò descensurus aperiens,

Eructata inde caligine

Diem oppressit.

Excusaturus apud Patrem

Popularium suorum nequitiam,

Quò faciliùs suaderet

Nescisse illos quid facerent,

Amotis luminibus cacos facit.

Turbata in suo fonte lux est,

Fluere vltra pura non potuit.

Non toleravit meridianam lampadem

*Tenebra in Christo
morte summa eius
clementia indicet,
eg. cur.*

*Qua nocte natus
est Christus, fama
est, Solem consue-
tum tempore prae-
nissena scendo.*

*Pater ignosce illis,
quia nesciunt quid
faciunt.*

*Qui ambulat in te-
nebris, illo teste, ne-
scit quo cadat. Io-
an. c. 12. v. 35.*

Sacri

*Sacrificium Christi.
Sicq; sacrificium
vesperinum: mor-
tuum est enim Vespere.*

*Ve Natiuitatem, in-
stitutionem Eucha-
ristia Ec.*

*Rei mutabant Ge-
stes, Or patet ex Tul-
lio pluribus locis.*

*Senserat quodam-
modo dictum à Chri-
sto: Hac est hora Ge-
stis, & potestas te-
nebrarum. Luc. 22,
v. 53.*

Sol, Oculus mundi.

Hoc est Deicidium.

*Quare turbauit De-
us omnia, in morte
Christi?*

*Mundus minor, Ho-
mo, à maiore doce-
tur Christi penas
lugere.*

Sacrificium Vespertinum.

Exprobrare beneficia nesciens Deus,
Fermè omnia nocti committit, vt lateant.

Hoc omnium Maximum,
Ostentare in meridie voluisse ne crederes,
Adductis tenebris arcanum fecit in publico.

Mutatione vestium
Confessus se Reum Sol est;
Nocentes radios fordidatus abiecit,
Quibus in Dei damna cognosceret
Clauos, Vepresque conceptos.

Factam tenebris potestatem inimicus indoluit;

Earum horam spectauit auersus,

Et noua se luci preparans

Extinxit antiquam.

Exemplo tam pudendi facinoris

Vitiari timuit oculus Mundi,

Animalium Diuinissimi famæ consultum,

Dum summum illius piaculum

Inuolutum est nocte.

Suam in homine imaginem Deus,

Cùm deprauata potissimum est,

Ex defectu luminum noluit esse conspicuam.

Eo consilio visus vniuersa turbasse,

Vt dum suo singula intendunt periculo,

Quid peccarent homines non notarent.

A Mundo maiore

Minor Mundus luctum edisce.

Bean-

Beandum te cum Cælo ne spera ;
Si cum Cælo non luxeris.

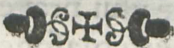

ELOGIVM LXVII.

Torquetur mali Latronis exitio.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

Ioan. 19.

NÆ tu planè malus es Latro,
Qui ne pendentem quidem coram te Vitam
Scieris suffurari.

Non profuturae salutis intentus aucupio,
Eam, quæ beare te poterat, perdidisti.

Non meruisti scelerum veniam abusus poena ;

Amare te Christus non potuit,

Quia Crucem oderas ;

Corrigere neglexit,

Quia nihil ex Cruce profeceras.

Invidum te sublimitatis suæ sensit,

Qui eum monueris, vt descenderet ;

In eo prodēs quàm nō honesta opinareris de illo,

Cuius desideria crederes

Deut. 28. v. 66. Et
eris Vtra tua quasi
pendens ante te.

Saluum fac temet-
ipsum, & nos.

Inde enim occasio-
nem sumpserat bla-
sphemandi.

In hoc filius diabo-
li, qui dicebat &
Christo : Mitte te
deorsum, & notat
Chrysoft.

*Hoc est: Si filius
Deus, & Rex Iu-
daeorum, saluta-
sas &c.*

*Vade post me Sata-
na, scandalum es:
mihi, dixit olim
Petro auocant se à
Cruce, Matth. c. 16.
v. 23.*

*Ita Phocion secum
morituros arguit,
quòd lugerent, cum
Atheniensium opti-
mo tollendi.*

*Quàm gravem in-
iulerit iniuriam
Christo, latronis im-
patientia.*

*Ita enim docent
Patres, descendere
illum non debuisse,
quia Christum erat.*

*Non debuit, ne im-
perfectum relinquo-
ret opus nostrae sa-
lutis.*

Eadem esse posse cum tuis.
In mala causa, pessimo vsus argumento,
Benevolentiam Iudicis
Vnde lucrari speraueras amifisti.
Laudare illi Crucem debueras, vt placeres.
Habet, in illa delicias suas omnes,
Quas accusare ausum,
Si non Satanam, vt olim Petrum, appellat,
A Consortio Regni sui tanquam talem excludit.
Hominum optimo.
Maiorem iniuriam querulus irrogasti,
Cum quo perire fortunam non crederes
Ipsi vitæ vsui præferendam.
Voluisti blasphemus.
Suauitatis Deo famam minuere,
Cum quo Mortis iter ingressus.
Adhuc moerere potueris,
Ac si tam malum iter
Tam bonus solari non sufficeret comes.
Vt Christum esse illum credas.
Abire iubes à Cruce,
In qua idèò solum persistit, quia Christus est.
Tui similis neglexisset laudem constantiæ,
Vt acerbiter fugeret poenæ,
Quod à te tam dissimilis.
Idèò non potuit, quia non debuit.
Gemina morte pereunti
Testis adesse recusat mitissimus Spiritus;
Maturat

Maturat ad Inferos iter suum,
 Ibi esse mallens vbi nulla Redemptio est,
 Quam vbi tanta est sine fructu.
 Malum Latronem ne præteri,
 Qui bonum attendis.
 Portum Salutis vtrinque scopuli obsident;
 Ne credas igitur sine causa
 Inter hanc geminam Pharon medium stare.

ELOGIVM LXVIII.

Hilaratur boni Latronis salute.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

Ioan. 19.

Incidisti in Latronem, Viator,
 Siftendus es.
 Caue Fraudem;
 Latroni, ne bono quidem, fidendum.
 Ita perditus, vt de illo non aliud sit seruatum,
 Quàm quod perierit,
 Ex latrocinandi libidine
 Posteritati propè furatus est nomen suum.
 Vitam eius tibi mors sola describat.

*Quare Christus sit
 mortuus ante latro-
 nem, vnde non fe-
 gerunt eius crura.*

*Sunt qui probabile
 putant, spectandum
 Christum se prabu-
 isse damnatum ad ter-
 rorem.*

*Ita ferè Tertullian.
 qui lib. de pœnit.
 vocat Dauidem. Et
 Pharaonem, gemi-
 nam Pharon: hoc
 mansit.*

*Hæc Elogium, boni
 latronis epitaphium
 est, et in eius tumu-
 lo incisum supponi-
 tur.*

*Fauca enim de hoc
 latrone cognosci-
 mus, et ex Theoph.
 Raynaudo, in lib.
 de hoc ipso eruditè
 scribit, et cætera
 scripto.*

*Mors enim lae-
dum insidiabatur
sinistrantibus.*

*Neque tu times
Deum, qui in ea-
dem damnatione est.*

*Matth. c. 25. v. 33.
Ad dexteram eius
Christi ponuntur
agnos, haec ad sinis-
tram.*

*Non enim mortuus,
antequam sustulisset
gerentis crucem.*

*Erunt quidem in-
ste, hic autem nihil
mali fecit.*

*Chrysol. serm. 61.
Tunc rapuit para-
ditum, quando la-
trocinam sui parvas est
appensus, et solue-
ret.*

*Erant in Christo
Thesauri omnes ab-
sconditi. Colof. 3.*

v. 3.

Omnium peritus viarum,
Nisi eius, quae duceret ad honesta,
Vbiq̄ue vagus, vbiq̄ue profugus,
Vt inueniri semel à Deo posset, figendus fuit.

Flagitijs initiatus ad poenas,
Infortunio suo felix,
Pereundi occasione seruatus est.
In eadem cum Innocentia damnatione,

Non causa,
Eius locatus ad dexteram,
Iustus videri potuit, antequam esset.
Tunc primùm certior factus
Stare semper Probitatem in medio,
Sodalem arguens, se ipsum accusans
Ab vtroque recessit extremo.

Dei absolutus in foro
Statim ac damnatus in suo,
Cruci firmiùs adhærens mente, quàm corpore,
Ex ea non nisi fuste pulsus abscessit.

Peregrino Regi
Ad angustias redacto misericors,
Beneficijs eum adortus,
Ad Regni sui deditionem coëgit.
Ne tum quidem immemor artis suae,
Cum propter illam periret,
Mutauit furti materiem fura citate retenta.

Viatori Deo non profuit
Disimulasse nuditate Thesauros;

Exeuntem de Mundo in aërem vsque sequutus

Adhæsit lateri,

Et festinata noctis opportunitate vsus,

Quando iam non poterat manu,

Furatus est halitu.

Turbatum Cælum est,

Cum iam violenti raperent illud;

Gazis suis timuit trepidum,

Cum eas cerneret furibus patuisse.

Iterum Viator, te moneo; Latroni plus æquo ne fide

Plures hic pie moriendo, quam impie viuendo

Peremit.

*Cum tenebra facta
fuerent perstruxerunt
terram.*

Matth. II. 7. 12.

*Mali enim ex eo,
quod libuit exemplo
penitentiam ad
mortem & q. differ-
unt, misere pere-
unt.*

ELOGIVM LXIX.

Sitiens, felle & aceto potatur.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

Ioan. 19.

PRæter fel & Acetum,

Quid propinet sitientibus Mundus non habet.

Ingens tamen fortuna hominum,

Quod expertus id Iesus est.

Huic quoque consulturus incommodo,

V 3

Aperiet

*Vna eorum sua
fella, & botri amara
visum. Deuter. c.
32. v. 32.*

*Animarum iumen-
ta corpora suas; sicut
de Hieron. asellum
suum vocabat.*

*Erat enim 66 tunc
hora quasi sexta,
non minus, quam
cum fatigatus ex
itinere, sedebat sic
supra fontem. Ioan.
c. 4. v. 6.*

*En Plin. in huius
piscis gutture, maris
vnda dulcescit, vnde
ad illum alij conflu-
unt pisces.*

*Amarus stomachus
mirifice roboratur.*

*In me transferunt
ira tua. Pl. 87. v. 17.*

Aperiet in latere fontem,
Ex quo mox bibant Nobiles animæ,
Et earum iumenta.

In meridiē Charitatis suæ
Circa horam sextam

Fatigatus iterum ex itinere Christus sitit.
Qui tamen stagnātes illi in corde aquas attendat
Suis discet illum quoque sitire, non sibi.

Tantalus alter in æurnarum Oceano

Auidus earundem,

Amantissimus fellis nostri

Illud vel moriens spongia colligit
In delicias sitis suæ.

Opportunitatem condiendi amaritudines suas
Mundus non negligit.

Dulcissimo illas admouet gutturi,

Sperans quæ pisci Fascino inest

Dei filio non defuturam Virtutem,

Vt ad eius os vbi venerit,

Ponat nostri quoque Maris vnda falsedinem.

Suxit Spongia liquidas voluptates in fonte;

Relicta ibi acrimonia

Factum amabile Acetum est.

Dedicauit ille non bibit acidissimam potionem,

Seruaturus illam hominibus,

Quos dulcedine deprauatos

Amata corrigunt.

Quia iræ Patris in illum transferant,

Sua

Sua & ipse cruciatus in flamma
Ad aquas, quæ super Coelos sunt, anhelatit.
Hinc est quod oblatam è tellure potionem

Bibere noluit.

Qui sciret non esse inde medicabilem.

Sitim suam.

Potatorem, mi I E S V,

Te iterum Iudæi si dixerint,

Quâ dilues excusatione calumniam?

Paucas intrâ horas calicem exhausti,

Quem à Patre plenum acceperas.

Sed nimirum

Te de genere Dipsadam serpens momordit,

Qui quos affecerit,

Vel si illis flumina de ventre fluxerint,

Siti necat.

ELOGIVM LXX.

Pro hostibus rogar. Matth. 27. Marc. 15.

Luc. 23. Ioan. 19.

QVam dulce tibi guttur, mi I E S V,

Quod ne felle quidem potatum.

Ama-

*Ut olim dices Episto.
lo. Luc. c. 16. v. 19.
Psal. 143. v. 4.
Daniel. c. 3. v. 60.*

*Quare cum gustasset,
noluit bibere.*

*Matth. c. 11. v. 190.
Veni filius hominis
manducans & bibens;
& dicunt. Ecce homo vorax,
& potator vini.*

*Calix, de quo dicebat:
Transseat à me.
Matth. c. 26. v. 39.*

*Lucan. in Pharsal.
In medijs sitiebant
Dipsades iudæorum.*

*Audire semper potuit:
Fons distillans
labia tua.
Cant. c. 4. v. 15.*

Amarum quidpiam eructauit ?
Habes æternæ vitæ verba vel moriens ;

Idioma tamen hoc tuum,

Quia æternæ vitæ est,

Mortalitas nostra non percipit.

Næ tu Filius Dei eras,

Qui irritamentum iracundiæ

Occasionem faceres charitatis ?

Benè te hominem credere Centurio desijt,

Cùm ita morientem ita exclamantem audiuit.

Dies ultionis Domino

Non cuiuscunq̃ue, sed suæ ;

Quæ quia non per odia, sed per beneficia fit,

Exclusus à terra

Aperire hostibus Cælum parat.

Clementiæ suæ exemplum

Mundo deesse non ferens

Quando iam Solem suum

Oriri super iniustos non faceret,

Pluit super illos in Nubilo

Imbrem ferotinum Gratiarum.

Peroraturus apud Patrem pro quiete Spiritus sui,

Dignus Auditore Deo Rhetor

Omniũ aptissimo beneuolentiã captauit exordio.

Expressit mores eius in suis,

Et affectiones dum imitatus est, occupauit ;

Nunquam dignior appellare Deum Patrem,

Quàm cùm ab eius indulgentia

*Hinc ita pauci ad
condonanda iniur-
rias hoc inducuntur
exemplo.*

*Ita enim solus facere
Deus solet.*

*Videns, quia ita elama-
uus expirasset, ait:
Verè filius Dei erat
iste.*

Isa. c. 34. v. 8.

*Inde Hierusalem
dicitur accepisse ab
eo duplicia, pro om-
nibus peccatis suis.
Isa. c. 40. v. 2.*

*Vi suus filij Patrie
Gestis: qui Solem
suum oriri facit su-
per bonos & malos,
& pluit super iustos
& iniustos. Matt.
c. 5. v. 45.*

*In manus tuas com-
mendo Spiritum
meum.*

*Prouna & ipse ad
ignoscendam.*

Se non degenerem exhiberet,
Auxit commune rerum Chaos Ordinis auctor;

Novatio turbati Orbis, in Christi morte.

Impunè putavit Natura

Posse se à posita sibi lege recedere,

Cùm Deus ipsè ageret partes planè non suas,

Impiorum Patronus ex Iudice,

Excusator ex vindice.

Pater ignosce illis, quia nesciunt quid faciunt.

Nesciebant Iudæi planè quid facerent,

Qui eius vrgerent gloriam, quem odissent,

Et per ipsamet scelera

Ad innocentiam properarent.

Moueabant capita sua, qui corda debuissent,

Et nihilo meliores interpretes operum Dei,

Quàm fuissent antè verborum,

Quod erat laus patientiæ

Vitio potentiæ tribuebant.

Omnem ultionis affectum elementis excussit

Tantæ lenitatis Auctoritas;

Vel ipsam disidiij speciem

Luna Soli opposita horruit;

Mitiora consilia te audito

Iratum Cælum concepit;

Quia quem tu non condemnaris

Nemo condemnat.

Moueabant capita sua, & dicebant: Vah qui destruis &c.

Si filius Dei es, descende de Cruce. et: alios saluos secti, se ipsam non potest saluum facere.

Erat Luna in oppositione, Si pote in plenilunio.

Quare terra, & cælum, non perdidit ea die humanum genus.

ELOGIUM LXXI.

*Discipulum Matri, Spiritum Patri
commendat.*

Ioan. cap. 19.

DEFiciente Deo

Cur Mundus omnino non ruerit

Causam attende.

Stabat adhuc MARIA.

Regendo Mundo potuit basis ista sufficere.

Describere miraculi magnitudinem voluit,

Qui eam cum debuisset Matrem, Mulierem dixit.

Titulo fragilitatis

Amplificauit insolentiam roboris.

Imprimere in hominibus

MARIÆ venerationem voluerat,

Ideo, quia hærent firmiùs quæ postrema sunt

Monita,

Suprema illius ad homines vox

MARIÆ commendatio fuit.

Se præceptorem sequitis,

Quò maior esset in illam fiducia

Clementiæ illius, de qua dubitare non poterat,

Voluisse vilius adijcere

*Stabat autem iuxta
Crucem Iesu Mater
eius Maria, & di-
scipulus, quem dili-
gebat.*

*Mulier: Ecce filius
tuus.*

*Post hæc Verba; Ec-
ce mater tua, nihil
ultra dixit conuer-
sus ad homines.*

*Miserationum animi
Mater est.*

De illis custodiendis præceptum suum.
 Suæ tamen erga illam obseruantia memor,
 Illud ac si proponeret,
 Non ac si iuberet expressit.
 Testari Prodigus adhuc se posse confidens,
 Ita partitus hæreditatem suam est,
 Vt reuerentiam, quam habebat erga Matrem,
 Filijs cederet.
 Prouidentiam, quam habebat erga filios, Matri;
 Supra cæteros tamen Ioannem commendat,
 Qui sciret nullius Adolescentiam
 Securam vnquam futuram,
 Nisi sub tutela MARIÆ.
 Operã suã minùs necessariã mundo iam credens,
 Cui tam bonam Matrem meruisset,
 Spiritum, qui sibi vnus supererat colligens,
 Naturæ non audenti rapere tradidit.
 Tractabilis planè Spiritus,
 Qui ne ex otij desiderio
 Credatur declinare labores,
 Se non in alias,
 Quàm in operosissimi Patris manus commēdat.
 Nouerat illas esse tornatiles,
 In quas superinfusus
 Speraret iterùm in terras effluere.
 Proflare Deo ad omnes hominum vsus voluerat;
 Ne foret quandoque quarendus
 Locum omnem alijs cedens.

*Dixit enim: Ecce
 filius tuus, sapienter.*

*Prodigi enim per
 Leges testari non
 possunt.*

*Quare supra cæte-
 ros commendatus
 Ioannes omnium
 adolescentior.*

*Quare dicatur spi-
 ritum non amisisse,
 sed tradidisse.*

*Pater, in manu tu-
 as commendo Spiri-
 tum meum.*

*Pater meus Sic
 modo operatur. Io-
 an. c. 3. v. 17.*

*Ita explicant non-
 nulli illud: Manus
 illius tornatiles au-
 rea, plena hyacin-
 this. Cant. 4. v. 15.*

*Sortes nostra in ma
na Dei. Pſal. 30.*

ſ. 16.

Illi eſſe poſtulauit ſemper ad manus.
Sortes noſtras inde venire qui ſcierat,
Eas in origine ſua faſturus optimas,
Sedem illam elegit.

ELOGIUM LXXII.

Anhelantis mortem clamor & gemitus.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

Ioan. 19.

*Flexiſſa Chriſtum
in Cruce, habetur ex
Paulo ad Hebr. 5.
ſ. 7. Cum clamore
valido, & lacrymis
&c.*

*Iuxta illud: Gan-
dere cum gaudenti-
bus, flere cum ſenti-
bus. Rom. c. 12. ſ. 15.
Chriſtus autem nun-
quam viſit, ex Ber-
nardo, & Baſilio,
ad Interrog. 17. in
Regul. fuius ex-
plic.*

*Tunc enim tenebræ
factæ fuerunt ſuper
quinoſam terram.*

Pvdori noſtro remedium Deus adhibuit
Lacrymas ſuas.

Probrum iam nullum homini.

Si in Cruce poſitus fleat,

Ex quo in Cruce fleuit & Deus.

Tanta Maieſtas

Imbelles animas, dum imitatur, excuſat.

Qui cum ridente Mundo non riſerat,

Miferis addictior quàm felicibus,

Cum lugente iam luget.

Vnica illi cauſa gemituum,

Quòd omnē gemitū abolere è mundo non poſſit.

Miferatus Naturæ deliquia eſt,

Qui ſiccis oculis ſpectauerat ſua.

Videns

Videns Crucis ex apice Ciuitatem,
 Fleuit iterum super illam,
 Quod sibi ad pacem futura,
 Nec olim cognouisset in die,
 Nec nunc diuinare sciret ex nocte.
 Vicini latronis petulantia monitus gemuit
 Tot in perditis Crucis sibi fructum perire,
 Cum ne in Cruce quidem positi respiscant.

Rore aliquo

Noctem vsque adeo miseram beaturus,
 Illum de cordis sui Nubibus exprimit.

Ad Vineæ suæ custodiam

Eminens speculator in arbore

Excubandi necessitatem

Ex latronum vicinia præuidens

Clamore valido

Exprobrat securitatem torpentibus.

Surdis loqui se sciens, vocem attollit,

Et ne sic quidem auditus

Periculum facit

An malè commissum labris officium,

Exequi felicius palpebræ possint.

Validus planè Clamor,

Qui & a d terrorem sit auditus in Erebro,

Et ob Reuerentiam

Sit exauditus in Cælo.

Qui ad Crucem ita festiuus venerat,

Non potuit nisi gemens inde recedere;

Dixerat enim: Si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, qua ad pacem tibi. Luc. c. 19. v. 42.

*Causa peculiari gemituum Christi, ob-
 stinatio peccatorum.*

*In Cantic. c. 1. v. 5.
 dicebat ipse: Posue-
 runt me custodem in
 vineis; hi autem cu-
 stodes solent domun-
 culas sibi in arbori-
 bus struere.*

*Quis surdus, nisi
 ad quem nutus
 meos misit. Isa. c. 42.
 v. 19.*

*Exauditus est pro
 sua reuerentia.
 Hebr. 5. v. 7.*

*Introducitur in Hie-
 rusalem cum ramis
 palmarum, & by-
 minis.*

Æternum paulò post interdicens à fletu,
Pascere se tam liquida voluptate festinat.

Nihil æquè curans,

Quàm ne vlli quidquam deberet,

In vtroque Vitæ limine

Impositum à Natura tributum

Pari liberalitate, veniens ac recedens

Perfoliuit.

*Iuxta præceptum
Apostoli sui: Nemi-
ni quidquam debe-
at. Rom. c. 13. v. 8.*

*Æquè enim nas-
centes, ac mrien-
tes, lacrymas fundi-
turo.*

ELOGIVM LXXIII.

Queritur se desertum à Patre.

Matth. 27. Marc. 15.

QVandiu tibi Mater adstat,
Quid te quereris derelictum à Patre?

Plena Deo MARIA est;

Ea presente Deus abesse non potest.

Atqui captasti arte hac miserationem hominum

Qui videreris

Terruisse Deum quodammodo malis tuis.

In summa vulgi frequentia

*Deus, Deus meus,
quare ne dereliqui-
sti?*

*In ea, ex Bernardo,
tota plebs iudei diuini-
tatem subabat.*

*Circa illum enim
erat plurima turba
Iudæorum, & gen-
tilium.*

Doluisti

Doluisti te solum,
 Cum alioqui socium Crucis
 Toto tuo emeris Regno.
 Perperam quæ dicis intelligunt,
 Qui verbis tuis accommodatas
 Aures non habent.
 Eliam vocasse crederis,
 Quem à die miserationis & veniæ
 Vel si aduisset excluderes.
 Calamitates tuas
 Quilibet tui vltor auxisset,
 Et vocato de Cælo igne,
 Te vel absumptis læsisset in hostibus,
 Quia in ijs etiam totus eras.
 Vix speraffes viuum Eliam
 In diem vltionis seruare,
 Si hac sub Iunipero tua
 Reclinare se potuisset.
 Vbi Deum amisisset Vir Dei,
 Suam vtique retinere animam noluisset.
 Ita ad te omnia trahens
 Præter solatia doloris tui,
 Contra opinionem Mortalium,
 Ne fidissima quidem capita
 In fellis partem vocasti.
 Sincerus vt es, causam non taces,
 Cur in lecto planè non tuo
 Sine tecto, & tegmine moriaris.

*Vspatuir in Latro
no.*

*Credidit Eliam vo-
casse, cum dixit:
Eloi, Eloi, Lam-
masababani.*

*Genium enim illius
seuerus admodum
fuit, & pater ex eius
historia.*

*Erat in ijs, quia eos
etiam diligebat; &
Et Deus, qui sibi
est totus, etiam in
ijs erat.*

*Eliã aduentus dis-
fertur in ~~etiam~~ unum
diem, quando cum
Enoch Antichristo
se opponet.*

*Iuxta illud Ioan.
12. v. 32. Omnia tra-
ham ad me ipsum.*

*Cum accepisset
acetum, dixit: Con-
summatum est.*

Bona

*Et constat ex Verbis
in Cruce,*

*Alludit ad illud
Prodigi: Ibo ad Pa-
trem meum, & di-
cam ei: Pater, pec-
cavi in caelum, &
coram te. Luc. c. 15.
v. 18.*

*Cur auerterit Chri-
stus à caelo oculos
moriturum, incli-
nans caput.*

*Prima causa, cur
inclinato capite tra-
didit Spiritum.*

*Erat enim Maria
iuxta Crucem.*

Bona tua omnia prodigus dissipasti;
Cessisti Matrem Discipulo,
Spiritus Patri, Regnum Latroni,
Consumptum Patrimonium tuum est,
Irrita nunc prece rogandus,
Quæ vna vitæ tuæ salus superest,
Ad Patrem redis.

Licet nec in illum, nec in caelum peccaris,
Iam non audes in neutrum
Attollere oculos,
Consciis, quòd vni quidem
Latrones adoptaris in filios,
Alteri consecraris in Ciues,

ELOGIVM LXXIV.

Inclinato capite moritur.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

IRatum hominibus IESVM abire ne crederes,
Aversus à Cælo mori maluit,
Quàm ad homines non conuersus.
Quem Patri commendauerat spiritum
Subiectam effusus in Matrem

Supre-

Supremos halitus in illam direxit,
 Ut vel exinde Mundus agnosceret
 Ne se quidem sanctè mortuum sine M A R I A.
 Mortem ad se accedere formidantem

Quando vltra voce non poterat,
 Aduocans nutu,
 Ad se de tellure venienti
 Prona facie, quasi osculaturus, occurrit.
 Meliorem animam inditurus telluri Deus
 Spirauit in illam secundò spiraculum vitæ.
 Grauitate suscepti oneris victum caput,
 Ruens in pectus, pondere suo nimum elatos
 Oppressit.

Fidissimum Comitem Spiritum
 Abeuntem ad Inferos
 Sequuta ceruix est quoad potuit.
 Nisi altero fixo
 Non soluebatur amicitia inter tales.
 Nec dum abundè doloribus saginatus
 Adhuc locum nouo vulnere designauit.
 Patre spectato ad se ipsum conuersus
 Origini suæ vbi se vidit ita dissimilem
 Exhaustit animam vis pudoris.
 Inter latrones de Gazis sollicitus,
 Quas superesse sibi sciret in pectore
 Conuersus eò est custodientis in morem.
 Depositem tamen
 Hæc ipsa tanta sollicitudo detexit.

Y

Aper-

*Vnde bene rogatus:
 Et hora mortis suscipe.*

Ita fermè D Athanasius interpretatur.

Mors enim Græcè non è calor

Emittens in illam Spiritum suum.

Inter Spiritum, & corpus Christi, amor quidam vehemensissimus.

Supererat mortuo Culmo ex lancea

pectus enim Christi, Gazophylacium Diuitiarum.

*Vnu militum lan-
cea: latus eius ape-
ruit, & contriuo:
exiit sanguis. &
aqua.*

*Non enim dormita-
bit, neq; dormiet,
qui custodit Israël.
Psal. 120. V. 4.*

*Multa corpora San-
ctorum, qui dormie-
rant, surrexerunt.*

*Quare monumenta
omnia aperta sunt.*

Apertum latus est,
Et egenorum tractum in vsus.
Dubites etiam an ad stagnantes inibi aquas
Admouere sitiens labra voluerit.
Iudicem Mundi vel mortuum
Scias in tellurem intendere.
Attendit ille de specula quidquid peccas.
Sopitum si putas, caue ne audias
Alijs illum dormire, non tibi.

ELOGIVM LXXV.

Mortuo tota parentat natura.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23. Ioan. 19.

NOctem hanc, ne somno natam putares,
Corpora quæ dormierant, surrexerunt.
Peracta Tragoedia sua Deus
Lumina subtrahit.
Non vltra spectatoribus profutura.
Ex Orchestra tantus actor egrediens,
Vel à saxis plausum extorquet.
Ambierant omnia
Nouum hospitem monumenta;

Ad hoc aperta sunt,
 Et quia Consortes illum nolle pranouerant
 Mortuos, quos acceperant eiecerunt.
 Captiuorum libertas
 Fractas carceris fores euincit.
 Nato sibi Mortuorum Primogenito,
 A se detentis facultatem illam Mors fecit.
 Atratus coram Iudice suo
 Trepidat Mundus,
 Et orbatus luminibus.
 Quibus tam malè viderat lumen suum,
 Tandem perduellionis Reus
 Capite plectitur.
 In publico totius Orbis Iustitio,
 Vnicum non cessauerat Dei forum.
 Extremum diem
 Suspiciantur ex signis Mortui,
 Et tuba nondum audita nouissima
 Iam resurgunt.
 Perire Deum posse non crederent,
 Nisi iterum viuerent, vt viderent.
 Aeterni spoliū Pontificis,
 Vel à tumulis latrones exciuit.
 Suffecit rapinis hæreditas;
 De Spiritu oris eius omnes accepimus.
 Iam non solus Adamas,
 Sed faxa quælibet
 Agni Cruore frangantur.

*Ideo enim dicunt
 Soluisse illum tumu-
 lari in monumento,
 in quo nondum quis-
 quam postius iue-
 rat.*

*Nati primogeniti
 Principum, laxari
 carceres solent.*

*Tunc enim iudici-
 um erat mundi, &
 ipse dixit. Ioan.
 8. 12. 7. 31.*

*Signa hæc, terra
 motus insolis, ob-
 scuratio luminari-
 um &c.*

*Agni sanguine, ada-
 manis durities fran-
 gatur.*

*In sanere suo Christi-
fidei, ne Celi quidem
faces admisit.
Ipsemet fragor Mun-
di, Eclogium Christi
fuit.*

Solem Nostrum
Hodie primùm tenebræ comprehenderunt.

Mirare modestiam funeris,
In quo ne publicas quidem
Cæli faces admisit.

Agit. Auctori suo
Natura Præficam,
Eclogarium Mundus,
Suetus virtutem exercere viuentem,
Lugere Mortuam.

ELOGIUM LXXVI.

*Ex aperto mortui latere, manat sanguis
& aqua. Ioan. cap. 19.*

*De veritate huius
historia non disputat
auctor, sed se Gerat
efficit a ludis.*

Vicē (si populo credim⁹) cæcus miles inuenit,
Ibi profugam latuisse diem ne dubitā.
Ad tam conspicuæ spectaculum Charitatis,
Sine oculis neminem adesse vult Deus.
Quæ fuit in illo probrorum ambitio,
Dedecora sua,
Ne ipsis quidem regi passus est cæcis.

Elatus

Elatus in Cathedram
 Veri Magister Amoris,
 Idiomate amantium posthac loquuturus,
 Ore clauso, Cor aperit.
 Fideliorem interpretem
 Doctrina cordium haftenus non inuenit.
 An planè loquatur ex Corde
 Nouum guttur interroga.
 Officinam in Petra faber Amor iam habet,
 Vbi tela procudat sua.
 Importuosum iam non fit Cæli littus
 Ex quo talis eò Nauigantibus sinus patet.
 Conciliato sibi per mortem Mundo
 Amico iam, & non seruo,
 Vel ipsa pectoris sui pandit arcana.
 Vbi quasi parturiens exclamasset,
 Quos in lucem ediderat filios lactaturus,
 Mamillam Cordis aperuit.
 Ex laboris vehementia
 Solutum in sudorem Cor est,
 Inde lacus iste coaluit;
 Profecerat dolor eius in poena;
 Qualis sudor in horto fluxit ex corpore,
 Talis in Cruce manauit ex Corde.
 Detectus ibi fons est,
 Vnde manabant in oculos fletus.
 Lacrymarum Nobilis institor,
 In Gazophylacio Cordis sui,

*Cruce, ex Augusti-
 no, Cathedra Chri-
 sti.*

*Nouum idioma
 Christi in Cruce.*

*Latus Christi, Por-
 tus salutis nauigan-
 tibus in Calum.*

*Dicere tunc etiam
 mundo potuisses: Te
 nunc amicum dico,
 quia omnia nota se-
 es tibi. ex Ioan. e. 15.
 7. 15.*

*Sudor cordis Chri-
 sti ipse quoq; san-
 guineus, id eò exiit:
 sanguis & aqua.*

*Origo lacrymarum
 Christi rota, etiam ex
 corde.*

*Defecerant illum
fletus, non fletus
causa.*

*Argumentum ardo-
ris Christi ex hac
aqua.*

*Et ipse enim Phaë-
thon ignem Patri-
suis misit in terras,
adco se mergendus
Fiducio fueris.*

*Cruz, insula qua-
dam Fortunata,
media inter Calum,
& terram.*

Non alias merces visus est custodisse.

Cum flere adhuc multa volentem

Spiritus defecisset,

Quos iam non posset dare fletus ex lumine,

Dedit ex vulnere.

Ita hoc voluerat nouo argumento probatum,

Calamitates Mortalium

Se planè miseratum ex Corde.

Agnosce, ex adhibito aquarum remedio

Vim Ardoris.

Ignem Patris, quem condebat in sinu,

Orbem Vniuersum incenderat

Secundus Phaëthon,

Nisi & ipse prouidè

Mersus esset in aquis.

ELOGIVM LXXVII.

Mortui pendentis in Cruce

Mysteria.

Hanc in Insulam,

Quæ à Terra in cælum soluentibus

Prima occurrit & vnica,

Reus nimix charitatis deportatus est Deus.

Aliter

Aliter ab Hominiibus
 Quibus ita ex animo adhæserat,
 Auelli non poterat.
 Exilij tamen sui mœrore tabescens
 Describens nutu capitis vota Cordis
 A tellure ne totus abesset,
 Eò, vnde fugatum Corpus fuerat.
 Emisit Spiritum.
 Nudus Amorem exprimens
 Non iam puerum, sed adultum,
 Ipse sibi Arcus, & missile,
 Expugnare Cælum volentibus
 Machinam offert.
 Supra conditionem suam elatos homines
 Quia non inuenerat in tellure
 Venatur in Aëre.
 Demissionis Magister,
 Quòd ita supra cæteros emineat
 Ne mireris.
 Contorta in nos fulmina
 Captat Excelsus.
 Hæc illi vnica ascendendi causa.
 Appensus & ipse est in Statera,
 Et quia inuentus non est minus habens
 Firmatum est Regnum eius.
 Amoris Extrasm passus
 Eleuatus & ipse in aërem est.
 Humanissimus Portitor,

*Apud Antiquos
 alij relegabantur,
 alij deportabantur
 in Insulas.*

*Nutus hic indicans
 desiderium, descen-
 dendi iterum in ter-
 ram.*

*Amor, nudus
 fuer pinguisissim.*

*Nunc planè Regnū
 Calorum cum patie-
 tur, & violenti rapiens illud. Matth.
 24. 12.*

*Fulmina sublimi-
 bus longè magis in-
 fusa, quàm cæteris.*

*Alludit ad illud di-
 ctum Balhafari:
 Appensus es in sta-
 tera, & inuentus es
 minus habens. Da-
 niel. cap. 5. v. 2.
 Crux autem ab Ec-
 clesia dicitur, State-
 ra facta Corporis.*

*Navis Christi, Crux
eius est; per illam
cum nos vehit in
Cælum.*

*In ipsa sua sublimi-
tate, Christo mode-
stiam docet.*

*Meteora ignea fi-
ant ex terra exhala-
tionibus; & de
Christo dicitur: Et
ascendet sicut vir-
gulum, & sicut ra-
dix de terra sistenti.
Ila. c. 53. v. 2.*

*Gymnosophista,
mortuorum omnium
deditissimi verum
omnium contempla-
tioni.*

Transfretare in Cælum volentes
De naui sua adhuc terræ finitima
Sine Naulo vecturus inuitat.

Aquila magnarum alarum
Reptantes humi pullos
Prouocat ad volandum.

Prospecturus tamen Icaris suis
Cautior Dædalus

Exemplo suo monet alta non sapere.

Ascendit de terra sitienti

Hoc in Meteoris igneis Nobilissimum,

Et sine alterius confortio luminis

Fuscato micans in aëre,

Solis, Astrorumque solatur absentiam.

Felix, hæc si te Phenomena

Fecerint Gymnosophistam.

ELOGIUM LXXVIII.

E Cruce depositus tumulatur.

Matth. 27. Marc. 15. Luc. 23.

Ioan. 19.

Absoluta libri vitæ elucidatio est,
Audito sine plausere discipuli,

*Vita Christi, non
aliud, quam eluci-
dato libri Vita.*

Descen-

Descendere de Cathedra Magister potes.
 In Cæli finibus non habes yltrà quæras,
 Ex quo Spiritus tuus apud Inferos est.
 Accede propiùs redituro;
 Triumphanti non occurrisse
 Inurbanitas credi possit.
 Tua confessione decoctor,
 Qui omnia consummasses,
 In pudoris remedium
 Nocte non contentus, quam feceras,
 Adhuc densiores tumuli tenebras quæris.
 Seu te Crux nollet dimittere,
 Seu tu Crucem,
 Inferenda vtriq̃ue à Nicodemo vis fuit,
 Tibi, vt tua probra desereres,
 Illi, vt sua decora.
 Dubitem an Crucis fueris auellendus à brachijs,
 Nisi Matris in brachia rediturus.
 De sinu Patris in suum olim ista te traxerat,
 Quidni in eundem te traheret
 De sinu Crucis?
 Tam fortunatum naufragus eiectus ad littus,
 Omnem penitus oblitus procellam es;
 Adeo vt rediuiuus postridie
 Nescieris quæ passus esses,
 Nisi memoriã abeuntes in Emmaus refricassent.
 Repuerascere visus es
 Matris iterùm vlnis exceptus,

*Christi Corpus è
 Cruce depositum,
 propiùs accessit ad
 eius animam, &
 quasi eidem occur-
 rit.*

*Sepulcri latebras
 cur Christus appete-
 ret.*

*Necesse enim fuit
 Nicodemo, auellere
 prius clauos à Cru-
 ce.*

*Depositum enim
 Mater accepit in gla-
 nas suas.*

*Mirantibus, quòd
 noveret qua sibi
 Hierosolymis acci-
 dissent, respondit,
 Qua? ac si non me-
 minisset.*

Fuit hæc infantia mortis tuæ,
 Quæ lactata MARIÆ lacrymis
 Immortalem vsque adoleuit ad vitam.

A mundissimis manibus
 In Sindone munda depositus,
 Ne mortuus quidem toleras fordes.

Sponsus sanguinum
 Thalamum habiturus in tumulo
 Vndequaque pretiosam mortem
 Pretiosorem efficis delibutus vnguentis.

Inter mortuos liber
 Adhuc institis ligari te pateris;
 Non admissurus ad Ostium lapidem,
 Nisi tecum sepulta mors esset,
 Quam vltra liberam nolles.

Seductor vocatus:
 Titulum hunc pro Epitaphio excipis,
 Nulla tibi magis laude placens,
 Quàm quòd ambulantes in tenebris
 Seduxisses in viam lucis.

Sanè Iudæa maiorem nunc verbis tuis,
 Quàm suis oculis fidem habet.

Videt illa te mortuum,
 Et adhuc tanquam iam rediuiui fugam custodit.

*Nimirum Mariæ,
 Et aliorum piorum
 hominum.*

*Tulit Nicodemus
 misturam Myrrhæ,
 Et Aloës, quasi li-
 bras centum.*

*Lazarus prodijt è
 tumulo, ligatus ma-
 nus et pedes, ita
 enim mos erat Iu-
 dæis sepelire. Ioan.
 c. 11. v. 44.*

*Dixerunt Pilato
 Iudæi: Seductor ille
 dixit adhuc viuens,
 tertia die resurgam.*

*zube nunc ergo en-
 strabitur Sepulcrum.*

ELOGIVM LXXIX.

Epitaphium Sepulto.

Mortem quia vincere Christus potuit,
 Declinare contempsit.
 Sta Viator;
 Tua hoc saxo clauditur Via.
 Diem laboris sui Deus
 Tibi Sabbatum fecit.
 Felleis lautitijs
 Usque ad horam nonam meridiatus,
 Præcipitato in noctem die,
 Ne Sybaritam crederes,
 Si somno se daret ante Solem,
 Auerfatus ubique mollietiem
 Saxeo sopitus in strato recubuit.
 Ex quo tamen Iudæorum inauguratus Rex est,
 Dignitatis suæ tenax
 Nulli iam sumptui parcit;
 Atque ita præter Aloës, Myrrhæque delicias,
 More Regio,
 Excubitores admouet somno suo.
 Talem vnam mortuus exigens
 Qualem vterum nondum natus,
 Vel in Sarcophago

Z 2

Qui

*Fingitur hoc Epitaphium inscriptum lapidi, quod admodum est ad ossium monumenti.
 Christus enim Via, Veritas, & Vita. Ioan. c. 14. v. 6.*

In ea enim solium mortuus in Cruce.

*Qui gloriabatur decubuisse semper ante Solem, & post eum surrexisse.
 Post titulum Regni affixum sibi in Cruce, more Regio cepit, & excubitas habere, & sumptus plene Regio facere.*

*Christi mors, somnus, non minus quam Lazarus, de quo dicebat: Amicus noster dormit.
 Ioan. c. 11. v. 11.*

*Sarcophagus dicitur
tumulus, quasi car-
nem vorans.*

*Terra Christi, Cor-
pus Christi, cuius
quasi mappa Sin-
don.*

*Granum frumenti,
quod cecidit super
Petram, natum au-
git; quia non habebat
humorem. Luc. c. 8.
v. 6.*

*Ita ex Arist. & ali-
is in lib. de Eleme.*

*Tumulus Christi in
horis, qui & sig. lo-
cus delectationis est.*

*Ec corde terra sibi
mim. erantur a C.
The(auro).*

Qui nullum adhuc absumperat,
Innocentiam commendavit.

Clauso supra se ostio solus,
Quasi Arcanum quid meditetur.

Terræ suæ Mappam in sinu delineat,
Nauigaturis in Cælum

Hanc sciens futuram perutilem Geographiam.
Lumina sua expressurus per Vmbas

Artis testes exclusit;

Illæ una duntaxat Mors comes,

Quæ notare artem non potest,

Quia cæca est.

Sindone teste,

Habet ibi adhuc humorem,

Vnde amplam rediuuium in messem exuberet.

Cineres de illo ne cogita;

In centro suo Ignis

Excrementa non habet.

Inclusus seu sit,

Aduoluto ad Ostium lapide

Tellurem ita dispositus secum attollet in Cælum

Vt Deo Mortem fuisse in delicijs scias

Tumuli locum attende.

Non Eremus, sed Hortus est.

Corde Hominum

In terræ Corde vestigat,

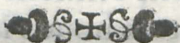
Ea ibi esse sciens,

Vbi & The(auro) sunt,

Inimicitias in se omnes
 Quàm Christus interfecerit hinc cognosce.
 Mors & Vita
 Vno hoc se patiuntur in tumulo.

*Vnde bene de illo
 Paulus. Interficiens
 inimicitias in se-
 metipso. Ephei. c. 2.
 v. 16.*

ELOGIVM LXXX.

Sepulta Cruci Epitaphium.

MORTEM perijisse qui dubitas,
 Habes hic telum, quo deleta est,
 Feretrum, quo elata.
 In hoc Mari Magno Piraticam exercentem
 Sagax bellator
 In tempestate corripuit,
 Et in hoc ipso Myoparone suo,
 In quo tam multas egerat prædas
 Oppressit.
 Celebravit ingenti Natura tripudio
 Inferias Mortis.
 Exiliere saxa præ gaudio
 Et in Choreas excitata cadauera
 Tumulos reliquere.
 Illaturi Violentiam Cælo
 Ignoram Poliorceticis Machinam inuenistis;

*Ita à pleriq; ex
 Patribus Crux vo-
 catur.*

*Regnavit mors ab
 Adam usq; ad Chri-
 stum, & non ultra:
 dixerat enim:
 Ero mors tua, o
 mors. Ose. 13. v. 14.*

*Concussio natura
 in morte Christi;
 tripudium ejusdem
 pro morte deleta.*

*Solum enim agnus
 habet unde adaman-
 tem possit infringere.*

Quæ quia Adamantinas
Pulsare fores debuerat,
Non Arietem, sed Agnum retulit.

Baculus Iacob

In mensuram omnem extensus
Geometras nouos instituit,
Qui Soli & imas expiscari profunditates,
Et veras venari altitudines, sciant.

Veri Atlantis victa ceruice
Ne rueret in homines Cælum
Hoc fulcro Mundus indiguit.

In Arbore Mortis
Facta vitæ insitio est;
Recisum ad hoc de radice Iesse Virgultum,
Et ab Agricola Patre
Virginea inuolutum in terra
Vitiato agglutinatum est trunco.

Diuinus Amor
Tædam profano non inuidet,
Ex quo ignem suum,
Quo salutare Mundum agat in furias
Torri huic applicuit.

Herculis Nostri Claua,
Qua creuerit ex radice vix scias.
Ne omnem vni superbiam faceret,
Diuisus pluribus honor est.

Ara Miserationum
Ex Olea tota esse debuerat,

Nisi

*Baculus Iacob, seu
baculus Geometri-
cæ, in modum Cru-
cis formatur.*

*Qui enim Cælum
vegebat, inclinato
capite quasi onus
excussit.*

*Insitio Nobiliu Agri-
cola Patris, in Ar-
bore Mortis, hoc est,
Cruce, qua mala
arbor dici consue-
uerat.*

*Christus enim Sicut
ignis consumens.*

*Læ ingens apud Pa-
tres, ex qua mate-
ria fuerit lignum
Cruis, et Sideris est
apud Baron. tom. 1.
Gretser. de Cruce,
l. 1. c. 5.*

*Alij ex Olea, alij ex
palma fuisse Soliant.*

Nisi Victoriarum officina

Esse debuisset ex Palma.

Erudimini sub scientiæ ligno, Mortales,

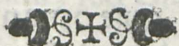
A quo vel ipse omniscius Deus.

Didicit aliquid,

Paulo Teste.

Cruce, lignum scientiæ boni & mali.

Didicit ex ijs, quæ passus est, obedientiam, ad Hebr. 5. 8.

ELOGIVM LXXXI.

Spinis, & cæteris Dolorum eius instrumentis, Epitaphium.

AMpla supellex diuitis patientiæ

Antri huius angustijs tegitur.

Tardari gressus tuos, Viator, si sentias,

In spinas incidisse te scias.

Sepultis virtus est, quod fuerat detectis natura.

Scrutatae olim Cerebrum Dei,

In Arario illo Sapientiæ.

Artem quoque hanc,

Qua sifterentur homines didicere.

Infectæ salutaris contagio

Vim Magneticam habent,

Cui, vel si ferreus sis, non resistas.

Supponuntur hæc omnia sepulta prope Crucem, ideo hoc stiliæ affigitur Epitaphium.

Cum militum manu coronarunt Regem dolorum.

Quotquot enim tangebant eum, facti fiebant. Marc. c. 6. v. 56.

Beata

*Corona Spinea, in
sacello Regio Parisi
sua affirmatur.*

*Columna Christi,
Roma, apud S. Prae
cedem.*

*Alludit ad Obeli
scos Traiani, & ali
orum.*

*Columna non inte
gra, sed fracta. Et
habetur ex Histori
cis.*

*Fortitudo, & secu
ritas, in nummis au
stignorum exprimi
tur saepe per mulse
rem columna inui
xam. Et apud Ant.
August. Videre po
tes.*

Beata Gallia,
Quando Lilia tua
Inuidere Rosis ne debeant
Habebunt de tam Sancta Sepe custodiam.
Vbi Christi Corona fuerit
Ibi erit & Regnum,
Nec stertere ea in aula desides poterunt,
In qua ea ipsa, quæ ornant, aculei sunt.
Tu verò, quæ te Mundi Dominam iactas
O ROMA,
Aude sperare
Vel à Decoctorum Regum Rege tributum.
Seposuit hic tibi columnam,
Quam æternæ basim gloriæ
Obeliscis quandoque adderes tuis.
Hieroglyphica Victoriæ suæ
Illi non alia,
Quàm sanguinis sui notas appinxit.
Diminutam si videris,
Contabuisset illam
Ex Auctoris sui miseratione ne dubita.
Ante alios scissus hic lapis,
Qui sæuissimæ conscius lanienæ
Eum multò antequàm moreretur
Mortuum vidit.
Columnæ huic quandiu innixa sis, ROMA,
Securitatis, & Fortitudinis
Mundo symbolum fies.

Spera

Spera tamen & hos Clauos ex penu,

Quos versatili Sortis rotæ

Obicem figas.

Illi quidem olim

Sub incude & malleo, Clauī fuerant;

Ex quo tamen in Herculis Nostri manus venere,

Domitores Monstrorum

Iam non Clauī, sed Clauæ sunt.

Verti illos in fræna si videris

Metamorphosim ne stupeas;

Fuere & olim fræna in illius manu,

Qui Erebum Mortemque frænauit.

*Clauī Christi, non
Suo omnes in loco,
Baron. tom. 1.*

*Clauus Christi in
frænum efformatus,
Cisitur Mediolani
in templo maximo.*

ELOGIVM LXXXII.

Iuda, eius proditori, Epitaphium.

HVnc vnum, quia non præuidit loculum Iudas,

Tam multos habuit.

Eius initia ne quære.

Quæcunq̃ue fuerint honestare finem non possunt.

Primum illi beneficium non nasci,

Proximum non agnosci.

Sub disciplina Veritatis professus artē mentiendi,

*Loculus etiam ac-
cipitur pro ijs, quos
habeat Iudas, &
pro loco, in quo con-
duntur mortui.*

*Bonum erat ei, se
natus non fuisse.
Matth. c. 26. v. 24.*

*Scirebat enim Iudas,
quis tradebat eum,
locum; aliud Verò
non dicitur scisse.
Ioan. c. 18. v. 2.*

*Vide Raynaud. in
Iuda; multi enim
Solunt Indampna-
trasse miracula, &
ceteris.*

*Poterat Unguentum
istud Vendicare, &
dari pauperibus.
Marc. c. 14. v. 5.*

*Quid vultis mihi
dare, & ego eum Go-
bis tradam? Matt.
c. 26. v. 15.*

*Tota ratio cur Ven-
di debuerit, erat,
quia poterat Unguen-
tum hoc Vendicare.*

Præceptoris exercere tolerantiam melior,
Quàm propagare doctrinam,
Vix aliud ab illo didicit, quàm vt locum sciret,
Vbi minori quidem frequentia,
Maiori tamen contumelia proderetur.
Promptior Miracula patrare, quàm credere.
Dæmonas fugauit aliquoties, fugit nunquam.
Admisit in animo,
Quos excluderat à Corporibus,
Et quò sibi vacarent Ministri scelerum:
Auocauit ab alijs auctores pœnarum.
Melior peculij custos, quàm fidei,
Vt seruaret non sua, se ipsum perdidit.
Paupertati patrocians, quam odisset,
Quia facilius spoliare pauperes poterat:
Ditari pauperes voluit,
Mercis suæ pessimus Nundinator
Ex auaritia prodigus,
Quem iustis æstimatoribus
Vendere diffideret quanti valeret,
Neglecturis vendidit, quanti vellent.
Cum nemo magis indigeret vnguentis,
Quàm cui tam malè olebat anima
Emerere quæ debuerat vendere voluit,
Ideò solùm, quia vendi potuerant.
Pedibus ablutis impurior,
Minis intentatis securior,
Vbi vita, & ferculum, & poculum foret.

Coniua Mortis

Intincto pane monitus, non detectus,
Vix ipse credidit scelus suum cum prædiceretur,
Vix erubuit, cum patraret.

A Magistro discedens maiori perfidia rediturus,

Cæcitatem laternis prodens,

Non iuuans,

Surgendo lapsus est grauius,

Quam cadendo.

Ignotum se reputans,

Quia quod non erat vocatus.

Charitatem interpretatus ignorantiam,

Bellum præludio pacis indixit.

Amoris armis abusus ad odia

Salutem quam voce dederat,

Manu destruxit.

A nullo magis seiunctus,

Quam ab eo ipso, quem stringeret,

Maiori miraculo aures occlusit,

Quam alter recuperarit.

Turpius poenitens, quam peccasset,

Expertus facilius vendi Deum,

Quam redimi,

Peregrinis parauit tumulum, laqueum sibi.

Idem suæ vltor perfidiæ, qui & Auctor,

Vberes illius fructus

Sterili collegit in Arbore;

In nullo magis iniurius Præceptori,

A a 2

Quam

Opinio multorum,
Iudam accepisse
Eucharistiam.

Numquid ego sum
Rabbi?

Surrexit enim ac se
Christum non videns
arcanum sus cordis,
cum adhuc ab eo se
vocari audisset ami-
cum.

Coniunxit se Chri-
sto per amplexus, &
oscula.

Fuit hinc Malchus,
cuius abscidit Pe-
trus auriculam.
Ioan. c. 18. v. 10.

Possedit agrum de
mercede iniquita-
ti. Act. c. 1. v. 18.

Tradunt enim Ar-
borum antea fecan-
dam, Iuda suspendio
sterilem factam Ba-
ron. Anno Christi

Quàm quòd illi veniæ voluptatem inuiderit.

Integritas nulla cognita viuo,

Nulla debita mortuo.

Lapidea illi fuere viscera;

Quidni ergò cum Petræ scissæ sunt rumpebantur?

Patescentibus cæteris,

Ipsum etiam impietatis Monumentum apertum est.

A Mercatore tam malo

Disce, Viator, emere, disce vendere.

ELOGIVM LXXXIII.

Amorem suum colorat in Sindone.

TAbellam, quam vides,

Viator,

Naufragus Dei filius

Vouit Patri.

Perfunctus periculo, voti memor,

Exaratam sumptibus suis historiam

Æternum eidem Anathema

Hoc in templo suspendit.

Caueto, ne quid de illa perperam iudices;

Latet & suus

Hanc

*Ideo erepuit me-
dium.*

*Alludit ad illud i
Petræ scissæ sunt. &
monumentum apertum
sunt.*

*Pingitur hæc in scin-
prio in templo Tau-
pini, ubi afferuatur
sanctissima hæc
Christi Sindonem.*

*Alludit ad tabellam
appendi solitas in
templo B. Virginis,
& aliorum sancto-
rum.*

Hanc Apelles post tabulam.
 Obscura lineamenta si sunt,
 Videri voluerant è sepulcro venisse.
 Agnosce Verbi Hominis Laconismum;
 Dororum Iliadem
 Gemina complexus est pagina.
 Amphibion hoc
 Describere satis vna non poterat.
 Quid sit ex facie nescias,
 Nisi perspexeris & à tergo quid fuit.
 Parelia ista sunt Solis nostri.
 Occumbens non habuit quid relinqueret
 Præter umbras.
 Hic iterum sub gemina specie
 Christum habes.
 Hæc est mirabilium eius
 Secunda editio.
 Excudit illam in Typographio suo
 Sub signo Ionæ,
 Vbi & torcular solus calcavit.
 Opus posthumum ne contempnas.
 Auctoris huius genius est
 Potiora in fine seruare.
 Linum vt sit, non Amiantus
 Illi quidquam ab igne ne timeas.
 Maioribus olim per triduum
 Obstitit flammis.
 Quemcunq̃ue rogam accenderis

Aa 3

*Pictura hæc Christi
 ad instar Umbra.*

*Laconismum multa
 pauca complectitur.*

*Vt sit enim Christus
 diuinam & huma-
 nam vitam.*

*Fuit enim Deus
 æternus, & immen-
 sus.*

*Parelia apud Phi-
 losophos, cum Sol se
 in nube replicat.*

*Memoriam fecit
 mirabilium suorum
 in Eucharistia.
 Psal. 110. v. 4.*

*Vnde dicebat ipse per
 Isaiam c. 63. v. 3.
 Torcular calcanti so-
 lus.*

*Vnde illi dicitur:
 Tu autem seruasti
 bonum Sinum & q̃q̃
 adhuc. Ioan. 2. v. 10.
 Alludit ad incen-
 dium excitatū malo
 dolo à Caluinista
 Camberij. Vide Pin-
 gon & Agef. Sola-
 rium in Sindone.*

Chri-

Christo par non est vel extincto.

Fatigatus Deus ut sit

Dum reficeret opus suum,

Ne ipso quidem otatus est Sabbato.

Ne omnino quiesceret mortuus

Pictorem egit.

Arietis Spolium

Phryxo, Sabaudia, non inuideas,

Quæ habes Agni.

Illud in terra Regnum portenderet,

Hoc in Cælo.

Nullius hostis arma formides ;

Deus exercituum

Nunquam sub alio vexillo mereat

Quàm sub suo.

ELOGIVM LXXXIV.

Ad Inferos descendit.

Avaritia Charitatis tuæ

Terram, ipsa quoque, sollicitat,

Et Aureas mentes

Illi ab imis vsque visceribus eruit.

Fetas fodinis huiusmodi tenebras

*Toto enim Sabbato
fuit in corde terra.*

*Vellus aureum Phry
xi portendebat Re-
gnum ; Unde hac de
causa tanto studio
quæsitum ab Argo-
naustis.*

*Principum Sabau-
dia summa securitas
ex Sindone.*

*Avaritia propriam
terra viscera sollicitat
tæro per fodinas.*

Toto immisso Sole scrutaris;
 Inde ille abest à Cælo,
 Quia ille etiam tecum est.
 Credidere fidera Cælum
 Vbicunque tu fores;
 Te in Erebum vsque sequuta,
 Quia ibi quoque aderas,
 Loci non agnouere discrimen.
 Thesauris suis spoliari
 Terra vix tolerat.
 Vlciscitur violentiam motu,
 Et vndequaque lapides
 Inimicum ei aculatur in Cælum.
 Cum in domo Patris tui
 Mansiones multæ sint, pauci ciues,
 Corradis vel ab Inferno Coloniam,
 Quam illuc rediturus deducas.
 Imbutæ luce tua Nobiles Vmbrae
 Fiunt Mundo spectabiles,
 Et vsurpaturæ oculis
 Tuæ monumenta virtutis
 Ad nundinas Gratiarum
 In Sanctam confluunt Ciuitatem.
 Illis nulla alibi maiora negotia,
 Quàm vbi libertatis Aflertor
 Et viuus agnoscendus in Matre,
 Et mortuus adorandus in Sindone.
 Vt tuam caperet animam,

Sol Christum ad inferos abeuntem, & non eam stellam sequantem.

Vbi Deus, ibi Cælestis.

Idem terra motum factum magnum.

Ita discipulus dixerat in sermone post eam. Ioan. c. 14. v. 2.

Venerunt in Sanctam Ciuitatem; & apparuerunt multis Sanctarum animas.

Qua si qui resurrexerant, causa fuerit veniendi in Ciuitatem tantis sceleris ream.

*Dilatauit infernus
animam suam, ait
Vates Isai. c. 5. v. 14.
nunquam sero ma-
giu, quam si cape-
ret hospitem tan-
sum.*

*Turbatio Calian
morte Christi, ex
quadam inuidia.*

*Infernus Cor terra
sepe dicitur in scri-
ptura, Et Matth.
c. 12. v. 40.*

*Supponit auctor de-
rectam & damna-
tio gloriam Christi,
in augmentum pe-
narum.*

*Qua de corde exe-
unt, ea plane sunt
qua coinquinant
hominem. Matth.
c. 15. v. 18.*

*Locus penarum
est de sub terra.
Quid egerit apud
inferos Christus.*

Suam adeò dilatauit Infernus
Ut ex violentia fractus sit,
Nequieritque suos vltra retinere Captiuos.

Inuidit Empyreum
Oppositi sibi specus fortunæ;
In omnem doloris sensum erupit,

Quod & Erebus
Dici sedes Dei iam posset.

Scrutator cordium,
Ne ipsum quidem Cor terræ præterijt;

Rimatus illud per triduum est,
Inuentaque in eo omni nequitia

Mundi prauitatem mirari desijt,
Cui Homicidia, Adulteria, furta,

Atque adeò scelera omnia,
Tam corrupto manare vidit ex corde.
Quid in loco pœnarum tandiu egerit

Omitte quærere.

Si bonus es, è tibi aditum clausit,
Si malus, aperuit.

ELOGIVM LXXXV.

Surgit rediivnus è Tumulo.

Matth. 28. Marc. 16. Luc. 24.

Ioan. 20.

PRObrum Sterilitatis
 Posthac Telluri nullus objiciat;
 Experta Matrum dolores est,
 Peperit Primogenitum Mortuorum.
 Filios habere Mors coepit;
 Mitiozem illam sperate, Mortales.
 Feritatem fecunditas cicurat.
 Mundo dies illuxit omnium maxima,
 In qua redux Sol noster,
 Auroram sequutus non est
 Sed præiuit.
 De repetundis accusari timuerat,
 Si quas horas diei ademerat moriens,
 Non redderet iam resurgens.
 Pudere illum coepit,
 Quòd contrà quàm præceperat
 Thefaurizare videretur in terra.
 Qui Dormientes nollet testes habere,
 Sed Vigiles,
 Motum Telluris præmittens suo

*Christus primoge-
 nitus ex mortuis, seu
 mortuorum. Ad
 Colof. c. 1. v. 18.
 Apoc. c. 1. v. 5.*

*Dies, quam fecit
 Dominus, cur omni-
 um maxima.*

*Sequitur auctor eo-
 rum opinionem, qui
 solum Christum an-
 te auroram resurre-
 xisse.*

*Dixerat enim: No-
 lite thesaurizare vo-
 bis thesauros in ter-
 ra. Matt. c. 6. v. 19.*

*Tam Pastores Christo
nascante, quam
milites Christo
surgente agebant
excubias: hi supra
Christum, ille supra
gregem.*

*Clauso enim egres-
sa e tumulo, ceno
surrexit e mortuis.*

*Hoc est Angelos, quod
sedebant ibi in altibus.*

*Dixit Angelus mu-
lieribus: Quem qua-
ratis?*

*Nimirum in Para-
diso soluptatis, ubi
Dexa Adami posue-
rat. Genes. 2. v. 15.*

*Ita ferè Chrysolog.
loquens de hoc My-
stero.*

*Data enim custodi-
bus pecunia, ut dico-
rent, quia nobis de-
mentibus. Sc.*

Custodibus vnà cum somno
Excusationem omnem excusit.
Ita semper agentibus vigiliis noctis,
Vel super Gregem suum, vel supra se
Primis exoritur Christus.

Auara tellus vt est,
Depositum, nisi concussa, non reddidit.
Inhorruit mirata Clementiam,
Quæ, ne obsistenti quidem,
Violentiam intulit saxo.

Frangenda tamen vna non fuerat,
Quam Morti Carcerem destinasset:
Vbi sepultam illam relinqueret
Suos posuit & ipse custodes.
Abituros ne putes, sedent, non stant.

Deposito metuunt,
Qui ita sollicitè interrogant propinquantes:
Quid Querant.

Iustus hic à Mulieribus Metus;
Inuenere primæ Mortem
Etiam vbi nulla Mors fuerat.
Misera, & sibi semper inimica Mortalitas è:
Dolet se Mori;

Et resurgere ne possit oppugnat.
Sepulcrum aperire debuerat, & ocludit,
Minuere difficultatem Resurrectionis, & auget.
Obscuratur auro claritas facti;
Obstruitur sacco aperti sepulcri fides.

Fit Discipulorum furtum Magistri virtus ;
 Quia (quæ hominum vesania est,)
 Nihil difficilius credunt,
 Quàm quod sit vtilius credidisse.

ELOGIUM LXXXVI.

Vulnera retinet Redinius.

Quid agunt characteres Mortis in Libro vitæ? *Libro Vita Christiana,*
 Tolle, lege Nobilem paginam, *scripsit inius, &*
seru. Apoc. c. 5. v. 1.

Trophæa disces esse non probra.

Lapidis vnde sumus excisi Nobiles cælaturas

Quis, nisi eius inuidus pretij,

Desiderarit abolitas?

Medici nostri stipendia vulnera sunt ;

Sola hæc ægro asportauit à Mundo.

Huc, huc vel è Cæli Hybla, Apes Mellificæ,

Vbi Flori vnico quinque aluearia non sufficiunt,

Tam suavis est.

Constitutus in Monte Sancto

Prædicare præceptum Patris,

Loquacitatis inimicus

Muta perorat vndequa que facundia.

Manuum eius doctrina, iusta operatio,

*Dixerat ipse: Misse
 me Dominus, et me-
 derer contritus cor-
 de. Isa. c. 61. v. 1.*

*Christus flos Campi.
 Cant. c. 2. v. 1.
 Ego constitutus sum
 Rex ab eo super Si-
 on Montem San-
 ctum eius, predicans
 præceptum eius.
 Psal. 2. v. 6.*

*Christus Civitas
Refugij. (Num. 35.
v. 9. Deuter. c. 19.
v. 2. Iosue cap. 20.
v. 2.) in quam quis
ingreditur, egredie-
tur, & ingredietur,
& pascua inueniet.
Ioan. c. 10. v. 9.*

*Fecit Noë in Arca
canacula, & triste-
ga. Genes. c. 6. v. 16.*

*Corpus Christi. Hy-
pocaustum Dei.*

*Venite, omite absque
argento. & absque
vlla commutatione,
vinum & lac. Isai.
c. 55. v. 1.*

*Natissima Momus in
Diuinum opus com-
sura.*

*Affer manus tuas
in laqueo meo. Ioan.
c. 20. v. 27.*

Pedum, recta ambulatio,
Cordis, perfecta dilectio est.
In Civitatem Refugij
Quò facilius sit Reis ingressus
Non in vno duntaxat latere,
Sed & in omni angulo
Suam pandi ianuam decuit.

Nondum detumescere eluione malorum,
Has non perituris animalibus cellas, & tristega
Extruere in Arca sua debuit verus Noë.
Hypocaustum Dei totius flagrans incendio

Vaporarijs paucioribus, quàm quinq; non eguit,
Vnde & frigesces Mūdus cōmodiūs incalesceret,
Et Deus exæstians copiosius respiraret.

Bona Mater paritura subinde filios
Vt qui à se vitam habent, abundantius habeant,
Multiplicat vbera sua.

Auarus Deus non est;
Promptuaria sua exhaurire volentibus
Vltrò obijcit sine seris.

Cordi suo notam inesse non suffert,
Quam in humano

Corrigi olim Momus voluerat;
Auentibus introspicere
Per fenestram fat patet.

Sinceritatem illius
Licet vel in radice cognoscere.

Has qui scrutari fodinas didicerit,

Pauper-

Paupertatem non timeat.

Manant hinc diuite vena Thesauri,
Vnde Mundus quandoque Aureus fiat.

Latrocinia Dei omnia

His afferuantur in Specubus;

Vnde, quem hic non inuenieris,

Planè perditum puta.

Corda hominum à noxia defensurus rubigine,

Has illis de se vaginas parauit.

Custodiendis creditis sibi depositis

Vbi tutiores foderet loculos non inuenit.

Qui seruis suis annum omnem

Iubilæum esse voluerat,

Sanctas Basilicæ suæ fores

Malleo semel apertas

Non vitrà passus est claudi.

Hæc ad arcana Cælitum iter est.

Hæc qui ad Deum non intrat per Ostia,

Fur est, & latro.

*Sunt enim in isto
omnes Thesauri sa-
pientia & scientia,
absconditi. Coloss.*

c. 2. v. 3.

*Vagina humani
Cordis, vuluera
Christi.*

Loculi Christo Sibi.

*Anno Iubilæi Porta
Sancta panduntur
Pontificio malleo.*

*Ex definitione ipsi-
usmet Christi Do-*

ELOGIVM LXXXVII.

Apparet Matri, & Mulieribus.

Matth. 28. Marc. 16. Luc. 24.

Ioan. 20.

*Matri apparuisse
Christum licet non
legamus, certo sa-
men credimus.*

DESCendentis è Cælo Christi
 Prima Statio MARIÆ vterus;
 ASCendentis ab Erebo prima requies
 MARIÆ domus.

In loco poenarum non aliam passus est poenam,
 Quàm quòd ibi se vidit, vbi MARIA non esset.

In Cruce conceptos à se in illam Amores,
 Quia nullus satis interpretes exprimeret,
 Illi non alium legat Angelum, quàm se ipsum.

*Ex eo, quòd viderit
constantiam eius,
qua se licet dereli-
ctum à Patre non
desereret.*

Adhuc lugente Matre,
 Festivus Filio dies esse qui poterat?
 An decuit in communionem gaudiorum
 Secundam vocari,

*Coniunctura Maria,
quibus credibile est,
adiisse Christum Ma-
trem ante omnes.*

Quæ semper prima venerat laborum in partem?
 Vnde nam credas ad sepulcrum

*Venit ad sepulcrum
Maria Magdalene,
Maria Salome, &
Maria Iacobi, non
item Maria Iesu.*

Vnam hanc non venisse MARIAM?
 Nisi quòd, quem aliæ quærent, iam habebat.
 Hinc necessarium nemo censuit scribere,
 Quod ita obuium cuique fuerat cogitare.
 Creduntur ista melius, quàm narrentur.

Nec

Nec alius de hoc dubitare possit occurſu,

Quàm qui aut Matris merita nesciat,

Aut Filij non assequatur affectus.

Fida Verbi custos, & Deo idèd à Secretis

Hoc soli cordi suo fidit arcanum;

In hoc quoque se probans maiorem Muliere,

Quòd tacere talia posset.

Quia Christus æternū Mundo Sabbatum fecerat,

Non tenebescit Sabbati vespera, sed luceſcit.

Diem nutrit, non perimit mater noctis;

Quæ vni Soli vespera fuerat, Aurora fit alteri;

Illuminatur nox sicut dies;

Hoc est, suo ipsa etiam in initio, non in fine.

Rem, quam Deus Mundo publicam vellet,

Non alijs debuit aperire, quàm feminis.

Meliores habere Resurrectio præcones nõ potuit.

Facit illis itineris audaciam præcox crepusculū,

Vnde in luce dubia vterque illis caligat oculus.

Et cordis, & corporis;

Errare tamen adhuc non timent,

Quæ pietatem ducem sequuntur.

Sepulto ferunt doloris obsequia,

Quæ rediuiuo debuerant gaudia triumphorum.

Ingrediuntur sepulcrum,

Vt conſeputæ Domino,

Perfectam cum illo resurgerent in salutem.

Mirantur sedentem Angelum

Vitæ Magistrum Mortis in Schola.

*Solita conseruare
Dei Verba, & con-
ferre in corde suo.*

Luc. 6. 2. 7. 19.

*Vespere autem Sab-
bati, qua luceſcit in
prima Sabbati &c.*

Chrysol. serm. 74.

*Et non sicut dies il-
luminabitur: Psal-
138. 7. 12.*

*Chrysol. serm. 82.
Venerunt ad sepul-
crum cum adhuc te-
nèbra effens.*

Chrysol. serm. 82.

*Idem Chrysol.
serm. 77.*

*Viderunt Angelum
sedentem super lapi-
dem, & in albu Es.*

Hic

*Stare legimus An-
gelos Et seruos co-
ram Deo, Et Luci-
fer idè calis pulsus
à Regia, quia sede-
re tentauit. Sedebo
in mōte testamen-
ti. Isai. c. 14. v. 13.*

Hic illas fitus dedocere potuerat,
Ibi iam Christum non esse.
Sola Domini absentia tã benè moratis Spiritibus
Fecerat facultatem sedendi,
Cùm alioqui semper stent coram illo.
Differuntur pietati gaudia, non negantur ;
Qui se inueniri non est passus in tumulto,
Occurrit in via.

ELOGIUM LXXXVIII.

Apparet Maria Magdalena.

Marc. 16. Ioan. 20.

*Catena Aurea, ex
Augustino,
Mulser, quid ploras?
quia tulerunt Do-
minum meum &c.*

*Vnde non lucem as-
trabat, sed panorem.*

Noua calamitas trudit antiquæ memoriam ;
Ex quo ablati Christus à monumento,
Magdalena vix meminit,
Quòd sit occisus in ligno.
Damnaturuolutum lapidem,
Qui se solertioribus opportunitatem fecerit furti.
Accusat reuerentiam Sabbati,
Quæ suam sibi quietem inuiderit ;
Adhuc inuoluta nubilo mentis
Habet fulgorem omnem pro fulgure.
Tam quærere se ipsam, quàm Christum potest ;
Quia

Quia nec ipsa est, vbi est.
 Præfens magis vbi amat, quàm vbi animat.
 Stare illi nulla molestia
 Cui est omnis calamitas non steterisse.
 Tacere illam prohibet nobilitas doloris sui;
 Seruat ad omne iter erectam.
 Lactantur vberibus lacrymis
 Desideria iam adulta;
 Qui præfens vngeretur, lugetur absens;
 Et illi gratius lugendo impendit obsequium,
 Quàm potuisset vngendo.
 Recedunt à sepulcro Discipuli,
 Non recedit Maria,
 Quæ amisit plus aliquid præceptore.
 Custodit illa ibi patronum suum,
 Sine quo viuere toties accusata non suffert.
 Septem olim Dæmonum hospita
 Puros Spiritus maculare timet accessu;
 Stat coram sedentibus, nec audet ingredi,
 Hac lucrari modestia satagens conscios furti.
 Seruos videt in veste nuptiali,
 Et adhuc de Domino funera cogitat;
 Donec recolens,
 Quòd pars optima, quam elegerat
 A se in æternum non auferretur,
 Falsa mauult sua arguere lumina,
 Quàm Dei promissa.
 Noua inspectione ad novos gemitus irritata

*Stabat enim ad monu-
 mentum plorans,
 Et non sedebat.*

*Lacrymarum En-
 chio gratior Christo,
 quam Unguento-
 rum.*

*Recedente Petro, Et
 Ioanne, perseverans
 ad sepulcrum Ma-
 rgaretae.*

*Accusata à Phari-
 saeo, accusata à Tu-
 da, Et à Discipulis,
 Et vbi à Christo
 defensa.*

*Alba Vestis, Vestis
 nuptialis; serui Do-
 mi Christi, Sicut An-
 geli.*

*Dicitur de illa à
 Christo: Maria opti-
 mam partem elegit,
 qua non auferretur
 ab ea, Luc. cap. 10.
 v. 42.*

Greg. homil. in hoc
Euangelium.

Et illi enim dixit:
Resurget frater
tuus. Ioan. 11. v. 23.

Conuertit se Maria:
& cecidit hortula-
rum.

Homo dicitur Agri-
cultura Dei.

Vocauit ipsa Maria
ans qui inuocabat
eum.

Origen. homil. in
hunc locum.

In Acto enim proprie
athleta debebatur,
et mortuus.

Tandem quærendi perseverantia
Meruit inueniendi fortunam.
Consolatus olim lacrymas,
Quas illa pro germani fuderat morte,
Cur illas non consoletur, quas effundit pro sua?
Conuersa extrâ sepulcrum quærere,
Quem malè hactenus in sepulcro quæsierat,
Videt illi se proximam, nec agnoscit.
Colonum, cuius ipsa etiam agriculturæ pars esset,
Lacrymarum imber serotinus
Ad gaudiorum semina euocat.
Diu tamen Rustici laruam
Diuinitas tam humana non tolerat;
Incipit illam ipse quærere, quæ se quærit,
Vocat, ac si non ipse ab illa recesserit,
Sed à se illa.
Fit Fides ex auditu, quæ facta visu non fuerat.
Experta toties, quæ de I E S V virtus exiret,
Illum non contenta videre, vult tangere.
Arcet ille manum linimentis infectam,
Ineptum reputans vngi eum,
Qui iam nec Athleta esset, nec mortuus.

ELOGIVM LXXXIX.

Apparet euntibus in Emmaus.

Luc. cap. vltimo.

Actum de Nobis est,
 Si qua impatientia exigimus à Deo promissa,
 Deus à nobis exigit credita.
 Humana beneficia expectamus per annos,
 Diuina ne quidem per dies.
 Vel si cum Aurora venerint
 Sera iam sunt.
 Qui non nisi post triduum resurrecturū se dixerat,
 Triduo nondū expleto iam accersitur mendacij.
 Angustæ mentes magna promissa non capiunt.
 Pessimus in dubijs consul mæror,
 Suadet à sede pacis discessum;
 Vnicus error duos viatores abducit;
 Exules veritatis
 Relinquant apud Socios Fidem suam.
 Et Spe in præteritum missa
 In probrosæ peregrinationis subsidium
 Solos metus assumunt.
 Historiam narrant, & fabulantur,
 Qui fingunt sibi damna non vera.

*Ea ipsa die ibant ex
 Discipulis eius duo
 in Castellum Em-
 maus.*

*Christus autem ante
 Solem surrexerat.*

*Hoc est à Hierosoly-
 mis, qua dicitur Ci-
 uitas Pacis.*

*Nos autem speraba-
 mus, quòd hic esset
 redempturus Israel.*

*Dum autem fabu-
 larentur aduersus
 Christus.*

Amat Christus argumentū colloquij, si nō modū.

Vbi de suis supplicijs sermo est,

Vel si excludatur aliunde,

Auditor auidus aduolat.

Errantibus, quia se dare viæ Ducem non potest,

Adiungit Comitem.

Bonus Medicus interrogationem ægroti,

Præmittit morbi remedio.

Fingit Doloris se causam nescire,

Quæ verè sciri non poterat,

Quia, nisi fingerent, nulla erat.

Arguuntur stultitiæ, qui suprâ ceteros

Sapere voluissent,

Arguuntur & tarditatis,

Qui alioqui perfestinato discessu

Ruerent in Fidei iacturam præcipientes,

Et à veritate pluribus iam distarent stadijs,

Quàm ab vrbe.

Scripturas aperit, qui solus earum est Clavis;

Agit Amanuensium suorum interpretem,

Qui non alia, quàm à se dictata scripserunt;

Donec occubente oculis die, nascente mentibus,

Sentiretur in æstu Cordium Solis vicinia.

Quod peccauerat Infidelitas,

Hospitalitas corrigit;

Tenet ista, quem illa fugasset;

Et est modesto hospiti violètia hæc gratior Cæna.

Nondum assequutus suscepti finem itineris,

Sine

Deum enim nec fallere potest; nec falli.

Præus enim interrogauit causam tristitia; quàm eam abolerent.

Alludit ad illud: Quia & Quod autem Deo ignotum est, scribibile id planè non est.

Stultis & tardi corde ad credendum.

Pluribus iam stadijs dicuntur ab Hierosolymis abuisse.

Inclinata est iam dies, & aduespera.

Ita serò Chrysolomus.

Et cœperunt illum seruanter.

Sine iniuria veritatis fingit se longius ire.

Quò dare Maius beneficium possit.

Minus non dedignatur accipere.

Libentius conuiuium, quàm conuiua,

Appositum in panem translatus agnoscitur.

Nota tamen huius Sacramentum notitiæ.

Ex vultu distinguimur homines;

Deus sola detegatur ex manu,

ELOGIVM XC.

Apparet Discipulis in Canaculo.

Marc. 16. Lucæ 24. Ioan. 20.

Quæ sit superbiâ Feminis,

Quòd ante viros de Resurrectione cognouerint.

Vt præierint, quæ sequi debuissent.

Non fuit præposterus ordo, sed Mysticus.

Opportunitatem hanc abolendi veterem culpâ,

Sexui suo MARIÆ dignitas meruit,

Vt quæ à serpente deceptæ deceperant,

Erudita ab Angelis erudirent,

Et quæ hauserant è Paradiso perfidiam,

Fidem eruerent è sepulcro;

*Quare sternerit
Christus se adhuc
longius ire.*

*Conuiuium Christus
in Eucharistia, qua
vult illi carius.*

*Et cognouerunt il-
lum ex fractione pa-
nis.*

*Resurrectio Chri-
sti, feminis prius
quàm viris prodita.*

Chrysol. serm. 79.

*Per mulierem enim
Mors, hoc est per
Euam.*

Idem serm. 74.

Et quæ primæ laxauerant aditum Morti,
Primæ viam sternerent & saluti.

Quid quod omnia illa

Vnum in tumultum a ceruata prodigia

Narrant Mulieres, sed de Viro?

Piæ Præficæ obsequium Christi suscipiant,

Apostoli, Christi suscipient passiones;

Illæ ferent aromata, hi flagella;

Effundent illæ oleum, hi cruorem.

At quid nunc est, quod in cænaculo

Fletus, dolorisque coniuæ

Spei suæ damnis nutriunt edaces metus?

Meminere Iudæorum minas,

Et Præceptoris non meminere promissa;

Orto iam Sole serò adhuc est apud eos,

Quia clausis ianuis ingredi prohibent nouū diem.

Vel inuitus tamen ille vltro se ingerit;

Enituntur silentes tenebræ Vocalem Solem;

Videtur, & auditur ille, nec creditur;

Pacem precatur,

Et nouos ciet sua pace conflictus.

Ascendunt cogitationes,

Quæ de Erebo, non de Cælo venirent;

Omnem colligunt in oculos sensum,

Et adhuc iâ non mulieribus, sed sibi ipsis increduli

Apertis oculis somniare se putant.

Visum iubentur emendare per tactum;

Et in carne Domini suam cæcitatem palpare.

Appre-

*Vnde ne in hoc qui-
dem mulieres vris
præsent.*

*Chrysol. serm. 79.
Et serò ad Verbum.*

*Estebant Apostoli
in cænaculo propter
matum Iudæorum.*

*Cum serò esset, &
fores essent clausæ
propter metum Iu-
dæorum.*

*Et dixit eū: Pax
vobis.*

*Turbati enim sunt,
existimantes se spi-
ritum videre.*

*Existimabant se
spiritum videre.
Palpare, & videre.*

Apprehendant manibus Veritatem,

Quam mentibus non potuerant;

Seu illum per Ostium intrasse non credant,

Adhuc non furem reputant, sed Pastorem.

In stuporem degenerat hæsitatio,

Timor in Gaudium;

Legitur in vulneribus gloria bellatoris;

Vestigia mortis, fiunt novæ vitæ præfagia;

Renatū magis, quàm hilaratum quisque se credit.

Dū ex eo quòd redderetur, amissū reputans bonū

Præteriti æquitatem doloris

In Argumentum lætitiæ laxioris assumit.

Pacis suæ Prodigio Deo,

Pacem semel dedisse non sufficit.

Qui per primam excitata iam bella sedauerat,

Excitanda compescere voluit per secundam.

ELOGIVM XCI.

Apparet Piscantibus.

Ioan. 21.

INtentis muneri suo,
Vel non spectatus Christus assisit.

*Ianua enim clausa
Christus ingressus.*

*Qui non intrat per
ostium, sed est Ostium.
Ioan. c. 10. v. 9.*

*Viderunt loca clau-
rorum, & gausis-
sunt.*

*Et dixit eis iterum:
Pax Vobis, &c.*

*Post Resurrexio-
nem, adhuc piscato-
riam exarauerunt
Christi Discipuli.*

Thea-

Theatrum illi iucundissimum, Societas operosa,
Ad cuius delicias vel à summo mane festinat.
Arti suæ, quam tam malè Aulicismo mutauerat

Redditus Petrus

Exempli sui violentia socios trahit.

Alumnos lucis nox inimica ludificat;

Illis nec ad quietem vtilis, nec ad laborem.

Captant Paupertati subsidia,

Non illecebras voluptati,

Et adhuc retibus suis sola tædia colligunt.

Fugant prædam, qui fugerant præceptorem;

Inueniunt in Piscibus metus suos;

Metiuntur Christi præsentia commoda

De damnis absentia;

Parcunt tamen querelis, votis contenti,

Et patientia lucro resarciunt,

Temporis somniq̄ue iacturam.

Prouocat Dei liberalitatem auaritia maris;

Honesti olim comes laboris, nunc merces est;

Quia nullos traxere pisces

Novum attrahunt Piscatorem.

Stat IESVS iam extrà procellæ ditionem in littore;

Pulmentum exigit, dare paratus;

Interrogat vt homo, mox operaturus vt Deus.

Inuitat ad mensam, quos nondum idoneos

Inuenit ad pugnam.

Vocat Pueros, qui & se matre adhuc egerent,

Et se viros diffiterentur

Territi

*Mane factu fuerit Ie-
sus in littore.*

*Dixit Petrus: Vado
piscari. Dicunt ei:
Venimus & nos se-
cum.*

*Per totam noctem
laborantes nihil ce-
perant.*

*Omnes enim eo reli-
cti fugerunt in hor-
ro. Matth. cap. 26.
v. 56.*

*Nullam Apostolo-
rum querelam in ist-
lo infortunio legi-
mus.*

*Iussit illos mittere
rete in dextram
Nauigij.*

*Pueri nunquid pul-
mentarium habetis?
Chrysol. serm. de
Cæco.
Idem serm. 78.*

*Quare Christus pue-
ros vocavit Aposto-
los.*

Territi laruis malorum.

Tanquam cum pueris ludit Prouidētiae suæ ludos.

Reuocat ad dexteram

Quos præteritus turbo ad sinistram abiecerat;

Creat ijs nouam de vtili labore lætitiā;

Supplet de largitate sua,

Quod defuerat illorum fortunæ;

Implet ipse retia magnis piscibus,

Quos illi trahendo faciant suos.

Deteguntur Dilecto piæ amantis insidiæ;

Agnoscutur ex beneficio,

Qui non innotescebat ex vultu;

Victus Petrus videndi acie,

Primas sibi vendicat in Amoris ardore.

Non excusit illi reuerentiā desiderium præceptoris;

Deo horret nudum se sistere iam non innocens;

Alter post lapsum Adam ad velamen festinat,

Nec interim ineptiam reputat,

Quòd qui nudus in naui fuerat,

In mare se demergat indutus.

Festinant cæteri impari cursu, quia nec pari fide.

Agunt iterum Dei Commensales tripudia;

Stupent in vno ferculo plura miracula;

Attendunt comedentem, obliti quid comedant.

Expiscari Dei curant arcana saturi piscibus;

Adeo hominibus vnum dedisse beneficium,

Est alterius desiderium iniecisse.

*Ludit enim Dei
prouidentia in orbe
terrarum. Prouerb.
c 8. v. 30.
Chrysol. vbi supra.*

*Impletum rete ma-
gnis piscibus.*

*Prior Ioannes di-
xit: Dominus est.*

*Chrysol. serm. 78.
Innocentia nun-
quam nuda est, &
reatus semper refu-
git ad Velamen.*

*Idem ibidem.
Cæteri autem nauis
gænerunt ad istu-
m.*

*Aludat ad interro-
gationem Petri: Do-
mine hic autē quis?
Ioan. c. 21. v. 21.*

ELOGIUM XCII.

Ascensurus suis valedicit.

Marc. ultimo: Luc. 24. Act. Apost. i.

Collige, mi bone Hospes, sarcinulas;
 Gratus accidere Mundo non potes,
 Qui vitia palpate non nosti.

Ratus in terris

Qui beneficia utilitate metiatur.

Vulgus id vnum credit prodesse, quod placet.

Ægrorum plerisque

Sola linimenta remedia sunt;

Vbi ferrum, aut ignem vlcus exquirat,

Tolerabilior habetur Ægrotudo, quam Medicus.

Gymnasiarcha seuerus

Ne Rude quidem donandis

Incogitantiam disciplinae condonat.

Imminent feriae

Et palæstra tua non mitescit Athletis:

Torques eos praesens,

Vt vel pudori suo surrexille te credant.

Adulari cuiquam, ne in extremis quidem officijs,

Veritas potuit.

Recumbentibus querulus conuiuia superuenis;

Et

*Recumbentibus
 decem apparuit te-
 sua, & exprobrauit
 incredulitatem eo-
 rum.*

*Obsequium Amis-
 cor, Veritas odium
 parit.*

*Apostoli laurenti in
 Academia Christi.*

*Exprobrauit incre-
 dultatem eorum,
 & dicitur cordis,
 &c.*

Et voluptatem, quam spectatus fecisses,
 Intercludis auditus.
 Collecturos probrosa quæq; hominum scômata,
 Ad difficiliorem patientiam
 Per hæc præuia tentamenta disponis.
 Periculorum filia securitas est,
 Qui te semel iratum pati potuerant,
 Iram omnem iam potuere contemnere.
 Instituturus fori tui cognitores,
 Quò mitiùs in aliena inquirant piacula,
 Illis opportunè exprobras sua.
 Agnosco & in hoc ipso aliam innocentē versutiã.
 Quò desiderium tui mitiùs tuos premat,
 Studes asperos imitando mores minuere.
 Atqui suauitatem tuam semel expertis
 Nulla crees iniuria fastidium tui.
 Rectè philosophantes, vitia nō monitorē odere;
 Dummodo habeant te placatum in reditu,
 Libenter asperum tolerant in discessu.
 In affectu tuæ violento Clementiæ
 Peregrinus vt es diutius hæere non potes.
 Infidelitate correcta fidei magistros instituis;
 Vis Mundum ijs credere,
 Cùm ipsi non crediderint tibi.
 Proregibus tuis Vniuersorum Dominus
 Nullam oram non subijcis.
 Pollicitus peregrinationum sodalem alterum te
 Præmunis Viatico planè te digno,

*Gaudebant Ego dō
 mino; Et eo audito
 tristabantur, quia
 obiurgati.*

*Ex periculis enim
 securitas nascitur.*

*Ex Trid. Sef. 14. c. 11
 institutum peniten-
 tia Sacramentum.
 Quorum remisero
 tis, etc.*

*Hoc est in die Iudi-
 cii, cum redibit exi-
 gere rationem de
 creditis.*

*Euntes per Mun-
 dum Vniuersum,
 predicare Euange-
 lium omni creatu-
 ra.*

*Hoc est Paracletum
 Spiritum Veritatis,
 qui de meo accipis.
 Ioan. c. 16. v. 14.*

Noua Magia ad excantationem serpentium,
Noua lingua ad eruditionem rudium,

Noua peritia ad curationem agrorum.

Energumenos Spiritus tui iubes

Suam salutarem dementiam alijs instillare,
Et coactis in obsequium Gratiae elementis,

Prima salutis in homine semina

Rigare aqua, impinguare oleo, fouere flamma.

Persuasum vis Mundo,

Te illi suam non solum pacem eripere,

Sed & tuam relinquere.

Et opportunè sanè.

Susplicari enim volueram,

Repetisse te rem quam attuleras,

Cùm nullam post te pacem inuenerim.

*Prædicare Euan-
gelium omni creatu-
ra, &c.*

*Alludit ad Sacra-
menta Baptismi,
Christianis, &c.*

*Quare Christus de-
scensus torres in-
raret; Pacem me-
am do vobis, pacem
relinquo vobis.*

ELOGIUM XCIII.

Ascendit Triumphator in Cælum.

Marc. 16. Act. Apost. c. 1.

IN cælum te, nisi ardua, non deducant.
Illuc properanti per montium apices iter est.

*E monte Galilea
eunz Christus in Ca-
ælum conscenderit.*

Quo

Quò Christus ascendit per gradus,
 Saltu venire qui speres?
 E Specu Bethlehem in Caluariae cliuum profecit;
 Inde in Oliuetum, vnde in Empyreum.

Ne mireris in homine motum,

Qualem non miraris in aqua.

Non ascendit & ipse sublimius,

Quàm antè descenderit.

Elias maior telluri rapitur;

Non vnus speret Spiritum duplicem Elifeus.

Igneo tamen non effertur in Curru,

Ne qui ignem missurus in terras venerit,

Possit argui furaturus venisse.

Cui sola Lenitas triumphus est,

Habet in Oliueto Palmetum.

Gentes domitas in hac pompa ne quare.

Coram Deo vnica triumphandi causa

Se ipsum vicisse.

Post dies decem

Pretiosa descensurus in pluuiam,

Ascendit in Nube.

Ex Orbe, in quo tam malè exceptus egrediens,

Pulverem non excussit è pedibus,

Sed attraxit.

Nunquam grauis telluri,

Nisi cum eam onere leuaret suo.

Quàm inhæreret hominibus conijce,

Qui tali glutino inhæresceret saxis.

*Qui descendit, ipse
 est & qui ascendit.
 Ephes. c. 4. v. 10.*

*Elia raptus in curru
 igneo notissimus,
 4. Reg. c. 2.*

*Christi triumphus
 non nisi inter oleas,
 quia triumphus mis-
 sercordia.*

*Et nubes suscepit
 eum ab oculis eorum.*

*Præceperat suis:
 Quicumque non receperint
 hos, excutite
 pulverem de pedi-
 bus vestris. Matth.
 cap. 10. v. 14
 Marc. c. 6. v. 11.
 Luc. c. 9. v. 5.*

*Saxa in illius obitu
fracta sunt. Matth.
cap. 27. v. 51. Et
petra scissa sunt.*

*Iter salutis ad eam
diem est ignotum,
Et à nullo iterum.*

*Alludit ad lapides
indices distantia in
publicis signis.*

*Et olim in Sinai lex
scripta digito Dei.
Exod. c. 31. v. 18.
Deuter. c. 9. v. 18.*

*Quare in albis ap-
pāere ceperint An-
geli post Christi tri-
umphum.*

*Alludit ad Candi-
datos Consulatus, Co-
aliarum dignita-
tium apud antiquos.*

Quæ condoluerant morienti,
Meruere oscula triumphantis.

Iam non futurus Viator
Ipsos in terra propemodum
Oblitus est pedes.

Se in itinere non trito sequutis,
Quid vtilius relinqueret, quam vestigia?
Primus à Dei Vrbe Lapis hic esto;

Quò qui venerit,
In illius finibus esse se sciat.
Non vno hic Dei digito, sed bino pede
Ea scripta lex homini,
Vt Cælum, nisi tellure calcata, non speret,

Triumphalis Cælitibus Dies,
Eos candicare iussit in vestibus.
Hæc in Regno Innocentiæ purpura est.

Humanitatis facti sunt Candidati,
Ex quo titulus hominis
Dignitas esse coepit in Deo.

ELOGIVM XCIV.

Linguarum Imbrem pluit in suos.

Act. Apost. cap. 2.

QVæ ascendit ad veri Iouis dexteram

Aquila,

Illi non ministravit fulmina,

Sed excussit.

Extulit Cælum è terra halitus,

Quid mireris in aëre Meteora?

Venti, & fulmina

Sublimata trahunt de tellure materiem.

Inanes vltra esse non decuit homines,

Cùm iam complerentur & dies.

Deprehensus in tempestate

Irretitur à Piscatoribus Deus,

Et mitiora consentiens in iura captivus,

Indices iracundiæ flammas

Ponit emblemata Charitatis.

De linguarum semine Cordium messor

Supra vertices statuit

Sublimiora Mortalibus loquüturas,

Taciti, ex quo sine Verbo discipuli,

*Aquila magnarum
alarum Christus.
Ezech. c. 17. v. 3.
Pœta verò Aquila
iam ministrare Ioui
fulmina fingebant.*

*Meteora ignea, Et
Cometa &c. ex ha-
littibus terra ascen-
dentibus, sicut &
Venti.*

*Tellus sublimata,
humanitas Christi.
Ad illud: Cùm
complerentur dies
Pentecostes.*

*Quare sederunt
ignea lingua supra
singulorum cervi-
ces.*

Dum

*Exspectabant Et da-
retur illis de Calo,
quomodo, quid la-
querentur.*

*Latebant in Cana-
culo propter metum
Iudæorum.*

*Dixerunt Turba:
Ecce omnes isti ebrij
sunt.*

*Vt enim impleatur
Vacuum, ascendunt
grana, descendunt
leuia.*

*Quare factus de
Calo sonus, tan-
quam aduenientis
spiritus Gehementis.*

*Dixerat olim De-
us: Non permanebis
spiritus meus in ho-
mine in aeternum,
quia caro est. Ge-
nes. c. 6. v. 3.
Pharos maritima
turris in cæco, erran-
tibus rectam indi-
cat iter.*

Dum non iam Verbum à lingua,
Sed à Verbo linguas exspectant,
Afsiduis vdi lacrymis agnouerunt,
Ferri adhuc
Spiritum Domini super aquas.
Per Iudæorum metum
Ad Dei proficientes amorem,
Canaculum abstinentia dedicantes
Linguas attraxere silentio,
Ebrietatem ieiunio contraxere.
Terra iterùm sine Christo
Inanis, & vacua
Eam infert igni violentiam,
Vt descendat.
Parietium tormina,
Expertum Cælum est,
Cùm Veritatem, & Iustitiam
Diu desiderato puerperio daret in lucem.
Quandoquidem iam perfecerat opus suum
Sedit opifex Spiritus,
Vtiq̃ue permansurus in homine,
Quia Caro iam non est.
Portus Salutis
Ne in cæco errantibus frustra pateret,
Multiplici munitus est Pharo.
Felix quicunq̃ue
His iter suum regat indicijs.

ELOGIVM XCV.

Gloria sua Mundum implet.

Abiecit Cælum fulmina, inerme iam est;
 In eius expugnationem
 Securi nunc, Titanes, assurgite.
 Admisit de terra Colonias,
 Tueri se à Terrigenis, vel si velit, non possit.
 Extra tellurem
 Homo homini iam lupus non est.
 Vbi liuor locum non habet,
 Nemo fratrem patiatur excludi.
 Quanquã, quæ necessitas oppugnandi nunc Cælũ,
 Quod in reciproca commercia
 Cum tellure consensit?
 Datus aliquis vtrinque Obses est Deus;
 Descendit Paracletus, ascendit Christus;
 Qui tamen toto non contentus Empyreo,
 Excursiones assiduas agit in terram,
 Nulla illi voluptas regnare,
 Si non regnet cum multis.
 Occupat aras propè omnes iam solus;
 Ipse Sacerdos, ipse victima, ipse omnia est;
 Alium Martem iam bella non inuocant;
 Alium Neptunum Nauigia non implorant;

Fulmina hac impietatem perebant; erant autem tanquam lingua.

Alludit ad fabulam Gigantum notissimam.

Cælo tellus conciliata, et Siringæ, obsides dati, hinc Christus, illic Paracletus.

Pates id, quia et ad Pauli oppugnationem descendit. Act. c. 9.

Christus Diuinitatem omnem Mundo supplet.

Ee

Adem-

Adempta Cyprus Veneri, Delos Apollini,
Creta Ioui.

Ignorat Ægyptus Isidem, Arcas Alcidem;

Roma ipsa, quæ tota Pantheon fuerat,

Per Piscatoris annulum

Vni desponsa iam Numini,

Multiplicem de Dijs suis obtulit Hecatombem.

Citra vitium aurium verus Midas,

Vniuersa quæ tetigit, aurea fecit.

Pretium eius in flagella vsque manauit.

Nobilitauit opprobria, quia pertulit;

Calamitates nuda iam nomina sunt;

Acquiere vim beneficij,

Ex quo Dei filio pares in fortuna nos reddunt.

Probrosum antea serui nomen,

Prima nunc Dignitas est.

Supremæ Maiestatis ambitio

Libertos suos omnes Reges inungere;

Vnde Chrisma quod adhibet.

Non tam Athletas armat ad pugnam,

Quàm Regni candidatos iniat ad Coronam.

Athenas vbiq̃ circumferunt

Semiuocales Galilæi;

Et Literatura omnis de IESU est;

Plena definitur Philosophia illum scire,

Plena felicitas illum diligere.

Antiquat iura omnia nomen nouum;

Motis fluctibus Remora

*Omnium enim vo-
tionum Deos acco-
perat.*

*Midas quidquid
tangeret, in aurum
vertebat. ex Poëtâ.*

*Beati enim qui illas
patiantur. Matth.
c. 5. v. 10.*

*Pontifex enim, Ser-
uus seruorum in-
scribitur, Et tamen
illius dignitas pri-
ma est.*

*Omnium enim doctri-
na Christum scire,
quod unum docu-
erunt Apostoli.*

Fixis fit vehiculum Montibus.
 Immutauit Areopago Iudices,
 Circo Gladiatores.
 Feris Eremos eripit,
 Et dat Ascetis,
 Monstra Naturæ minuit,
 Et auget Gratia.
 Faunis syluas, sed pudicis exhilarat,
 Protheis Vrbes,
 Sed solam versatilibus in Salutem.
 Velint nolint, omnia Christo dant gloriam,
 Vel beneficijs affecta, vel pœnis.
 Quò maior illi tamen laus sit esto tu melior.
 Nulla illi panegyris gratior,
 Quàm quæ se dignis venit ex Moribus.

ELOGIVM XCVI.

Stephani Agonem stans spectat.

Act. Apost. cap. 7.

Pellite, Populi,
 Feras, & Mirmillones è Theatro;
 Mitiores de Gladiatoribus suis ludos
 Dare Mundo Christus instituit.
 Primicerius Purpuratæ Legionis
 Certam sibi, suisque Victoriâ
 Coronato vaticinatus in nomine

Ee 2

Factu-

*Ad illud: Quicumque
 dixerit huic monti:
 Tollere, & mittere
 in mare. Gs. Marc.
 cap. 11. v. 23. &
 cap. 16. v. 17. In
 nomine meo Dama-
 nia eijcient.*

*Monachi in syluis
 Fauni sanctissimi.*

*Sunt enim omni-
 bus omnia, Gs. de se
 Paulus. 1. Cor. 9.
 v. 22.*

*Christus suorum
 magis moribus,
 quam Socæ lauda-
 tur.*

*Martyres in Thea-
 trio Gladiatores à
 Christo calistibus da-
 ti.*

*Trasere illum Socæ
 Petrus Damianus.*

*Stephanus plenus
gratia & fortitudi-
ne.*

*Dura ceruice, & in-
circumcisus corde.*

*Gladium Spiritus,
qui est Verbum Dei.
Ephel. c. 6. v. 17.*

*Ipse enim etiã saxa
traxit, sicut Orpheus.*

Notissima fabula.

*Non poterant resis-
tere Spiritui qui lo-
quebatur, ideo con-
tinuerunt aures su-
as.*

*Quare eiecimus
eam extra Ciuita-
tem.*

*Ad Apostolorum
enim pedes ijs die-
bus abieciuntur
Sestes, & alia quæ
possederant.*

Facturus periculum fortitudinis,
Qua plenus erat,
Cum tota Iudæorum feritate committitur.
In tam duras ceruices allisum,
Integro capite rediturum ne puta.
Incircumcisos Corde
Circumcidere Verbi Dei gladio satagit;
At Orpheus alter,
Arte, quàm auditore felicior,
Præter lapides nihil penitus ad se trahit.
Cæli Siren innoxia
Eos incidit in Vlysses,
Qui Malo suæ perfidiæ alligati
Aures contineant, saxa proijciant.
Non tolerant Emphatici grauitatem sermonis
Mentes leuissimæ.
Ex carne toti
Respondere spiritui nesciunt.
Vnde quas non habent à Doctrina suppetias,
A furore mendicant.
Exerceri in Vrbe
Inurbanitas tanta non potest;
Ex illa egrediuntur Academici, redituri Liçtores,
Et vestibus ad Pauli pedes abiectis,
Illi Apostolatam præfagiunt.
Noui Gigantes
Cælum saxis aperiunt,
Alijs tamen, non sibi.

In homine iam pleno Gratia

Locum irarum non inuenit.

Etiā de alieno peccato iustitiam suam

Cumulat, non in se

Et lapides accipiens, preces reddit.

De hostibus sollicitus, de se securus;

Pro ijs pronus in genua,

Pro se stans rogat.

Nec enim impetrari Saulus à Deo

Oratione quacunque potuerat.

Sui causa prostrato

Honoris gratia Christus assurgit,

Tanta virtuti suam quodam modo sedem cedens,

Omnes Martyres veneratur in primo.

Indulget illi

Non Angeli solum faciem, sed & Sortem.

Cui Vita labor fuerat, mors somnus est.

Credas non attigisse lapides mentem,

Quæ vel sub ipsis obdormiuit in Domino.

ELOGIVM XCVII.

Saulum ex equo deturbaturus descendit.

Act. Apost. cap. 9.

Gigantem paritura torquetur Ecclesia,

Et quasi noua Rachel,

Ee 3

Dum

Ita ferè S. Hilarius loquens de S. Stephano.

Pro se stans, pro hostibus flexis genibus quare rogauit.

Quare stantem, & non sedentem uideri Christum.

Videbam faciem eius tanquam faciem Angelicam.

Quare dicatur in Domino obdormisse, & non mortuum esse.

Ita ferè Chrysol. de Conversione S. Pauli.

*Paulus in suis epi-
stolis quare se Abor-
tium vocaret.
I. Corint. c. 15. v. 8.*

*Descendit enim &
propter illum in ter-
ram.*

*Speciosa nequitia,
quia plausibile erat
apud Iudaeos Chri-
stum persequi.*

*Quare Christus ora-
tionem Stephani
pro Saulo non illico
exaudierit.*

*Abundantius
amulator paterna-
rum traditionum.
Galat. c. 1. v. 14.*

*Nubes lucida cir-
cumfulsit illum.*

Dum Benoni suum animat, exanimatur.

Quidni demum se Abortiuum agnosceret

Qui se publica natum meminisset in via?

Qualem hominem Paulum credam,

Quem tanti fecerit Deus

Quanti totum propemodum humanum genus?

Illius vnus gratia

Exhibitum vniuersis iterauit obsequium;

Exiuit rursus à Patre

Et Grassator beneficis insidiatus Viatori

Speciosa illum nequitia spoliauit.

A Protomartyre diu rogandus haud fuit,

Vt in hanc vellet expeditionem assurgere;

Eo vix audito protinus stetit,

Quasi qui festinaret ad opus;

Non dilaturus ne per momentum quidem

Hoc Cælo Gaudium,

Nisi triumphus debitus Stephano,

Eum quodammodo per dies aliquot

Retraxisset à Saulo.

Legis Idololatra,

Quam non quia Dei,

Sed magis quia Patrum erat amaret;

Acceptis literis tumidus,

Conceptis supplicijs truculentus,

Erebo, quam Damasco iam propior,

Serenitatem omnem

Nube lucida inuolutus amisit.

Ferre Equus non sufficit hominem
 Vel ipsi iam grauem Deo.
 Allisus in terram concipit desiderium Cali,
 Et per Tirocinium tenebrarum
 Initiatus ad lumina,
 Cæcus ad cætera omnia, Deum videt,
 Deiectum non sodales solùm,
 Sed & lux ipsa destituit.
 Fortunata tamen deiectio,
 Quæ cæcatum erronem deducit in Vicum,
 Qui & vocatur Rectus, & est.
 Iam tum Christo configuratus
 Resurgit & ipse post triduum,
 Et de rebus iam non vt antea iudicans,
 Mutatos sibi intelligit oculos,
 Non ademptos.
 Squamas non exiit, nisi redactus ad angustias
 Serpens,
 Et Vas electionis,
 Nisi lustralibus prius vndis ablutum,
 Suauissimi nominis aromataria non impletur.
 Vt Philosophiæ nostræ prima Theoremata
 Esse de Patientia scias,
 Quid ante omnia doceatur attende.
 Prima Doctori gentiù collata cognitio, continet
 Non quanta agere illum oporteat,
 Sed quanta pati.

*Erat per triduum
non videns, &c.*

*Dixit Dominus ad
Ananiam: Quare
Saulum nomine
Tarsensem in Vicum,
qui dicitur Rectus.*

*Se Christo configura-
tum Paulus profi-
retur. Ad Philipp.
c. 3. v. 10. & 21.*

*Ceciderunt ab ocu-
lis eius tanquam
Squama, &c.*

*Vas electionis est
mihi, si porset no-
men meum, ideo
iussit ablu per Ba-
ptismum.*

*Offendam illi, quan-
ta oporteat illum
pro nomine meo pa-
ti.*

ELOGIUM XCVIII.

Venientis ad Iudicium apparatus.

Matth. 24. Luc. 21.

*Iudicij dies, ferme
semper dies Domini
dicuntur Scriptu-
ris.**Arescentibus homi-
nibus peribit man-
dus, non item ijs
lacrymantibus.**Alludit ad parabo-
lam Zizaniorum.*

Matth. c. 13.

*Vallis videlicet Io-
saphat, in quam om-
nes cogendi. Ioël.
c. 3. v. 2.**Pugnabit orbis ter-
rarum contra in-
sensatos. Sapient.*

c. 5, v. 21.

*Moriuntur misera-
tiones in ordine ad
malos, non sic in or-
dine ad bonos in die
Iudicij.*

Horrescite diem Domini, Desides serui,
Differte lacrymis incendium Mundo;
Nisi arescentibus hominibus arsurus ille non est.
Nutrite fiduciam Vestram,
Qui à Principibus appellatis ad Deum.
Sedebitis & vos quandoque, qui statis.

Purgando tritico
Sua decreta Area est.
Et omnis celsitudinis faeces,
Vna vallis expectat.
Supremum terris bellum
Indicit tuba nouissima,
Et sub irati numinis signa
Omnem contra insensatos, cæli militiam vocat.
Hoc quasi cornu ferali
Ad venationem Vulpecularũ progreditur Deus.
Canit receptui Miserationibus suis,
Ijsque Morientibus
De Mundi incendio rogam facit.
Egregius cuiusque operis Licitor
Hasta posita Crucis suæ

Voce

Voce præconis Regni sui aucionem edicit.
 Descendunt accusare sidera, quos nox texit.

Sistuntur & ipsa iudicio,

Quæ lumina tenebrionibus ministrarunt.

Cæli oculi perspicere propiùs appetunt,

Qui habeatur in tanta multitudine

Pro cælo delectus.

Cupidi ipsi etiam arcanorum,

Vbi omnia euulgantur, accurrunt.

Contagium telluris

Innocentes impiat faces;

Quæ in cælo sidera fuerant

Cùm terras attigere, fulmina sunt,

In Beatorum Corporibus

Exceptura tot Soles,

Stellas iam à se proijcit Dei Domus.

Sibi pessimè conscium

Cor terræ palpitat,

Et vndequaque concepto igne febricitans

Infanis fatigat motibus Phrenesim suam,

Sessuri Iudicis metu

Festinant elementa reddere

Quæ singulis debent.

De Cadaveribus, quæ absumpserunt,

Ne ipsos quidem retinent Cineres.

Hæc, qui legis, intellige.

Non nisi opponendæ vitijs hominum

Commouentur Virtutes Cælorum.

Ff

ELO-

*Stella quare cadent
 de Cælo, & Virtutes
 calorum commoue-
 buntur.*

*Stella oculi cali pas-
 sim dicuntur.*

*Omnes nos (& om-
 nia nostra) manife-
 stari oportet ante
 Tribunal Christi,
 3. Cor. c. 5. v. 10.*

*Fulgebunt enim si-
 ens Sol in perpetuas
 æternitates. Matth.
 c. 13. v. 43.*

*Vnde terra motuo
 magni per loca.*

*Elementa tunc ma-
 gno impetu corrue-
 rent, & motui re-
 surgent tam qui ab
 Sudio, quàm qui à
 flammis absumpti.*

*Quare dicuntur
 commouenda Virtu-
 tes Cælorum.*

ELOGIVM XCIX.

Index sedet in valle Iosaphat.

Iudicium sedet, & libri aperti sunt. Daniel. c. 7. v. 10. Omnes enim Iudices pauperes, quia piscatores.

Alludit ad titulos humanarum dignitatum, Celsitudinis, Serenitatis, &c.

Venit Christus in nube cum potestate magna, & maiestate. Luc. c. 21. v. 27.

Inimicos Crucis Christi, quorum finis meritis. Phil. c. 3. v. 19.

Sol conuerteretur in tenebras, & Luna in sanguinem.

Oportet enim mundum se cinere in incendio illo supremo.

APerti Dei libri sunt; claudite vestros, Mortales, Timete, Reges, Iudicium Pauperum, Quorum ultioni totus hic decretus est Dies.

Incidistis & vos

In Piscatorum retia, magni Pisces; Nec frangere potestis illa, nec fugere.

Dedocete vos sublimia

In vallem abiecti,

Nec audete posthac serenitatem iactare,

Qui nubi fetæ fulminibus subiacetis.

Cuique Regno suus in Cælo Cometes Finem denuntiat.

Quærit Crux transfugas suos,

Et in vnum collectis insultat.

Submittunt sidera faces venienti;

Fit illi concolor Luna per sanguinem;

Sol verò hac erubescencia non contentus

Ne Maculas & ipse detegat suas

Lumina contegit.

Non profutura in poenitentiam

Agit Mundus in Cinere.

Pullulat vndequaque populus Mortis,

Et huiusce pars populi summi Reges.
Par in omnibus nuditas, dispar causa;
Nisi quod omnes

*Quare tam boni
quam mali, coram
Christo sifteri di sint.*

E communi naufragio enatarunt.
Non admittunt vestem aliam Christum induti,
Cæteris verò, vt pote ad flagella paratis,
Nulla permittitur.

*Dicent montibus,
cadite super nos, &
collibus operite nos.*

Cadere Montes velit ambitio se ruente.

Qui thesauros suos omnes
Abdiderunt in terrâ

Omne quærunt à terra subsidium.

Auent redire Matris in viscera,
Ex quo id ipsum, quod nati sunt,
Definit ijs esse beneficium, & fit poena.

*Melius enim eras
illi si nati non fuis-
sent.*

Tolluntur in aëra,

*Rapiemur obuiam
Christo in aëra, ex
Apostolo, 1. Thess.
c. 4. v. 16.*

Qui nunquam toti inhæsere telluri,
Et grauitate Morum

Leuitatem hanc assequuti, tripudiant.

A filio hominis exercetur humano more Iudiciũ;
Mitis nescit esse crudelibus, crudelis mitibus.

*Iuxta promissum;
Qua mensura mensi
fueritis, remetietur
vobis. Matth. c. 7.
v. 2.*

Damnatur vnusquisque

Se teste, se Accusatore, se Iudice,

Et qualem illum passus sunt alij,

Talem & ipse patitur Deum.

*Quare dicitur
Christus ad Iudici-
um Veniens, non fi-
lius Dei, sed filius
hominis.*

Declina nequitiam, qui forum non potes.

Quandiu trepidus non fueris, te securum ne puta.

Cogita perire te posse, ne pereas.

*Idco Beatus homo,
qui semper est paui-
dus. Prouer. c. 28.
v. 14.*

ELOGIVM C.

*E Tribunali in solium migrat, ubi regnat
in aeternum, & ultra.*

*Dei fabula, Mundus
à Philosophis dicitur.*

*Elementa enim;
aquè ac homines ma-
gno impetu transi-
ent.*

*Sibi, ubi enim cas-
sat vita; mors &
ipse cesset necesse
est.*

*Dies iam non Solus;
sed Dominus; quia
clarior, idè illumi-
nabit abscondita.*

*Triticum enim in
horrea; Zizania in
fornacem mitten-
tur.*

Matth. c. 13. v. 30.

Peracta Dei fabula
Recognoscuntur Actores;
Et vnum & idem
Personas & scenam sequitur fatum.
Vbi nunc homines, vbi Vrbes, vbi Mundus est?
Vbi eris & tu, qui hæc legis.
Morti ipsi sua quoque mors imminet;
Fiet illa Carnifex sui,
Cum cæterorum esse desierit.
Ut quid sint, quæ in Mundo vides, intelligas,
Quid sint futura cognosce.
Omnia Cinis,
Sed colore vario pretium mentiuntur.
Exspecta diem,
Quæ sola suam mentibus lucem reddat.
Internosces malos à bonis,
Cum utrosque distinxerit Deus.
Nulla Zizanijs reuerentia collecto tritico,
Vasa decoris imbuet æternus odor,
Vasa nequitia recoquet æternus ignis.
Abradentur è Mundo

Monumenta omnia scelerum;
 Ne ipsa quidem iam extent eorum loca
 Noua tellus educetur, & nouum Cælum.
 Deiectis Hædis ad tormina,
 Assumet Agnus Agnos ad pascua,
 Exutus horrorem Iudicis
 Maiestatem induet Regis.
 Omni soluta iam compede
 Euolabit ad originem suam libera Probitas;
 Nullo iam illam ambiente contrario
 Fines suos constituet perennem pacem.
 Steteris hæctenus, sedere nunc potes, mi I E S V,
 Bonus & malus, in loco suo sunt,
 Vindici criminum, curatorum Virtutum,
 Nemo negotium iam faceffat.
 Nullus tibi superest labor, nullus & mihi.
 Non habui vbi quiescerem opportunius,
 Quàm vbi te sedentem relinquo.
 Gigantis emensus itinera
 Otij necessitatem contraxi.
 Pinxi ego te coloribus planè non tuis;
 Feliciùs exprimam, si te videro.
 Amando corrigam, quod scribendo peccaui.
 Scatebit, fateor, vitij sacculi sui opus,
 Et in Area Bellonæ conceptum
 Plumbeum totum erit, ac ferreum;
 In Margaritis tamen
 Nubilo & fulguranti genitis cælo,

Odium Dei in pec-
 catum, & peccato-
 rum.
 Ite maledicti, &c.
 & Venite Benedi-
 cti.

Pfal. 147. v. 14.

Locum malorum
 Erebus, & tenebre
 de Iuda: Et abierit in
 locum suum, Act.
 c. 1. v. 25.

Quæ occasione Auctori
 concludens hic Elo-
 gium.

Vita Christi Giganti-
 bus ster; ait enim:
 Exultauit & Gigas
 ad currendam & s-
 am. Psal. 18. v. 6.
 Difficile pingimus,
 quem non vidimus;
 Christum autem
 non nisi in calo & de-
 bitum sicus est.
 Hoc est Taurini, & b-
 scripsit hæc Auctor
 inter ferales bello-
 rum strepitum.

Margarita maculose,
ex Plinio lib. 9.
c. 35. si nubilo calo
concepia.

Alludit ad tellurem
Si pulueris tormen-
sarij ijs diebus, qui-
bis hac scriberet se-
pe concussam.

Emus Mons Mar-
tis, & Parnassus
Apollinis,

Christus Pax nostra,
qui fecit Gerag. &
num. Ephel. c. 2.
7. 14.

Ætas horum studio-
rum Gerag. bella non
sunt.

Quo iure, serenitatis, quam nunquam agnouere
Nitorem exigas?

In tãta rerum vertigine seuerus mihi nimum es,
Si meis exigas rectitudinem omnem in sensibus.

Apud nos, ne ipsa quidem tellus, iam stat;
Et stem ego à me nunquam diuersus?

Inter tot, qui me ambiunt Montes,
Æmus est mihi multiplex, Parnassus nullus,
Pro Apolline, & Musis,
Odiosa circa me Monosyllaba.

Mors, & Mars perstrepunt.
Nisi esses ipse Pax nostra,

Ne de te quidem cogitare potueram.

Hæc si te igitur exornant studia

Redde illis ætatem suam.

Quandiu minor non sit licentia gladijs,
Nulla fit calamis.

Laus Deo, ac eterno eius Filio Christo IESV,
necnon Deiparæ Virgini, ac
Sponso Ioseph.

INDEX IN ELOGIA OMNIA.

Numerus Elogia, non paginas, notat.

A.

A Bnegatio sui doctrina difficilis. 16.

Adulationum Regnum Aula. 51.
5. 56.

Agni esus cum Discipulis. 43.

Agricultura Sanctorum qualis. 25.

Adolescentia nullius securam, nisi sub tutela Mariae Virginis. 71.

Adulari nulli unquam potuit Christus. 92.

Amoris extasis Christum in aërem eleuauit. 77.

Amor adultus, Christus nudus in Crucem. 77.

Amoris officina in Petra. 76.

Amoris idioma verum Christus inuenit. 76.

Amoris symbolum Christus Crucifixus. 64.

Amor verus quis. 15.

Amicitia inter impios qualis. 56.

Amicus bonus Christus. 76.

Ambitio Christi ex miseris. 62. 64.
65. 66.

Angelorum in Christum reuerentia. 87.

Anni fores Christi sanguine liniuntur. 6.

Anima Christi ad corpus eiusdem affectus. 74.

Andrea unde tantus in Crucem amor. 19.

Apostolorum in gratiam quantam fecerit Christus. 19. De iisdem malita. 19. 24. 26. 90. 92. 35.

Ara Calii visa Roma Christo nata. 5.

Aquæ, quæ fluxit à Christi latere, interpretatio, 69. Et per totum, 76.

Ardor Christi quantus. 76. 83. 26.

Aula inimica veritatis. 7. 51.

Aula Christi seruis perniciosissima. 52.

Aulam Christus non nisi vincit frequentat. 52.

Aula gratificari noluit Christus. 59.

Aula ignotissima veritas. 56.

Aula negat Christus doctrinam suam. 56.

Auaritia utilis ad salutem, quæ. 28.

Auari curatio difficilis. 28.

Auarus

Auarus ad calumniandum pronus.

42.

Auaritia prodiga. 42.

Aurum magnes Cordium. 8. *Magnes ferri.* 12.

Aures non natae excipiendis turbatae multibus. 35.

Archisynagogi filia curatio. 37.

Ardua aggredi nemo debet sine consideratione diuturna. 16.

Ascensio omnis inter homines tumultuosa. 22.

Ascensio Christi in Caelum. 93.

Attentio ad cultum Dei quanta requiratur. 51.

B.

Baptizari homines cur voluerit Christus. 17.

Baptismus Christi. 17.

Beneficentia Christum celari non patitur. 3.

Beneficia exprobrare Deus nescit. 66.

De Beatitudine Theses Christi. 21.

Ad Beneficentiam Christus quam pronus. 30.

Beneficia Dei, & ipsa onerant. 31.

Beneficentia primus vitae fructus. 31.

Beneficentiae Christi impatientia. 33.

C.

Caelum post Christum nulli non patet violentia. 95.

In Caelum non nisi per ardua iter. 93.

In Caelo ne Christus quidem saltu venit, sed quasi per gradus. 93.

Caelum post Christum commercia iniectum tellure. 95.

Caci nati curatio, & virtus. 34.

Calamitatis praesagium, ingens latitia. 39.

Calamitatibus trahimus Christum ad nos. 41. 43. 44. 45.

Calamitates nostras Christus misertus ex corde. 76.

Calamitas alit Dei reuerentiam. 33.

Calamitates à Christo nobilitatae. 95.

Cananea in orando peritia. 29.

Centurionis pro seruo cura. 3.

Charitas Christi in homines quanta. 77. 88. 93. 64. 41. 44. 45. 30.

Charitas Christi quam admirabilis. 5. *Quam vehemens.* 6.

Charitatis lex à Christo commentata. 27.

Circumcisio Christi. 6.

Clamoris Christi in Cruce mysteria. 72.

Clavi Christi in frena conuersi. 81.

Clementia Christi quanta. 85. 50.

Clementia Christi puniendo. 29.

Clementia Christi in hostes. 66. 70.

Columna Christi. 81. *Eius ad illam flagella, & ignominia.* 57.

Consuetudo laudabilis, nulla est occasione intermittenda. 46.

Corpora Beatorum quam pulchra. 98.

Christus stigmaticus seruus Amoris. 6.

Christus venit mittere gladium. 5. 6.

Christus perditis exitum attulit. 7.

Christus Caelum summa cura. 7.

Christus

- Christus sine felle,* 11.
Christus retinendus, 13. 38.
Christus faber nostrae felicitatis, 16.
Christus Thesaurus ingens, 19.
Christi morum suauitas, 22.
Christus solus dignus regnare, 22. 24.
Christi reuerentia quanta in natura, 23.
Christus alienus ab omni iactantia, 24.
Christus pascitur emolumentis nostris, 25. 26. 28.
Christo omnis hora quasi sexta, & meridiana, 26.
Christus sollicitus pro salute nostra, 26.
Christus infatigabilis, 27. 95.
Christi sagacitas in iudicando, 27.
Christus ruinas nostras reficit, 28.
Christi bonitas quanta, 29. 39. 43. 50.
Christus mortuus cur non solutus in Cineres, 79.
Christi mansuetudo quanta, 85.
Christus voluit magis amari, quam coli, 39.
Christi amor in suos, 41. 44. 45. 46.
Christus incantator beneficus, 45.
Christus Patronus noster ad Patrem, 63.
Christi pectus somnum conciliat egris, 63.
Christi latrocinium multiplex, 65.
Christi dolor ex malis nostris, 67.
Christus nostris commodis semper paratissimus, 71.
Christus gemit ad mala nostra, & non gemit ad sua, 72.
Christus sedet à dextris Dei, 100.
Christus personarum non acceptor, 30.
Christus quam avidus salutis nostrae, 31. 37.
Christus omnis nobis causa salutis, 32.
Christus miserorum Magister, 33.
Christus miseros semper querit, 34.
Christus Hercules Palaestinus, 36.
Christus Theatrum & Orchestra diuinitatis, 36.
Christus finis omnium, 36.
Christi praesentia quam utilis, 38.
Crucis amor in Christo quantus, 11. 19. 55. 72.
Crux arborum omnium ambitio, 13. 80.
Crux hereditas seruatorum Christi, 19.
Crux insula Fortunata, 77.
Crux machina oppugnando caelo opportuna, 77. 80.
Crucis sepultura Epitaphium, 80.
Crux Thronus Christi, 61.
Crucem cur horreant homines, 61.
Cruci cur figi per clauos Christus voluerit, 63.
Crucis fructus Arboris vitae fructibus melior, 63.
Crux Christiani militis Clypeus, 63.
Cruce nil carius Christo, 64.
In Cruce magis quam alibi agnoscitur vult Christus, 66.
Crucis inimicos amare Christus non potest, 67.

<i>Crucis socios quam appetat Christus,</i>	73.
<i>Crux Cathedra Christi,</i>	76.
<i>Crux in ultimo die,</i>	99.
<i>Crucifixi IESU mysteria,</i>	77.
<i>Curiositas vel in cali aculis,</i>	98.

D.

<i>Demonis artes in perniciem hominum,</i>	35.
<i>Delicijs vite huius inherere suos Christus non vult,</i>	43.
<i>Delicatos a se Deus excludit,</i>	19.
<i>Dei quies, motus ad beneficentiam,</i>	38.
<i>Dei bonitas quantitas,</i>	27.
<i>Dei beneficia impatientes exposcimus,</i>	89.
<i>Deo amisso, nihil ultra homini superest,</i>	42.
<i>Deo & hominibus seruire nefas,</i>	60.
<i>Desperatio saepe remedium spei nostrae,</i>	32.
<i>Deus mitior ex quo homo,</i>	2. 4. 5.
<i>Deus quos occupat, pellit ad summam,</i>	3.
<i>Deus inimicus otij,</i>	3.
<i>Deus eludit perditorum consilia,</i>	9. 10.
<i>Deus scribit, & in marmore laesus,</i>	27.
<i>Deum quarentibus, relinquenda turba,</i>	28.
<i>Deus nostris nos punit inuentis,</i>	40.
<i>Deus promissa sua in donis excedit,</i>	56.

<i>Deus miseris addictissimus,</i>	31.
<i>Deus exprobrare nescit beneficia,</i>	66.
<i>Deus agnoscitur non ex vultu, ut homines, sed ex manu,</i>	89.
<i>Deus ijs beneficus, quibus iniurij homines,</i>	34.
<i>Deus solus solari miseros potest,</i>	36.
<i>Discordia & scissionis, inimicus Christus,</i>	62.
<i>Doctrina Christi mores eius coherent,</i>	15. 21.
<i>Doctrina Christi sublimis,</i>	21.
<i>Duris, ac asperis, pascitur Christus,</i>	18.

E.

<i>Eliam quare verè non vocauerit in Cruce Christus,</i>	73.
<i>Engaddi vinea cur floruerint Christo nascente,</i>	5.
<i>Epitaphium Herodis infanticida,</i>	14.
<i>Epitaphium Christo sepulto,</i>	79.
<i>Epitaphium bono latroni,</i>	68.
<i>Epitaphium malo latroni,</i>	67.
<i>Epitaphium Iudae,</i>	82.
<i>Epitaphium sepultae Cruci,</i>	80.
<i>Epitaphium spinis, & ceteris dolorum Christi instrumentis,</i>	81.
<i>Eucharistia promissa nato vix Christo,</i>	5.
<i>Eucharistia praludia, Nuptiae in Cana,</i>	20.
<i>Eucharistia sacrificium Deo carissimum,</i>	40.
<i>Eucharistia incendium hominis,</i>	43.
<i>Ad Eucharistiam preparatio,</i>	43.
<i>Euchari-</i>	

Eucharistia instituenda desiderium
in Christo, 44.

Eucharistia institutio, 45.

Eucharistia sepulcrum Christi, quod
sibi adhuc viuens posuit, 45.

Eucharistia cibus fortium, 46.

Eucharistia nihil carius Christo, 46.

Eucharistia febrim amoris incendit
in Christo, 62.

Exempla Mariae ipsa summet Deum
mouent, 2.

Exemplum Dei quam efficax: 5.

Exemplum malum bono plus potest,
41. 55.

Exempla sua Christus nobis ubiq;
reliquit, 37.

F.

Fama hominum in morte sua consul-
tum voluit Christus, 66.

Fama etiam impiorum consultum
vult Christus, 48. 53.

Fascinum à Christi oculo salutare,
53.

Flagella in Christi manu, iam flagella
non sunt, 40.

Fons Olei Romae Christo nato, 5.

Fons in spelunca Bethlehem, 5.

Frugalitatis amicus Deus, 22.

G.

Gloria Christi mundum implet, 95.

Gloria caelestis imago in Thabor.

Gratiji Deo agendis homines impa-
res, 46.

Gratitudo Christi erga Patrem, 83.

H.

Habitus prauis difficilis curatio,
31. 34.

Heretici ut Grammatici delusi, 1.

Hamori hoisse curatio, 32.

Herodis infanticida calliditas, bar-
baries, Epitaphium. 9. 10. 14.

Herodes cum Pilato redit in grati-
am, & Christum illudit, 55.

Hominum in Deum auaritia, 6. 26.

Hominum in Deum seueritas, 89.

Homines pusillanimes, 23.

Hominem solus satiat Deus, 24.

Hominum venatio omnium difficulti-
ma, 26.

Hominum pro dissimulanda nequitia
artes, 26.

Hominis probitas salutaris ijs ipsis
rebus, quas possidet, 28.

Homines solis frondibus Deum co-
lunt, 39.

Hominum somnolentia ex absentia
Christi, 46. 48.

Hominum infidelitas in amore, 50.

Hominum iudicia contemnenda, 51.

Homines qui nimis reueretur, facile
trahitur in Dei contemptum, 59. 60.

Homines cur Crucem oderint, 61.

Homines malis suis quam inhere-
ant, 65.

Hominibus quam inhaerit Chri-
stus, 77.

Hominum corda in corde terre, 79.

Homines inimici bonis suis, 85.

G g 2

Hominum

<i>Hominum dignitas quanta post Christum,</i>	93. 44. 34.	<i>Inferni memoria hominem domat,</i>	27.
<i>Homines ideo miseri, quia volunt,</i>	31.	<i>Ingratitudo hominum,</i>	33.
<i>Homines erga Deum ingratiissimi,</i>	33.	<i>Iniuriarum quàm immemor Christus,</i>	53. 74.
<i>Hominem illuminat lutum suum,</i>	34.	<i>Iniurias inferens magis lugendus,</i>	61.
<i>Homicida quàm odiosus Christo,</i>	55.	<i>quàm qui patitur,</i>	61.
<i>Horoscopo Christi, quare nullus ex Septem Planetis potuerit praefici,</i>	7.	<i>Iniurias quàm facile condonat Christus,</i>	66.
<i>Hospitalitas quanta virtus,</i>	28.	<i>Iniurias facile condonans filius Dei agnoscitur,</i>	70.
<i>Hospitalitas Deum trahit,</i>	89.	<i>Iniuriarum condonationem, quàm curauerit Christus suader e mortalibus,</i>	70.
<i>Humilitatis sublimitas,</i>	2.	<i>Iniurias condonare Christi exemplo tota natura didicit,</i>	70.
<i>Humilitas Doctrinae Christi summa,</i>	16.	<i>Iniurias condonanti honoris causa Christus assurgit,</i>	96.
<i>Humilitatem suadere hominibus nemo potuit ante Christum,</i>	16.	<i>Innocentia seculum moriens Christus restituit,</i>	62.
<i>Humiles exaltati,</i>	17. 28.	<i>Impiorum regnum instabile,</i>	10.
<i>Humilitas trahit oculos Dei,</i>	28.	<i>Impijs cum Deo nihil commune,</i>	10.
<i>Humilitas Christi, Ascensionis causa,</i>	93.	<i>Impij ipsos celites terrent,</i>	12.
I.		<i>Impiorum consilia ipsos perdunt auctores,</i>	12. 14.
<i>Iesu Nominis dignitas,</i>	6.	<i>Impio omnia in damnum cedunt,</i>	48. 53.
<i>Iesu Nominis virtus,</i>	95.	<i>Impius dum ruit, magis recedit à Deo,</i>	48.
<i>Iesu Nomen, condimentum doloris,</i>	64.	<i>Ab impijs Spiritum suum repetit Deus,</i>	49.
<i>Iesu Nomen cur Cruci affixum,</i>	64.	<i>Impij Dei oculos oderunt,</i>	53.
<i>Iesu Nominis reuerentia vel in Pilato,</i>	64.	<i>Impiorum amicitia quales,</i>	56.
<i>Ieiunium vel in Christi tumulo commendatum,</i>	79.	<i>Impij suis se describunt in donis,</i>	59.
<i>Ieiunium Christi in deserto,</i>	18.	<i>Impiorum cecitas quanta,</i>	59.
<i>Ieiunij laudes,</i>	18.		
<i>Inclinato capite cur mortuus Christus,</i>	73. 74.		

Impios

Impios præclara consilia horrent,
 60.
Impius suamet ambitione damna-
tus, 60.
Impiorum funesti exitus Christum
torquent, 72. 67.
Impatentia quantum malum, 67.
Impatiens iniurius Deo patienti se-
cum, 67.
Imitationem suam à nobis Christus
requirit, 93.
Ira miserationem excludit, 59.
Iudicij Diuini memoria, corrigendis
humanis quàm opportuna, 54.
Iudices non inuenit causa non qua-
stiosa, 55.
Iudex timidus nutriticus scelerum,
 54.
Iudicium suum assidue nos timere
vult Christus, 74.
Iudicij Diuini in die extremo, appa-
ratus & horror, 98. 99.
Iude impietas pluribus, 48. 49.
Iude proditoris Epitaphium, 82.
Iudeorum Sabbata deridenda, 31.
Ius in omnia habet, qui Christum
habet. 29.

L.

Laboris amicos nos Christus vult,
 19. 24.
Labores Christi nobis otium pepere-
runt, 79.
Lacryma quàm pretiosa Deo, 11.
Lacryma pretium gaudiorum, 25.
Lacryma Christi in Cruce, 72.

Lacryma tota supellex Christi, 76.
Lacrymis differendum incendium
mundo, 98.
Latrocinia innocentia Christi, 65.
Latronis mali pessimus exitus, 67.
Latronis boni Epitaphium, 68.
Laurea Christi scientis infirmita-
tem, 58.
Lazari excitatio, & eiusdem cir-
cumstantia, 38.
Leprosi decem curati, 33.
Liber vita Christus, 57.
Libertas à Christo parata, 39.
Liberalitas Dei in homines, 20. 26.
Liberalitatis exempla petenda de
Cælo, 22.
Liberalitatis Christi argumenta, 63.
 73. 78. 31.
Liberalitas Dei vel à nostra auaritia
prouocatur, 91.
Lignum materies laborum Christi,
 16.
Lingua damna lugenda, 35.
Lingua amica Damoni statio, 35.
Lux nobis nulla sine Christo, 8.
Luxuria hominum noxia Christo,
 58.

M.

Magdalena ad Christum conuer-
sio, 25. 41.
Magdalena Christus apparet, 88.
Magdalena modestia, 88.
Magorum aduentus, adoratio, iter,
 7. 8. 9.
Maria Dei Mater eligitur, 21.

- Maria ad Elisabeth peregrinatio,* 3.
Maria vox, classicum Dei, 3.
Maria occurfus quàm utilis, 11.
*Maria oblationibus nihil Deo gra-
tius,* 11.
Maria nubes leuis, 13.
Maria domus templum, 15.
*Maria contemplatio, encyclopædia
Christi,* 16.
Maria intercessio quàm efficax, 20.
*Maria labori quanta veneratio de-
bita,* 61.
Maria mundum regit, 71.
*Maria venerationem, moriens Chri-
stus, imprimere in hominibus stu-
duit,* 71.
*Maria adolescentum cura com-
missa,* 71.
Maria ubi est, ibi & Deus, 73.
Maria quàm dilecta à Christo, 78. 87
*Maria in sinu Christi suæ passionis
oblita,* 78.
Maria vel umbra quàm utilis, 38.
*Maria cur vna cum alijs mulieribus
non venerit ad Sepulcrum,* 87.
Maria depositaria Spiritus Christi,
74.
Maria sexui suo quid meruerit, 90.
*Martyres Gladiatores à Christo
dati,* 96.
*Martyres omnes veneratus in primo
Christus,* 96.
Manfuetudo Christi quanta, 92. 93.
*Medius locus proprius virtutis Chri-
sti,* 4.
*Miraculum nullum maius Christo
mifero,* 55.
- Milites cur insensu Christo,* 59.
*Miseris quàm bene affectus Chri-
stus,* 61. 72. 91.
Miseriarum quàm avidus Christus,
65. 69. 73.
Modestia Christi quanta, 39. 26.
Modestia Deo violentiam infert, 32.
*Morborum causas non amat Chri-
stus, licet amat eorundem effe-
ctus,* 31.
*Monumenta cur aperta in morte
Christi,* 57.
Monitores hominibus odiosi, 92.
Mollitiei hostis Christus, 79.
Mors post Christum nulla, 11.
*Mortis memoria, hominis fræ-
nans,* 29.
Mortis schola homini salutaris, 41.
Mortis Amasus Christus, 41. 62.
74. 79.
*Mortis memoria, ne in conuiuio qui-
dem imortuna,* 41.
Mors Christi lugenda, 66.
Mors à Christo debellata, 75.
*Mors Christi assidue contemplan-
da,* 77.
Mortis obliuio hominem perdit, 82.
Mors post Christum mitior, 85.
Mortis carcer tumulus Christi, 85.
Mortis experientia ingens eruditio.
Mors melior quàm vita, 38.
*Mulieres quare ab Angelis à sepulcro
deterrita,* 85.
Mulieres secreta facile produnt, 77.
*Mulieres cur ante viros de resurre-
ctione, cognouerint,* 90.
Mundus

Mundus Emergumentus à Christo curatus, 18.
 Mundus totus felleus, 68.
 Mundus per Christum reconciliatus Deo, 76.
 Mundi nequitia summa, 84.
 Mundi incendium, rogo miseratio- num, 98.
 Muneri suo intentis Christus assistit, 91.

N.

Natiuitas Verbi aeterna, 1.
 Natiuitas Christi in Bethlehem, 4.
 Natiuitatem Christi qua sequuntur miracula, 5.
 Natura deliquij in morte Christi interpretatio, 62. 66. 75. 80. 84.
 Nequitia suos quasi gradus habet, 42.
 Nomen Regis ubi accipit Christus, Regio se more gerit, 79.
 Nomina preciosa sine sanguine non habentur, 6.
 Nox inimica filijs lucis, 91.
 Nuditatis Christi mysteria, 62.
 Nudi cur omnes in iudicio, 99.

O.

Obedientia Praeceptor Christus, 15.
 Obedientia preparat ad beneficia Dei, 20.
 Obedientiam violentam Deus odit, 39. 50. 61.
 Obedientiae promouenda, peculiaris Deo cura, 50.

Obedientia sacer fensus, aures, 50.
 Obedientia caca quam utilis, 54.
 Oleifons Roma Christo nato, 5.
 Oracula muta Christo tacente, 5.
 Orationis vis quanta, 29.
 Osculo Christi sanctificatum est Iudae guttur, 49.
 Osculo Iudae profanatus est Christus, 49.
 Otij inimicus Deus, 5. 30.
 Otij impatiens Christus, vel mortuus, 71.

Otiosum, odiosum curat hominibus Christus reddere, 39. 83.

P.

Pacis amicus Christus, 39.
 Pacem cur toties Discipulis dederit Christus, 90. 92.
 Parentum debitum in liberorum educatione, 15.
 Parsimonia amicus Deus, 22.
 Paschatis dies quare omnium maxima, 45.
 Paschatis vespere cur dicta luce- scere, 87.
 Passionis desiderium in Christo, quantum, 46. 47. 50.
 Passionis suae memoriam ubiq; extare vult Christus, 61.
 Passionis Christi instrumentis Epitaphium, 81.
 Passiois suae memoriam in colloquijs fieri, quam libenter audiat Christus, 89.
 Patientia quam Deo grata, 19.

Patientie

Patentia nobilitas, 22.
Patentia Christus probatus Deus,
 48.
Patentia sua famam apud homines
periclitari Deus non vult, 49.
Patentia corona qualis, 58.
Patentia primum doctrina Christi
theoremata, 97.
Pauperum inimicus, amicus Chri-
sto esse non potest, 42.
Paupertatis voluntaria origo à
Christo, 44.
Pauperes in iudicijs contempti, 55.
Pauli ad Christum conuersio, 97.
Paulo Apostolatus presagitur ab ijs,
qui secus pedes eius vestes depo-
suere, 96.
Paulus impetrari Ecclesie oratione
quacumq; non potuit, 96.
Paulus cur se diceret abortiuum, 97.
Peccata non merentur Dei benefi-
cia, 29.
Peccati morsus lethalis, 69.
Peccator tales experitur creaturas,
qualem illum Deus, 91.
Petri ad Christum vocatio.
in illum caritas, 19. 24. 91.
Petri negatio, & pœnitentia, 52.
Petri in horto zelus, 50.
Pilati nequitia, 57. 57. 58.
Piscina probatica, & ad eam mira-
cula Christi, 31.
Plausus hominum cur semel admit-
tere Christus voluerit, & eorun-
dem vanitas, 39.
Pietatis calumniatores etiam in Chri-
sti schola, 41.

Pœnitentia mundi inutilis, 99.
Populus incapax legum, 60.
Precibus humilitas necessaria, 25.
Principum officia sapè fucata, 54.
Principes malis ministris obnoxij, 60.
Providentia Dei in suos, 19. 23.
Providentia diuina humanam iu-
uat, 22.
Pudoris nostri remedium, fletus
Christi, 72.

R.

Regia Christo auctoritas à Cruce,
 59.
Regis Christi tributa qua, 59.
Reges inungimur omnes à Christo,
 59.
Regnum Christi stabile, 58.
Regnum Christi omnium optimum,
 58.
Regno dignus solus Christus, 22.
Remedia nostra à Christo, 5. 6.
Resurrectio Christi, ab Elog. 85.
vsque ad 93.
Resurrectio Lazari, Filij viduae Na-
im, filix Archisynagogi, 36. 37. 38.
Rhamnium qua de causa olim volue-
runt arbores regnare super se, 57.
Romana virtus Christo carissima,
 30.

S.

Sacerdotes suos Christus redolere
terrena non vult, 44.
Sacerdotes etiam malos Christus
reueritus, 33. 50. 51.
Sacer-

Sacerdotes se nō proficiant mirū, 32.
Sacerdos à malo Principe nunquā
bonus, 51.
Sacerdotes norma populi, 40.
Salus per solam Crucem speran-
da, 63.
Sanguis Christi quā̄m pretiosus, 62.
Sanguinis & aqua fluentis à Chri-
sti mortui latere mysteria, 69.76.
Sauli conuersio, 97.
Schola Christi in aperto littore, 19.
Securitas nobis omnis à Christo, 7.
Serui nomen honorificum, ex quo ser-
ui formam induit Christus, 9.
Seruitutis in femina argumentum
capilli uincti, 25.
Scriptura Sancta ducit ad Christū, 8.
Silentij amicus Deus, 1. 16.
Silentium Apologia Christi, 51.
Silentium apud ineptos oratione ap-
tius, 53.
Simoneis senis viso Christo tripudia,
 11.
Sindonem facere diu didicit Chri-
stus, 61.
Sindon terra Christi Mappa, 79.
Sindon Christi, & eius elogium, 83.
Sitis Christi in Cruce mysteria, 69.
Societas Christi quā̄m utilis, 20.
Societas malorum quā̄ noxia, 8. 9. 10.
Sol triplex Roma Christo nato, 5.
Sol spicis coronatus, 5.
Sollicitudinis amicus Christus, 15. 18.
 21. 22. 24.
Somnus Christi ad suorum experi-
entiam, 23.

Somnus quā̄m verè frater mortis, 60.
Sordium inimicus Christus, 78.
Spica in Calo Christo nascente, 5.
Spinarum Deus Christus, 58.
Spiritum suum Christus cur com-
mendauerit in manus Patris, 71.
Stella Magorum, 7.
Stella cur cadent de calo in die vl-
timo, 98.
Stellarum & Solis pallor in iudicio,
 99.
Stephani Martyrium, 96.
Sudor Christi in horto, 47.
Superbis vel uinctus resellit Deus,
 56.
Superbis & crudelibus nullus in
Mundo locus, 10.
Surdi & muti Curatio, 35.
Super Apostolos Aduentus Spiri-
tus Sancti, 64.

T.

Temperantia Magister Christus, 20.
Templi profanatores puniti, 40.
Tenebrarum in Christi morte inter-
pretatio, 62. 66. 68. 70. 77. 80. 84.
Terra contagium noxium stellis
ipsis, 98.
Terræ motus in ultimo die Mysteria,
 98.
Theauri in Christo absconditi, 74.
Timor salutari iudicij Dei, 99.
Timor vanus quā̄m noxius, 59.
Tituli Crucis Mysteria, 64.
Tribulationes priuilegium amico-
rum Dei, 23.

Trietorica Christi, qua, 15.
Triumphus Christi in die Palma-
rum, 39.
Tuba nouissima clangor m. sicus, 98.
Tumultuum inimicus Deus, 21, 28.

V.

Vana gloria inimicus Christus, 18.
Vana gloria medicamentum exum-
ne, 13.
Vallis Iosaphat facies omnes expe-
ctat, 98.
Velle primus ad veram sapientiam
gradus, 31.
Veritas odiosa Aula & Mundo, 56.
Veritatis plerique videri volunt a-
matores cum non sint, 56.
Veritas sine phaleris, 58.
Via celi post Christum iam non la-
teat, sed sanguinea, 6.
Victima coronata Christus, 58.

Vigilantes Christum alliciunt, 85.
Vinea sua quanta cura Christo. 58.

72.

Virtus qualiter lugeatur à Mundo,
 75.

Virtutis palestra ferijs vacat, 92.

Virtus vera nullis se claudi patitur
terminis, non sic ficta, 57.

Virtutes calorum opponenda vitij
hominum, 98.

Vita humana quam misera, 38.

Vltio Christi fit per beneficia, 70.

Vrbes inimicae Christi, 21, 18.

Vulnera Christi, 86.

Vulnerum ambitio in Christo, 62.
 64. 74. 76.

Z.

Zacchai vocatio, 28.

Zelus Christi pro domo Patris, 29.

Zelus Christi pro eiusdē honore, 51.

F I N I S.

Facultas Reuerendi Patris Prouincialis.

EGO Franciscus Piccolomineus Societatis IESV, in Mediolanensi Prouincia Præpositus Prouincialis, potestate ad id mihi facta ab Admodum Reuer: Patre Mutio Vitellesco, Societatis nostræ Generali Præposito, concedo, vt Liber, qui inscribitur: *Aloysij Iuglaris è Societate IESV, CHRISTVS IESVS, hoc est Dei Hominis Elogia*, à Societatis Nostræ Theologis iam examinatus, & approbatus, typis mandetur, si illis, ad quos pertinet, videbitur. In quorum fidem, hasce manu mea subscriptas, & officij mei sigillo munitas dedi. Genuæ, 3. Non. Ianuarij. Anno Domini, M. DC. XLI,

Franciscus Piccolomineus.

Ego infrascriptus ex Commissionè Reuerendiss. Patris Magistri F. Iustiniani Vagnonij à Callio, Inquisitoris Genuæ, vidi Librum, cui titulus: Aloysij Iuglaris Nicienis è Societate IESV, CHRISTVS IESVS, hoc est, Dei Hominis Elogia, & nihil in eo inueni, quod sit contra fidem, & bonos mores. In quorum fidem has literas manu mea scriptas, & subscriptas dedi. Genuæ, in Collegio Societ. Iesu, 22. Martij. Anno Domini 1641.

Fabritius Britius è Societate Iesu, Lib. Censor.

Imprimatur

F. Iustinianus Vagnonius à Callio Inquisitor Genuæ.

Facultatis Reverendissimi Patris Provincialis
Ego Franciscus Piccolominus Societatis Iesu, in Medio-
facultatis Provincialis Praepositus Provincialis, potestate ad id
mihi facta ab Abbatibus Ruer: Patre Mureo Vitellio,
Societatis nostrae Generali Praeposito, concedo, ut Liber, qui
inscribitur: *Alphabetum Iuglarum & Sarmatarum Iesu, Christiani Iesu,*
hoc est Dei Homini Ebraica & Societatis Nostrae Theologiae
examinatus, ad quos
pertinet, videbitur, in quibus libris, haec manu mea sub-
scriptas, & officij mei sigillo munitas debet. Genus, 3. Non.
Januarij, Anno Domini, M. DC. XLIII.

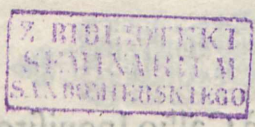
SVPERIORVM PERMISSV.

GENVAE,

**Ex Typographia Io. Mariae Farroni, Nicolai Pefagnij,
& Petri Francisci Barberi, soc. Anno 1641.**

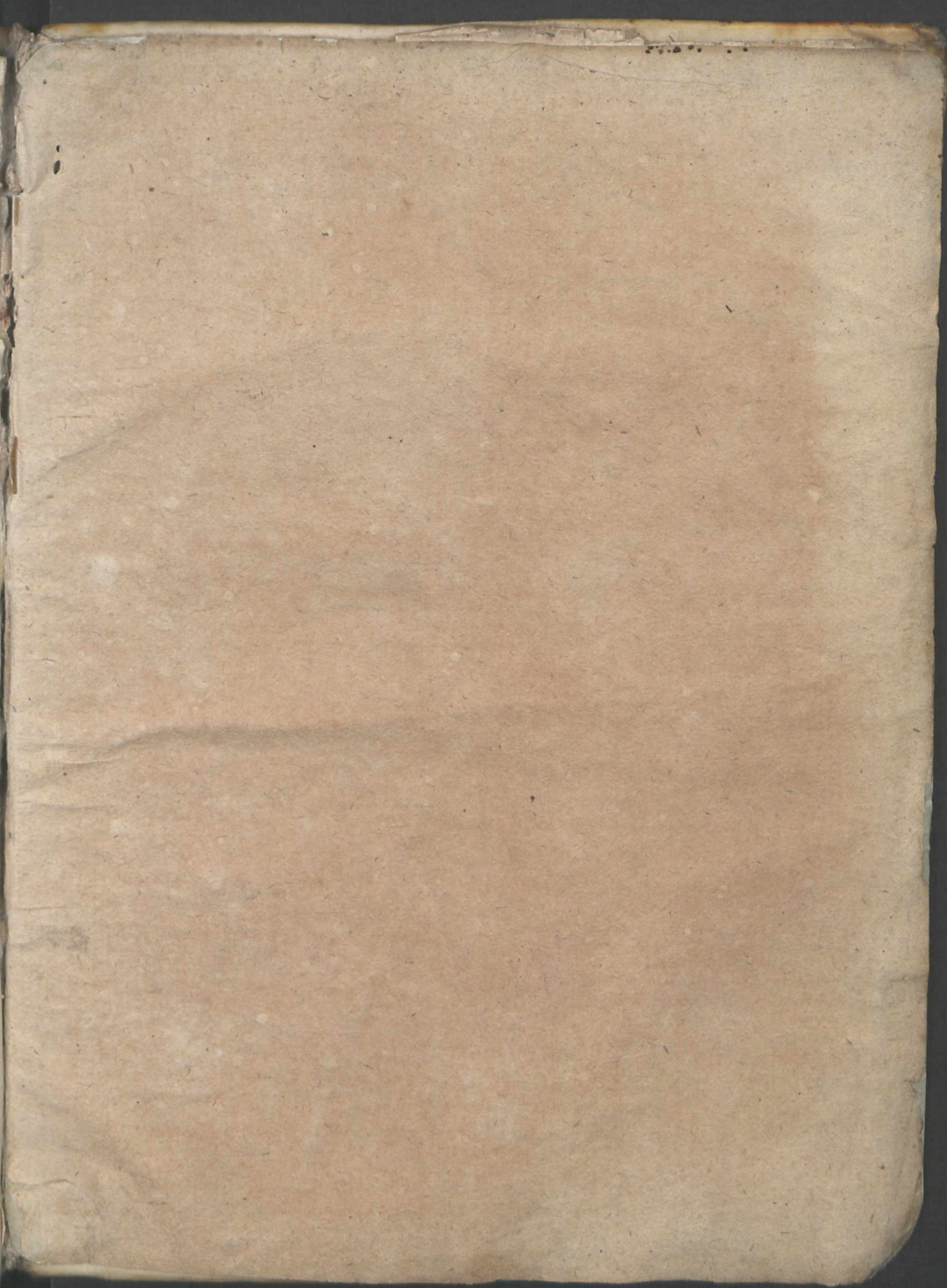
Deinde **CRACOVIAE,**

**In Officina Andreae Petricovij, S. R. M. Typographi,
Anno Domini, M. DC. XLIII.**

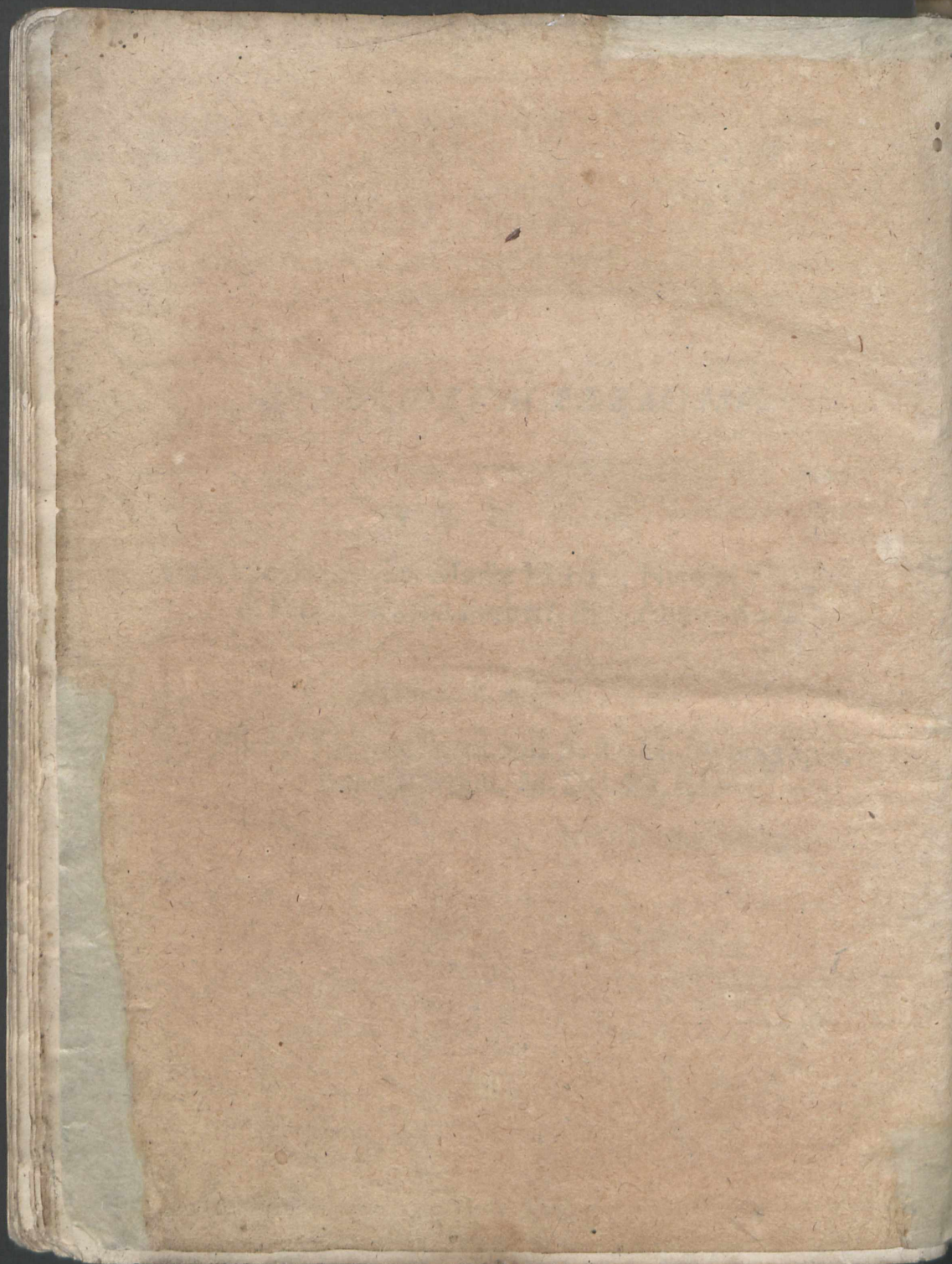

Imprimatur
E. Infinitus Vagninus & Camo Indulitor Genus.

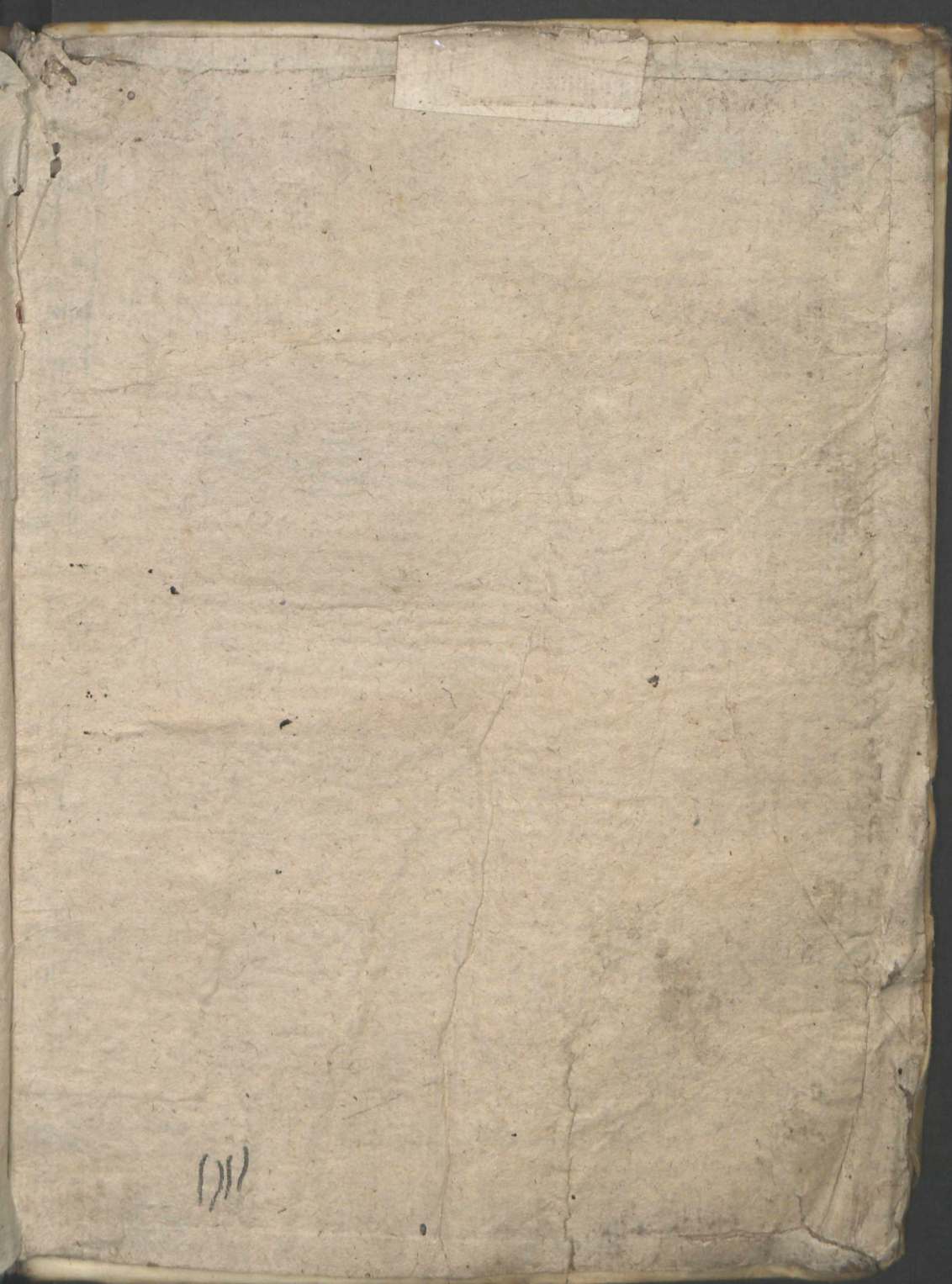

[Small, illegible label at the top center]

121

